

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 388 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963 ΔΡ. 5

Σ' αυτό το τεύχος

ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

πλήρες ρεπορτάζ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 230-721 (8 γραμμαι) 228-279, 233-431

Ασφαλείς

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 388 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Η' 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963

Ἑκδόσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πετράκη 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἀγίας Ζώνης 24, Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἑξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησία δραχ. 260.

Ἐξωτερικοῦ, ἑξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ® ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνώστες μας γράφουν

Οὔτε γάτα, οὔτε ζημιά!

Μερικὲς ἀπὸ τὶς κολώνες πού φέρουν τὰ φωτιστικὰ σώματα τῶν μεγάλων ἀρτηριῶν καταστρέφονται μερικῶς ἢ ὀλικῶς κατὰ τὰς προσκρούσεις ἐπ' αὐτῶν διαφόρων ὀχημάτων. Θὰ πρέπει οἱ στύλοι αὐτοὶ μὲ τὰ φωτιστικὰ σώματα νὰ ἐπανατοποθετοῦνται τὸ συντομώτερον καὶ ὅχι, ὅπως συμβαίνει, εἰς ὠρισμένας τῶν περιπτώσεων, νὰ ἀπομακρύνονται μόνο τὰ συντρίμματα καὶ νὰ καλύπτεται ἐπιτηδεῶς ἡ θέσις τῶν θεμελίων καί... οὔτε γάτα, οὔτε ζημιά! Διότι δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου, ὁ ἀναγκαῖος φωτισμὸς τῶν ἀρτηριῶν ἐλαττοῦται ἐπικινδύνως καὶ δημιουργεῖται, πρὸ παντός, κακὸν προηγούμενον, πού θὰ πρέπει νὰ μὴν τὸ ἐπιτρέπωμεν.

Ἀθῆναι Κ. ΠΑΠΑΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Μαχαράνη

Ἦταν πολὺ καλὴ ἰδέα, μὲ τὴν ἐκαιρία τῆς βασιλικῆς ἐπισκέψεως, νὰ δημοσιεύσετε στὸ ἴδιο τεύχος, πού τόσο ὠραία περιγράφει τὸ ταξίδι τῶν Βασιλέων μας στὶς Ἰνδίες, κατὰ ἄλλο, σχετικὸ πάλι, μὲ τὴν μεγάλη αὐτὴ χώρα.

Οἱ θησαυροί, ὅμως, τῆς «Μαχαράνης» τῆς Μπαρόντα εἶναι κατὰ πού, εἴμαι βέβαιος, δὲν θὰ κάνουν τοὺς Ἰνδοὺς τόσο περήφανους, καὶ δὲν θὰ ἦταν τὸ ἐνδεδειγμένο ἄρθρο γιὰ μιὰ τέτοια περίσταση.

Ἡ κυρία, πού, στὸ ὑπ' ἀριθ. 382 τεύχος σας, ἀποκαλεῖται «Μαχαράνη τῆς Μπαρόντα», δὲν ἔφερε ποτὲ αὐτὸ τὸν τίτλο. Νυμφευθεῖσα, μετὰ τὸν πόλεμο, σὲ δεύτερο γάμο, τὸν Μαχαράνη, μὴποτε ἀναγνωρίσθῃς ὡς Μαχαράνη. Ἀφ' ἑτέρου, λίγο πρὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδιῶν, συνεργασθεῖσα μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, ἐξήγαγε λάθρα τὰ κοσμήματα τοῦ στέμματος τῆς Μπαρόντα, στὸ ἐξωτερικόν, τὰ ὁποῖα

ὅχι μόνο ἀρνήθηκε νὰ ἐπανεισπαγῇ στὴν χώρα μετὰ τὴν ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ στὸν σύζυγό τῆς. Ἡ ἰδιοποίηση τῶν κοσμημάτων ἐκ μέρους τῆς εἶχε ὡς συνέπεια τὴν μεξὺ τῶν δύο συζύγων ρήση, ἐνῶ ἡ φυγάδευσή των καὶ ἡ ἀρνήσις τῆς πρὸς τὴν ἰνδικὴ κυβέρνησιν νὰ τὰ ἐπαναφέρῃ στὶς Ἰνδίες, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀφαίρεση τοῦ ἰνδικοῦ διαβατηρίου ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς Ἰνδίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι τὸ ἄρθρο αὐτό, πόρρω ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρῇ τὸν σκοπὸν του.

Λονδίνον

Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Οἱ φωτογραφίαι καὶ τὸ εἰκονογραφικὸν ἄρθρον μᾶς ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὸ γαλλικὸ πρακτορεῖον Dalmas, τὸ δὲν ἄρθρον δημοσιεύθηκε ὡς εἶχε.

Ἀπαντήσεις

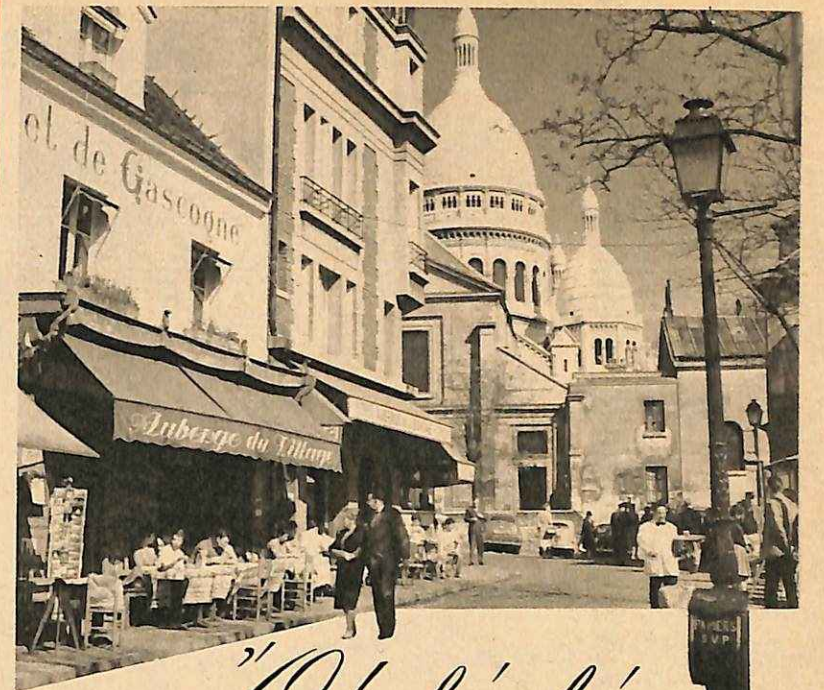
● Ἐν ῥίκο Ρόστο — Μιλάνο: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Γιὰ τὸ θέμα πού μᾶς ρωτᾶτε, σὰς ἀπαντήσαμε ἤδη, στὸ τεύχος ὑπ' ἀριθ. 380, σελ. 4.

● Ἀθ. Ἀντ. Σ., πολιτικὸν μηχανικόν: Εὐχαριστοῦμε. Οἱ φωτογραφίαι, τεχνικῶς, δὲν προσφέρονται γιὰ δημοσίευση.

Ἡ «Μαγεία τοῦ χρώματος»

Σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ μοῦ διευκρινίσετε μερικὲς λεπτομέρειες ἐπὶ τῶν ὁρῶν τοῦ διαγωνισμοῦ σας:

Στὴν πρώτη παράγραφο τῶν ὁρῶν σας λέτε ὅτι γίνονται δεκτὲς διαφάνειες ἐγχρώμες 24 X 36, μὲ πλαίσιο ἀπὸ χαρτόνι ἢ γυαλί 5 X 5 ἐκ. Μπορῶ νὰ μετᾶσκα τοῦ διαγωνισμοῦ στέλνοντάς σας ἐγχρώμες διαφάνειες 39 X 39, μὲ πλαίσιο ἀπὸ χαρτόνι 5 X 5 ἐκ. Κατόπιν, μόνο διαφάνειες θὰ σὰς στέλνω ἢ μόνο φωτογραφίες ἐγχρώμες

Ο! là-là Ἡ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Ἐνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ τῆς γοητείας τοῦ Παρισιοῦ: ἡ ὥμορφιά τῆς Παριζιάνας. Στὸ Παρίσι, τὴν πρωτεύουσα τῆς μόδας, ἡ ὥμορφη γυναῖκες ἔχουν νὰ διαλέξουν ἀνάμεσα ἀπὸ ἑκατοντάδες μάρκες καλλυντικῶν. Ἐὰν ἑκατομμύρια σωληνάρια Κρέμες **Τοκαλὸν** πωλοῦνται μόνο στὴν Γαλλία, ἀσφαλῶς αὐτὸ ὀφείλεται σὲ κάποιο λόγο. Ὅλες ἡ γυναῖκες πού τίς δοκίμασαν θὰ σὰς ἐξηγήσουν αὐτὸν τὸν λόγο: Ἡ κρέμα **Τοκαλὸν** μὲ Μπισσέλ δίδει καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ Μπισσέλ πού περιέχεται σ' αὐτὴν τὴν Κρέμα, εἶναι μιὰ ἀληθινὴ «μαγιά νεότητος» πού τρέφει καὶ τὸνώνει τὴν ἐπιδερμίδα. Ἡ κοκκινίλες, ἡ λειχήνες καὶ ἡ ρυτίδες ἀρχίζουν νὰ σβύνουν σιγά-σιγά μέχρις ὅτου ἐξαφανισθοῦν τελείως. Τότε, τὸ δέρμα ξαναβρίσκει τὴν δροσιά του καὶ γίνεται ἀπαλὸ ὡς βελούδο. Ἀπὸ σήμερον, δοκιμάσετε τὴν θρεπτικὴ Κρέμα **Τοκαλὸν** μὲ Μπισσέλ. Θὰ ἐνδουσιασθεῖτε.

Ἡ Κρέμα **Τοκαλὸν** ἡμέρας, τὸνώνει καὶ ζωογονεῖ τὴν ἐπιδερμίδα σας καὶ τὴν προστατεύει ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴν βροχή. Εἶναι ἀκόμη καὶ μιὰ ἐξαιρετὴ βάση γιὰ τὸ Μακιγιάζ.

Qdtyh

* ORLON είναι το σήμα της DU PONT για την άκρυκτη υφάνσιμη ύλη της.

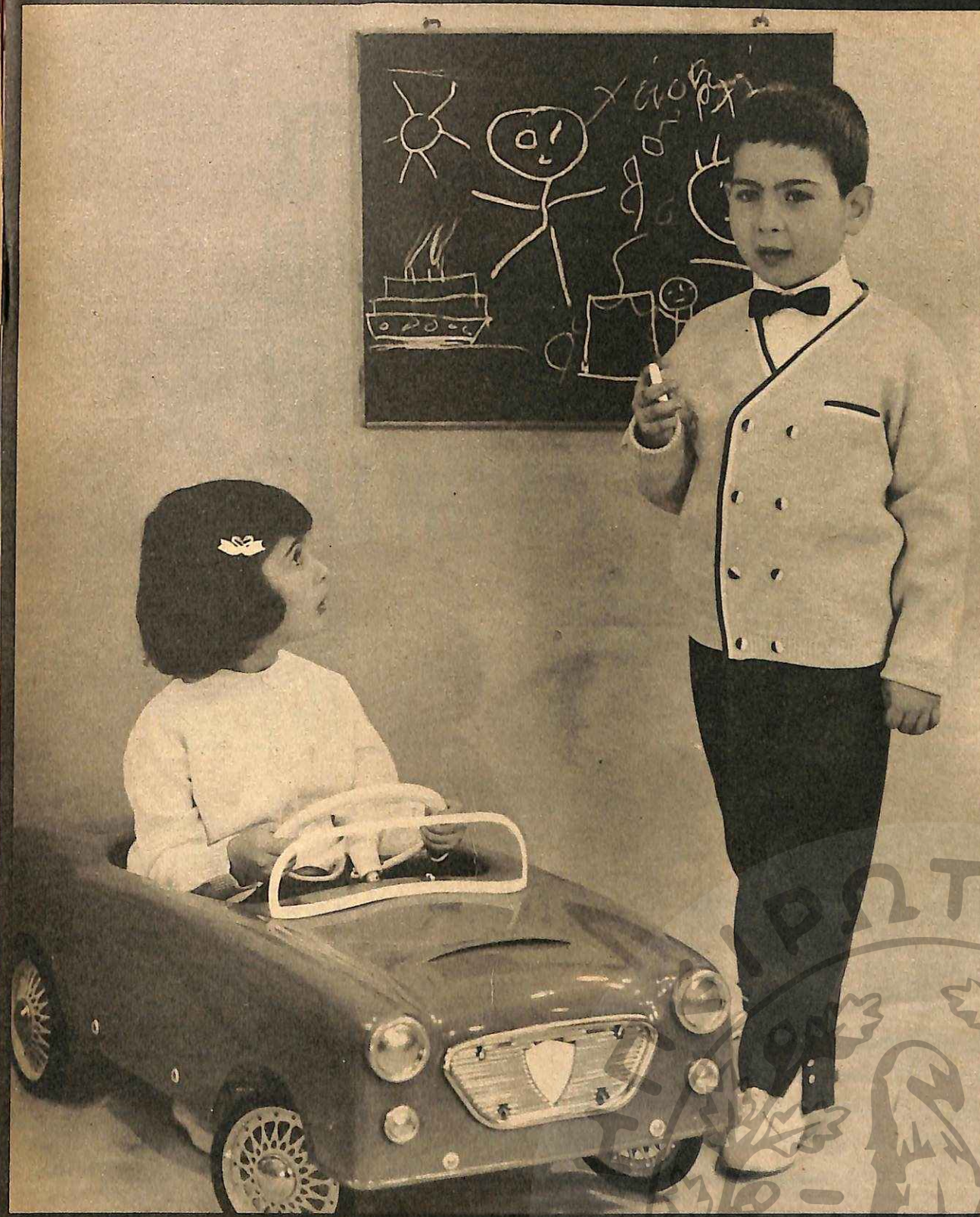

CREATION ΜΕΛΕΜΕΝΗ

CREATION ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ - ΣΠΟΡ

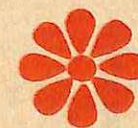
Orlon
Παιδική
μόδα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ STUDIO "ΑΛΙΚΗ",

CREATION "ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ",

CREATION ΜΕΛΕΜΕΝΗ

Τό παιδί σας δά νοιώση άνετα, ζεστά, εύχάριστα μ' ένα πλεκτό ORLON. Κορίτσια κι' αγόρια σ' όλες τις ηλικίες δ' άφεθούν στην χαρά του παιχνιδιού χωρίς σκέψη και προσοχή!. Και ή μητέρα τους.. τί χαρά!. Θά ξεκουρασθή!. Τό πλεκτό του παιδιού της είναι ORLON! Δέν έπηρεάξε-ται ποτέ άπό τό πλύσιμο, τόν ήλιο, την σκόνη, τόν ιδρώτα και διατηρεί πάντα την φρεσκάδα και την όμορφιά του.

*Αποκλειστικότης νηματοποιήσεως γιά την Έλλάδα

Orlon

Τό πλεκτό
πού δά
ξεκουράση
τήν μητέρα!

DU PONT

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ
...ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

CREATION ELVIP ΑΦΟΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

γκρέκα

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ ΣΑΣ

ΙΔΟΥ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

- Τόκος 5% άφορολόγητος
- Συμμετοχή εις κληρώσεις
- Πρώτη κλήρωση 30 'Ιουνίου 1963
- Πρώτος λαχνός τρία εκατομμύρια άφορολόγητα.
- Έξασφαλισμένη αύξησης του κεφαλαίου σας, διότι αι όμολογίαί έξοφλοῦνται έξ έως είκοσι τοίς εκατό πάνω από την όνομαστικήν των τιμήν.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ 16-29 ΜΑΡΤΙΟΥ - ΕΓΓΡΑΦΑΙ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ - 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ, ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ ΚΑΙ
ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ.

γκρέκα

Ανοιξιάς...
...το βύμα
χαλαρώνει...

Προστατεύσατέ το
μέ τα περίφημα
είδη φορμαρίσματος

Σάμπο

Θά σας έξασφαλίσουν
γραμμή, άνεσιν, κομ-
ψότητα, ύγεια.

ΣΟΥΤΙΕΝ-ΚΟΡΣΕΔΕΣ

Sambo

Άποκλειστική πώλησις
χονδρική λιανική

**ΦΛΕΞ-ΦΟΡΜ
ΚΟΝΤΩΣΗ**

ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 39

★ Προσοχή τά είδη μας
φέρουν την έτικέττα

Sambo

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

τυπωμένες, ή και διαφάνες και φωτο-
γραφίες;

Λύματα

Σ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

- "Όσοι έπιθυμούν να συμμετά-
σχουν στον διαγωνισμό πρέπει να
στείλουν μόνο έγχρωμες διαφάνει-
ες. Μπορείτε να στείλετε τις δι-
κές σας στις διαστάσεις που έ-
χουν.

Λίκαιος έπαινος

Έπειδη γκρινιάζουμε συνεχώς και
υπογραμμίζουμε συστηματικά μόνο τα
στραβά και τα ανάποδα που συμβαί-
νουν στην Ελλάδα, πρέπει νομίζω να
υποσημειώνουμε με έξαιρετική χαρά ο-
ταν κάποια λαμπρή έξαιρεση μας δια-
ψεύδη. Μιά τέτοια περίπτωση που με
κατέπληξε, είναι ή υπερβολική εύσυνει-
δησία της ταχυδρομικής υπηρεσίας.
Πρό μηνός έλαβα ένα γράμμα από το
έξωτερικό με την διευθυνσή μου λαν-
θασμένη και έλειπέστατη. Άντι του
Πειραιώς όπου διαμένω έγραφε 'Αθή-
ναι και ο αριθμός της οδού άνώπαρ-
κτος. Έπειδη ο ίδιος δρόμος υπάρχει
και στον Πειραιά, ή ταχυδρομική ύ-
πηρεσία, αφού έρευνήσε στην 'Αθήνα,
με άνεζήτησε στον Πειραιά και μου έ-
φερε το γράμμα. Διά τούτο αισθάνο-
μαι την υποχρέωση να την εύχαριστή-
σω...

Πειραιεύς

Κ. ΡΑΦ.

Ο οδοστρωτήρας

Ο «Ζαχαράτος» έπρεπε να διατηρη-
θή. Όποιαδήποτε τύχη κι αν είχε το
έπίδικον οικόπεδον, ό,τιδήποτε και να
κτισθ ή από πάνω, αυτό το καφενείο
έπρεπε να μείνη σαν ένα ζωντανό στοι-
χείο της κοινωνικής ζωής, σαν ένας
ιστορικός χώρος. 'Η καταλυτική θαρ-
ραρότης έναντι της παραδόσεως, ή πε-
ριφρόνησή μας σε κάθε τί που δίνει
ένα χρώμα και μια συνέχεια, ή εκρίω-
ση κάθε μνήμης, δείχνει πόσο άνωρι-
μοι είμαστε, πόσο μάς λείπουν το γού-
στο και ο σεβασμός σε μερικές άξίες
που τις επέδωκαν ο χρόνος κ' ή ιστο-
ρία. Άν διετηρείτο, και το νέο κτίριο
θα έπαιρνε κάποια άλλη όψη, θα είχε
ένα χαρακτήρα, και το καφενείο θα ή-
ταν άσφαλώς μοναδικό και άξιοσημεί-
ωτο μέσα στην πόλη. 'Ο οδοστρωτή-
ρας του δέθεν μοντέρνον το ισοπέδω-
σε...

'Αθήναι

ΦΙΛ. ΖΑΝ.

Ξένες σχολές

Θά παρακαλούσα να άσχοληθ ή κ.
Ο. Παπακωνσταντίνου διά μίαν άκόμη
φοράν με το θέμα των ξένων σχολών
των 'Αθηνών. Συγκεκριμένως, εις μίαν
έξ αυτών, είναι τόσοι χαμηλόν το επί-
πεδον των μαθητριών και μαθητών της,
ώστε να μένη κανείς κατάπληκτος. Δέν
θέλω να πιστέψω ότι ο καθηγητής των
Νέων 'Ελληνικών άγνοεί, φέρ είπείν,
την ύπαρξιν συνηρημένων ρημάτων...
Πάντως, άσφαλώς, τα άγνοούν οι μα-
θηταί. Έπειτα, ή κενότης των είναι
άντιληπτή από την πρώτην στιγμήν,
μόνον δε ο κινηματογράφος, το θέα-
τρον και τα άλλα συναφή τυγχάνουν
της προτιμήσεώς των. Είναι άδύνατον
να συζητήσουν δι' όποιαδήποτε έγω-
κλοπαιδικόν θέμα. Άξιον άπορίας εί-
ναι θεαίως το πως κατορθώνουν και
λαμβάνουν άπολυτήριον, το όποιον κα-
κώς είναι ισοδύναμον με τα άπολυτή-
ρια των ελληνικών σχολείων.

Η συγκεκριμένη αυτή σχολή, τυπι-
κώς μέν χρησιμοποιεί πρό του όνόμα-
τός της την λέξιν «Έλληνο...», αύ-
τό όμως, είναι μόνο τυπικόν, διότι οι
έξερχόμενοι της σχολής αυτής κάθε
άλλο παρά κατέχουν την ελληνικήν
γλώσσαν. Διά να παραβλέψωμεν έκτος
των άλλων και την προπαγάνδα που
ύφίστανται οι μαθηταί.

Είναι λυπηρόν να άντικρύξη κανείς
Έλληνόταιδας οι όποιοι δέν γνωρίζουν
μεν έπακριβώς την ελληνικήν γλώσ-
σαν και ιστορίαν, όμως, άνωρίζουν,
καλώς την γλώσ-
σαν και την ιστο-
ρίαν της ξένης χώ-
ρας.

'Αθήναι Δ. Π.

Ίδεώδης στιγμή
για μια φωτογραφία...
Ίδεώδης εύκαιρία
για μια μηχανή Kodak

BROWNIE FIESTA ΤΗΣ KODAK
Εύκολη στη χρήση, καταπληκτική
στην άπόδοσι. Κοστίζει μόνο 235 δρχ.!

ΠΑΝΤΟΤΕ ΦΙΛΜ KODAK
Για να έχετε τα πιό καλά
άποτελέσματα, επιμένετε
το φίλμ σας να είναι
πάντοτε KODAK!

Kodak

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

10 ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗ !!

ΖΩΣΤΕ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΣΑΣ
ΤΗΝ ΙΔΕΩΔΗ ΓΡΑΜΜΗ

DIANA

Έξαφανίστε
την ΚΥΤΤΑΡΙΔΑ
την ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ
το ΑΝΩΜΑΛΟ ΠΑΧΟΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ
ΓΑΛΛΙΚΟ ΣΠΟΓΓΟ **Thal**

Κατασκευασμένο από τα ειδικώς επεξεργασμένα θαλάσσια
«ΦΥΚΟΥΣ ΚΡΙΣΠΟΥΣ»

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΔΙΝΕΤΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ; ΓΙΑΤΙ
ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΕΤΕ ΨΥΧΙΚΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΑ;

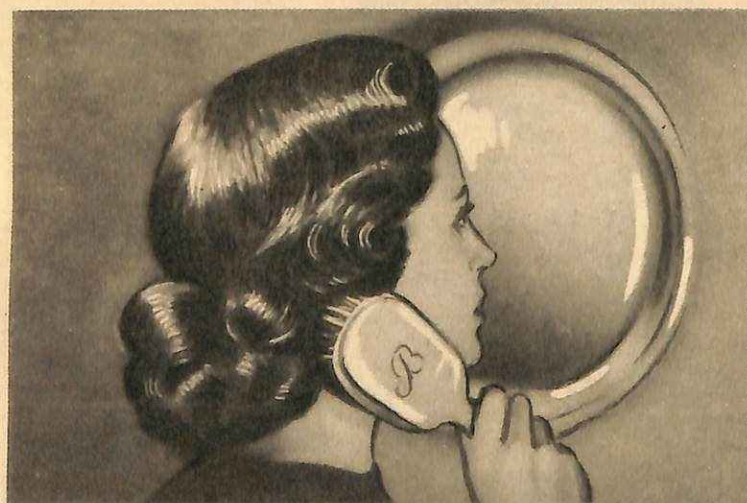
ΜΕΣΑ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ
ΕΝΤΡΙΒΕΣ ΜΕ ΤΟ ΤΑΛ Η ΚΥΤΤΑΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΩΜΑΛΟ ΠΑΧΟΣ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΑΝ.

ΔΩΡΕΑΝ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΠΟΓΓΟΥ ΤΑΛ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΛΟΝ DE BEAUTE «RUBIS»

ΔΙΑΡΚ. ΠΑΡΑΚΑΤΩ
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ. ΠΕΙΑ

SALON DE BEAUTE 'RUBIS. Γ. ΡΟΥΜΠΗΣ
ΝΙΚΗΣ 11-ΤΗΛ 234976

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ

ΤΟ ΜΠΡΕΚ ΕΛΙΜΙΝ είναι το νέον προϊόν του
παγκοσμίως γνωστού αμερικανικού οίκου BRECK.

Είναι το μοναδικόν ΣΑΜΠΟΥΑΝ
κατά της πιτυρίδος που συγχρό-
νως έχει όλες τις ιδιότητες του
καλλωπιστικού SHAMPOO BRECK.

Περιέχει το έντελώς καινούργιο
συστατικό, την σύνθεσιν 22 T 4+

ΓΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΑΡΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Beautiful Hair

BRECK ELIMIN

DANDRUFF TREATMENT SHAMPOO*

*Patent applied for †2.2' Thiolbia (4 Chlorophenol) ©1963 John H. Breck, Inc.

TERYLENE
Polyester Fibre

ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΒΟΥΛΑ
Stoffels

από TERYLENE 100%.

- Οινό κατάλληλες κουρτίνες για
το Έλληνικό κλίμα οπτικά.
- Πλένονται απανίως και δεν χρει-
άζονται ποτέ ΣΙΔΕΡΩΜΑ, διότι
διατηρούν πάντοτε την φόρμα
τους και δεν μαρμαρίζουν έστω και
μετά από πολύ πλύσιμο.

Ζητείτε πάντοτε να σας δείξουν
στην ούγια το σήμα «ΦΑΡΑΚΙ»
είναι σύμβολον γνησιότητας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φακοί
έπαφής

Απολύτως άορατοι, φακοί έπαφής
PROFIL της μεγάλης γαλλικής
εταιρείας "LES FRÈRES LISSAC",
Τελεία έφαρμογή από ειδικούς,
έκπαιδευμένους στη Γαλλία.

ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23

ΒΙΒΛΙΑ

Άγγελουπούλου «Η Κ. Άγορά, ή έκ-
ρηγνάνσις και ή σύμβασις Τ. Πάπας»,
Β. Φίλια «Τό πρόβλημα της μετανα-
στεύσεως στην γεωργία», Χ. Καθαρά-
κη «Η στρατηγική της ειρήνης», Κ.
Χατζηαργύρη «Η ελληνική συνύπαρξις
και ό κομμουνιστικός κόσμος» κ. ά.

«ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ».
Τεύχος 49. Θέματα: «Βιομηχανικά
σχέσεις», έπιλία του κ. Χ. Στράτου,
Στατιστικά στοιχεία διαφημίσεως τό-
που 1961 και 62 κ. ά.

«Ο ΑΙΩΝ». Τεύχος 46. Θέματα: «Οι ά-
ποικιακοί λαοί χειροφετούνται», Διε-
νεϊς και έσωτερικά πολιτικά και οι-
κονομικά έπισκοπήσεις κ. ά.

«ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛ-
ΤΙΟΝ». Δεκέμβριος 1962. της Έθ-
νης Στατιστικής Υπηρεσίας της Έλ-
λάδος.

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙ-
ΡΗΣΕΩΝ». Τεύχος 9. Άρθρα των
κ.κ. Μ. Τσιμόρα, Σ. Μπούκη, Α. Άθα-
νασιάδη, Α. Δεναξά, Δ. Πετρογιάννη,
Μ. Λιδωρίκη κ. ά.

«ΕΜΠΟΡΙΑ». Μηνιαία έπιθεώρησις έ-
ρευνής προβλημάτων πωλήσεων των έ-
πιχειρήσεων, άρ. 2.

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ». Τεύχος 18. Νομοκα-
νονικών και θεολογικών περιόδικόν.

«ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ». Τεύχος 3. Έκ-
δοσις του Δικηγορικού Συλλόγου Ά-
θηνών.

«ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ».
Άριθ. 340. Θέματα: «Ο έκδομηχανι-
σμός, ή ιδιαιτική πρωτοβουλία και οι
αντιδράσεις κατά των έπειδύσεων —
Πρός άποφασιστικάς εξελίξεις — Τα ό-
λιγομεταλλικά στοιχεία των λαματικών
πηγών — Ο προϋπολογισμός του 1963
— Άνασκοπήσεις, σχόλια, κλπ. Παράρ-
τημα: Τό Μέγα Έλληνικόν Βιογραφι-
κόν Λεξικόν.

«ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ
ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ». Τεύχος 3. Θέμα-
τα: «Η σύγκλησις Έθνικού Συμβου-
λιου Έκπαιδεύσεως. Τό πρώτον εύρω-
παϊκόν σχολείον έγεννήθη. Τά μηχανο-
ποιημένα σχολεία της αβρίου κ. ά.

«ΝΑΥΤΙΛΙΑ». Τεύχος 75. Από τά πε-
ριεχόμενα: Γ. Χ. Λαμπού «Τό πρόβλημα
των τριών όχηματαγωγών του Ε.Ο.Τ.»,
Γ. Ίωαννίδη «Επαύστασιν εις τάς
μεταφοράς υγρών χημικών έπέφερε τό
ειδικευμένον δεξαμενόπλοιο», Μ. Λύρα
«Δέν θεωρώ ότι ό έφοπλιστής είναι μα-
χαράγιας». (Συνέντευξις μετά του κ.
Κ. Χατζηαργύρη). Ν. Πουλατζά «Διε-
θνής ναυτιλιακή νομολογία», Γ. Ζιελίν-
σκι «Η πολωνική ναυπηγική βιομηχα-
νία», Β. Μιλντάου «Τυποποιημένη έφρ-
μεγή του χάλυδος εις τά πλοία», Α. Γ.
Π. «Πρός Άμερικανούς, κόλαφος διά
τήν άποτυχούσαν ναυτιλιακήν των πολι-
τική».

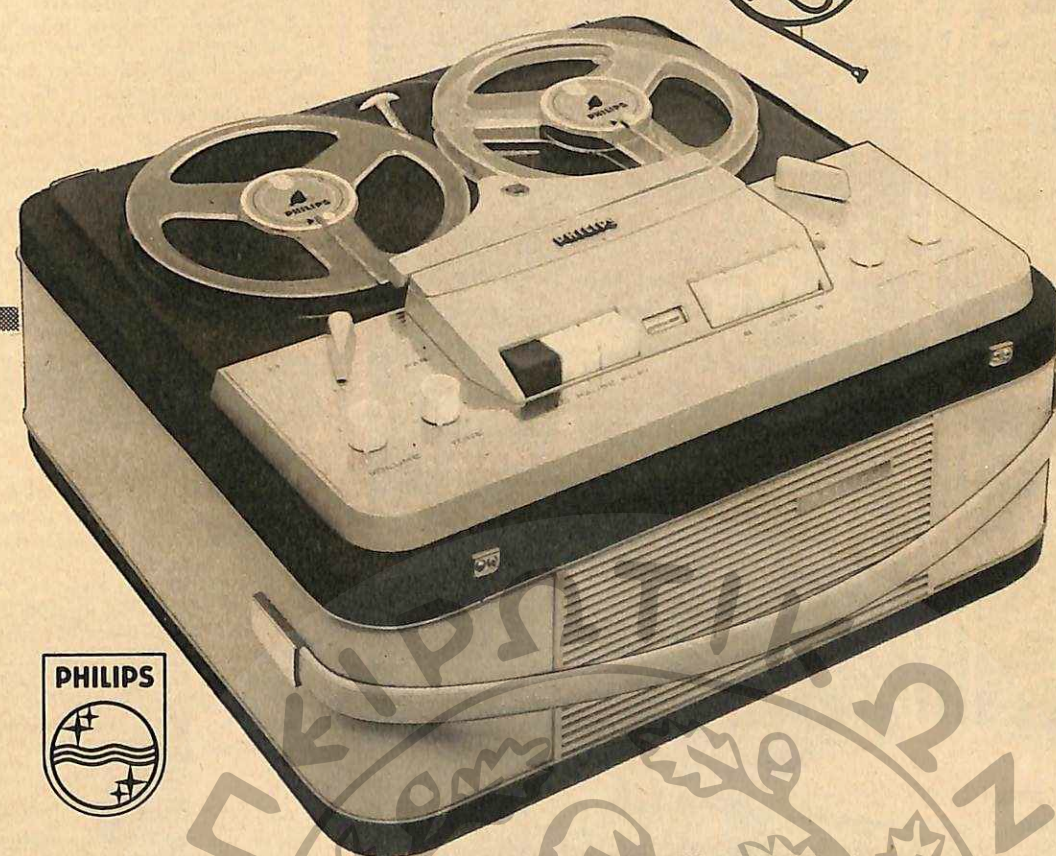
«ΚΥΝΟΦΙΛΙΑ». Άριθ. 27. Θέματα:
«Τό ιταλικόν μπράκ», «Η ελληνική και
διεθνής κυνολογική κίνησις», «Υπόγει-
ον κυνήγι», «Διά την πρόληψιν κυνηγε-
τικών άτυχημάτων» κ. ά.

«ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ». Άρ.
43. Οικονομικών και στατιστικών δελ-
τίον της Έθνικής Τραπέζης της Ελλά-
δος.

«ΑΚΤΙΝΕΣ». Άρ. 239. Θέματα: «Η
ύχτα του Πασκάλη, του κ. Ζ. Ντανι-
ελά, «Ο άπελογητής Πασκάλη, του κ.
Άπ. Άλεξανδρίδη. «Σκέψεις για την
πνευματική πορεία του Πασκάλη, του κ.
Βασ. Σταθάκη. «Ορθόδοξα χαρακτη-
ριστικά του Πασκάλη, της δίδοις Ειρή-
νης Άστερίου. «Τό έπιστημονικόν έρ-
γον του Πασκάλη, του κ. Χρ. Κουρή.

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ».
Άριθ. 97. Θέματα: «Εσώ κι ό έξωτός
σου», της κ. Άν. Ράπη. «Η γυναίκα
στον χώρο του πνεύματος, της κ. Άγλ.
Παπασιμωπούλου. «Η Μογή της Χώ-
ρας, της κ. Α. Άγγελουπούλου. «Κάρο-
λος Ντίκενς, της κ. Έφ. Καρδαρά.
«Η έπιτυχής προσφορά στα παιδιά
μας».

ΣΤΥΛ
ΤΕΧΝΙΚΗ
ΗΧΟΣ
63

ΝΕΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ EL 3549, θαυμαστό έπίτευγμα της
ΤΕΧΝΙΚΗΣ -63, 4 μαγνητικών έγγραφών και με 4h ΤΑΧΥΤΗΤΑ
που σας έπιτρέπει συνεχή μουσική απόλαυση 32 ώρων. Δρχ. 6.500

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ **ΦΙΛΙΠΣ**

σας εξασφαλίζουν την καλύτερη ποιότητα, την άριστη μουσική
απόδοση και τόν τέλειο τεχνικό εξοπλισμό παρακολούθησεως
από τά ειδικευμένα συνεργεία της ΦΙΛΙΠΣ.

EL 3541
4 μαγνητικών έγγραφών
μελετημένο και κατασκευ-
ασμένο για να εξυπηρετή-
ση τό σημερινό μοντέρνο
σπίτι. Δρχ. 4.500

ΦΩΡΗΤΟ Μαγνητόφω-
νο EL 3585 με τρανζίστορ
εύκολο στη μεταφορά, με
μεγάλη διάρκεια έγγραφης.
Δρχ. 3.575

ΝΕΟ Στερεοφωνικό Μα-
γνητόφωνο EL 3547 4 μαγν.
έγγραφών, 2 ταχυτήτων. Τε-
λείας έγγραφής και άναπε-
ταδόσεως. Δρχ. 6.600

ΝΕΟ Στερεοφωνικό Μα-
γνητόφωνο EL 3554 άνυπέ-
ρας κλάσεως, 4 μαγν. έγ-
γραφών και με την 4h ΤΑ-
ΧΥΤΗΤΑ. Δρχ. 9.750

ΦΩΡΗΤΟ Μαγνητόφω-
νο ρεύματος EL 3514 4 μαγν.
έγγραφών, με διάρκεια έγ-
γραφής 4 ώρων. Δρχ. 3.875

“Εὐνάμις”

Τὸ φρέσκο γάλα

εἶναι
ζωντανὸ πρᾶγμα

Μόνον ἡ **ΝΟΥΝΟΥ**
τὸ πρόσεξε. Πῆγε κι'
ἔστηρε ἓνα ἀπὸ τὰ
πιὸ μοντέρνα ἐργο-
στάσια μέσα στὰ πιὸ
εὐφορία καὶ κατα-
πράσινα λειβάδια
τῆς **ΦΡΙΣΛΑΝΔΙΑΣ**.
Γιὰ νὰ ἔχη τὴν βεβαι-
ότητα ὅτι τὸ γάλα
πηγαίνει ἀπὸ τὸν μα-
στό τῆς ἀγελάδας
κατ' εὐθείαν στὸ κου-
τί **ΝΟΥΝΟΥ**.
Τὸ ἔργοστάσιο τῆς
ΝΟΥΝΟΥ διαθέτει
ἓνα ἐπιτελεῖον εἰδι-
κευμένων χημικῶν,
παιδιάτρων, διαιτο-
λόγων διὰ τὴν ἐπι-
στημονικὴν παρακο-
λούθησιν τῆς παρα-
σκευῆς του.
Ὁργάνωσε ἑβδομα-
διαίας ἀφίξεις γιὰ νὰ
εἶναι πάντοτε φρέ-
σκο.

Γι' αὐτὸ τὸ **ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ** γάλα **ΝΟΥΝΟΥ**
εἶναι πάντοτε φρέσκο, ἀγνὸ, ἐπιστημονικὰ
παρασκευασμένον.

Ζητεῖτε ἑαυμόνως
τὸ **ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ** γάλα **ΝΟΥΝΟΥ**
ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Σπάνια εἶχαμε στὴν Ἀθήνα τόσο ἐνδιαφέρουσα, πρωτότυπη καὶ ποικίλη καλλιτεχνικὴ κίνηση, ὅση συγκέντρωνε αὐτὴ ἡ περίοδος. Ἐνα πλούσιο πρόγραμμα γιὰ ὅλα τὰ γούστα καὶ ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις. Σημειώστε:

ΕΚΘΕΣΗ ΤΑΠΗΤΩΝ τοῖχου, στὸ Ἱταλικὸ Ἰνστιτούτο, πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐκθεση βελγικῶν ταπητῶν τοῖχου, ποὺ εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουμε τὸν χειμῶνα στὶς αἰθουσες τοῦ Ζαππείου, τὸ Ἱταλικὸ Ἰνστιτούτο μᾶς παρουσιάζει τώρα τὰ τελευταῖα δείγματα τῆς σχολῆς τοῦ ΑΣΤΙ, ποὺ θεωρεῖται σήμερα μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ γνήσιες σχολὲς τῆς τέχνης αὐτῆς καὶ ποὺ ἐργάζεται κάτω ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ διεύθυνση τοῦ Κορράντο Γκόλι.

Τὰ θέματα, ὅμως, ποὺ θλῆπομε στὰ Ἱταλικά χαλιά τοῖχου, δὲν ἀκολουθοῦν τὶς παραδοσιακὲς τάσεις (οἱ Ἱτακοί, ἄλλωστε, μόνο τελευταῖα ἀσχολήθηκαν μετὰ τὴν τέχνη τῆς ταπητουργίας), ἀλλὰ ἐμπνέονται ἀπὸ τὶς σύγχρονες τάσεις τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἀποδίδοντας συνθέσεις τοῦ θυμίζοντος ζωγραφικὸς πίνακος ἀφηρημένης τεχνολογίας ἢ καὶ εἰκονικῆς, σὲ μοντέρνα ὅμως ἐκτέλεση, χωρὶς νὰ λείπει, βέβαια, καὶ ἡ κλασικὴ ἀντιπροσώπηση, ὅπως ὁ «Ἀπόστολος».

Πρωτοτυπία παρουσιάζει ἡ σχολὴ ταπητουργίας τοῦ ΑΣΤΙ καὶ ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴ ἐκτέλεση, ποὺ δὲν ἀκολουθεῖ τὸν κλασικὸ τρόπο μετὰ τῆς σάιτα, ἀλλὰ προχωρεῖ μετὰ τὴν χρησιμοποίηση μόνου τοῦ χειροῦ, ποὺ δίνει τὴν δυνατότητα ἀπειρῶν συνδυασμῶν.

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία ποὺ σημείωσε ἡ ἀναδρομικὴ ἐκθεση τῆς Ἀλ. Χάλαρη, στὸ Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας, ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνισ μετέφερε τὴν ἐκθεσὴ τῆς στὸ ἀτελιέ τῆς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 35. Ἰδιοσυγκρασία πολὺπλευρη στὶς αἰσθητικὲς, ὅσο καὶ στὶς χρωματικὲς διερευνήσεις τῆς, ἡ Ἀλ. Χάλαρη ἔφθασε νὰ ἀποδίδῃ στὰ ἔργα τῆς μιὰ γυναικεία εὐαισθησία, σὲ συνδυασμὸ μετὰ μιὰ ὑποδλητικὴ ἀδρότητα.

ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ «ΖΥΓΟΣ» (Ὁμήρου 8), ἡ νέα καλλιτέχνισ Λούλα Μαρουλίδου, σὲ μιὰ ἀτομικὴ τῆς ἐκθεση, παρουσιάζει τὴν δουλειὰ τῶν τελευταίων χρόνων, στὴν ὁποία θλῆπομε καθαρὰ τάσεις γιὰ κάποια ἐσωτερικότερη ἀντιμετώπιση τῆς ζωγραφικῆς τῆς.

ΣΤΟΝ «ΖΥΓΟ» ἐπίσης ἐκθέτει καὶ ἡ Τζένη Παπαδάκη τὰ πρόσφατα δείγματα τῆς ἐργασίας τῆς, τὰ ὁποία δείχνουν πολλὰ ὑποσχέσεις γιὰ τὸ μέλλον.

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ἐκθέσεων τοῦ

Πρακτορεῖου Πνευματικῆς Συνεργασίας λειτουργεῖ μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἐκθεση τοῦ Μπουζιάνη, ποὺ περιλαμβάνει ἔργα τῆς πρώτης καὶ τῆς δεύτερης δημιουργικῆς περιόδου τοῦ καλλιτέχνη, ζωγραφισμένα πρὶν ἀκόμη διαμερσῶσθαι τὴν «σχολή» στὴν ὁποία εἶναι ὀδύνη νὰ δοθῇ ἓνα ὄνομα.

ΜΙΑ ΑΡΚΕΤΑ ἐνδιαφέρουσα ἐκθεση, ὑπὸ τὸν τίτλο «Δυναστεία Γεωργίου τοῦ Α'», μπερνοῦ νὰ παρακολουθήσουν ἐπίσης οἱ Ἀθηναῖοι στὴν εἰδικὴ αἴθουσα τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Ἱστορικοῦ Μουσείου (Παλαιὰ Βουλῆ), ἡ ὁποία διοργανώθηκε μετὰ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως στὸν θρόνο τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ καὶ συμπαθητικὴ ἡ ὁμαδικὴ ἐκθεση πινάκων ζωγραφικῆς 35 Ἑλλήνων ἡθοποιῶν, ἀπὸ τοὺς πιὸ δημοφιλεῖς, ποὺ ἐγκαταστάθηκε τελευταῖα στὴν γκαλερί «Ζυγός». Ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ἔργα ξεχωρίζουμε ἓνα γέριον δένδρον ἀνθισμένο, φτιαγμένο ἀπὸ τὴν Κα Κυβέλη, μετὰ τὸν συμβολικὸ τίτλο: «Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου». Ἐνα χαριτωμένο γαϊδουράκι, φιλοτεχνημένο ἀπὸ τὴν Κα Κατερίνα, ποὺ τιτλοφορεῖται, μισο - ἀστεία, μισο - σοβαρά: «Ὁ ἐξενεὺς». Ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος εἰκονίζει τὸν ἑαυτὸν του ὡς «Ταυρομάχο». Ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης ἀπεικονίζει ζωγραφικὰ τοὺς προβληματισμούς του στὶς συνθέσεις του «Μετὰ τὸν πόλεμο», «Τὸ περιστέρι» καὶ «Δουλειά», ποὺ παριστάνει ἓναν ἐργάτη μετὰ τὸν ἑαυτὸν του ὡς «Ταυρομάχο». Ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης ἀπεικονίζει ζωγραφικὰ τοὺς προβληματισμούς του στὶς συνθέσεις του «Μετὰ τὸν πόλεμο», «Τὸ περιστέρι» καὶ «Δουλειά», ποὺ παριστάνει ἓναν ἐργάτη μετὰ τὸν ἑαυτὸν του ὡς «Ταυρομάχο». Ὁ Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης ἀπεικονίζει ζωγραφικὰ τοὺς προβληματισμούς του στὶς συνθέσεις του «Μετὰ τὸν πόλεμο», «Τὸ περιστέρι» καὶ «Δουλειά», ποὺ παριστάνει ἓναν ἐργάτη μετὰ τὸν ἑαυτὸν του ὡς «Ταυρομάχο».

Αὐτοὺς καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀγαπημένους σας ἡθοποιούς θὰ θαυμάσετε καὶ σὰν ζωγράφους στὴν τόσο ἐνδιαφέρουσα αἴθουσα τοῦ «Ζυγού», καὶ ἀσφαλὲς γιὰ πολλοὺς θὰ ἀναρωτηθῆτε ποῖα ἀπὸ τὶς δύο τέχνες εἶναι τὸ «χόμπυ» τοῦ δημιουργοῦ τους.

ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ «ΤΕΧΝΗΣ», τέλος, συνεχίζεται ἀκόμη ἡ ὁμαδικὴ ἐκθεση ζωγραφικῆς τῶν καλλιτεχνῶν Καραθανάση, Καρατζῆ, Κύρη, Μώλου καὶ Στυλιανίδου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Βαδίζετε πάντα στὰ πεζοδρόμια καὶ στὶς διαβάσεις κατὰ τὸν ἐπιτρεπόμενον χρόνον. Μὴν διασχίζετε ποτὲ τὸ δρόμον σὲ μέσον τοῦ οὐκαδικοῦ τετραγώνου.
— Μὴν κατεβαίνετε ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον ἂν δὲν δοθῇ τὸ σῆμα νὰ περάσετε. Ἡ σφύρικτρα τοῦ τροχονόμου θὰ σᾶς τὸ ὑπενθυμίσῃ, ἂν τυχὼν δὲν προσέξουν τὰ μάτια σας.
— Στὶς διαβάσεις ποὺ ὑπάρχουν σηματοδοτοῦν πεζῶν, κατεβαίνετε ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον, μόνον ὅταν ἀνάβῃ τὸ πράσινο σύμβολο πεζοῦ, ἀπέναντί σας. Μὴν ξεκινᾶτε ποτὲ ὅταν ἀνάβῃ τὸ κόκκινο σύμβολο πεζοῦ.

— Ἄν ξεκινήσετε κανονικὰ μετὰ πράσινο, ἀλλὰ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πορείας σας ἀνάβῃ τὸ κόκκινο, συνεχίστε μετὰ βῆμα γοργὸ καὶ σταθερὸ, μέχρι τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιον ἢ νησίδα ἀσφαλτοῦ.
— Σὲ πολλὰς διαβάσεις ἔχει καθιερωθῇ τὸ πρᾶσινο σύμβολο πεζοῦ ποὺ ἀναβοσβύνει. Ὅταν τὸ βλέπετε αὐτὸ, μπορείτε νὰ περάσετε μετὰ προσοχῆς, χωρὶς ὅμως νὰ παρεμποδίζετε τὰ ὀχήματα ποὺ περνῶν ἀπὸ τὴ διάβαση καὶ τὰ ὁποία ἔχουν τὴν προτεραιότητα. Ἄν θέλετε, νὰ περάσετε μετὰ πλήρη ἀσφάλεια, περιμένετε γιὰ λίγο, μέχρις ὅτου ἀνάβῃ τὸ σταθερὸ πράσινο σύμβολο πεζοῦ.
— Στὶς διαβάσεις καὶ στὰ πεζοδρόμια βαδίζετε πάντοτε δεξιὰ, μετὰ γρήγορο καὶ σταθερὸ βῆμα, χωρὶς νὰ ἀσφαλτοῦσθε μετὰ διάβασμα, συζητήσεις κ.λ.π.

ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΕΙ

(τὸ Στάρμιξ)

Star Mix

Μὲ 3.100 δρχ. ἀποκτᾶτε ἓνα Στάρμιξ ποῦ: κτυπᾷ μαγιονέζα, σαντιγύ, αὐγά, ζῦμες, πουρέ κ.λ.π.

Τὸ Starmix εἶναι τὸ μόνο ποῦ διαθέτει **ΠΑΓΩΤΙΕΡΑ**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤ/ΠΟΙ **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
Α.Ε. 237.860-226.747

ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
Α.Ε. 237.860-226.747

ΚΟΒΕΙ
ΑΛΕΘΕΙ
ΣΤΙΒΕΙ

ΣΗΜΕΡΑ..

ΤΩΡΑ..

ΜΕΧΡΙ ΧΘΕΣ... ἡ παρασκευὴ τοῦ πουρέ ἀπαιτοῦσε 4 στάδια κοπιαστικῆς ἐργασίας:

1. ἀγορὰ τῆς πατάτας,
2. θράσιμο,
3. καθάρισμα,
4. πολτοποιεῖται.

ὁ πουρές σας εἶναι ἑτοιμος σὲ ὥραια κουτιά καὶ λέγεται **PFANNI** στὴν γερμανικὴ καὶ **ΦΑΝΝΙ** στὴν ἑλληνικὴ. Ἐκεῖ γίνετ' ἀπὸ διαλεγμένες καὶ εἰδικῆς καλλιέργειας πατάτες, μετὰ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο γερμανικὸ ἐργοστάσιο.

διαθέστε 2' καὶ δὰ σερβίρετε στὸ τραπέζι σας τὸν νοστιμότερο καὶ καθαρότερο πουρέ. Εἶναι στιγμιαίος καὶ θαυμάσια τροφή. Σημειώστε ὅτι ὑπάρχουν καὶ κροκέτες **ΦΑΝΝΙ**, πολὺ πικάντικες, στιγμιαίας παρασκευῆς.

Γεν. Ἀντ. Ἑλλάδος: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΓΙΩΡΟΣ** 1 Δροσοπούλου 51, τηλ. 814.961 Ἀθήναι/802

Γιὰ κάθε γυναῖκα... κάθε μῆνα!

Velux

Κάνετε τὶς δύσκολες ἡμέρες τὸ ἴδιο ἄνετες, τὸ ἴδιο εὐχάριστες, ὅπως ὅλες τὶς ἄλλες, μετὰ τὶς ἐντελῶς πρωτότυπες πετασέτες ὑγείας **VELUX**.

ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΕΣ ▶ Κατασκευάζονται μετὰ πρῶτες ὕλες μεγίστης ἀπορροφητικότητος τῶν παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίων **DYBWAD - OSLO**.
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΕΣ ▶ Ἐμποτισμένες μετὰ τὴν ἐπαναστατικὴν χημικὴν σύνθεσιν **SANIL X 39** ἐξαφανίζουν κάθε κακοσμία.
ΑΔΙΟΡΑΤΕΣ ▶ Χάρης στὸ εἰδικὸ σχῆμα τους, δὲν διακρίνονται οὔτε καὶ μετὰ τὸ λεπτότερον ντύσιμο.
ΑΣΦΑΛΕΙΣ ▶ Τὸ εἰδικὸ ἀδιάβροχο ἐπικάλυμμα τους ἀποκλείει κάθε δυσάρεστη ἐκπληξί.

Οἱ πετασέτες ὑγείας **VELUX**, ἀπαλές, ἄνετες, εὐχάριστες, εἶναι τελείως διαφορετικὲς ἀπὸ τὶς ἄλλες.

* **ΤΥΠΟΣ REGULAR** ΔΡΧ. 12.50
(Κανονικῆς ἀπορροφητικότητος)
* **ΤΥΠΟΣ SUPER** ΔΡΧ. 15.00
(Ἐνισχυμένης ἀπορροφητικότητος)

SLIPS PERIODIQUE Velux
Εἰδικὸν νάυλον σλὶπ, ἀπαραιτήτο σὲ κάθε γυναῖκα.
Α Σ Φ Α Λ Ε Σ 100%

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: **ΙΣΑΕΜ** ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 40 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 523.053

ΚΟΥΣΤΟΥΣ

Στην μεγάλη κλίμακα των Ανακτόρων, στην επίσημη έσπερίδα προς τιμήν των Δανών Βασιλέων: Ο Βασιλεύς Παύλος και η Βασίλισσα της Δανίας Ίνγκριντ, ο Βασιλεύς Φρειδερίκος και η Βασίλισσα Φρειδερίκη, ο Διάδοχος Κωνσταντίνος και η πριγκίπισσα Άννα - Μαρία, ο Διάδοχος της Νορβηγίας Χάραλντ και η πριγκίπισσα Βενεδικτή, ο πρίγκιπ Πέτρος και η πριγκίπισσα Ειρήνη, η βασιλομήτωρ της Ρουμανίας Έλένη, η πριγκίπισσα Σοφία, η πριγκίπισσα Αλίκη κ' η πριγκίπισσα Εὐγενία.

Φωτογραφία Δ. Πατριδῆ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ

Πολυποίκιλες οι εκδηλώσεις, με τις οποίες εορτάσθηκαν τα 100 χρόνια της ελληνικής δυναστείας. Οι περισσότερες παρουσιάζονται στις σελίδες αυτές σαν ένα σύντομο φιλμ. Αρχίζοντας από το θεματικότερο κοσμικό γεγονός — την μεγάλη δεξίωση της περασμένης Παρασκευής στα 'Ανάκτορα — σκιαγραφείται ελκκλήρη ή έθδεμάδα των εορταστικών εκδηλώσεων, πέρα από δσα έγραψε ο ήμερησιος τύπος.

Ξαφνική λάμψη στην άνοιξιάντικη νύχτα και ασυνήθιστη κίνηση στὸν μόνο δρόμο της 'Αθήνας — την ὁδὸ 'Ηρώδου 'Αττικού — πὸν ἀπέμεινε ρομαντικός, διέγραψαν τὴν ἀρχὴ τῆς μεγάλης ἐσπερίδας τῶν 'Ανακτόρων, τῆς λαμπρότερης βραδυᾶς τοῦ εορτασμοῦ τῆς ἐκατονταετηρίδος τῆς ἐλληνικῆς δυναστείας. Εἰσόδος τῶν προσκεκλημένων ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βασιλέως Γεωργίου, τὴν εἴσοδο τοῦ ὑπασιστηρίου, στὴν ὁποία, εἰδικὰ γιὰ τὴν βραδυά, εἶχε προστεθῇ μιὰ κόκκινη καὶ χρυσὴ τέντα. Ὁραϊότατα φορέματα καί, σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις, μακριὰ περισσότερο τοῦ συνήθους, με σὺρές πὸν θροῖζαν γλυκὰ στὰ παχιά χαλιά. Οἱ δὺο μεγάλες αἴθουσες τῶν 'Ανακτόρων με τὰ παλιὰ πορτραῖτα καὶ τὰ παλιὰ ἐπιπλά, φωτισμένες ἀπὸ ἀμύλλους πολυελαίους, ἔδιναν μιὰ αὐθεντικὴ ἐντύπωση βασιλικῆς δεξιώσεως, ἔτσι ὅπως τὴν φαντάζεται κανεὶς γιὰ τοὺς περασμένους καιροὺς, γιὰ τὴν ἐποχὴ (τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνα) πὸν κτίσθηκε αὐτὸ τὸ παλάτι, γιὰ νὰ στεγάσῃ τὸ τότε διαδοχικὸ ζεύγος, τὸν Κωνσταντῖνο καὶ τὴν Σοφία. Μὲ μικροὶ κοῖνοι, λευκὲς κάλες καὶ ζουμπούλια σὲ ροῦ καὶ γαλάζια χρώματα, στόλιζαν ὠραιότατα βάσα καὶ προσπαθοῦσαν — μᾶλλον ἀπεγνωσμένα — νὰ συναγωνισθοῦν τὰ χρώματα, ἀφθονα, ὄχι μόνο στὶς ἐσθῆτες τῶν κυριῶν, ἀλλὰ καὶ στὶς μεγάλες στολὲς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν κυριῶν.

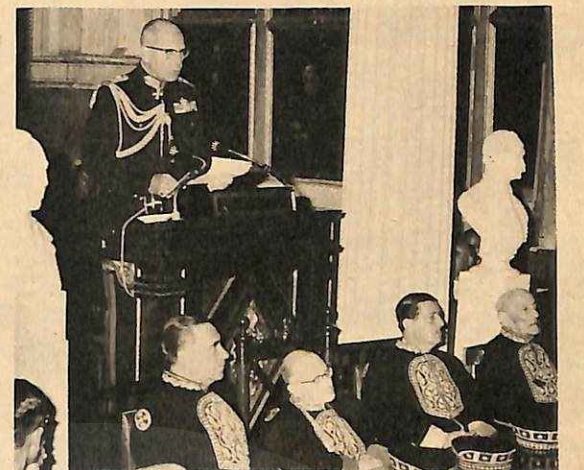
Στὶς 10.45, ὁ τελετάρχης κ. Σταθάτος ἀνήγγειλε τὴν προσέλευση τῶν Βασιλέων με τοὺς τρεῖς καθιερωμένους χτύπους τῆς ράβδου, καὶ στὴν πρώτη αἴθουσα — στὴν ὁποία εἶχαν παραταχθῇ τὰ μέλη τῆς Αὐλῆς — ἐνεφανίσθησαν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ ἡ τιμωμένη δανικὴ, ὁ διάδοχος τῆς Νορβηγίας Χάραλντ, ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ρουμανίας 'Ελένη καὶ οἱ ἄλλοι πρίγκιπες τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλικοῦ οἴκου, πὸν ἔχουν ἔλθει εἰδικῶς γιὰ τὸν εορτασμὸ τῆς ἐκατονταετηρίδος. Χορὸς τῶν νέων πριγκίπων, ὅσην ὥρα οἱ βασιλεῖς συζητοῦσαν με ὑπουργοὺς καὶ πρεσβευτὰς. Στόχος τῶν βλέμμάτων, ἡ ἀδελφὴ, ψηλόλιγνη 'Αννα - Μαρία, ντυμένη με ἓνα ἀπλὸ βαθὺ γαλάζιο φόρεμα ἀπὸ ταφτὰ, καὶ ἡ γελαστὴ πριγκίπισσα Εἰρήνη πού, ἂν καὶ δὲν χόρευε καθόλου με τὸν Χάραλντ, ἔδειχνε ἰδιαίτερα εὐτυχῆς, ἐνισχυόνας καὶ ἔτσι — με τὸ χαμόγελο καὶ τὴν μοναξιά της — τίς φήμες γιὰ ὑπάρχον εἰδύλλιο καὶ σύντομους ἄραβες. Ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ἰδιαίτερα κομψή, με ὕψος κυρίας, ἐνεφανίσθη στὴν αἴθουσα με τὴν θεία της 'Ελένη τῆς Ρουμανίας καὶ χόρευε λίγο, προτιμώντας τὴν συντροφιά τῶν μεγάλων.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, οἱ Βασιλεῖς ἀπεσύρθησαν εἰς τὸν ἐπάνω ὄροφο, ἐνῶ οἱ προσκεκλημένοι τοὺς πέρασαν στὸν μουφέ, γιὰ ἓνα ποτῆρι ροζέ σαμπάνια. Ἡ περιήγηση στοὺς διαδρόμους καὶ στὶς ἄλλες αἰθουσες ἔδωσε μιὰ νέα μορφή, οἰκειότερη, στοὺς παρισταμένους, καὶ συγχρόνως τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν ἀπὸ κοντὰ πολὺτιμα κοσμήματα καὶ ὠραιότατα φορέματα σὲ μιὰ πλουσιώτατη γκάμα χρωμάτων καὶ σχεδίων, πὸν ἀρχίζε ἀπὸ λευκὲς ἀραχνούφαντες μουσελίνες καὶ κατέληγε σὲ χρυσοκέντητα ὑφαντὰ τῆς 'Ανατολῆς, φορεμένα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν 'Ινδία. Ὅλοι περίμεναν πὸς ἡ λαμπρὴ βραδυὰ θὰ παραταθῇ, ἂν καὶ ἡ διάθεση γιὰ χορὸ ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ λίγη. Ὡστόσο, ταξίδι δὺο ἡμερῶν καὶ φορτωμένη με ἐπισημότητα ἡμέρα, ἔκαναν τοὺς Δανοὺς βασιλεῖς νὰ ζητήσουν νὰ ἀποσυρθοῦν, καὶ τοὺς 'Ελλῆνες νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς προσκεκλημένους τοὺς.

Μ.Κ.

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΟΙ ΜΝΗΣΤΕΥΜΕΝΟΙ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΕΞΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

**Ο έορτασμός
της εκατονταετηρίδος
της ελληνικής
βασιλικής δυναστείας
συνέπεσε
με τα 142 χρόνια
της Έπαναστάσεως
του 1821**

Μια δυναστεία βασιλέων, η ελληνική, γιόρτασε την περασμένη εβδομάδα εκατό χρόνων ζωή και δράση, από την ημέρα που ο ίδιος της, ο Δανός πρίγκιπας Χοιστιανός, που πέρασε στην ιστορία μας με το όνομα του Βασιλέως Γεωργίου Α', δέχθηκε να έπωμισθί τα καθήκοντα του Βασιλέως των Ελλήνων. Από τότε, ανάμεσα σε θριάμβους και νίκες, απογοητεύσεις και κρίσιμες στιγμές, τέσσερις απόγονοι του ίδιου Βασιλέως - παιδιά κ' εγγόνια - ανέβηκαν στον ίδιο θρόνο κ' έζησαν στο πλευρό των Ελλήνων τις περιπέτειες της φυλής. Τού ίδιου λαού, που για όκτω ημέρες έντυσε τις πολιτείες του στο γαλανό χρώμα των έθνικών στιγμών, για να ζήσει μαζί με την βασιλική οικογένεια έναν ολόκληρο αιώνα αναμνήσεων. Μαζί τους, μαζί με τον λαό και τους Βασιλείς, μια άλλη οικογένεια - δεμένη με νέους δεσμούς με τον βασιλικό σίκο μας -, οι Βασιλείς της Δανίας, έφθασαν στην Ελλάδα, για να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις της εκατονταετηρίδος, που

έτυχε να συμπέσουν και με μιαν άλλη λαμπρή επέτειο, τα 142 χρόνια της Έπαναστάσεως του 1821.

Οι φάμπρικες της Έλευσινας είχαν ντυθεί με έξωραίστική αχνή εκείνο το μεσημέρι. Ο άποκαλυπτικός άπτικός ήλιος είχε τυλιχθεί με πρόνοια σε μερικές βορεινές γάζες ελαφράς όμιχλης, ενώ ο απρόσωπος λιμενοδραχίων της βιομηχανικής πολιτείας προσπαθούσε να κρύψει την καθημερινή τραγιάσκα του κάτω από τις πολύχρωμες σημαίες της υποδοχής.

Ξαφνικά, πάνω στον «Πολεμιστή», το βασιλικό καράβι που περίμενε άνοιχτα για να δεχθεί τους Δανούς Βασιλείς και την ακολουθία τους, η ζωή έλασε τον ρυθμό της αναμονής κι άπτεχσε την ταχύτητα των γεγονότων... Από την διοργανική παραλία, ένα μικρό κοράβι, δεμένο στον μώλο, τινάζει ψηλά τον λευκό καπνό της σειρήνας του και χαιρετίζει: «Καλώς ήλθατε!».

Πιο μέσα, στην άκμή, μια επιγραφή με γαλάζια κεφαλαία γράμματα έγραφε τα ίδια λόγια και ένοιωθες εκείνη την στιγμή πως το άπλοϊκό καράβι συλλαβίζει κάθε τόσο το χαιρετιστήριο νόημα και το τραγουδούσε με την σειρήνα του: «Καλώς ήλθατε... Καλώς ήλθατε...», καθώς η βασιλική συνοδεία, που είχε υποδεχθεί πριν από λίγο ο πρίγκιπ Πέτρος στο αεροδρόμιο της Έλευσινας, έπιθιδαζόταν σε δυο βενζινακάτους του ναυτικού, για να πλεύση προς τον «Πολεμιστή».

Έπάνω στο καράβι, οι τελευταίες εντολές των αξιωματικών και οι διαταγές του κυβερνήτου έχουν ανεβάσει τον πυρετό του πληρώματος, που περιμένει παρατεταγμένο στην κουπαστή, για να κραυγάσει το παροπαραδότο «Ζήτω», και του μικρού αγήματος που θα παρουσιάσει όπλα.

«Ζήτω ο Βασιλεύς!» φωνάζει ένας αξιωματικός του καρδιού από το μεγάφωνο, και τέσσερις φορές, καθώς η έντολη επαναλαμβάνεται, το πλή-

ρωμα κραυγάζει, σηκώνοντας ψηλά τα καπέλλα: «Ζή-τω»... «Ζή-τω»... «Ζή-τω».

Ο Βασιλεύς Φρειδερίκος, η Βασίλισσα Ίνγκριντ και η μεσαία κόρη τους, η πριγκίπισσα Βενεδικτή, ανεβαίνουν τώρα τις σκάλες του καρδιού, δίνοντας ευκαιρία σε δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς να πατήσουν για μια ακόμη φορά το πρωτόκολλο, προκειμένου να κερδίσουν μια καλή φωτογραφία, να ακούσουν κάποια κουβέντα από τα βασιλικά χείλη, να αποκομίσουν ένα αξιόλογο στιγμιότυπο.

Μέσα στην γενική ταραχή, που προκαλούν οι προσπάθειες του τύπου, η βασίλισσα Ίνγκριντ δεν παραλείπει να ανταλλάξει χειραψία με τον φωτορεπόρτερ των «Εικόνων», που πριν από λίγο καιρό τράβηξε μια σειρά αποκλειστικές φωτογραφίες της δανικής βασιλικής οικογένειας στα ανάκτορα του Άμαλιενμποργκ, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό (τεύχος 386).

ΠΡΩΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ της συναντήσεως (άριστερά), στο αεροδρόμιο της Έλευσινας. Ο Διάδοχος Κωνσταντίνος και οι πριγκίπισσες Βενεδικτή, Άννα - Μαρία και Ειρήνη. Στο κατάστημα του «Πολεμιστού» (άνω) ένα στιγμιότυπο με τον Βασιλέα Φρειδερίκο και τον πρίγκιπα Πέτρο.

(Φωτ. Μεγαλεκονόμου 6 — ΕΛΚΗΝ 31)

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΟΜΠΗ ΕΝΩ ΘΩΑΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ. ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΤΩΝ ΜΝΗΣΤΕΥΜΕΝΩΝ

ΣΤΟ ΑΠΛΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΟΥ «ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ».

Μετά από λίγο οι Βασιλείς και η ακολουθία τους έχουν αποσυρθεί στο άδυτο του βασιλικού διαμερίσματος για να γευματίσουν.

Λίγο ενωρίτερα η δημοσιογραφική περιέργεια είχε επιτρέψει να διαπιστωθεί το πόσο απλό είναι το βασιλικό διαμέρισμα του «Πολεμιστού», παρα την ύψιστάμενη απαγόρευση.

Ένα κεντρικό σαλόνι με τζάκι κ' ένα όρθογώνιο τραπέζι φαγητού είναι ό,τι συναντά πρώτα - πρώτα η ματιά. Μετά την ικανοποίηση της πρώτης περιέργειας, η σύντομη περιήγηση στα βασιλικά διαμερίσματα δεν σου επιτρέπει να σκεφθείς ότι βρίσκεσαι σε περιβάλλον άνακτορικό. Ένα απλό σαλόνι μικρής θαλαμηγού, με καφέ γυαλιστερό έξυλο στο τοίχο γύρω - γύρω και πτό βαρύτιμο άπ' όλα τα αντικείμενα, που περιέχει, ένα πεντάφωτο κηροπήγιο με κόκκινα λιγνόκομα

κεριά. Στο δάπεδο ένα πλαστικό χαλί, σε γκρι-ζοπράσινο, πολύ απαλό χρώμα, και στα μικρά παράθυρα πολύχρωμα κουτινάκια. Όσο για τα δωμάτια, βρίσκονται γύρω - γύρω στο σαλόνι και αρχίζουν με του Διαδόχου, που βρίσκεται κοντά στην πόρτα της έξοδου στο κατάστρωμα, καλύμματα με μπλε σκούρο φόντο για τα έπιπλα και το κρεβάτι, και όμοιο ύφασμα για τα δυο παράθυρα, με σχέδια θαλασσινά - ψάρια, καβούρια, φυτά της θάλασσας, κοράλλια! Ακολουθεί το δωμάτιο των δυο πριγκιπισσών, από την εποχή που η πριγκίπισσα Σοφία δεν ήταν ακόμη πριγκίπισσα των Άστουριών, αλλά της Ελλάδας. Έτσι έ-χουμε κρεβάτια δύο, μια - δυο κορέκλες, τραπέζακι σε δανέζικο στυλ και κουρτινάκια που συμφωνούν στα σχέδια με τα κουτινάκια του διαμερίσματος του Διαδόχου, διαφέροντα μόνο στο φόν-

το του ύφασματος. Έδώ είναι λευκό. Τέλος έρχονται τα δωμάτια των Βασιλέων, που χωρίζονται μεταξύ τους από το δωμάτιο του λουτρού κ' έναν μικρό προθάλαμο - διάδρομο, που φιλοξενεί ένα τραπέζι, με μοναδικό κόσμημα ένα ξυλόγλυπτο καραβάκι. Το δωμάτιο του Βασιλέως, μ' ένα κρεβάτι - όπως και της Βασιλίσσης - κάπως πιο άναπαυτικό από των πριγκίπων κ' ένα ραδιόφωνο, που δεν υπάρχει ανάλογο στο δωμάτιο της Βασιλίσσης. Όσο για τα κουρτινάκια, που κλείνουν τα παράθυρα, αυτά διαφέρουν και πάλι από τα πριγκιπικά. Πουλιό χρωματιστά πάνω σε κλαδιά και λευκό φόντο στο δωμάτιο του Βασιλέως, λευκό φόντο και πάνω του γαλάζια και μπλε λουλούδια με πράσινο μίσχο στο δωμάτιο της Βασιλίσσης.

Ξεχάσαμε, όμως, το φαγητό των βασιλικών

ΝΕΑΡΩΝ ΠΡΙΓΚΙΠΩΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΣΙΛΕΙΣ, ΕΝΩ ΕΠΙΘΕΩΡΟΥΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΒΛΗΤΑ

Ο Κ. ΚΑΙ Η ΚΑ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΟΙ ΥΨΗΛΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΖΗΣΑΝ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

προσκεκλημένων. Πρόχειρο, αλλά όρεκτικό, μετά από ταξίδι, άποτελείτο από:

1. Αυγά τηγανιτά σε τηγανισμένα ψωμάκια και κόκκινη σάλτσα.
2. Κοτόπουλο ψητό με στρογγυλά πατατάκια και σωτή καρδιά και μπιζέλια.
3. Σαλάτα μαρούλι, ντομάτα, ραπανάκια, λάχανο.
4. Τούρτα σοκολάτα, από γνωστό αθηναϊκό κατάστημα.
5. Μπύρα Δανίας, τύπου Πίλσεν, και κρασί Μαλάγας.

Ποτέ ίσως καράβι, έστω και με βασιλείς ως έπιβάτες, δεν έχει ακούσει τόσους χαιρετιστήριους κανονισμούς, όσους ο «Πολεμιστής» και οι ύψηλοι έπιβάτες του, σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Καθώς ο «Πολεμιστής» ταξίδευε στα ιστορικά νερά του Στενού της Σαλαμίνος, πρώτα τα πυροβολεία του Ναυσταθμού χαιρετίσαν τους Δανούς Βασιλείς με 21 κανονισμούς, ενώ την ίδια στιγμή ένα λευκό καραβάκι της γραμμής Πειραιώς - Σαλαμίνος, που φαίνεται να είχε μάστορη, στο πρωτόκολλο τουλάχιστον, καπετάνιο, σφύριζε χαιρετιστήρια με την μικρή σειρήνα του και, καθώς πέρασε σκαμπανεβάζοντας στο φάσκο απογευματινό κύμα, κατέβασε και ύψωσε μετά την σημαία του σε χαιρετισμό.

Μετά, μέσα στο γκρίζο άπομεσήμερο, αφήσαμε πίσω μας μια άτελειωτη σειρά δεμένων γιγάντων - των φορητών καρδιών που άργούν από την ναυτική κρίση - και θβάσαμε στην είσοδο του πειραϊκού προλιμένος όπου περίμεναν για να μας

χαιρετίσουν με φωτιά, άσπρους καπνούς και βραχύφωνους κεραυνούς τα πυροβολεία της Σχολής Δοκίμων.

Με 42 χαιρετιστήριους κανονισμούς στο ένεργητικό του, ο «Πολεμιστής» έγραψε 90 μόιρες πάνω στα νερά της πειραιϊκής και έβαλε πλήρη για τον θαλασσινό διάδρομο που είχαν σχηματίσει δυο σειρές πολεμικών του ελληνικού στόλου.

Πρώτος ο Βασιλεύς Φρειδερίκος δγίκε από το βασιλικό διαμέρισμα, έχοντας αντικαταστήσει την απλή στολή του Δανού στρατηγού της αεροπορίας με την μεγάλη στολή ναύαρχου του δανικού πολεμικού ναυτικού, προκειμένου να επιθεωρήσει τον στόλο, που περίμενε λικνίζοντας τα αντιτορπιλικά και τις κορεττές του στα νερά του Φαληρικού Όρμου.

ΕΡΜΟΥ 6 ΠΑΤΗΣΙΩΝ 141

Η ΑΠΕΧΘΕΣΤΕΡΑ ΜΟΡΦΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΝ...

“Προσάται, γυναικῶν

Ἄρθρον τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η πρό δεκαμήμερου σύλληψις, υπό της 'Υπηρεσίας 'Ελέγχου 'Ηθών, μιάς ομάδας σωματοπόρων, έφερε πάλιν εις την έπιφάνειαν την απεχθεστέραν μορφήν έκμεταλλεύσεως ανθρώπου από άνδρων. Τα ύποκείμενα αυτά, ηλικίας 28 έως 35 έτών, διήγον πολυτέλει ήθιον, διέθεταν ιδιόκτητα ατμόκιντα, ήσαν κάτοχοι διαμοισμάτων, αλλά έργασταν καμνίαν δέν είχαν. Καί αυτό έκίνησε τας ύπονοις της άστυνομίας, ή όποια, κατόπιν συστηματικής παρακολουθήσεως, διαπίστωσεν ότι απέζων από την έκμεταλλευτικήν γυναϊκάν έλευθέρων ηθών. 'Όταν όμως τούς συνέλαβεν, ουδέμια από τας γυναϊκάς αυτές βρέχθη να καταθέσει εις βάρος του έκμεταλλευτού της.

Ἡ ἄρνησίς των ἐπρεξένησεν ἐντύπωσιν. Αὐτὰς εἶναι, ἐν τούτοις, ὁ καὶ ὥν, διότι μεταξύ θύματος καὶ ἔκμεταλλευτοῦ ἔχει δημιουργηθῇ, διὰ διαφόρων λόγων, σχέσις ὑποταγῆς. Εἶναι διεθνῶς διαπιστωμένον ὅτι τὰ 80% τῶν γυναικῶν, ἀι ὁποῖαι ἀσκοῦν, κορυφῶς ἡ φανερά, τὸ «ἀρχαιότερον ἐπάγγελμα», συντηροῦν κάποιον «προστάτην», πού νέμεται τὰς εἰσπράξεις των καὶ ζῇ ἀνέτως ἀπὸ τὸν ἐπενεδίστον μόχθον ταν. Ὅπως εἶναι διαπιστωμένον ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν γυναικῶν, πού ἀνανεῶσιν τὴν θλίβεσάν στρατιᾶν τῶν «ἐκδιδομένων ἐπὶ χρήμασι καὶ ἄνευ εὐχρηστικῆς», ὠθεῖται εἰς τὴν ἐπίδοσιν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἔκμεταλλευτάς. Μεταξὺ σωματεμπορίας καὶ πορνείας ὑπάρχει τοιαύτη σχέσις, ὥστε ὅλοι αὐ μελετηταὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς πληγῆς συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ ὅτι εἰς ἀδύνατον ἀν καταπολεμηθῇ ἡ πορνεία, ἄνευ ὁμογενῶς ἐξενωτικῶν μέρων κατὰ τῶν σωματεμπόρων.

Διαφοραὶ καὶ κοινὰ χαρακτηριστικά

Οἱ ἀπεζῶντες ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν κοινῶν γυναικῶν προέρχονται κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις καὶ εἶναι συνήθως ἢ ἀνεπαγέλτοι ἢ κατέχουν κάποιο ἐπάγγελμα πού δὲν τοὺς ἀποδίδει, διότι δὲν τὸν σκεύου μὲ ζῆλον. Οἱ περισσότεροί εἶναι πρῶν ἐργάται ἢ τεχνίται ἢ ὡρῶν ἢ μικροπωληταί, οἱ ὅποιοι ἀνεμύλησαν μὲ τὸν κόσμον τῶν κακοποιῶν αἱ ἔγιναν καὶ οἱ ἴδιοι ἀνθρωποὶ τοῦ περιθωρίου. Ὑπάρχουν μεγάλα διασπορά μεταξὺ τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν, ὅλοι ὅμως ἔχουν κοινὰ δύο βασικά χαρακτηριστικά: Τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἀπόλυτος ἀποσυγῆ ἀσκήσεως οἰουδητοῦ ἐπιμόχθου ἐπαγγέλματος· καὶ τὸ δεύτερον, ἡ χοῆσις τῆς βίας εἰς τὰς σχέσεις μὲ τὸ θῦμα τῶν.

Είναι άπίστευτος ή σκληρότης τών μέσων, τά όποία χρησιμοποιοῦν τὰ αθάνατα αὐτά, διὰ νά καταστήσουν τās άτυχεῖς γυναῖκες άβουλα όργανα εἰς χείρας τών. Γροθίς, λακτίσματα καί μασιγισμός, διὰ τήν πλέον άνημάντων άφορμήν, άποτελοῦν μόνιμον καθεστώς. 'Αλλά καί χωρίς κομμένη άφορμήν, μία δόσις ραπισμάτων θεωρεῖται πάντοτε χρήσιμος. Συχνά εἰς διαιοπραγία αὐτά ἀντικαθίστανται μέ ἑλάσσονα βασανιστήρια, όπως ὁ κάψιμον μέ τοιγάτο εἰς εὐθείαντα σημεῖα, τὰ ἐπιπόλαια μαχαίρωματα καί τὰ χαράγματα τοῦ σώματος μέ ξυριστικές λεπίδες. "Όλα αὐτά τὰ μέσα ἐν όφείλονται εἰς σαδιστικές παρορμήσεις τοῦ σωματεμποῦ, άλλα ἑαρμοζόμενα ἐν ψυχρῷ, άποτελοῦν συστατικά στοιχεῖα μιάς τεχνικής, ποῦ ἀποβλέπει εἰς τήν πλήρη ψυχολογικήν ὑπεδούλωσιν τοῦ θύματος. 'Η μεγαλυτέρα καί ή πλέον άποτελεσματική άπειλή, ποῦ χρησιμοποιεῖ ὁ σωματεμπορος -διεδνώς-, εἶναι ή άπειλή τῆς παραμορφώσεως τοῦ προσώπου τῆς γυναῖκός μέ ξυραφάκι.

Αἱ φάσεις τῆς ἐκμεταλλεύσεως

Τὴν 23ην ᾽Ιουλίου τοῦ 1961, ὁ ἀφημέριος τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Παύλου εἰς τὸ Λονδίνον ἐξήλωσε τὰ ἐξῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν κηρύματός του: «Γνωρίζω ὅτι ἑκατοντάδες ὁμοεθνῶν μας γυναῖκων ζοῦν ἐν κυλεῖα ὑπὸ τὸ πέλμα ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι κερδίζουν ἀπὸ τὰς ἀνηθίκους ἐισπραξεις τῶν. Αἱ γυναῖκες αὗται διαβιῶν ἐν τῇ χώρᾳ μας ὑπὸ τὴν συνεῇ ἀπειλῇ τοῦ ξυραφιοῦ ἢ τοῦ πιστολιοῦ. Τὰς ἐξορκίζω νὰ μεταβῶν εἰς δὴ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν τμήμα καὶ νὰ ζητήσωσιν τὴν προστασίαν τῶν ῥαχῶν. Δυστυχῶς ὅμως τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσον ἀπλά - ὅπως ἀπέειξε καὶ ἡ περιόπτωσις τῶν Ἑλλήνων σωματεμπόρων. Αἱ γυναῖκες φοβοῦν-

ται να καταθέσουν, ἐνῶ ἡ δικαιοσύνη διὰ τὴν καταδικάσῃ ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων.

Ὁ σωματέμπορος δὲν χρησιμοποιεῖ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν τεχνικὴν τῆς ἐξουθενωτικῆς τρομοκρατίας. Προηγεῖται μίᾳ φάσει ἐκμαλίστικῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τὸ ἐπιλεγμέν ὄμμα: Εὐγένεια, αἰσθηματομοί, δῶρα, κοσμηματά, γέλοια, περίπατοι, ὑποσχέσεις γάμου κλπ. προλαβαίνουν τὸ ἔδαφος. Ἀκολουθεῖ, ἔπειτα, ἡ πρότασις προσφορᾶς «εἰδικῶν ὑπερσιῶν» καὶ μεταβατικῶν (μόνον διὰ τὴν ἐξοικονομῆσιν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς δημιουργίαν οἰκογενείας) εἰς ὠρισμένους ἐχεμύθους κυρίους. Καὶ ὅταν ἡ κοπέλα χάσῃ πλὴν τὴν αἰδῶ καὶ τὰ ἴχνη αὐτοσεβασμοῦ, τίθενται εἰς ἐνέργειαν τὰ μέσα τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας, τὰ ὁποῖα ὁλοκληρώνουν τὴν ὑποδουλωσιν.

Ὁ σωματέμπορος ἀξιοῖ καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὴν γυναῖκα τὸ σύνολο τῶν εἰσπράξεων της. Εἰς ἀντάλλαγμα, φροντίζει διὰ τὴν συντηρήσιν της τῶν ἐκδημιωμένων της, τὴν στέγασίν της. Χαρτζίλικι δὲν τῆς ἀφήνει, συνήθως, ὄχι τόσο ἀπὸ πλεονεξίας, ὅσον διὰ νὰ μὴ συγκεντρώσῃ οικονομικὰ καὶ ἀποκτήσῃ τάσεις ἀνεξαρτησίας. Ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ θῦμα του ἐξαντλητικὴν «ἐργασίαν» καὶ τοῦ ὀρίζει μάλιστα «νόρμαν» ἡμερησίαν ἀποδόσεως. Ἐὰν δὲ εἰς ὀιονδήποτε λόγον ἡ ἀπόδοσις πέσῃ κάτω ἀπὸ τὴν «νόρμαν», ἐπιβάλλει εἰς τὴν ἀτυχὴ γυναῖκα σοβαρὰν σωματικὴν ποινὴν. Ὅχι σπανίως ὁ ἑὺναις σωματέμπορος ἐκμεταλλεύεται περισσοτέρας τῆς μίας γυναίκας, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν τὰ θύματα του. Ἡ κάθε μία τὸν θεωρεῖ «προστάτην» της. Πάντως, ὁ χαρακτὴρ τῆς δεσποτείας τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ ἐπὶ τῆς γυναίκας δὲν εἶναι, ὥπως θὰ ἔτεινε κανεὶς νὰ πιστεῦσιν, σεξουαλικός.

Δειλοί και σκληροί συγχρόνως

Τὰ ὑποκείμενα αὐτὰ ἀποφεύγουν τὸν κόπον καὶ τὸν κίνδυνον καὶ εἶναι
 ρυθιδανά, δεῖλὰ κατὰ βάσιν καὶ σκληρὰ ταυτοχρόνως. Δὲν αἰσθάνονται
 κανένα ὀκτον πρὸς τὰς γυναῖκες καὶ τὰς βασανιστρίδας, γνωρίζοντα ὅτι δὲν
 διατρέχουν κανένα κίνδυνον ἀναποδοξάσας. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀποκτήσουν
 «ἐπαγγελματικὴν» συνείδησιν σωματεμπόρου, φροντίζουν νὰ μὴ ἔχουν στε-
 νὰς ἐπαφὰς μετὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους τοῦ ὑποκόσμου καὶ σιγὰ - σιγὰ δι-
 αμορφῶνουν ψυχολογίαν «ἀστού», ὅπως οἱ συλληφθέντες προσφάτως, οἱ ὁ-
 ποῖοι προήλθον ἐκ τῆς κατωτάτης ὑποστάθμης.

Ἡ πλήρης ὑποδούλωση τῶν θυμάτων δὲν οφείλεται μόνοι εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς τρομοκρατίας των, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦν κατὰ κανόνα οὐ σωματέμποροι. Ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι αἱ γυναῖκες ποῦ γίνονται λεία των εἶναι συνήθως κατωτέρας νηρησούνης καὶ μειωμένης βουλῆς. Ἡ πῶσις των συντελεσται χωρὶς πολλὰς ἀντιδράσεις καὶ -ἀντιθέτως πρὸς ὅ, τι θὰ ἐφαντάζετο κανεῖς- οὐτε μίᾳ εἰς χιλιάν γυναικῶν τὸ εἶδον οὐδέποτε καταλήγει εἰς τὸ «ἄσχατοτερον ἐπάγγελμα» ἀπὸ φυσικὴν παρέρημιν. Αἱ περισσότεραι μάλιστα εἶναι γενικῶς ψυχραὶ ἐκ φυσιολογικῶν ἢ ψυχολογικῶν αἰτίων. Ἐνα ποσοστὸν ἐξ αὐτῶν ἀποκτὰ καὶ τὴν ἑξῆς τὴν νάρκωτικῶν, ἡ ὁποία καταρρακώνει ἀκόμη περισσότερον τὴν βούλησιν των.

Είναι δύσκολον να υπολογίσῃ κανεὶς τὸν ἀριθμὸν τῶν σωματεμπόρων τῆς χώρας μας. Τὸ 1960 αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ εἶχον καταλήξει εἰς τὴν συμπτέρμασιν ὅτι ὑπῆρχον εἰς ὁλόκληρον τὴν Γαλλίαν ἐπὶ 15.000 γυναικῶν ἑλευθερίων ἥδον περὶ τὰς 10.000 σωματεμπόρων. Ἄν δεχθῶμεν ἰσχύουσιν τὴν ἀναλογία αὐτὴν καὶ διὰ τὴν περιοχὴν τῆς ἐλληνικῆς πρωτεύουσας, τότε οἱ ἐξ ὧν σωματεμπόροι πρέπει νὰ ἀνέρχονται εἰς 1.300 περίπου, διότι αἱ ἐπὶ ἐπαγγέλματος ἐκδιδόμεναι υπολογίζονται εἰς 2.000. Ὁ ἀριθμὸς ὅμως αὐτὸς φαίνεται μᾶλλον ὑπερβολικὸς.. Ἀλλὰ, καὶ ὀλιγώτεροι ἂν εἴναι, ἀποτέλουσιν μίαν πηγήν, πῶς χορηγεῖται θερμικαυτῆρα καὶ διότι ἀσκάδου τῆς πηλοῦ ἐπινοεῖσθαι ἐκμεταλλεύσει καὶ διότι, ἀναζητοῦντες συνεχεῶς νέον ὑλικὸν ἐκμεταλλεύσεως, δημιουργοῦν νέας τραγωδίας καὶ νέα θύματα.

Handwritten signature: *W. H. ...*

19

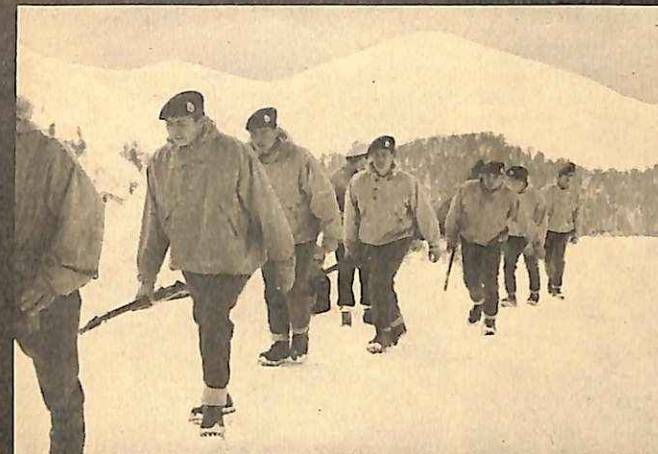
CARABOTT - KATZOYPAKHIS

sa acrilan decarsa acrilan decarsa acrilan decarsa

Ο Όλυμπος δεν είναι πια τὸ ἀπρόσιτο, μυθικὸ βουνό.
Ένας δρόμος ἔδηγεί σὲ ὑψόμετρο 2.000 μέτρων,
ὅπου ὑπάρχει τὸ «χωριὸ τῶν Λ.Ο.Κ.». Οἱ ἀπέραντες καὶ ὁλόλευκες πλαγιές του,
μὲ τὴν ἀσύγκριτη φυσικὴ μεγαλοπρέπεια,
κατοικοῦνται τὸν χειμῶνα
ἀπὸ τὶς μονάδες τῶν χιονοδρομῶν
ποὺ ἀσκοῦνται στὸν ὀρεινὸ ἀγῶνα.
Μὲ τὴν παρουσία τους καθιστοῦν ἐφικτὴ
τὴν προσέλευση πολυπληθῶν ἐκδρομῶν,
ποὺ χαίρονται τὰ ἀθλήματα στὸ χιόνι
καὶ ἀγαποῦν τὰ μεγάλα ὑψόμετρα,
στὰ ὁποῖα ἀναγεννᾶται,
μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τῶν θρύλων,
ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

ΣΑΝ ΓΗΗΣΙΟΙ ΕΣΚΙΜΩΟΙ ΣΤΗΝΟΥΝ ΤΙΣ ΠΑΓΟΚΑΛΥΒΕΣ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΤΟ ΥΨΟΣ, ΟΙ ΠΑΓΟΙ, ΔΕΝ ΚΩΛΥΟΥΝ ΤΗΝ ΑΦΟΓΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

ΠΑΝΘΟΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΞΕΔΡΑΜΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΟΙ ΤΩΝ ΛΟΚ

Μὲ πλήρη ἐξάρτηση, γιὰ νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς
ἰδιαιτέρες συνθήκες τῶν χιονισμένων κορυφῶν,
ἡ διμοιρία ἐπιδείξεν τοῦ Κέντρου Ἐκπαι-
δεύσεως Ὀρεινοῦ Ἀγῶνος, ποὺ μονίμως εἶναι
καταυλισμένο στὸ χωριὸ τῶν Λ.Ο.Κ. τοῦ Ὀ-
λύμπου, παρουσίασε θεαματικὸς σχηματι-
σμούς, ἀναπαραστάσεις μάχης, διασώσεις
τραυματιῶν καὶ ἄλλες ἀνάλογες ἐνέργειες, ποὺ
ἀπέδειξαν τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο ἐτοιμότητος καὶ
ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς μονάδος.

Ἀπὸ μιὰ κορυφὴ τοῦ Ὀλύμπου ξεπρόβαλαν, μέσα ἀπὸ παχιά σύννεφα, δυὸ ὁλό-
λευκες σιλουέτες, ποὺ γλιστροῦσαν στὸ πετρωμένο χιόνι. Οἱ φωτοβολίδες ἐπισήμα-
ναν τὴν θέση τους. Ἀπὸ τὴν ἀπέναντι μακρινὴ πλαγιὰ, δυὸ ἄλλοι κατεβαίνουν μὲ τα-
χύτητα. Εἶναι σὰν ἀπεσταλμένοι τοῦ Δία, ποὺ τρέχουν νὰ ἐκτελέσουν μιὰ ἐντολή, νὰ
μετοβιδάσουν κάποιο μήνυμα στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ σύγχρονος Ἑρμῆς, ἀντὶ γιὰ φτε-
ρά, ἔχει σκί στὰ πόδια του, ὁλόλευκη στολὴ καὶ κρατεῖ δυὸ καλαυένια μαστοῦνια.
Καμμιά κορυφὴ, ἀπὸ αὐτὲς τὶς τόσο μυθικὲς καὶ τὶς βαρυφορτωμένες μὲ θρύλους, δὲν
εἶναι πια ἀπρόσιτη. Ὁ νεφεληγερέτης ἀνοίξε τὰ δώματά του καὶ προσφέρει τὶς χιονι-
σμένες ἐκτάσεις του γιὰ ἀθλήματα, ἀσκήσεις καὶ ψυχαγωγία. Κ' ἕνα ὁλόκληρο χω-
ριό, ὁ καταυλισμὸς τῶν Λ.Ο.Κ., ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένο σὲ ὑψόμετρο 2.000 μέτρων,
δίνει ἀνθρώπινη ζωὴ στὸ ἀπέραντο βουνό καὶ διατηρεῖ τὶς πύλες του ἀνοιχτὲς γιὰ ὁ-
σοὺς θέλουν νὰ παραδιάσουν τὴν θεϊκὴ γαλήνη του καὶ νὰ χαροῦν τὶς ὁμορφίες του.

Ὁ Όλυμπος δείχνει τὴν αὐθεντικὴ φυσιογνωμία του ὅταν εἶναι χιονισμένος. Ἡ
ἐπιβλητικὴ μεγαλοπρέπεια του δὲν καταθλίβει, οὔτε συντρίβει τὸν ὀρειδότη. Εἶναι αὐ-
στηρὸς γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κάμπου, ἀλλὰ προσφέρει σεμνὴ φιλοξενία στοὺς ὑπη-
κόους του.

Οἱ ἐφετεῖνοι χιονοδρομικοὶ ἀγῶνες, τὰ «Δ' Παπαρροδεῖα», καὶ οἱ ἐπιδείξεις χιονο-
δρομῶν τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Ὀρεινοῦ Ἀγῶνος, ἐσημεῖωσαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυ-
χία, γιὰτὶ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ πολλῶν ἀθλητῶν, ἡ ἀθροῖα προσέλευση ὀρειθα-
τῶν καὶ ἐκδρομῶν ποὺ ἀγαποῦν τὸ σκί δείχνει ὅτι ὁ Όλυμπος ἀσκέι μιὰ ἔλξη καὶ
γίνεται σιγὰ - σιγὰ ἕνα σημαντικὸ κέντρο χιονοδρομιῶν καὶ χειμερινοῦ ἀθλητισμοῦ.

→

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟ βᾶθρο ἀπὸ τὸ παγωμένο χιόνι δὲν μπορούσε νὰ βρεθῇ γιὰ τὰ
ἐπαθλα ποὺ ἀπενεμήθησαν στοὺς πρώτους νικητὰς τῶν «Παπαρροδεῖων Ἀγῶνων».

Οί παγοκαλύβες τών καταδρομέων προσφέρουν θαλπωρή και προστασία από τούς ανέμους...

Ο ΟΛΥΜΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΤΟ ΑΠΡΟΣΙΤΟ ΘΕΙΚΟ ΒΟΥΝΟ. ΣΥΝΗΘΗΣ Η ΣΥΡΡΟΗ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΕΩΝ

ΑΠΟΤΟΜΟ «ΦΡΕΝΑΡΙΣΜΑ» ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ, ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΙΛΙΓΓΙΩΔΗ ΚΑΤΑΒΑΣΗ. ΟΙ «ΛΟΚΑΤΖΗΔΕΣ» ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΩΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

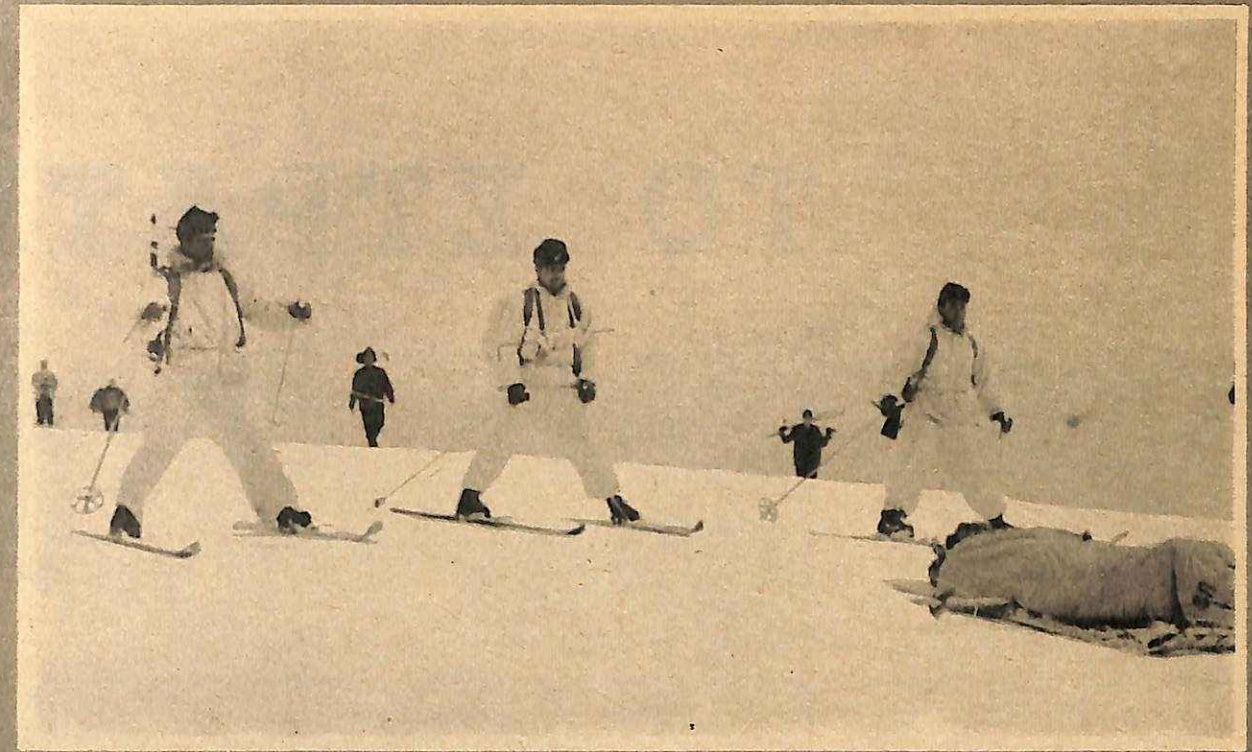
Στό πεδίο τών ασκήσεων όλα είναι χτισμένα από χιόνι. Μια εξέδρα για τούς επίσημους και επισκέπτες παγοκαλύβες που προσφέρουν θαλπωρή και προστασία από τούς ανέμους, ένα ευρύχωρο μπάρ, καλλιτεχνικά επιπλωμένο, επίσης με χιόνι. Ο πάγκος, τὰ ράφια με τὰ ποτά, οί τοίχοι, όλα από χιονόλιθους. Έκεί, ή υψηλή στρατιωτική φιλοξενία τών Λ.Ο.Κ. προσφέρει θερμαντικά στούς εκδρομείς. Απέναντι στο μπάρ, δυο αγάλματα, τού Δία και τής Ήρας. Ο πατέρας τών θεών και τών ανθρώπων κάθεται στὸν χρυσό του θρόνο «κι ὁ Όλυμπος σαλεύετο στὰ πόδια του ἀπακάτω». Δέν μπορεί νά ρίξη τούς κεραυνούς του, γιατί είναι λαξευμένους στό σκληρό χιόνι καί κοιτάζει ὑπεροπτικά καί θυμωμένα μιὰ επίσης χιονένια Ήρα, πού δέν ἔχει πιά λόγους νά γκρινιάζει τὸν φλογερό της σύζυγο, ἀφοῦ εἶναι τώρα παγωμένος. Στὰ κτίσματα ἀπὸ χιόνι επικρατεῖ μιὰ ἥπια θερμοκρασία, γύρω στούς μηδέν βαθμούς, καί ἔτσι ἐξασφαλίζεται πολὺτιμη διαφορὰ θερμοκρασίας ἀπὸ τὴν πολὺ ψυχρότερη ἀτμόσφαιρα.

Ἡ πρώτη φάση τών ἀγώνων ἦταν ἡ ἐλεύθερη κατάβαση, τὴν ὁποία ὠργάνωσε ὁ Ἑλληνικός Ὁρειβατικός Σύνδεσμος. Νικητὴς ὁ ἔφηβος Γιαννόπουλος ἀπὸ τὴν Καστανία. Στὰ

«Παπαρρόδεια», πού τελοῦνται πρὸς τιμὴν τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ πρώτου τμήματος χιονοδρόμων, πού ἔπεσε στὸν πόλεμο 1940 - 41, ἐπρώτευσε ὁ στρατιώτης τών Λ.Ο.Κ. Μάνθος Εὐλάμπιος. Μεγάλο ἐνδιαφέρον προέκλεσαν οἱ θεαματικές ἀσκήσεις τμήματος τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Ὁρεινοῦ Ἀγῶνος τών Λ.Ο.Κ., στίς ὁποῖες οἱ χιονοδρόμοι ἐνήργησαν ἐντυπωσιακές καταβάσεις, διαπεραίωση τραυματισμένου ὀπλίτου ἀπὸ χαράδρα με σκοινὶ καί μεταφορά του σὲ πρόχειρο φορεῖο ἀπὸ σκί, ἐγκατάσταση καταυλισμοῦ, ἀναπαράσταση μάχης καί ἀσκήσεις σχηματισμῶν χιονοδρομικοῦ τμήματος. Τὰ ἔπαθλα ἀπένειμαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α., ἀντιστράτηγος κ. Πιπιλλῆς, καί ὁ ἀδελφὸς τοῦ τιμωμένου ἥρωος, ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Ν. Παπαρρόδου.

Ὁ Όλυμπος προσφέρει πολλὰς χαρὲς στούς φυσιολάτρες, στούς ἐκδρομείς καί, ἰδιαίτερα τὴν χειμῶνα, στούς χιονοδρόμους, οἱ ὁποῖοι κυλοῦν ἀσταμάτητα στίς ἐξαιρετές πίστες τούς. Τὸ καταφύγιο τοῦ Ὁρειβατικοῦ, τὸ χωριὸ τών Λ.Ο.Κ., ὁ δρόμος πού φθάνει ὡς τὶς Βρυσοῦλες, σὲ ὑψόμετρο 2 000 μ., κάνουν τὸ ὀνομαστὸ χωριὸ προσιτὸ σὲ ὅλους. Καί εἶναι πολλοὶ οἱ πιστοὶ πού προσέρχονται νὰ ἀναδαπιοῦν στὴν μυθικὴ τὴν ἀτμόσφαιρα ■■■

ΕΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΠΑΓΩΜΕΝΕΣ ΠΛΑΓΙΕΣ

Ο «ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ» ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΔΙΑΚΟΜΙΖΕΤΑΙ Σ' ΕΝΑ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟ ΕΛΚΗΘΡΟ - ΦΟΡΕΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΙ ΤΟΥ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης - ΕΛΚΗΝ)

ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ ΧΙΟΝΕΝΙΟ «ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ» Ο ΖΕΥΣ ΚΑΙ Η ΉΡΑ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΜΠΑΡ

ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΥΠΟΣΤΟΛΗ ΣΗΜΑΙΑΣ ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΤΙΣΚΗΝΑ ΣΗΚΝΟΝΤΑΙ, ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟ

Παρουσία των αντιπροσώπων του νόμου, καρέκλες, μπουφές, τραπέζια, μάρμαρα, φορτώνονται σε καμιόνια, που θα λάβουν την άγουσα για κάποια σκοτεινή αποθήκη. Αυτό ήταν το όριστικό και άμετάκλητο τέλος —πριν λίγες ημέρες— του ιστορικότερου καφενείου της Αθήνας των τελευταίων δεκαετιών. Τώρα οι πόρτες του «Ζαχαράτου» έκλεισαν και θα ξανανοίξουν μονάχα από τα χέρια των εργατών κατεδαφίσεως, που θα «προπαρασκευάσουν» το χώρο, στο κεντρικώτατο αυτό σημείο της πρωτεύουσας, για την ανέγερση ενός πολυώροφου μεγαθήριου, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις επιταγές της εποχής. Μια σελίδα του παρελθόντος έκλεισε, μια καινούργια σελίδα άνοιγει, άγραφη ακόμη, έτοιμη για να καταχωριστή το παρόν και το μέλλον.

ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗ...

Τὰ ξύλα της παλιάς πόρτας έτριξαν, καθώς την έσπρωχναν οι αντιπρόσωποι του νόμου. Οι άλυσίδες που κρατούσαν ένωμένα τα δυο θυροφύλλα άνοιξαν τους άρμούς τους και ή έρημη πιά αίθουσα του αιώνόθιου καφε νείου ανταπέδωσε με πολυφωνικές άντιχήσεις τις ήχηρές προσπάθειες —έν όνόματι του νόμου— για την παραβίαση του τελευταίου καταφύγιου των περασμένων... Στο θάθος του καφενείου, στις σκιερές, παγωμένες από την έγκατάλειψη γωνιές, στο μισοσκόταδο της ψηλοτάβανης αίθουσας του «Ζαχαράτου», οι έντρομες μνήμες συγκεντρώθηκαν για στερνή φορά σ' ένα λαχανιαστώ συνέδριο ψιθύρων, στην συνάντηση του όριστικού άποχαιρετισμού... "Ετσι, όταν εκείνο το άπομεσήμερο οι άστυνομικοί, οι δικαστικοί αντιπρόσωποι, οι δικηγόροι των άντιδίκων και οι μεταφορείς επίπλων πλημμύρισαν την αίθουσα του αιώνόθιου καφενείου για να έκτελέσουν μια τετραψήφια δικαστική άπόφαση έξώσεως, «τη έπισπεύσει» της έταιρίας «Ξενοδοχειακά και τουριστικά έπιχειρήσεις "Όθων Κ. Λέφας - Τετενές», δέν μπόρεσαν να άντιληφθούν τους άποχαιρετιστήριους ψιθύρους ενός όλόκληρου αιώνας περασμένης έλληνικής ζωής.

(Φωτ. Ίωνας)

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ στις άρχές του αιώνας, με τα δίδυμα άρχοντικά Βούρου - Σκουλούδη στην βορειοανατολική πλευρά. Στην άπέναντι γωνία υπήρχε ήδη το σέκημα όπου άργότερα έγκατεστάθη το διδλιόπωλειό «Έλευθερουδάκη», που κι αυτό, σε πολύ λίγο καιρό, πράκειται να κατεδαφισθή.

ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΕΝΑ ΣΥΜΒΟΛΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ, ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΚΑΙ...

...ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΣ

Αργότερα, κατά το ζούρουπο, καθώς οι τελευταίες καρέκλες του «Ζαχαράτου» και τα μαρμάρια τραπέζια —που φιλοξένησαν στην λευκή τους έπιφάνεια τα σχέδια άπελευθερωτικών έκστρατειών και τους πολιτικούς συνδυασμούς άνυπαρκτων σήμερα κομμάτων— μετεφέροντο σε κάποια άπρόσωπη αποθήκη, άκούσθηκε σαν έπιλήθειες:

«Η έξωση έπραγματοποιήθη με τάξιν και εύπρέπειαν».

Με αυτά τα λιγοστά και άχρωμα λόγια, ή πρόσδος, ντυμένη την ύπολογιστική μορφή της άναγκαίας καταστροφής, πήρε μέρος στην έκφορα του Παρελθόντος, την ίδια ώρα που άραματιζόταν το ξενοδοχειακό μεγαθήριο, που ίσως κάποτε καλύψη την θέση όπου έστρεκε, ως χθές, το άρχοντικό της οικογενείας Βούρου και το άναπόσπαστο μνημα του, το καφενείο του «Ζαχαράτου». Το καφενείο που είδε να γεννιέται ή Νεώτερη Έλλάδα ή, όπως είπε ένας ξεχασμένος σήμερα ποιητής, το κέντρο που στάθηκε «προβάλαμος Κοινοβουλίων και στραταρχείων έν άνακαχή άρμάτων».

Τώρα, το λόγο έχουν πιά τα τρυπάνια των έργων κατεδαφίσεως, που θα έξεφανίσουν από το πρόσωπο της Αθήνας το κομψό μέγαρο των Βούρων, το κτίριο που στά στερνά του χρόνια στάθηκε ο στόχος μιας, άνοιχτής άκόμη, κληρονομικής και έμπορικής διαμάχης, που θα κριθή σύντομα από την έλληνική δικαιοσύνη.

«Όσπου να άκουσθ ήμως ο πρώτος θόρυβος των καταλυτικών μηχανών, ή όμοδροντία των «καμπρεσσέρ», που θα άναγγέλλη την θριαμβευτική έλευση της παμφάγου άναεώσεως, μπορούμε να περιπλανηθούμε για λίγο στον χώρο της έξώσεως. Να θυμηθούμε, να διαβάσουμε ό,τι γράφτηκε, ό,τι ειπώθηκε, σαν άρθρο, σαν χρονογράφημα, σαν άνέκδοτο, σαν άκριβή άνάμνηση, για το παλαιό άρχοντικό...

Να θυμηθούμε τα τέσσερα άδελφια που έξησαν και έξησαν από τον κόσμο μας μέσα σ' αυτό το σπίτι: Τόν Σταμάτη, τόν Παύλο, τόν Δημήτρη και την Λίνα Βούρου. Τόν άτυχο έρωτα της Λίνας, τα ήρωικά χρόνια του Παύλου, του άξιωματικού των Βαλκανικών πολέμων, και την ζωή του αιώνόθιου Δημήτρη Βούρου, του τελευ-

ταίου της οικογενείας, που δρέθηκε στα στερνά και τόσο δύσκολα χρόνια της ζωής του μέσα στον κυκεώνα μιας «μυθιστορηματικής» άγοραπωλησίας.

Να θυμηθούμε το καφενείο του «Ζαχαράτου», που έγκαταστάθηκε στο Σύνταγμα πριν από τον πόλεμο του '97 και πέρασε μετά στο ίσόγειο του άρχοντικού Βούρου, για να μείνη εκεί ως χθές.

Να θυμηθούμε τις πολυφώτιστες άλλοτε αίθουσες του καφενείου, που ίδρυσε ο Σπυρίδων Ζαχαράτος, την άληθεια των καφεδών και τους τύπους που σήκωναν εκεί, τις σκάλες που άδηγούσαν στο ιστορικό «πατάρι». Όλα αυτά τα τόσο ζωντανά πράγματα, που ένοιώσαν τα βήματα μεγάλων πολιτικών, δοξασμένων στρατιωτικών, ύποψηφίων πρωθυπουργών και άρχιστρατήγων έκστρατειών, που έμεναν όνειρα για πάντα. Κι άκόμη ποιητών που συγκίνησαν το πανελλήνιο με τα τραγούδια τους, πεζογράφων, μουσικών — όλων μερακλήδων του καφέ και της συζητήσεως, όνειροπλόκων και δραματιστών του αύριο. Ένός αύριο που είναι για μας πιά μακρινό παρελθόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΤΣΟΣ

Το επίμαχο μέγαρο

Πολλά έγραψαν και όλοι όμιλούν εσχάτως διά τώ υπό κατεδάφισιν μέγαρον τής πλατείας Συντάγματος, πού άνήκε στην γνωστή παλαιά άρχοντική οικογένεια τών Βούρων. Ασφαλώς, ό άποθανών τραπεζίτης Ιωάννης Βούρος, πού τώ έκτισε πρό ένενήντα ακριβώς έτών, ποτέ δέν θά μπορούσε νά φαντασθή ότι και τά τέσσερα παιδιά του, ό Δημήτρης, ό Παύλος, ό Σταμάτης και ή κόρη του Λίνα, θά έμεναν άκληροι και ότι τώ σπíti του θά είχε ένα τόσο μπλεγμένο και τραγικό τέλος.

Άς ανατρέξωμε, όμως, στην Ιστορία τού αθηναϊκού άρχοντικού, έσει έπισήμων έγγραφων έκ τού άρχείου τού Στεφάνου Σκουλούδη, πού έγινε πρωθυπουργός κατά την ταραχώδη περίοδο τού 1915 και ήτο συγγενής τών Βούρων. Τά πολύτιμα έγγραφα διέσωσε, κατά την περίοδο τής κατοχής, άπό κάποια γυναίκα τού λαού πού τά μετεχειρίζετο γιά τήν μπουγάδα της, ό κ. Σ. Μακρυμύχας. Πρό διετίας έδημοσίευσε μερικά έγγραφα σχετικά μέ τώ κτίσιμο τής οικίας Σκουλούδη, και εις αυτό όφείλω πολλές πληροφορίες.

Βάσει, λοιπόν, τής άλληλογραφίας τού εις Κωνσταντινούπολιν έγκατεστημένου πατρός τού Στεφάνου Σκουλούδη, τραπεζίτου Ιωάννου Σκουλούδη, μαθαίνουμε ότι και τά δύο σπítια —τού Βούρου και τού Σκουλούδη— έκτίζοντο ταυτόχρονα, επί οικοπέδου τώ όποιον ό πατέρας τής Μαρίας Ι. Βούρου (συζύγου τού Ιωάννου Βούρου), «κόντες» Σταμάτης Ζιζίνιας, είχε παραπλεύρως τού ξενοδοχείου τής «Μεγάλης Βρετανίας», πού ήταν τότε γνωστόν ως «Ξενών Άντωνίου Δημητρίου».

Ό Σταμάτης Ζιζίνιας ήταν και αυτός πλουσιώτατος και κατήγετο έκ Χίου, όπως ό Σκουλούδης και ό Βούρος, διέμενε δέ εις τήν Άλεξάνδρειαν, όπου τώ όνομα τών Ζιζίνια παραμένει μέχρι σήμερα συνδεδεμένο μέ τόν «Σταθμό Ζιζίνιας», τώ «Μέγαρο Ζιζίνιας» κ.ά.

Η κόρη του Μαρία, πού είχε παντρευθή τόν Ιωάννη Βούρο, έπεθύμει νά κατοική εις τās Άθήνας, πλησίον τών Άνακτόρων (και όχι εις τήν Ρουμανίαν, όπου άρχικώς είχαν εγκατασταθή ό σύζυγός της). Η οικογένεια ήλθεν εις τās Άθήνας, άφού έν τώ μεταξύ ή Μαρία Βούρου είχαν αποκτήσει εκεί τά δύο μεγαλύτερα παιδιά της, τόν Δημήτριον και τόν Παύλον. Ό Ιωάννης Βούρος, εγκατασταθείς τότε εις τās Άθήνας, άρχισε νά άσχολήται μέ διαφόρους έπιχειρήσεις και έξώδευε πολλά χρήματα. Ό πεθερός του, πού είχαν αγοράσει τώ οικοπέδον κατ' έπιθυμίαν τής κόρης του, συνιστούσε εις τόν Ιωάννην Βούρον περιστολήν τών δαπανών και άνέγερσιν επί τού οικοπέδου «οικίας», ή όποια νά τού άπεδίδη εισοδήματα, και όχι «μέγαρον». Ό Βούρος, όμως, μαζί μέ τόν Στέφανον Σκουλούδη, πού ήτο και αυτός συγγενής μέ τόν Ζιζίνια, ήβλησαν νά κτίσουν περίλαμπρα χρήματα δι' ένα σπítι, τώ όποιον ούτε άνάλογον «κηρά» (ένοίκιον) θά έλπίζε νά σου δίδη, ούτε ποτέ θά σου δώση τά δσα έξώδευσες, εάν καμμίαν φοράν βελήσης νά τώ πωλήσης. Άλλά έγινε πλέον...».

Αυτά και άλλα άποκαλυπτικά μαθαίνουμε άπό τις έπιστολές τού Ιωάννου Σκουλούδη.

Εις άλλη έπιστολήν αναφέρει: «Ό Παύλος Άθηνογόνης (πατήρ τού γνωστού συμπολίτου μας και προέδρου τής Α.Ε. «Ξενοδοχειακή Έπιχειρήσεις Βασιλεως Γεώργιος» κ. Στεφάνου Άθηνογόνη), πού έπήγε εις τās Άθήνας, είδε τά σπítια, ιδιόν σου και Βούρου, και μάς έλεπε ότι τού Βούρου είναι κάπως μεγαλύτερον τού ιδιού σου και καλύτερον. Δέν καταλαβαίνω, και έγω και ή μήτηρ σου, διατί νά λέγη ούτω; Τάχα έπήγε τώ ιδιόν σου δια τώ τού Βούρου, ή δια νά τώ καταφρονήση;...».

Η πληροφορία αυτή άπογοητεύει τόν Ιωάννη Σκουλούδη και προσπαθεί ν' άπεδώση τά λεγόμενα σέ κακεντρέχεια, είτε σέ λάθος. Η φιλοτιμία του δέν τόν άφήνει νά ήσυχάση και ζητά τήν γνώμη τού εργολάβου, ό όποιος τόν βεβαιώνει ότι «ανθάνεται μεγάλως ό Άθηνογόνης», και είναι πρόθυμος

(ιδιοκτησίας). Μήν τ' άμελής, διότι δέν ήξεύρεις τί ήμπορεί νά ακολουθήση...».

Τήν επίβλεψιν και τών δύο οικοδομών είχαν αναλάβει ό Ιωάννης Βούρος, πρός τόν όποιον ό Σκουλούδης είχε τυώλην έμπιστοσύνην, βασιζόμενος εις τήν πείραν και τήν ειδικότητά του, και είχε δώσει έντολην εις τόν πατέρα του, εις Κωνσταντινούπολιν, νά εμβάζη πρός τόν Βούρον τά χρήματα πού αυτός έχοιείαζετο κατά τήν πρόδον τής οικοδομής.

600.000 φράγκα

Τώ πόσον έστοίχισαν οι δύο αυτές οικοδομές φαίνεται άπό τήν έκπληξιν και τήν έκδηλον άνησυχίαν τού πατρός Σκουλούδη, δια τώ κόστος τού

ΛΙΝΑ ΒΟΤΡΟΣ

σπιτιού τού γιού του, όταν τόν Μάϊον τού 1875 γράφει: «...Άπό τά γραφόμενά σου περί τού σπιτιού τών Άθηνών, βλέπω ότι, τώ όντι, θά κοστίση τά δσα έλεπεν ό Συγγρός, δηλαδή περί τās 500.000 φράγκα, και μου έφάνη πολύ άκριβόν. Νομίζω ότι δέν έκαμες καθόλου καλά νά έξεδεύσης τόσα χρήματα δι' ένα σπítι, τώ όποιον ούτε άνάλογον «κηρά» (ένοίκιον) θά έλπίζε νά σου δίδη, ούτε ποτέ θά σου δώση τά δσα έξώδευσες, εάν καμμίαν φοράν βελήσης νά τώ πωλήσης. Άλλά έγινε πλέον...».

Αυτά και άλλα άποκαλυπτικά μαθαίνουμε άπό τις έπιστολές τού Ιωάννου Σκουλούδη.

ΣΤΑΜ. ΒΟΤΡΟΣ

Εις άλλη έπιστολήν αναφέρει: «Ό Παύλος Άθηνογόνης (πατήρ τού γνωστού συμπολίτου μας και προέδρου τής Α.Ε. «Ξενοδοχειακή Έπιχειρήσεις Βασιλεως Γεώργιος» κ. Στεφάνου Άθηνογόνη), πού έπήγε εις τās Άθήνας, είδε τά σπítια, ιδιόν σου και Βούρου, και μάς έλεπε ότι τού Βούρου είναι κάπως μεγαλύτερον τού ιδιού σου και καλύτερον. Δέν καταλαβαίνω, και έγω και ή μήτηρ σου, διατί νά λέγη ούτω; Τάχα έπήγε τώ ιδιόν σου δια τώ τού Βούρου, ή δια νά τώ καταφρονήση;...».

Η πληροφορία αυτή άπογοητεύει τόν Ιωάννη Σκουλούδη και προσπαθεί ν' άπεδώση τά λεγόμενα σέ κακεντρέχεια, είτε σέ λάθος. Η φιλοτιμία του δέν τόν άφήνει νά ήσυχάση και ζητά τήν γνώμη τού εργολάβου, ό όποιος τόν βεβαιώνει ότι «ανθάνεται μεγάλως ό Άθηνογόνης», και είναι πρόθυμος

νά στοιχηματίση. Παρ' όλα αυτά, όμως, ό Ιωάννης Σκουλούδης ζητά και άλλες γνώμες και μέ ικανοποιήσιν αναφέρει τήν γνώμη τού Μενέλαου Νεγρεπόντη, πού είδε τώ σπítι και έβεβαίωσεν ότι «είναι λαμπρόν».

Σέ έπιστολή του τής 18ης Ιουνίου 1875 γράφει άπό τώ Παρίσι: «...Ό Μενέλαος Νεγρεπόντης, έλθών προχθές άπό Άθήνας, είπε ότι τώ σπítι σου είναι λαμπρόν, καθώς και τού Βούρου, και τούτος τού έλεπε ότι μαζί μέ τήν άγοράν τού οικοπέδου τού έκότισε 450.000 φράγκα. Οι έρχόμενοι άπό εκεί λέγουν ότι και τού Βούρου τώ σπítι είναι ίσου μεγέθους τού ιδιού σου, εύρίσκουν δέ ότι τώ τού Ψύχα είναι τώ ώραϊότερον όλων τών άλλων...».

(Σημ.: Τώ μέγαρον τού επίσης Χιώτου έπιχειρηματίου Στεφάνου Ψύχα έκτίσθη, κατά τήν ίδίαν περίπου έποχήν, παραπλεύρως τής οικίας Συγ-

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΟΤΡΟΣ

γρού —όπου σήμερον τώ ύπουργείον τών Έξωτερικών—, επί τής οδού Βασιλίσσης Σοφίας, είναι δέ αυτό εις τώ όποιον στεγάζεται σήμερον ή αίγυπτιακή πρεσβεία. Ό Στέφανος Ψύχας είναι και ό κατασκευαστής τής ύπογειου σήραγγος τού σιδηροδρόμου Άθηνών - Πειραιώς, άπό τώ Μοναστηράκι μέχρις Όμονοίας»).

Ό πατέρας τού Σκουλούδη, πάντοτε άνήσυχος δια τώ κόστος τής οικοδομής, γράφει πρός τόν υιόν του: «...Αυα σου παραδόξη τώ σπítι τών Άθηνών, γράψε μου πόσα σου κόστισε και πόσα τού Βούρου...». Και συνεχίζει: «...Είπέ μου εάν έσυλλογίσθης, ως σου έγραψα πού καιρού, νά τώ άσφαλίσης. Είναι αναγκαία ή άσφάλεια...». Σέ άλλο του δέ γράμμα, τής 13ης Αυγούστου 1875, αναφέρει ότι: «Τώ παρελθόν Σάββατον έλαβα άπό τόν Ιωάννην Βούρον γραφήν, δια τής όποιος μου λέγει ότι άσφάλισε τώ σπítι σου δια 300.000 νέας δραχμάς, εις τόν "Αρχάγγελον", δια μίαν πενταετίαν. Τώ σπítι, μου λέγει ό Βούρος, δέν έτελείωσεν εισέτι, διότι έλλείπουν κάτι μικρά πράγματα έσωτερικώς. Έλπίζει όμως συντόμως νά λάβη τά κλειδιά και τού ιδιού σου και τού ιδιού του...».

(Σημ.: Η Ναυτική Τράπεζα «Αρχάγγελος», πού αναφέρει ό Σκουλούδης, ιδρύθη εις τās Άθήνας τώ 1869, και στά 1872 άρχισε ν' άσφαλίζει και κινδύνους πυρός. Η εταιρία αυτή είχαν άρχικώς ιδρυθή στην Κεφαλληνία, πρδ τής ένώσεως τής Έπτανήσου, αλλά κατόπιν αναδιωργανώθη επί νέων βάσεων υπό τού Ι. Σκατσούνη).

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΤΡΟΣ

Τώρα, άν ύπολογίσωμεν ότι τά σπítια τού Βούρου και τού Σκουλούδη κόστισαν περίπου 500.000 δραχμές τώ κάθε ένα και ότι ό Σκουλούδης άσφάλισε τώ σπítι του γιά 300.000 δραχμές, είναι φανερόν ότι ή αξία τού οικοπέδου (πού δέν άσφαλίζεται) ήταν τότε 200.000 δραχμές. Δεδομένου δέ ότι τά δύο οικοπέδα, όταν άγοράσθηκαν, είχαν έμβαδόν 4.000 περίπου πήχων, σημαίνει ότι άγοράσθηκαν πρds 4 χρυσές λίρες τόν πήχυν, δηλαδή 16.000 λίρες (πρds 25 χρυσές δραχμές τήν λίρα), ήτοι δραχμές 400.000.

Μέ τώ πέρασμα διως τού χρόνου, ή αξία τών οικοπέδων ηύξήθη στό κεντρικώτατον αυτό σημείον τής πόλεως και, όταν στά 1958 οι κληρονόμοι Βούρου έξετιμήσαν τήν αξίαν τού οικοπέδου των, προκειμένου νά τώ έκποιήσουν, τούς προσεφέρθησαν 50 χρυσές λίρες τόν πήχυν, δηλαδή ποσόν 100.000 χρυσών λιρών.

Όταν, έπιτέλους, τώ σπítι έτελείωσεν, έγκατεστάθησαν ό Ιωάννης Βούρος μετά τής συζύγου του Μαρίας. Η Μαρία Βούρου, κόρη Ζιζίνια, ήταν μία μικρόσωμη μάλλον γυναίκα, ή όποια, άνατραφείσα εις τώ έξωτερικόν, ώμίλει, όπως έσυνήθιζαν οι εύγενείς Χιώτες, μίαν υπερκαθαρεύουσαν, άνακατεμένην μέ πολλά άγγλικά. Εις τώ τέλος τής ζωής της ήκουεν εύκρινώς και έκράτει πάντα ένα άκουστικό, πού ήταν συνδεδεμένο μέ τώ φασμαϊν της. Όταν λοιπόν απέθανεν ό σύζυγός της, τά παιδιά της και ή ίδια, πού ήταν συνηθισμένη νά ζή πλουσιοπάροχα, εύρον τήν οικονομικήν κατάστασιν τους κάθε άλλο πρds άνδρην. Ένδιαιζαν ότι είχαν μεγάλην περιουσίαν, αλλά βόηκαν ύποθηκευμένοι και τώ σπítι άκόμη, όπου κατοίκουν. Δι' αυτό τότε, ενώ ό μεγάλος άδελφός Δημήτριος εύρίσκετο εις τήν Γερμανίαν, δι' οικονομολογικός σπουδάς, και ό δεύτερος άδελφός εις τώ Βέλγιον, εις τήν «Σχολήν Άξιοματικών τού Ιππικού», συνεκentrώθησαν όλοι μαζί και άπεφάσισαν τώ κάτω μέρος τής οικίας τους νά τώ μετατρέψουν σέ μαγαζιά, τά όποια νά τούς παρέχουν εισοδήματα. Αυτά συνέδισαν λίγο πούν άπό τώ 1900. Και άρχικώς μετετράπη ό χώρος πού κατείχαν τά σαλόνια τής οικίας Βούρου, δηλαδή, έγινεν άν' ενός τώ καφε-νείον «Ζαχαράτου» και ακολουθως άλλα μαγαζιά. (Τώ παραπλεύρως χρυσοχείον —άλλοτε καπνοπωλείον Βάσκα— και τώ κατάστημα άνδρικών ειδών Βον Τον). Αργότερον δέ, έπειδη οι άδελφοί Βούρου δέν έδεξιοϋντο πλέον και αι άμαξαι και τά άλογα έπωλήθησαν, μετετράπησαν σέ μαγαζιά και οι σταύλοι.

Τώ άνω μέρος τού σπιτιού παρέμεινε άθικτον και, χωρίς νά ύπάρχουν πολλά δωμάτια, ύπήρχαν τεράστιοι χώροι, οι όποιοι δυσκόλως έθερμαίνοντο. Δι' αυτό παρέμενε κλειστό τώ μεγάλο δωμάτιο πού έχρησίμευεν ως σαλόνι και τώ όποιον είχαν έπιπλα στυλ «Κλασσόν», πού έχρησιμοποιούντο μόνο μία φορά τόν χρόνο, τήν Μεγάλη Παρασκευή, όταν ήρχοντο φίλοι νά παρακολουθήσουν τόν Έπιτάφιο τής Μητροπόλεως, άπό τόν μεγάλο έξώστη πού έβλεπεν επί τής οδού Σταδίου. Πλάι στό σαλόνι ύπήρχε τώ «μπουντουάρ» τής διδος Λίνας Βούρου, όπου έδχετο τούς στενούς φίλους της, μεταξύ τών όποιων συγκατελέγοντο ή Κα Άνδρούαχη Μελά, ή Κα Ειρήνη Δούμα, ή Κα Μαρία Καρατζά και ή Κα Λίτσα Σκουζέ, ή όποια ήτο συμμαθήτριά της εις τώ Παρθεναγωγείον Χίλλ. Ητο συγκινητικόν τώ ρομαντικόν ειδύλλιον πού συνέδεσε τήν κόρη Βούρου μετά τού Παναγιώτου Όρφανίδη, πού ήτο γνωστόν εις όλους τούς παλαιούς Άθηναίους και έκράτησε όσο και ή ζωή τους. Παραμένουν άγνωστοι οι άτομικοί λόγοι δια τούς όποιους τώ ειδύλλιον δέν κατέληξεν εις γάμον. Ό Παναγιώτης Όρφανίδης, όμως, παρέμεινε άνύμφευτος και έπεσκέπτετο κάθε άπόγευμα τήν Λίαν Βούρου, γιά νά πάρη τώ ταΐν του μόνος μαζί της.

Άπό τούς άλλους άδελφούς, μεγαλύτεραν δόξαν είχαν ό Παύλος, πού είχε και χρηματιστηριακά έπιχειρήσεις, λόγω τών γνωριμιών του μέ πλουσιώτας Έλληνας τού Λονδίνου. Μετά ήροετο ό Σταμάτης, πού έγινε άνώτατος ύπάλληλος εις τώ Έλεγκτικόν Συνέδριον, και τελευταία ή Λίνα. Πρώτος ήτο ό Δημήτριος, πού είχαν έργασθ δι' έλάχιστον χρόνον εις τήν Έθνικήν Τράπεζαν και, παρ' όλων ότι ήτο μεγαλύτερος, απέθανε τελευταίος, κληρονόμησας τούς άδελφούς του.

Είναι περίεργον ότι και τά τέσσερα άδελφία Βούρου παρέμειναν άνύπανδρα και ζούσαν άπό τήν παιδική τους ήλικία μέχρι τού θανάτου τους στό πατρικό τώ σπítι, άνωθεν τού καφενείου «Ζαχαράτου».

Η ίδια όμως μοίρα, πού έλαχε στό σπítι τού Βούρου, έπληξε και τώ παραπλεύρως οίκημα τού Σκουλούδη. Ό Στέφανος Σκουλούδης ήτο οικονομολόγος και διετέλεσεν έπ' όλίγους μήνας πρωθυπουργός, κατά τώ 1915, αλλά παρέμεινε και αυτός άνύμφευτος και τόν έκκληρονόμησαν άνήψια του τής οικογενείας Άθηνογόνη.

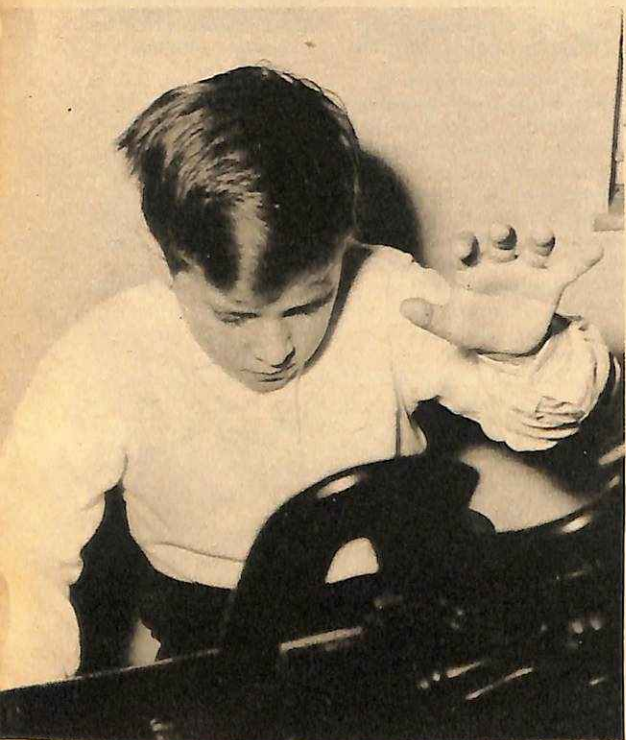
Ετσι τά δύο περίλαμπρα μέγαρα, πού εις τήν άρχήν τού αϊώνος μας κοσμούσαν τήν κεντρικώτερη πλατεία τών Άθηνών και είχαν κοινήν μεγαλοπρεπή είσοδον (porte cochée), επί τής οδού Γεωργίου Α', ήσαν καταδικασμένα, έντός αϊώνος σχεδόν, όχι μόνον νά εξαφανισθούν τά ίδια, αλλά και άκόμη νά χαθί άπό τήν μνήμην τών συγχρόνων ή άνάμνησιν τών κατοίκων τους, οι όποιοι, άσφαλώς, άποτελούσαν Ιδιορρυθμους φυσιογνωμίας τής εποχής των. Είναι αξιοσημείωτον, όμως, ότι, παρ' όλων ότι τά κτίρια έχάσθησαν και τά άτμια έλησμονήθησαν, παρέμεινε ζωντανός ό σύνδεσμος, αλλά και ό κορυφός ανταγωνισμός τών οίκων Βούρου - Σκουλούδη, και ό όποιος τόσο μεταβιβάζεται εις τās δύο ξενοδοχειακάς έπιχειρήσεις, πού εις τώ μέλλον, φε! θά συναγωνίζονται άλλήλας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΚΟΥΖΗΣ
Πρόεδρος Συλλόγου Άθηναίων

ΜΑΡΙΑ ΒΟΤΡΟΣ

Ο Μίμης Τουφεξής δεν είναι μόνο ένα φαινόμενο εκφραστικότητας —στὰ έννιά του χρόνια— στο πιάνο, είναι ακόμη ένας πρώιμος συνθέτης, που εμπνέεται τόσο από τρυφερά, αὐθεντικά λυρικά θέματα, όσο και από καθολικώτερες επίκες στιγμές. Έπτάμισυ χρόνων, συνθέτει τὴν «Μάχη τοῦ Πόρτ Σάϊδ» και ἐπαινείται ἀπὸ τὸν πρόεδρο Νάσερ, ἐνῶ μικρότερος ἀκόμη ἀφιερώνει τὴν «Μπαλλάντα στὴν μητέρα», σὲ ἀνάμνηση τοῦ πρώτου, πρόσκαιρου χωρισμοῦ τους.

ΜΟΥΣΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ 9 ΧΡΟΝΩΝ

«Η ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΜΟΥ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΑ ΕΝΑ ΤΟΣΟ ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ», ΕΙΠΕ Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΜΙΜΗ ΤΟΥΦΕΞΗ

Η μπάλλα διέγραψε ένα θεαματικό τόξο στὸν ἀέρα και οἱ παιδικές φωνές ἀκολούθησαν τὴν ἀνοδική καμπύλη της. Μιὰ δευτέρη κλωτσιὰ ξεπρωξε τὴν μπάλλα βαθύτερα στὸ παιδομάνι τῆς μεγάλης πλατείας, και ὁ μικρὸς πὺ τὴν κλωτσούσε χάθηκε μέσα στοὺς συνομηλίκους του, πὺ γλεντούσαν τὶς στιγμές τοῦ σχολικοῦ διαλείμματος. Σὲ μιὰ τέτοια στιγμή συναντήσαμε τὸν μικρὸ Μίμη Τουφεξή, ἐννιά μόλις χρόνων, στήν κεντρική πλατεία τῆς Νέας Σμύρνης. Κόκκινος ἀπὸ τὸ παιχνίδι και ἰδρωμένος γύριζε στὸ σπίτι του, πὺ βρίσκεται σὲ μιὰ πλευρά τῆς ἴδιας πλατείας, ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺ ἡ οἰκογένειά του ἄφησε τὴν Αἴγυπτο κ' ἐγκαταστάθηκε στήν Ἑλλάδα...

Βέβαια, ἡ ἡλικία τῶν ἐννέα χρόνων εἶναι κατάλληλη γιὰ νὰ εἶσαι ἰδωμένος και κόκκινος και νὰ κλωτσᾷς μὲ ἐπιτυχία και ἐνθουσιασμό τὴν μπάλλα. Δὲν εἶναι ὅμως εὐκολο νὰ βρῇς στήν ἴδια ἡλικία ἕνα παιδί —ἐκτὸς ἀν ψάξης στὸν κόσμο τῶν φαινομένων—, πὺ νὰ συνδυάζη ὅλη τὴν ἐνεργητικότητα και τὴν ἀκαταμάχητη τάση γιὰ τὸ παιχνίδι τοῦ μικροῦ Μίμη Τουφεξή, μαζί μὲ τὸ εκπληκτικὸ ταλέντο στὸ πιάνο και τὴν ἱκανότητά του νὰ συνθέτῃ, ὄχι μόνο μοντέρνα τραγουδάκια, ἀλλὰ και σύνθετη μουσική, μικρὲς συμφωνίες, πὺ ἀφοροῦν κάποτε τὶς μεγάλες στιγμές ἑνὸς λαοῦ. Τὶς μεγάλες στιγμές ὅπως τὶς ξανάηξε ὁ μικρὸς μουσικός, μέσα ἀπὸ τὶς διηγήσεις τῶν μεγάλων.

Γεννημένος και μεγαλωμένος στήν Αἴγυπτο, ὡς πρὶν ἀπὸ ἔξη μῆνες, ἀκουσε σὲ ἡλικία ἐπτάμισυ χρόνων τὴν ἱστορία τῆς ἀγγλοαλλικής ἐπιθέσεως στὸ Σουέζ, σὲ ἐποχὴ πὺ ἦταν βρέφος. Καὶ ἡ συγκίνηση αὐτὴ γέννησε τὴν μικρὴ συμφωνία «Ἡ μάχη τοῦ Πόρτ Σάϊδ».

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ὁ μικρὸς Μίμης, φορώντας ἀκόμη τὴν πεδιά τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅπου φοιτᾷ μὲ ὑποτροφία, ἔπαιξε γιὰ χάρι μας στὸ σπίτι του, μὲ ἐντυπωσιακὴ γιὰ τὴν ἡλικία του στοχαστικότητα και μουσικότητα, τὴν «Μάχη τοῦ Πόρτ Σάϊδ».

Λίγο ἀργότερα, ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ, ἀνεργὸς σήμερα τηλεγραφητὴς τῆς Διῶρυγος τοῦ Σουέζ, ξεφύλλιζε ἐμπρὸς μας τὸ θριαμβευτικὸ ἄλμπουμ τῶν μουσικῶν ἀναμνήσεων τοῦ λιλλιπούτσιου πιανίστα, πὺ ἀσχίζει σὲ ἐποχὴ πὺ ὁ Μίμης εἶναι μόλις τεσσεράμισυ χρόνων. Τὴν ἐποχὴ πὺ ἀρχισε νὰ παίρνῃ τὰ πρῶτα μουσικὰ μαθήματα ἀπὸ τὴν ἐκθαμβὴ δασκάλα του...

Μικρότερος, πολὺ μικρότερος, ὁ Μίμης Τουφεξὴς ἔπαιρνε στὰ χέρια του δυὸ δελένες τοῦ πλεξιμάτος, μόλις ἀκούγε μουσική, και ἔκανε ὅτι ἔπαιζε βιολί. Λίγο ἀργότερα, σὲ ἡλικία δυὸ ἐτῶν, οἱ γονεῖς του βρῆκαν τὸν μικρὸ σκαρφαλωμένο στὸ πιάνο νὰ παίξῃ τὶς πρῶτες νότες πὺ εἶχε ἀιχμαλωτίσει ἡ δραστήρια μουσικὴ μνήμη του.

Σὲ ἡλικία τριῶν χρόνων ὁ Μίμης μπορεῖ και παίζει πολὺ καλὰ πιάνο, ἐνῶ ἀρχίζει παράλληλα νὰ ἐκτελῇ κομμάτια στὸ μικρὸ του ἀκκορντεόν. Ἔτσι, τὴν ἐποχὴ πὺ ἀρχίζει νὰ μαθαίνει «ἐπίσημα» πιάνο, εἶναι σὲ θέση νὰ συμμετάσχῃ και νὰ κερδίσῃ τὸ πρῶτο βραβεῖο σ' ἕνα μεγάλο μουσικὸ φεστιβάλ, πὺ ὀργανώθηκε στὸ Κάιρο. Ὁ δεύτερος νικητὴς ἦταν 50 περίπου χρόνων.

Γαλανομάτης και παχουλός, ἀποφάσισε νὰ κάνῃ τώρα δίαιτα, ἀντιμετωπίζοντας τὴν περίπτωση τῆς πολὺ σύντομης ἐμφανισέως του σὰ μουσικὰ προγράμματα τῆς ἀμερικανικῆς τηλεράσεως. Πράγματι, ὁ Μίμης Τουφεξὴς, οἱ γονεῖς και ὁ μικρὸς ἀδελφός του περιμένουν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ φύγουν γιὰ τὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖς, ὅπου τὸ ἑλληνικὸ μουσικὸ φαινόμενο, πὺ λέγεται ἀπλῶς Μίμης, θὰ βρῇ τὴν εὐκαιρία νὰ σπουδάσῃ ἀνετα και νὰ ἀναπτύξῃ τὸ θαυμαστὸ γιὰ τὴν ἡλικία του ταλέντο πιανίστα και συνθέτου.

Ἡ ἀπόφαση ἐλήφθη ἕνα βράδυ πὺ οἱ Τουφεξῆδες, μὲ τὸν πιτσιρίκο μουσικὸ, βρισκόνταν σὲ μιὰ ταβέρνα τῆς Πλάκας. Ὁ κωνερασιεὺ Γ. Οἰκονομίδης, πὺ ἔχει παρουσιάσει τὸν Μίμη σὲ μουσικὰ του προγράμματα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο, κάλεσε τὸν «συνεργάτη» του νὰ συνοδεύσῃ τὴν ὀρχήστρα στὸ πιάνο. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ μικροῦ μουσικοῦ ἦταν καταπληκτική, ἀλλὰ τοῦ κόστισε ἐκεῖνο τὸ βράδυ δίωρη παραμονὴ στὴ θέση τοῦ πιανίστα. Τὸ ξενύχτι ὅμως εἶχε και τὴν εὐεργετικὴ του πλευρά: Μιὰ Ἑλληνοκυπρία ἐκ καταγωγῆς Ἀμερικανῆς, ἡ Κὰ Ζίνα Γκάνδεο, συγκινήθηκε τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ παίξιμο τοῦ μικροῦ, ὥστε ἐπρότεινε ἀμέσως στοὺς γονεῖς του νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἴδια τὰ ἔξοδα τῶν σπουδῶν του στήν Ἀμερική, μαζί μὲ τὰ ἔξοδα παραμονῆς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Και ἡ μετανάστευση τοῦ προικισμένου αὐτοῦ παιδιοῦ γίνεται μεγαλύτερη ἀπώλεια γιὰ τὴν Ἑλλάδα —ὅπως στάθηκε και γιὰ τὴν Αἴγυπτο ἄλλοτε, πὺ θέλησε κι αὐτὴ νὰ τὸν κρατήσῃ κοντά της—, ὅταν ἀναλογισθοῦμε τὰ λόγια πὺ εἶπε γιὰ τὸν μικρὸ Μίμη ὁ μεγάλος Ἑλληνας μουσουργὸς Μανώλης Καλομοίρης:

«Εἶναι ἕνα μουσικὸ φαινόμενο. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ στήν ζωὴ μου πὺ εἶδα και ἀκουσα ἕνα τόσο προικισμένο παιδί».

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΤΟΣ ἀπὸ τὸ πιάνο, ὁ Μίμης παίζει ἀκκορντεόν (ἄνω) και κιθάρα, και θέλει νὰ μάθῃ μιὰ σειρά ἀκόμη ἀπὸ ὄργανα, χωρὶς ὅστόσο παράλληλα νὰ παραμελῇ τὰ μαθήματά του (δεξιὰ).

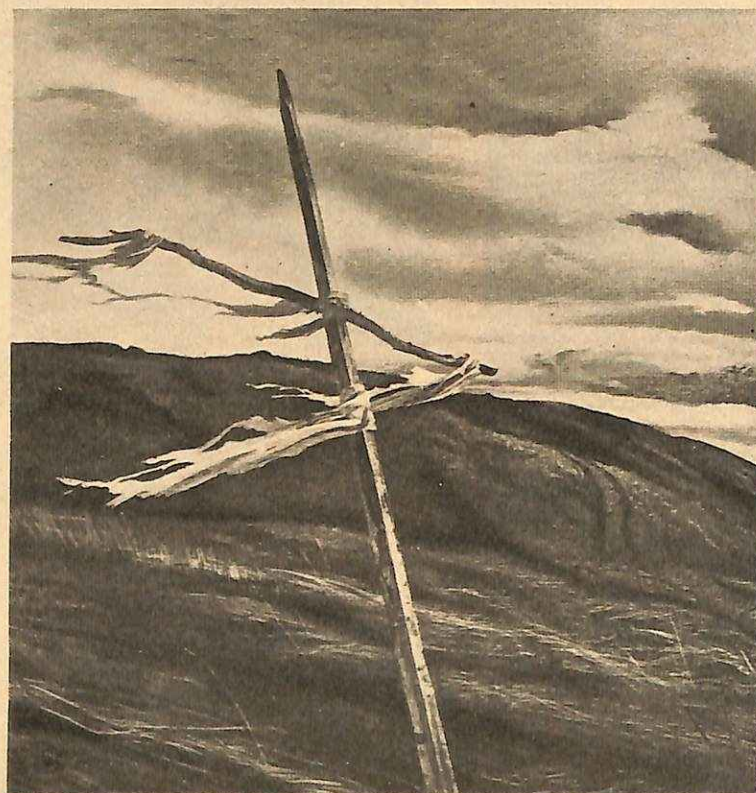
(Φωτ. Καραμανώλη ΕΛΚΗΝ)

ΟΡΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ. ΜΕ ΤΟ ΕΝΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙ ΣΤΟ ΚΛΑΒΙΕ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΟ

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ μικροσκοπικοῦ συνθέτου, πὺ κυκλοφόρησε τελευταία.

Η νεώτερη ζωγραφική του νέου κόσμου

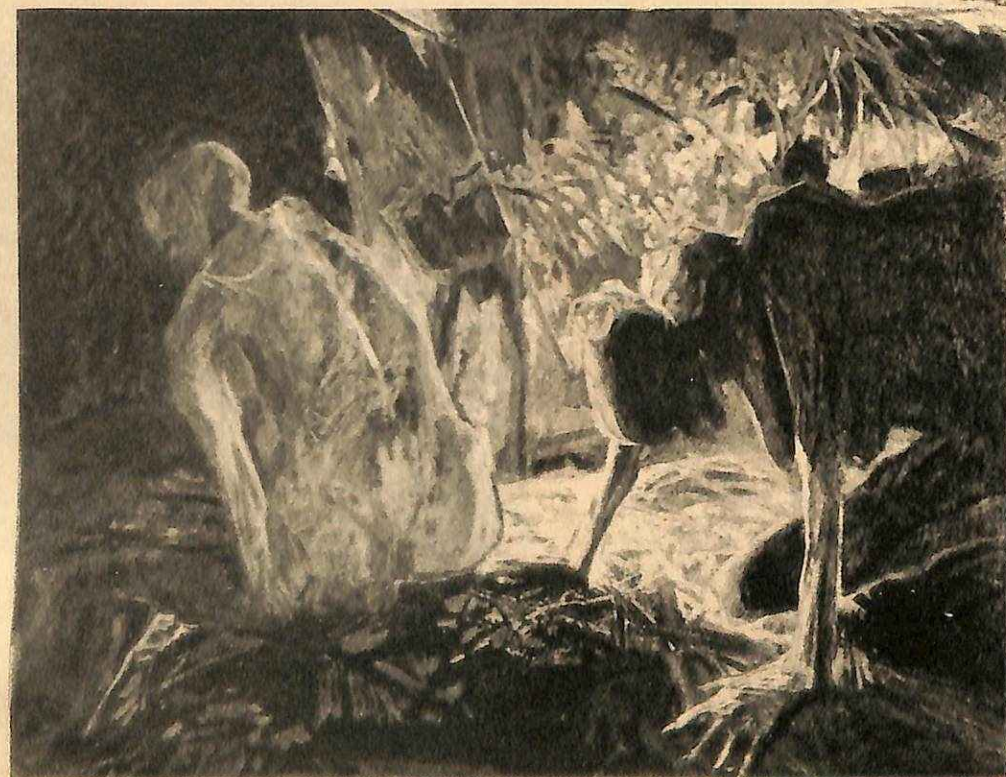

↑ «ΤΟ ΣΚΙΑΧΤΡΟ», του
"Αντρίου Ουάιθ. Ο ρεαλι-
σμός της λεπτομέρειας
φθάνει σ' ένα συγκλονιστι-
κό ύψος. Με απλούστατα
μέσα μεταδίδει την σκο-
τεινή διάθεση μιάς βαρει-
ας χειμωνιάτικης ημέρας.

↑ «Ο ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ», του Τζά-
ν, προσφέρει μιά καυστική σα-
τιρική νότα, παρωδώντας τον πί-
νακα του Ριγκό «Λαυδοβίκος 15ος».

→ «ΤΟ ΤΡΙΓΩΝΟ», του "Αλ Μπλω-
στάιν. Αντιπροσωπευτικός του «μι-
ζερακλισμού», της σχολής που αρέ-
σκεται στην παρουσίαση άβυσσων

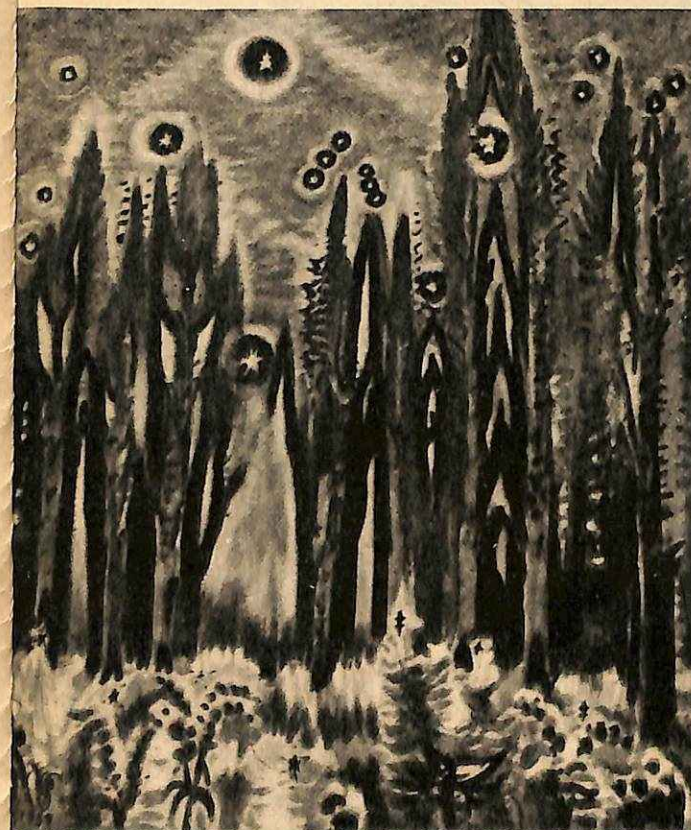
ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΦΘΑΝΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΑΣ
ΜΕ ΥΨΗΛΟ ΜΗΝΥΜΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

«Τέχνη: Η.Π.Α.: Τώρα» — με αυτό τον τίτλο φθάνει στην Αθήνα, για να εκτεθή στο Ζάππειο Μέγαρο, από τις 2 ως τις 15 Απριλίου, μια περίφημη πιά συλλογή πινάκων συγχρόνου αμερικανικής ζωγραφικής, που έχει ξεκι-
νήσει για την μεγαλύτερη μέχρι σήμερα περιοδεία στον κόσμο. Πρώτος σταθμός της ήταν το Λονδίνο, επόμενοι, με-
τά την Αθήνα, θα είναι η Ρώμη, το Μονακό, το Βερολίνο, η Κοπεγχάγη, η Στοκχόλμη, οι Βρυξέλλες, η Βέρνη, το Δουβλίνο και το Παρίσι. Κόστος της πρωτοφανούς αυτής περιοδείας: 750.000 δολάρια. Η ιδιοτυπία όμως της συλλογής έγκειται κυρίως στο γεγονός ότι μόνο 9 από τους 102 πίνακές της φιλοτεχνήθηκαν πριν από το 1959 και όλοι οι ζωγράφοι που αντιπροσωπεύονται, πλην ενός, ζουν, και οι περισσότεροι περιλαμβάνονται στους καταλό-
γους των καλύτερων μουσείων των Ηνωμένων Πολιτειών. Η συλλογή, που ανήκει στην εταιρία «Τζόνσον και Υιός», συγκεντρώθηκε από τον έμπορο πινάκων του Μανχάτταν Λή Νόρντες, ο οποίος έκανε τις αγορές του με μεγάλη μυστικότητα και σε «ρεαλιστικές τιμές». Ο ακριβότερος πίνακας, «Το σκιαχτρο», στοίχισε 50.000 δολάρια. Τα δύο τρίτα των πινάκων αντιπροσωπεύουν όλες τις τάσεις που επικρατούν τώρα στην αμερικανική ζωγραφική, από την άφηρημένη τέχνη, ως τον συρροεαλισμό και τον ρεαλισμό.

«ΚΑΙΘΟΥΣΑ αναμονής», του Τζώρτζ Τούκερ. Ο ρεαλισμός του περίφη-
μου Αμερικανού ζωγρά-
φου αποτελεί ένα αίνι-
γμα. Οι άνθρωποι του
σάν να αναμένουν μιά
άκατονόμαστη καταδίκη.

↓ «ΛΙΑΚΑΔΑ», του Μπά-
λ-
κομ Γκρήν. Ζωγραφισμέ-
νο με φωτεινά χρώματα,
δείχνει το ενδιαφέρον
του καλλιτέχνη για το
παιχνίδι του φωτός. Η
άσαφής μορφή, στο κέν-
τρο, είναι χαρακτηριστι-
κή της ροπής του Γκρήν
προς το «διφορούμενο».

«Ο ΩΡΙΩΝ τον Δεκέμβριο», του
Τσάρλς Μπούρτφελντ. Παγωμένα ά-
στέρια φαίνονται να λάμπουν πάνω
από έναν μεσονύχτιο καθεδρικό ναό.
Εμπνεόμενος από την φύση, ο καλ-
λιτέχνης οργανώνει τολμηρά την συλ-
ληψη του δημιουργώντας ένα δάσος.

ΕΧΕΤΕ ΜΑΘΕΙ ΝΑ ΚΟΙΜΑΣΘΕ

Το ένα τρίτο περίπου της ζωής μας το διαθέτουμε στον ύπνο. Ο Ναπολέων πάντως δεν κοιμόταν παρά τέσσερις ώρες το είκοσιτετράωρο. Τι ξέρουμε γενικά για τον ύπνο; Στο πανεπιστήμιο του Σικάγου υπάρχει ένα ιδιαίτερο κέντρο, όπου έρευνώνται τα προβλήματα τα σχετικά με τον ύπνο και τα όνειρα — προβλήματα όπως:

- ♦ Μπορεί κανείς να ανακτήσει τον χαμένο ύπνο;
- ♦ Πόσο διαρκεί ένα όνειρο;
- ♦ Είναι ωφέλιμος ένας σύντομος ύπνός;
- ♦ Είναι ο ύπνος του μεσονυκτίου ο καλύτερος ύπνος;

Ο διευθυντής του κέντρου δρ Τζόε Καμίγυα τρου δρ Τζόε Καμίγυα απαντά στις απορίες μας.

Ερώτηση: Πόσον ύπνο χρειάζεται ο άνθρωπος;

Δρ Καμίγυα: Δεν υπάρχουν κανόνες. Πολλοί ενήλικοι χρειάζονται 9 - 10 ώρες νυκτερινό ύπνο. Άλλους τους φθάνουν μόνο 5 - 6 ώρες.

ΕΡ.: Όταν ξυπνά κανείς το πρωί κουρασμένος και νυσταγμένος, αυτό σημαίνει ότι δεν κοιμήθηκε αρκετά;

ΑΠ.: Πολλοί νοιάθουν νύστα το πρωί, όταν σηκώνονται από το κρεβάτι, αλλά αυτό δεν έχει στις περισσότερες περιπτώσεις καμιά σχέση με τις ώρες του ύπνου. Η σωματική απόδοση, την ημέρα, φαίνεται ότι βαδίζει με κάποιο ρυθμό και πέφτει στο χαμηλότερο σημείο της το βράδυ, όταν παγιάζουμε. Ίσως στο ίδιο σημείο βρίσκεται και στην έγερση. Το ψηλότερο επίπεδο της βρίσκεται κάπου μεταξύ των δυο αυτών σημείων.

ΕΡ.: Όταν δεν μπορεί κανείς να ξυπνήσει παρά μόνο με ξυπνητήρι, αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται περισσότερο ύπνο;

ΑΠ.: Όχι απαραίτητα. Αν απομακρύνουμε όλες τις εξωτερικές επιδράσεις που μας ξυπνούν, θα μπορούσαμε ίσως να παρατείνουμε τον ύπνο μας. Υπάρχει όμως και η άλλη πλευρά: Μερικοί προσπάθησαν να περιορίσουν τον συνολικό χρόνο του ύπνου τους, με το να κοιμούνται κάθε τόσο από λίγο. Ξεηγούμαι: Ένας φίλος μου, στο πανεπιστήμιο, κοιμόταν από τις 4 ως τις 6 το πρωί και από τις 4 ως τις 6 το απόγευμα. Ο ύπνος αυτός (4 ώρες το 24ωρο) του ήταν αρκετός επί έναν ολόκληρο χρόνο.

ΕΡ.: Μήπως κάθε τόσο ξπαιρνε και κανέναν σύντομο ύπνάκο;

ΑΠ.: Γενικά, όχι. Ένας τέτοιος όμως ύπνάκος αποτελεί αποτελεσματικό φάρμακο για την απαλλαγή από το αίσθημα της υπερβολικής κοπώσεως.

ΕΡ.: Γιατί ο άνθρωπος χρειάζεται τον ύπνο;

ΑΠ.: Για να ξεκουρασθώ, για να λειτουργήσω πάλι κανονικά το σώμα του... Από πειράματα έχει αποδειχθεί ότι σε περιπτώσεις παρατεταμένης αϋπνίας ελαττώνονται ή προσοχή και οι ικανότητες αντίδρασης. Ήρεμοι άνθρωποι γίνονται νευρικοί και ευερέθιστοι, παθαίνουν παραισθήσεις και βλέπουν όνειρα ζυπνιοί.

ΕΡ.: Πόσο μπορεί να μείνει ένας άνθρωπος χωρίς να κοιμηθεί;

ΑΠ.: Αυτό δεν το ξέρει κανείς ακριβώς. Μερικοί στρατιώτες κρατήθηκαν σ' ένα πείραμα άγρυπνοι από 72 - 90 ώρες. Ο συνάδελφός μου, εδώ στο πανεπιστήμιο, δρ Κλάιτμαν έμεινε ζυπνιος επί μια εβδομάδα. Αυτοί που τον παρακολουθούσαν έπρεπε να παίζουν μαζί του χαρτιά στην άρχη, ύστερα να τον δγάζουν περίπατο και τέλος να τον σκουντούν, για να μη τον πάση ο ύπνος. Ο δρ Κλάιτμαν έλεγε αργότερα ότι τον έκαιγαν τα μάτια του και ότι είχε αρχίσει να τα βλέπει όλα διπλά. Από τις εξετάσεις προέκυψε ότι η πίεσή του δεν παρουσίασε ανησυχητικές μεταβολές. Ο σφυγμός του δεν άλλαξε. Δεν έχασε βάρος. Στην Ιαπωνία ένας σκύλος, που κρατήθηκε άγρυπνος επί 77 μέρες, παρουσίασε

αλλοιώσεις του εγκεφάλου. Αυτό θα είναι δυνατόν να συμβεί και στον άνθρωπο.

ΕΡ.: Άνθρωποι, όπως ο Ναπολέων και ο Ξέντισον, κοιμόνταν την νύκτα μόνο τέσσερις ώρες και την ημέρα, κάθε τόσο, από πολύ λίγο. Είναι καλό αυτό;

ΑΠ.: Για να απαντήσωμε πρέπει πρώτα να ξέρουμε τα αποτελέσματα του σύντομου ύπνου στην υγεία και στην γενική συμπεριφορά του οργανισμού. Έχουν προταθεί προγράμματα ύπνου, που στηρίζονται στην διαπίστωση ότι κοιμόμαστε βαθύτερα τις πρώτες ώρες του νυκτερινού ύπνου. Το «βάθος» όμως του ύπνου δεν είναι απαραίτητος ταυτόσημο με την ανάπαυση. Η μελέτη του προβλήματος αυτού κατέληξε σε αντιφατικά πορίσματα. Υπάρχουν ίσως μεταξύ μας «τύποι» Ξέντισον, αλλά υπάρχουν και άλλοι που δεν μπορούν να υποβληθούν σ' ένα «πρόγραμμα ύπνου». Το βάθος του ύπνου μεταβάλλεται στην διάρκεια της νύκτας και δεν ελαττώνεται προοδευτικά, όπως πιστεύουν πολλοί. Οι αυξομειώσεις του βάθους του ύπνου μοιάζουν με κύματα. Η πρώτη είναι φάση βαθύτερου ύπνου και διαρκεί ίσως 1½ - 2 ώρες. Ακολουθεί περίοδος ελαφρότερου ύπνου - τόσο ελαφρού, ώστε φθάνουμε στη φάση του όνειρου.

Βουνά και φαράγγια

ΕΡ.: Πόσον καιρό διαρκεί η τελευταία αυτή περίοδος;

ΑΠ.: Μπορεί να διαρκέσει δέκα λεπτά. Ύστερα κοιμόμαστε πάλι βαθύτερα. Τη φορά αυτή, πάντως, ο βαθύτερος ύπνος δεν είναι τόσο βαθύς όσο ο προηγούμενος, δηλαδή ο πρώτος μετά την κατάκλιση. Μετά ξαναρχόμαστε σε καινούργια φάση όνειρου, που διαρκεί λίγο περισσότερο από την πρώτη και ακολουθείται πάλι από μία φάση βαθύτερου ύπνου. Το διάστημα μεταξύ ελαφρότερου και βαθύτερου ύπνου είναι περίπου 1½ ώρα.

ΕΡ.: Είναι λοιπόν το ίδιο σαν να δρισκόμαστε σε μία περιοχή με εναλλασσόμενα βουνά και φαράγγια. Πώς έχει αποδειχθεί η ύπαρξη των αυξομειώσεων αυτών στο βάθος του ύπνου;

ΑΠ.: Με πολλές μεθόδους. Εξετάσαμε πρώτα πόσος θόρυβος χρειάζεται για να ξυπνήσει κανείς, για να τον κάνουμε να κινηθεί και να πηδή ξυπνήσει. Χρειάζεται αρκετός θόρυβος για να ξυπνήσουμε έναν άνθρωπο που βρίσκεται στην πρώτη 1½ ώρα του ύπνου του. Στις ελαφρότερες φάσεις του ύπνου χρειάζεται λιγότερος θόρυβος. Υπάρχουν όμως και άλλοι τρόποι μετρήσεως του βάθους του ύπνου - π.χ., ο σφυγμός. Όταν ο άνθρωπος περνά από την φάση του βαθύτερου στην φάση του ελαφρότερου ύπνου, οι παλμοί επιταχύνονται κατά 7 - 10%. Άλλη, περισσότερο διαδεδομένη μέθοδος είναι το ηλεκτροεγκεφαλογράφημα, που μετρά τα ηλεκτρικά ρεύματα του εγκεφάλου. Ο εγκεφαλος παράγει ένα πολύ μικρή ποσότητα ηλεκτρικού ρεύματος, που ενισχύεται από το δργανο μετρήσεως και καταγράφεται

σ' ένα χαρτί. Η καμπύλη πάνω σ' αυτό χαρτί δείχνει τις μεταβολές του βάθους του ύπνου.

ΕΡ.: Ο εγκεφαλος λοιπόν εργάζεται όταν κοιμόμαστε;

ΑΠ.: Ασφαλώς, αλλά όχι τόσο έντονα όσο όταν είμαστε ξυπνητοί.

ΕΡ.: Μπορούμε να συμπεράνουμε ότι, αφού ο εγκεφαλος δεν ήσυχάζει ποτέ, δεν χρειάζεται και ύπνο για να ξεκουρασθώ;

ΑΠ.: Το γεγονός ότι όσοι έχουν μείνει άπνιοι επί πολλές ώρες παρουσιάζουν συμπτώματα έκνευρισμού, παθαίνουν παραισθήσεις κλπ., αποδεικνύει ότι μερικά μέρη του εγκεφάλου χρειάζονται «ήσυχια».

Χαμένος ύπνος

ΕΡ.: Όταν δεν κοιμηθούμε, μπορούμε να «αποζημιωθούμε» για τον χαμένο ύπνο μας;

ΑΠ.: Ναι.

ΕΡ.: Πρέπει να κοιμηθούμε όλες τις ώρες που χάσαμε;

ΑΠ.: Όχι. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος δεν κοιμήθηκε, για έναν οποιοδήποτε λόγο, παρά μόνο τέσσερις ώρες κάθε νύκτα, επί τρεις αλληπάληλες νύκτες. Αν την τέταρτη νύκτα κοιμηθεί επί δέκα συνεχείς ώρες, αυτό θα του είναι αρκετό.

ΕΡ.: Υποφέρουν πολλοί από αϋπνία;

ΑΠ.: Από 8,τι θυμούμαι, τα 52% όλων των Αμερικανών που έχουν έρωτηθί σχετικά απαντούν ότι κοιμούνται άσχημα, πάντοτε ή κατά καιρούς.

ΕΡ.: Μένουν πραγματικά άγρυπνοι οι άνθρωποι αυτοί ή νομίζουν ότι δεν κοιμήθηκαν;

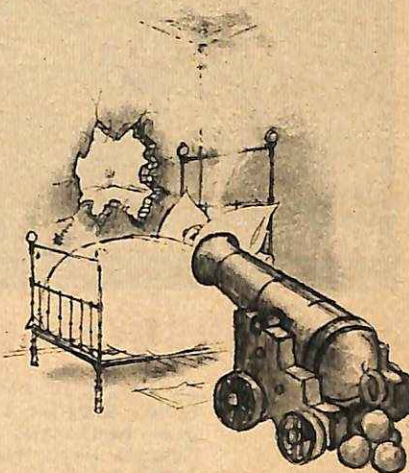
ΑΠ.: Η αϋπνία διαρκεί συχνά δολιχπρες ώρες. Οι υποκειμενικοί όμως υπολογισμοί του χρόνου, που μεσολαβεί από την στιγμή που θα κατακλιθώ ένα άτομο ως την στιγμή που θα το πάση ο ύπνος, δεν είναι πάντοτε αξιόπιστοι.

ΕΡ.: Αυτό σημαίνει ότι πολλοί από κείνους που λένε ότι «δεν κοιμήθηκαν παρά μόνο μισή ώρα» έχουν κοιμηθεί περισσότερο, χωρίς να το ξέρουν;

ΑΠ.: Αυτό συμβαίνει ασφαλώς με μερικούς. Ως σήμερα δεν εξετάσαμε στο εργαστήριό μας χρονίως αϋπνους. Ρωτάμε πάντα τα άτομα, με τα οποία πειραματιζόμεθα, πόση ώρα χρειάστηκαν για να τα πάρη ο ύπνος. Οι απαντήσεις δεν είναι πάντα ακριβείς. Το ίδιο ανακριβείς είναι οι απαντήσεις και εκείνων που παραπονούνται ότι ξυπνούν την νύκτα. Ξυπνούμε αυτούς με τους οποίους πειραματιζόμαστε 4 - 5 φορές κάθε νύκτα και, επειδή αυτό δεν το κάνουμε πάντα τις ίδιες ώρες, μπορούμε να ελέγξουμε αν τα στοιχεία που μας δίδουν την έπομένη είναι ακριβή. Πολλές φορές μάλιστα ακούμε καταπληκτικές ανακριβείες.

ΕΡ.: Τι μπορεί να κάνει κανείς, όταν δεν τον παίρνει ο ύπνος;

ΑΠ.: Μία καλή μέθοδος είναι να φαντασθούμε ότι οι μύς χαλαρώνονται, αρχίζοντας από ένα μέρος του σώματος, ως πούμε από τα πόδια και προχωρώντας στα χέρια κλπ., ως το πρόσωπο.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ θόρυβοι στον ύπνο σας δεν έχουν και τόσο σημασία.

ΕΡ.: Τι φρονείτε για το διάβασμα στο κρεβάτι;

ΑΠ.: Έξαρτάται από το τί διαβάζουμε. Το κρεβάτι πρέπει να σημαίνει: «Χαλάρωση και ύπνος», και ένα άστυνομικό μυθιστόρημα δεν ταιριάζει στην εικόνα αυτή. Ένα ξηρό θέμα θα ήταν καταλληλότερο για να μας αποκοιμίσει. Δεν ξέρω αν πρέπει να το πώ, αλλά ένα από τα διβλία που μου φέρνουν ύπνο είναι το Ευαγγέλιο.

ΕΡ.: Βοηθά ένα ποτό, πριν από την κατάκλιση;

ΑΠ.: Σε πολλούς ασφαλώς. Δεν πρέπει όμως να φθάσουμε σε σημείο ώστε να πίνουμε κάθε βράδυ κάμποσα ποτηράκια, πριν πέσουμε στο κρεβάτι.

ΕΡ.: Βοηθά μία οποιαδήποτε απασχόληση ρουτίνας πριν από τον ύπνο, όπως, π.χ., το καθάρισμα του μαϊκ - απ ή ένα ζεστό μπάνιο;

ΑΠ.: Μερικούς ασφαλώς.

ΕΡ.: Τι γνώμη έχετε για το σύστημα που ακολουθούν μερικοί να πέφτουν πρώτα στο πλευρό, να γυρίζουν ύστερα στο άλλο και τέλος να ξεπλώνονται στην πλάτη;

ΑΠ.: Κι αυτό εξαρτάται από την κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Πρέπει ο καθένας να κάνει 8,τι νομίζει πως τον διευκολύνει να αποκοιμηθεί. Γενική μέθοδο δεν μπορούμε να δρούμε ούτε στο εργαστήριό μας.

ΕΡ.: Έπηρεάζει τον ύπνο ή θερμοκρασία του διαμπίου;

ΑΠ.: Και εδώ οι γνώμες συγκρούονται. Έγιναν σχετικές έρευνες. Το δικό μας συμπέρασμα είναι απλό: Κατά τον άνθρωπο.

ΕΡ.: Τι γνώμη έχετε για το διπλό κρεβάτι;

ΑΠ.: Συχνά ενοχλείται κανείς από εξωτερικές επιδράσεις, όπως το στριφογύρισμα του άλλου, που κοιμάται στο ίδιο κρεβάτι. Αυτή η ενοχληση όμως δεν είναι σοβαρή. Τις περισσότερες φορές μας ξαναπαίρνει ο ύπνος σε λίγα δευτερόλεπτα. Πολλές φορές μάλιστα δεν ξυπνάμε ολότελα και το πρωί δεν θυμόμαστε την «ενοχληση». Η γνώμη μου: Θα απαγορεύει απλώς τα πολύ στενά διπλά κρεβάτια.

ΕΡ.: Είναι αλήθεια ότι μία ώρα ύπνου πριν από τα μεσάνυχτα έχει την ίδια αξία με δώρο ύπνο μετά τα μεσάνυχτα;

ΑΠ.: Όχι. Έγώ το θεωρώ ανόη-

Ζήστε την πολυτέλεια του υπερωκεανίου "ΟΛΥΜΠΙΑ," χωρίς καμμία πρόσθετη επιβάρυνση

GREEK LINE

ΔΙ' ΕΥΡΩΠΗΝ (Ιταλία - Πορτογαλία)

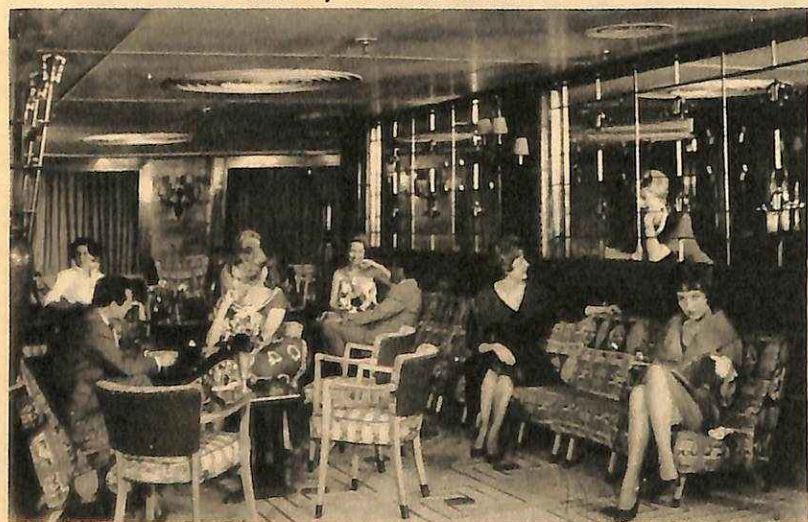
Συνδυάστε το ταξίδι σας στην Ευρώπη με την μηνιαία αναχώρησι του 'Υπερωκεανίου "ΟΛΥΜΠΙΑ," μέσω Νεαπόλεως ή Λισσαβώνας. 'Επιστρέψετε στον Πειραιά μετά τρείς εβδομάδες από τους ίδιους λιμένες.

*'Ετσι, πληρώνοντας το ίδιο εισιτήριο έμφωλῆσδε ενός μαγευτικού ταξιδιού με 'Υπερωκεάνιο.

3ήμερο RELAX με το υπερωκεάνιο "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

Κάθε μήνα μία 3ήμερος κρουαζιέρα στην Κύπρο και 'Ισραήλ θα σας ξεκουράσει και θα σας αφήσει αξέχαστες έντυπώσεις, αφού θα ταξιδεύετε με το "ΟΛΥΜΠΙΑ." Ζήστε τη ζωή ενός πραγματικού 'Υπερωκεανίου με μικρή δαπάνη.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΜΕ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ, ΕΠΩΦΕΛΗΟΝΤΕ

Τι είναι το 'Υπερωκεάνιο "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

*Ο μοντέρνος κολοσσός που συγκεντρώνει τα πάντα. Καμίνες εδρύχρες συνεχόμενα μπάνια ή ντους. Σαλόνια τεράστια με καταληκτικές διακοσμήσεις. Τραπεζαρίες εκ των οποίων στη μία σερβίρεται φαγητό για 600 άτομα συνεχώς. Μπαρ, Ταβέρνα 'Αθηναϊκή, Κινηματογράφος, 310 θέσεων, Αΐθουσαι παιχνιδιών για μισρούς. Πισίνα κ.λπ. Ταξιδεύοντας κάθε μέρο την ζήτε σε καινούργιο περιβάλλον. Πειραμένο και πρόθυμο προσωπικό εκτελεί κάθε επιθυμία σας. Διεθνής κουζίνα θα ικανοποιή τον πιο παράξενο καλοφαγά. Το ταξίδι με αυτό το 'Υπερωκεάνιο δεν περιγράφεται. Πρέπει να το ζήσετε και δεν θα το ξεχάσετε ποτέ.

Πλήρης κλιματισμός (AIR CONDITIONING) σε όλες τις καμίνες Σύγχρονο σύστημα ευσταθείας (STABILIZERS)

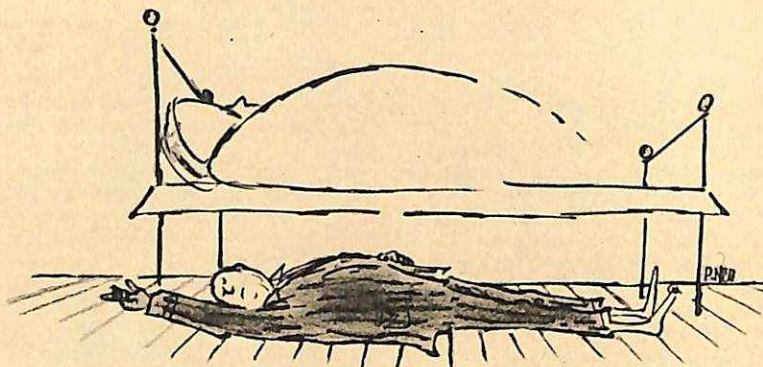
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΙΑ ΛΕΜΕΣΟ - ΧΑΪΦΑ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΔΙΑ ΚΑΝΑΔΑ - Ν.ΥΟΡΚΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 17-19, ΤΗΛ. 470-271

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΤΑΘΤΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ

"Εχετε μάθει να κοιμάσθε;

ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ: ΟΧΙ ΠΟΛΥ ΣΤΕΝΑ ΔΙΠΛΑ ΚΡΕΒΑΤΙΑ

το. 'Ο ύπνος είναι ύπνος, ανεξαρτήτως της ώρας.

ΕΡ.: Πρέπει να παίρνω κανείς χάπια, όταν δεν μπορώ να κοιμηθώ;

ΑΠ.: Καμμία φορά, όταν υπάρχει πραγματική ανάγκη, αλλά όχι σαν μόνιμο βοηθητικό μέσον. *Όταν χρειάζεται κανείς κάθε βράδυ χάπια για να κοιμηθώ, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ζητήση από τον γιατρό του να ανακαλύψη την αιτία.

ΕΡ.: 'Ο ύπνος με χάπια φέρνει την ίδια ανάπαυση, όπως και ο κανονικός ύπνος;

ΑΠ.: Με χάπια κοιμάται κανείς βαθύτερα. Αυτό αποδεικνύεται από τον σφυγμό, τις κινήσεις, τα ρεύματα του έγκεφάλου και την αναπνοή.

Διάρκεια τών όνειρων

ΕΡ.: Είπατε ότι οι άνθρωποι όνειρεύονται στις φάσεις του έλαφρου ύπνου. Πώς μπορεί να το αποδείξη κανείς αυτό;

ΑΠ.: Συνάμα άτομα, στα οποία πειραματιζόμεθα, όταν βρίσκονται σε φάση έλαφρου ύπνου και τα ρωτάμε: «'Ονειρεύθήκατε;». Τα 80% απαντούν: «Ναι». Και θυμούνται με λεπτομέρειες τα όνειρα που είδαν.

ΕΡ.: Και στην φάση του βαθύτερου ύπνου;

ΑΠ.: Το μόνο που μπορούν να μάς πούν είναι: «'Ισως να όνειρεύθηκα, αλλά δεν θυμώμαι πάντως τί είδα». 'Η συνηθέστερη όμως απάντηση είναι: «'Οχι, δεν είδα κανένα όνειρο».

ΕΡ.: 'Υπάρχουν άλλες ενδείξεις ότι ό άνθρωπος όνειρεύεται στην φάση του έλαφρου ύπνου;

ΑΠ.: Ναι. Οι συνάδελφοι διαπίστωσαν ότι τα μάτια κινούνται αρκετά ζωηρά στην φάση αυτή.

ΕΡ.: Και μπορείτε να δῆτε αν κινούνται τα μάτια ενός ατόμου που κοιμάται;

ΑΠ.: Ναι, αν τα κοιτάζουμε με προσοχή. Στο εργαστήριό μας όμως καταγράφουμε τις κινήσεις των ματιών με ένα ηλεκτρονικό μηχανήμα. 'Υπάρχουν και απλούστεροι τρόποι: Να φωτίσουμε τα βλέφαρα του κοιμώμενου με μία θαμπωμένη ηλεκτρική λάμπα. Στην φάση του έλαφρου ύπνου βλέπουμε ξαφνικά γρήγορες κινήσεις των ματιών, πολύ διαφορετικές από τις αργές κινήσεις της φάσεως του βαθύτερου ύπνου.

ΕΡ.: Ποιά είναι η διάρκεια ενός όνειρου; Είναι αλήθεια ότι ένα όνειρο δεν διαρκεί παρά μία στιγμή;

ΑΠ.: 'Οχι. 'Η διάρκεια του όνει-

ρου φαίνεται ότι είναι μεγαλύτερη. *Ένα συνηθισμένο όνειρο διαρκεί περίπου 15 λεπτά.

ΕΡ.: Χρειάζεται για την εκτύλιξη της πραγματικής πλοκής ό ίδιος χρόνος, όπως και στο όνειρο; Με άλλα λόγια: Τα μάτια σας κινούνται 15 λεπτά. *Αν αυτό που συνέβη στο όνειρό σας συνέβαινε στην πραγματικότητα, η διάρκεια θα ήταν πάλι 15 λεπτά;

ΑΠ.: Φαίνεται, ναι.

ΕΡ.: Πόσες φορές όνειρεύεσαστε την κάθε νύκτα;

ΑΠ.: 'Υπάρχουν όνειρα σε κάθε φάση έλαφρου ύπνου. Σ' έναν συνηθισμένο νυκτερινό ύπνο βλέπουμε 5 - 6 όνειρα.

ΕΡ.: 'Ονειρεύονται όλοι; 'Υπάρχουν μερικοί που λένε ότι δεν όνειρεύονται ποτέ.

ΑΠ.: Για τους τελευταίους αυτούς θα μπορούσε κανείς να πῇ ότι δεν θυμούνται, απλούστατα, ότι όνειρεύθηκαν.

ΕΡ.: 'Ονειρεύεται κανείς περισσότερο όταν στριφογυρίζει στο κρεβάτι;

ΑΠ.: Το αντίθετο φαίνεται να είναι ακριβέστερο. *Όπως έχω διαπιστώσει ως τώρα, δεν όνειρεύεσαστε όταν κινούσαστε.

ΕΡ.: 'Εξαίρεση, δέβαια, άποτελούν τα μάτια.

ΑΠ.: Ναι, ίσως δὲ και τα δάκτυλα. *Όταν όνειρεύεσαστε, τα μάτια κινούνται και το σώμα μένει ακίνητο. Είναι σαν να καθώμαστε και να παρακολουθούμε σε μία σκηνή, δι συμβαίνει στο όνειρό μας.

ΕΡ.: Τί σχέση υπάρχει μεταξύ όνειρων και γεμάτου στομάχου;

ΑΠ.: *Αμφιβάλλω αν υπάρχει καμμία τέτοια σχέση ή αν όρισμένα φαγητά, που τρώμε πριν πλαγιαίσουμε προκαλούν όνειρα.

ΕΡ.: Είναι αναπαικτικώτερος ό ύπνος όταν είμαστε ξαπλωμένοι ανάσκελα;

ΑΠ.: Δεν υπάρχει γι' αυτό καμμία απόδειξη. Ξέρω ανθρώπους που λένε ότι βλέπουν εφιάλτες όταν κοιμούνται ανάσκελα και με το μπράτσο πάνω στο κεφάλι. Αυτό μπορεί να όφειλεται στο ότι με την στάση αυτή τεντώνεται το διάφραγμα.

ΕΡ.: Μπορούν να όπηρεάσουν τα όνειρα οι στενές πυτζάμες ή τα βαριά σκεπάσματα;

ΑΠ.: Πιστεύω ναι, όπως πιστεύω επίσης ότι τα προβλήματα που έρευνούμε στο εργαστήριό μας είναι πολύ σπουδαία, αφού καταναλώνουμε στον ύπνο το ένα τρίτο της ζωής μας.

Αυτή ξέρει ΤΙ Κάνει....

*Αγοράζει σφραγισμένο δοχείο ΦΥΤΙΝΗ ΕΛΑΪΣ και έχει το κεφάλι της ήσυχο. Είναι σίγουρη 100% πώς αυτό που πήρε είναι ΦΥΤΙΝΗ ΕΛΑΪΣ

Δοχεία πέντε, δύομισι, ενός και μισού κιλού

ΦΥΤΙΝΗ *Προϊόν* ΕΛΑΪΣ
ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ και ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΠΑΡΝΤΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΡΝΤΙΝΑΛΕ

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΚΕ ZOMMER;

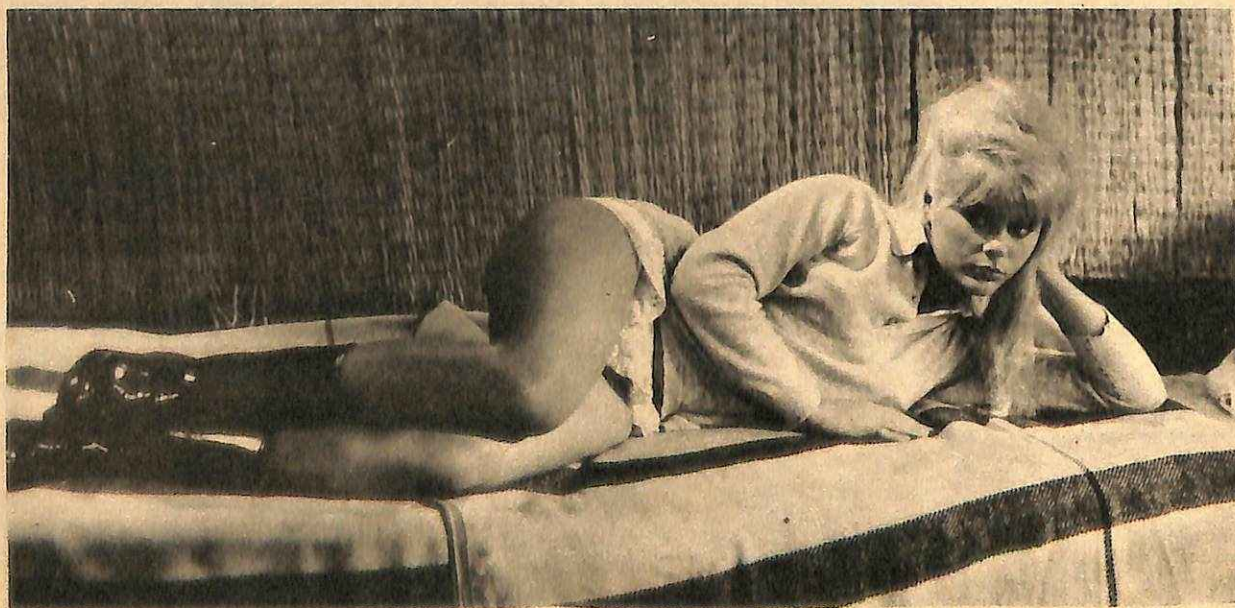
Η φήμη της ανέρχεται άστραπιαία. Και στόχος αυτής της φήμης είναι τα ύψη, όπου έχουν έδραιωθεί η Μπριζίτ Μπαρντό και η Κλαούντια Καρντινάλε. Πολλοί πιστεύουν ότι δεν θ' άργήσει να τις φθάσει η γοητευτική ξανθή Βερολινέζα, η "Ελκε Ζόμμερ, που η εμφάνισή της στο «Μη σκοτίζεσαι να χτυπήσεις», στο πλευρό του Ρίτσαρντ Τόντ, της χάρισε αναρίθμητους θαυμαστές σε όλο τον κόσμο. «Το σκαλοπάτι του νεκρού», με τον Χόρστ Μπούχολτς, στάθηκε επίσης μία μεγάλη επιτυχία της. Και τώρα προετοιμάζει και τρίτη, που έχει τον τίτλο «'Οστράβα» («Τα νησιά») και που γυρίζεται στην Γιουγκοσλαβία από την «Μπέογκραντ Φίλμς», με τον Πήτερ Βαν "Ευκ.

Η ώραία "Ελκε, που έχει μία τελείως προσωπική σφραγίδα γοητείας, πέρασε αδέχαστες ημέρες σ' έναν φυσικό διάκοσμο, που προσφέρει μοναδικά πλεονεκτήματα στην ομορφιά της — στο θαυμάσιο νησί Χβάρ, της Γιουγκοσλαβίας. Χωρίς ηλεκτρικό και άλλες ανέσεις, το νησί αντιπροσωπεύει ένα είδος απόμακρου παραδείσου, τον οποίο ο σεναριογράφος Γιούγκ Γκρίτζελτς αξιοποίησε σαν πλαίσιο της Ιστορίας του. Είναι η Ιστορία ενός κουρασμένου και απογοητευμένου από τον κόσμο — ρόλο που τον παίζει ο Πήτερ Βαν "Ευκ. Αναζητώντας την γαλήνη, φθάνει στο Χβάρ και, πράγματι, την βρίσκει, ως την στιγμή που παρουσιάζεται στο προσκήνιο η "Ελκε. Δεν είναι δύσκολο να φαντασθεί κανείς τις αντιδράσεις ενός άνδρος μπροστά σ' αυτό το εξάισιο πλάσμα.

Σε λίγο καιρό το «'Οστράβα», που το σκηνοθετεί ο Γιόβαν Ζι-δανόβιτς, θα προβληθεί επισήμως. Οι ήθοιοι και οι τεχνικοί εργάσθηκαν σκληρά, αλλά στα διάκενα του γυρίσματος το Χβάρ τους πρόσφερε θαυμάσιες ευκαιρίες αναπαύσεως. Ο Πήτερ Βαν "Ευκ είχε μαζί του την κόρη του, που είναι φοιτήτρια. Όσο για την "Ελκε, όταν δεν έκανε μπάνιο στη θάλασσα, έπλεκε ένα πουλόβερ...

■■■

↑
ΣΤΙΓΜΗ ανάπαυλας. Το γύρισμα της σκηνής σταμάτησε και η "Ελκε ξγείρε σ' ένα θράχο της άκρογιαλιάς, για ν' απολαύσει ένα τσιγάρο. Άλλά και για να προσφέρει την ευκαιρία στον φωτογραφικό φακό, που την παρακολουθεί ακοίμητος, ν' αποτυπώσει ένα σπάνιο στιγμιότυπο ήρεμίας, όπου η ομορφιά της άφοπλίζει και τον πιο δύσκολο.

→
ΕΔΩ τ'ά πράγματα αλλάζουν. Αν και ούτε αυτή η σκηνή προβλέπεται από το σενάριο, η έκρηκτική Γερμανίδα «στέαρ» αναλογίσθηκε τις υποχρεώσεις της προς τους όλοένα και περισσότερους θαυμαστές της και έλαβε κατάλληλη πόζα «αναπαύσεως»

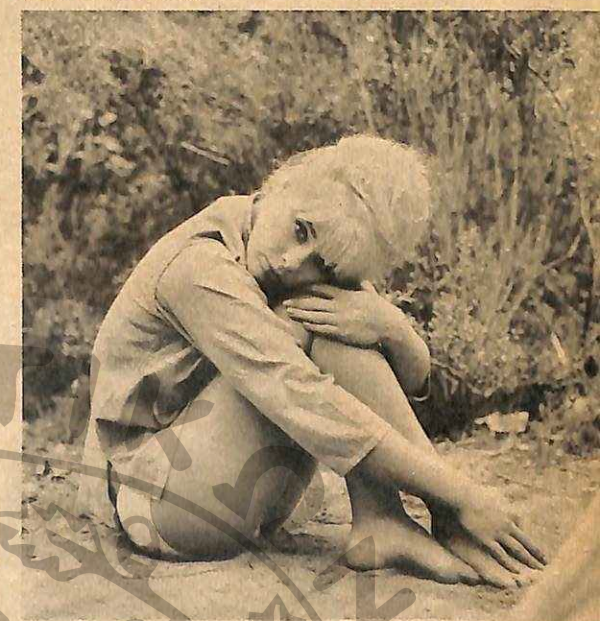

←
Σκληραγωγημένη. Η θερμοκρασία είναι 20 βαθμοί και η θάλασσα δεν φαίνεται τόσο φιλόξενη. Η "Ελκε όμως ετοιμάζεται για μία βουτιά.

ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΝ ΣΤΑΧΥΑ, ΔΕΡΜΑ ΡΟΔΙΝΟ

(Φωτ. Camera Press)

ΣΩΜΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΑ

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΤΣΙΑΝΟ

ΑΠ' ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ ΦΙΛΜ

ΕΙΝΑΙ πράγματι εκπληκτική η όμοιότητα του 'Αμερικανού ήθοποιου Φράνκ Γουόλφ με τον άλλοτε πανίσχυρο ύπουργό των 'Εξωτερικών της φασιστικής 'Ιταλίας. 'Ο Γκαλεάτσο Τσιάνο, που είχε γεννηθί στα 1903 στο Λιβόρνο, παντρεύθηκε την 'Εντα Μουσσολίνι στα 1936 και τον ίδιο χρόνο ανέλαβε το υπουργείο των 'Εξωτερικών.

Όσοι διατηρούν ζωντανές αναμνήσεις από το πέρας του φασισμού, θα καταλάβουν ότι η «Δίκη της Βερόνας» δεν θέλει να μάς δείξει μία κοινή δραματική έρωτική ιστορία. Αντίθετα, μάλιστα, είναι μία ταινία σκληρή και σοβαρή, που αναφέρεται στην θανατική καταδίκη του κόμητος Γκαλεάτσο Τσιάνο, γαμβρού του Μουσσολίνι και ύπουργου των 'Εξωτερικών της 'Ιταλίας. 'Ασχετα από τις καλλιτεχνικές αξιώσεις της ταινίας, χρειάστηκε ασφαλώς πολύ θάρρος για το γύρισμά της. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο φασισμός κυβέρνησε και άφησε τα ίχνη του στην 'Ιταλία πάνω από τα χρόνια. Και δεν μπορούν να σβήσουν έτσι εύκολα οι αναμνήσεις που συνδέουν τον Ιταλικό λαό με την ιστορική εκείνη περίοδο. Πράγματι, πολλοί από τους τότε πρωταγωνιστές συνδέουν ακόμη το όνομά τους με την επικαιρότητα, όπως η 'Εντα, η σύζυγος του κόμητος Τσιάνο, ή ντόνα Ραχέλ και ένας από τους γιούς του Μουσσολίνι, που τροφοδότησε τον διεθνή τύπο με το φλογερό ειδύλλιό του και τον γάμο του με την αδελφή της Σοφίας Λάρεν.

Οι 'Ιταλοί, όμως, όπως είναι γνωστό, αγαπούν επίσης το έντυπωσιακό θέαμα, κι αυτό ίσως να ώθησε τον παραγωγό Ντίνιο ντε Λαουρέντις να ριχτεί στην περιπέτεια. Σκηνοθέτης μίας τόσο επιβλητικής ιστορικής ταινίας θα είναι ο Κάρλο Λιτζί, τον οποίο μάλιστα οι πνευματικοί κληρονόμοι του φασισμού κατηγορούν ότι ετοιμάζει ένα φιμωτικό, με μαρξιστικές αποχρώσεις. 'Ο Κάρλο Λιτζί όμως υποστηρίζει ότι θέλει να δώσει μία απάρασταση ιστορική και αντικειμενική της δίκης και

(Φωτ. Dalmas)

των τελευταίων ημερών του κόμητος Τσιάνο, που έξετελέσθη το 1944 από τους ίδιους τους φασίστες, με την κατηγορία ότι είχε προδώσει το κόμμα του.

Μετά την συμμαχική απόβαση στην Σικελία, στις 10 'Ιουλίου 1943, ο Μουσσολίνι συνελήφθη, κατόπιν διαταγής του βασιλέως, στις 27 'Ιουλίου, ενώ ο στρατάρχης Μπαντόλιο σχημάτισε νέα κυβέρνηση και έκηρυξε τον πόλεμο εναντίον της Γερμανίας, στις 13 'Οκτωβρίου. Τελικά, όπως είναι γνωστό, ο 'Οττο τσε κατώρωσε να απελευθερωθεί, από τον 'Σκορτσένι, και να επιστρέψει στην Βόρειο 'Ιταλία, όπου σχημάτισε μία δεύτερη κυβέρνηση, ενώ ο Τσιάνο, απογοητευμένος ιδεολογικά, εγκατέλειψε τον πεν, παρ' όλο που ήξερε το τέλος του. Καί, πράγματι, ύστερα από λίγο συνελήφθη από τους φασίστες, δικάστηκε στην Βερόνα, μαζί με άλλους αρχηγούς του φασισμού, που είχαν επίσης εγκαταλείψει τον 'Ντούτσε, και καταδικάστηκε σε θάνατο. Αυτό είναι το θέμα της ταινίας.

Τον γαμβρό του Μουσσολίνι υποδύεται ο 'Αμερικανός ήθοποιος Φράνκ Γουόλφ, ο οποίος γύρισε τελευταία στην 'Αθήνα, με τον Καζάν, σκηνές του «'Α-μέρικα - 'Αμέρικα». 'Εχει παίξει σε αρκετές ταινίες ως τώρα, αλλά με την «Δίκη της Βερόνας» τού δίνεται η πρώτη μεγάλη ευκαιρία διεθνούς προβολής.

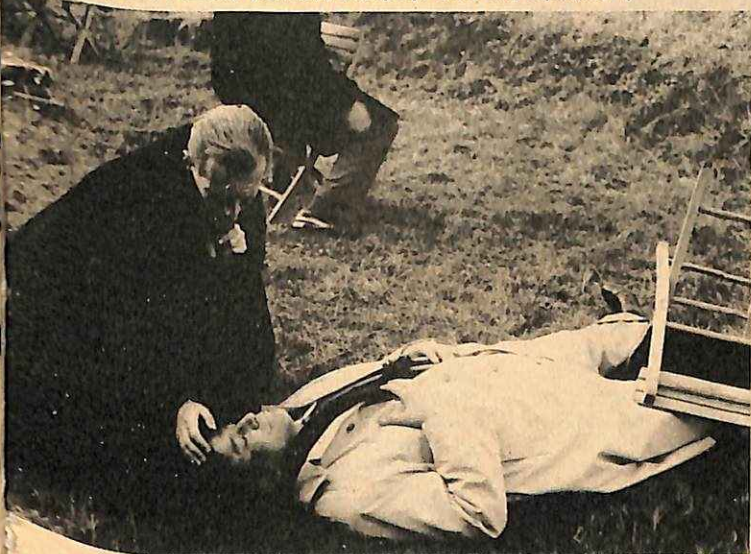
'Η Σιλβάνα Μαγκάνο υποδύεται τον ρόλο της 'Εντας Τσιάνο, της κόρης του 'Ντούτσε, ενώ η Φρανσουάζ Πρεβώ, ο Τζώρτζιο ντε Λούλλο και ο 'Ιβο Γκαρρίνι συμπληρώνουν τους υπόλοιπους ρόλους.

■ ■ ■

Η ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΝΤΑ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ - ΤΣΙΑΝΟ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ και αναπαράσταση. Μία αυθεντική ιστορική φωτογραφία (αριστερά). 'Η εκτέλεση των Τσιάνο, Μπόνιο κλπ., που τουφεκίσθηκαν καθιστοί, με την πλάτη γυρισμένη. 'Ο Φράνκ Γουόλφ (κάτω), «νεκρός» από τις σφαίρες. ↓

Η ΔΟΝΑ ΡΑΚΕΛΕ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ (κάτω) είναι τώρα πολύ ηλικιωμένη. 'Ο πόλεμος την χτύπησε σκληρά. 'Εχασε τον άνδρα της, ένα από τα παιδιά της και τον γαμβρό της. Την υποδύεται η μεγάλη τραγωδός Τζιόϊ (δεξιά).

Η ΣΙΛΒΑΝΑ ΜΑΓΚΑΝΟ ΥΠΟΔΥΕΤΑΙ ΜΕ ΠΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΕΝΤΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΔΕΡΜΑ

Μετά από πέντε εβδομάδες, αφ' ου τραβήχθηκε η φωτογραφία αυτή των νεονύμφων, άρχισε η συμφορά: Ή φαρμακερή κουβέντα μιάς γριάς άνοιξε μιά άγρια ζήλεια στὰ στήθη του συζύγου, Γκέζα ντε Κάπλανυ

Κεραυνοβόλος έρωσ — έτσι χαρακτηρίσαν οι φίλοι και γνωστοί τον γάμο του Γκέζα ντε Κάπλανυ με την γοητευτική Χάινα Πίλλερ. Από την σελήνη του μέλιτος κιόλας, ο Κάπλανυ άρχισε νά νοιώθω παθολογική ζήλεια και νά άμφιβάλλη για την συζυγική πίστη της Χάινα. Γιατί ή κοπέλλα αυτή ήταν πραγματικά τόσο ωραία, ώστε όλοι οι άνδρες έχαναν κυριολεκτικά τὰ μυαλά τους μόλις την έβλεπαν...

Η δίκη εναντίον του δρος Γκέζα ντε Κάπλανυ έπρόκειτο νά άρχισή στις 8 Ιανουαρίου 1963, στὸ καγουργιοδικείο του Σάν Χοσέ στην Καλιφόρνια.

Τελικά όμως δεν μπόρεσε νά άρχισή εκείνη την ήμέρα, γιατί ένας από τους 12 ενόρκους δεν παρουσιάσθηκε.

Ο άνθρωπος δήλωσε πώς ήταν πολύ ευαίσθητος και δεν είχε την δύναμη νά άντισταί εκείνες τις 24 χρωματιστές φωτογραφίες της νεκρής Χάινα ντε Κάπλανυ, πού τις είχαν μεγεθύνει σέ σχήμα 120X170 εκατοστών.

Αυτός ο ένορκος ήταν, κατά σύμπτωση, σφαγέας και τόν έλεγαν Έρνεστ Τζόνσον.

Τὸ δικαστήριο συνήλθε πάλι στις 15 Ιανουαρίου. Ο άναπληρωματικός ένορκος είπε πώς ένοιώθε άρκετά δυνατός για νά κοιτάξη τις φωτογραφίες. Ήταν ο γυμναστής δελφινιών Ρόμπερτ Μάρτιν.

Η Χάινα ντε Κάπλανυ είχε πεθάνει στις 30 Σεπτεμβρίου 1962, σέ ηλικία 35 ετών, από τις πληγές πού της είχε προξενήσει ο άνδρας

της, ο άναισθησιολόγος δρ Γκέζα ντε Κάπλανυ, στις 28 Αυγούστου 1962, τὸ θράδυ, άνάμεσα στις 9 και στις 10.

Ο δρ ντε Κάπλανυ ήταν ένας πολύ ένδιαφέρων κατηγορούμενος. Αυτός ο άνδρας τών 36 ετών είχε παράστημα χορευτοῦ και πρόσωπο ήθοποιού του κινηματογράφου. Τὸ κεφάλι του ήταν μικρό, ή μήτη του γαμψή, τὸ στόμα του αίσθησιακό. Τὰ σκούρα σγουρά μαλλιά του ήταν εξαιρετικά περιποιημένα. Φορούσε γαλιὰ του ήλιου χωρίς σκελετό, πού προστάτευαν τὰ γκριζὰ του μάτια από τους πέριεργους του άκραστηρίου.

Οι άνθρωποι του άκραστηρίου ήταν κυρίως γυναίκες.

Ο δρ ντε Κάπλανυ καθόταν ήσυχος και γεμάτος αυτοκυριαρχία στὸ έδάλιο του κατηγορουμένου. Άρνήθηκε την ένοχή του. Δεν είχε θελήσει, είπε, νά σκοτώσῃ την γυναίκα του. Άπλως δεν μπορούσε πιά νά υποφέρῃ την έπικίνδυνη όμορφιά της.

Γιά νά δείξη στους ενόρκους αυτή την έπικίνδυνη όμορριά, ο πρόεδρος τών ενόρκων ζήτησε νά φέρουν

μιά φωτογραφία της Χάινα ντε Κάπλανυ σέ φυσικό μέγεθος.

Αυτή ή φωτογραφία έδειχνε ένα άκτινοβόλο νεανικό πρόσωπο με κατάξανθα μαλλιά — λείο, παιδιάστικο και γεμάτο καλωσύνη.

Εκείνη τή στιγμή ο κατηγορούμενος έχασε την αυτοκυριαρχία του. Τὸ πρόσωπό του συσπάσθηκε. Πετάχθηκε όρθιος, χύμηξε πρὸς την φωτογραφία και θέλησε νά την σχίσῃ.

Ο χειροδύναμος άστυνομικός, πού βρισκόταν δίπλα του, δυσκολεύθηκε νά δαμάσῃ τὸν λεπτοκαμωμένο, μεσαίου άναστήματος άνδρα και νά τὸν υποχρεώσῃ νά ξανακαθήσῃ στὴ θέση του.

Κόρη ξιφομάχου

Η Χάινα ντε Κάπλανυ, τὸ γένος Πίλλερ, είχε γίνει ξανθὴ λίγο πὸν από τὸν γάμο της. Προηγούμενος ήταν μελαχρινή. Καί τὰ μαύρα μαλλιά της σχημάτιζαν μιά ωραία αντίθεση με τὸ άσφογο λευκὸ δέρμα της και τὰ γαλαζοπράσινα μάτια της.

Η Χάινα ήταν κόρη του Γκυέρκυ Πίλλερ, τὸν μεγάλο Ούγγρου ξιφο-

μάχου, πού είχε πάρει στους Όλυμπιακούς τὸν 1932 δυὸ χρυσὰ μετάλλια για τὴν πατρίδα του.

Αργότερα είχε γίνει καθηγητὴς της ξιφασκίας και, στὰ 1956, είχε συνοδεύσει τὴν ομάδα της Ούγγαρίας στους Όλυμπιακούς της Αυστραλίας. Από εκεί δεν είχε γυρίσει στην πατρίδα του, γιατί δεν μπορούσε νά υποφέρει τὴν ζωὴ κάτω από τὸ κομμουνιστικό καθεστὼς. Είχε πεί στην Αμερική.

Όταν έγινε ή ούγγρική επανάσταση, ή γυναίκα του Ίλona και ή κόρη του Χάινα είχαν φύγει κι αυτές από τὴν πατρίδα και τὸν συνάντησαν στὸ Λος Άντζελες. Στὰ 1960 ο Πίλλερ πέθανε και άφησε τις δυὸ γυναίκες μόνες τους και χωρίς κανένα πόρο ζωής.

Η Χάινα έπρεπε νά δοηθήσῃ τὴν μητέρα της, νά κερδίσῃ χρήματα. Στην αρχή εργάσθηκε στὸ λογιστήριο ενός οίκου μόδας, αλλά ήταν πὸλύ ωραία, ώστε νά μείνῃ για πὸλύ καιρὸ άπαράτηρητὴ στὸ γραφεϊο. Γρήγορα έγινε μαννεκέν στὸν ἴδιο οίκο μόδας.

Εκεί τὴν ανακάλυψε ένας μανάτζερ και τὴν προσέλαβε για τὴν «Έλσχη Μπίμπο», τὸ Ἀγίου Φραγκίσκου.

Δέρμα σὰν μάρμαρο!

Η Χάινα έμαθε γρήγορα νά χορεύῃ. Στην αρχή εμφανίσθηκε στὸ μπαλλέτο και μετὰ μόνῃ της, σέ διόφορες φανταχτερές «έπιθεωρήσεις πίστας» αὐτοῦ τὸ κέντρου. Άσκούσε μεγάλη γοητεία στους άνδρες. Για χάρι τους ή Χάινα άλλαξε τὸ

ονομά της, πού οι Ἀμερικανοί δεν μπορούσαν νά τὸ προφέρουν, και έγινε Σέιλα.

Ο μανάτζερ της είπε:

—Ήταν πὸλύ, μὰ πάρα πὸλύ ωραία και είχε τὸ πιδ καθαρό δέρμα πού έχω δει στην ζωὴ μου... Ένα δέρμα σὰν μάρμαρο!

Οι συνάδελφές της είπαν:

—Ήταν πὸλύ συμπαθητική κοπέλλα, αλλά στὰ ωραία γκριζοπράσινα μάτια της ὑπῆρχε πάντα ένα πέπλο βαθιάς μελαγχολίας...

Σέ μιά φιλανθρωπική γιορτὴ της ούγγρικής παροικίας τὸ Ἀγ. Φραγκίσκου, ή Χάινα γνώρισε τὸν συμπατριώτῃ της Γκέζα ντε Κάπλανυ.

Τὴς άρεσε.

Ο δρ ντε Κάπλανυ καταγόταν από μιά παλιά ούγγρική οίκογένεια. Είχε σπουδάσει Ιατρική στην Βουδαπέστη και είχε εργασθῇ σέ πολλά νοσοκομεία. Αισθανόταν όμως δυστυχισμένος κάτω από τὸ κομμουνιστικό καθεστὼς και, όταν ξέσπασε στην Ούγγαρία ή επανάσταση, δρέθηκε από τὴν πρώτη κιόλας ήμέρα στὸ πλεονὸ τών άγωνιστῶν τὴς έλευθερίας...

Μιά νέα ζωὴ

Όταν όλα τελείωσαν, κατέφυγε μέσῳ Αυστρίας στην Γερμανία, από εκεί στην Δανία και, τέλος, στις Ἡνωμένες Πολιτείες. Έπειδὴ οι Ιατροί του τίτλοι δεν είχαν καμμιὰ ἴσχυρ στην Αμερική, σπούδασε ένα χρόνο στὸ πανεπιστήμιο τὸ Ὑάρντντ κ' ένα χρόνο στὸ πανεπιστήμιο τὸ Γιέηλ. Έτσι πήρε τὰ άπαιτούμενα διπλώματα πού προσελήθη στὸ Νοσοκομείο Φραγκλίνου, τὸ Ἀγίου Φραγκίσκου, ὡς άναισθησιολόγος.

Ο δρ ντε Κάπλανυ δεν είχε οὔτε κατὰ προσέγγισῃ τὰ χρήματα πού διέθεταν τέσσι άλλοι άνδρες, πού είχαν μάταια επιδιώξει τὴν εὖνοια της Χάινα. Η ευφάνσῃ του όμως ήταν πὸλύ άριστοκρατική και έλεγαν πὸς

ήταν πὸλύ ἱκανὸς στὸ έπάγγελμά του. Από τὴν πρώτη στιγμή έρωτεύθηκε τὴν Χάινα Πίλλερ και εκείνη επίσης ένοιωσε έρωτα γι' αὐτόν.

Πέντε εβδομάδες μετὰ τὴν γνωριμία τους παντρεύθηκαν. Η μητέρα Πίλλερ ήταν εύχαιοιστημένη πού ένοιώθε τὸ παιδί της σέ τόσο καλά χέρια και πού ο γαμπρός της ήταν συμπατιώτης της. Η μητρική γλώσσα, άλλωστε, είχε παίξει σημαντικό ρόλο σ' αὐτὸν τὸν γάμο, πού είχε γίνει από άγνὸ έρωτα.

Τις πρώτες 18 μέρες τὴς σελήνης τὸ μέλιτος τὸ ζευγάρι τις πέρασε στην Χαβάη. Έπειτα πήγαν στὸ Σάν Χοσέ, όπου ο δρ ντε Κάπλανυ είχε δρὴ μιά θέση ὡς άναισθησιολόγος, στὸ «Ντόκτορε Χόσπιταλ», και είχε νοικιάσει ένα κομψὸ διαμερίσματάκι. Η κατοικία τους βρισκόταν στην ὁδὸ Ραντσέρο, αριθμὸς 1.125, στὸ επάνω πάτωμα. Ήταν ὑποδειγματικά έπιπλωμένη και στοίχιζε 135 δολάρια τὸν μῆνα.

Με μικροσκοπικό μπικίνι

Τὸ κτίριο τὴς ὁδοῦ Ραντσέρο είχε δυὸ πατώματα και σχημάτιζε ήμικύκλιο μπροστὰ σέ μιά μεγάλη πισίνα, πού βρισκόταν στην διάθεση όλων τών ενοίκων. Αὐτὸ τὸ διαμερίσμα δεν ήταν καθόλου άσχημο για τὸ ξεκίνημα τὸ νερὰ τὸ ζευγαριῶ.

Ένας γείτονας είπε άργότερα:

—Η κυρία ντε Κάπλανυ ήταν μιά πὸλύ φιλάρεσκῃ γυναίκα. Καθόταν ὅλη τὴν ήμέρα έπιπλωμένη στην πισίνα, με μιά ὀμπρέλλα πάνω από τὸ κεφάλι της, για νά μὴ χαλάσῃ ο ήλιος τὸ ωραίο της δέρμα. Στὸ σώμα της δεν φορούσε σχεδὸν τίποτε, εκτός από ένα μικροσκοπικό μπικίνι. Ένα σωρὸ άνθρωποι τὴς γειτονιάς μαζεύονταν και τὴν κοιτούσαν...

Μιά γειτόνισσα είπε άργότερα:

—Ήταν άπίστευτα ωραία. Είχε τὴν εντύπωσῃ πὸς ήταν τρελλὰ έρωτευμένη με τὸν άνδρα της και πὸς δεν είχε τίποτε άλλο στὸ νοῦ της

Ο ΓΚΕΖΑ ΝΤΕ ΚΑΠΛΑΝΥ άποπειράθηκε νά σχίσῃ τὴν φωτογραφία τὴς ωραίας Χάινα. Ένας άστυνομικός τὸν κράτησε.

παρὰ πὸς νά γίνῃ καλὴ νοικοκυρά και άργότερα καλὴ μητέρα.

Ο Γκέζα ντε Κάπλανυ, όμως, δεν φαίνεται νά είχε αὐτὴ τὴν εντύπωσῃ.

Ο νεαρὸς γιατρός, με τὸ άκίνητο, σχεδὸν άνάγλυφο άριστοκρατικό πρόσωπο, έπασχε από μιά άρρώστια πού τὸν βασάνιζε τρομερά: Τὴν ζήλεια.

Πέντε εβδομάδες γνώριζε τὴν Χάινα όταν τὴν παντρεύθηκε. Πέντε εβδομάδες μετὰ τὸν γάμο τους έγινε ή καταστροφή.

Όπου κι αν πήγαιναν με τὴν γυναίκα του, όπου κι αν καθόταν, παντοῦ οι άνδρες τὸς κοιτούσαν, παντοῦ γύριζαν οι άνδρες και τὴν θαύμαζαν, παντοῦ ξανάρχονταν για νά τὴν δούν άλλη μιά φορά.

Ο Γκέζα ὑπέφερε πὸλύ από αὐτὴ τὴν κατάσταση. Θὰ ήθελε νά βρισκόταν με τὴν Χάινα σ' ένα μακρινὸ μέρος, όπου νά μὴν ὑπάρχουν άλλοι άνδρες εκτός άπ' αὐτόν. Ήξερε όμως πὸς αὐτὴ ή έπιθυμία του δεν μπορούσε νά πραγματοποιηθῇ. Οὔτε μπορούσε ὅλη τὴν ήμέρα νά βρίσκεται κοντὰ στην νεαρὴ γυναίκα του, γιατί είχε δουλειὰ στην κλινική του.

Τοῦ άναψε τὴν ζήλεια

Η ζήλεια έτρωγε σιγά - σιγά τὴν καρδιά του, ὑπονόμευε τὰ νεῦρα του.

Κάποια μέρα μιά γριά τὸ εἶπε ὅτι ή Χάινα είχε στὸν Ἀγ. Φραγκίσκο έναν έραστή, πού τὸν συναντοῦσε συχνὰ τὴν ήμέρα.

Ο Ἅγιος Φραγκίσκος δεν απέιχε παρὰ 70 χιλιόμετρα από τὸ Σάν Χοσέ.

Όταν τὸν τῶπε αὐτὸ ή γριά, ήταν 27 Αυγούστου — πέντε μόλις εβδομάδες μετὰ τὸν γάμο.

Στις 28 Αυγούστου, ή Χάινα εἶπε τὸ πρωί, στὸ μπρέκφαστ, πὸς ήθελε νά πάῃ εκείνη τὴν ήμέρα στὸν Ἀγιο Φραγκίσκο, για νά δῇ τὴν μητέρα της. Θὰ γύριζε όμως στὸ σπίτι χωρίς τὴν ἴδια ήμέρα.

Ο δρ ντε Κάπλανυ δεν πήγε εκείνη τὴν ήμέρα στην κλινική. Παρακολούθησε τὴν γυναίκα του.

Αὐτὸ πού εἶδε στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο δεν τὸ άποκάλυψε ποτέ. Ἀκόμη και στην άνάκρισῃ τήρησε παγερὴ σιωπή. Εἶπε μόνον πὸς είχε γυρίσει στὸ Σάν Χοσέ πρὶν από τὴν γυναίκα του.

Η μητέρα της Χάινα, ή Ίλona Πίλλερ, δεβαδίσσε πὸς ή κόρη της είχε περάσει ὅλη τὴν ήμέρα μαζί της και πὸς ή ἴδια τὴς είχε φτιάξει μιά καινούργια κόμμωση.

Στις ἑξῆς τὸ απόγευμα ή Χάινα ξεκίνησε από τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο και έφθασε κατὰ τις ἑπτὰ στὸ Σάν Χοσέ, στὸν αριθμὸ 1.125 τὴς ὁδοῦ Ραντσέρο.

Ο ήντε Κάπλανυ στεκόταν στην βεράντα με τὰ χείρα στις τσέπες και κοιτοῦσε τὸν οὐρανὸ.

Όταν ή Χάινα χτύπησε τὸ κουδούνι, τὴς άνοιξε τὴν πόρτα, τὴν πήρε στην άγκαλιά του και τὴν φίλησε.

Τὸ ραδιόφωνο έπαιζε...

Οι άνθρωποι πού έμεναν στὰ διαμερίσματα τὴς ὁδοῦ Ραντσέρο, γύρω από τὴν ωραία πισίνα, γνωρίζονταν άρκετὰ καλά.

Καθένας μπορούσε νά δῇ τὸν άλλο από τὸ παράθυρο. Καθένας μπορούσε ν' άκούσῃ ποιά μουσική παιλούσε ο άλλος και για ποιά ζητήματα τὸν άρεσε νά μιλά. Οι τοίχοι δεν ήταν πὸλύ χονδροί και, καθὼς ή θερμoκασία στὸ Σάν Χοσέ είναι

πάντα ὑψηλή, ή ζωὴ έκτυλίσσεται κυρίως στὸ ὑπαίθριο ή μπροστὰ σέ άνοιχτὰ παράθυρα.

Οι γείτονες παρατήρησαν πὸς ο δρ ντε Κάπλανυ, άμέσως άφού ὑποδεχόθηκε τὴν νεαρὴ γυναίκα του, κατέβασε τις κουρτίνες. Καί χαμογέλασαν πονηρά...

Λίγο άργότερα παρατήρησαν ὅτι τὸ ραδιόφωνο έπαιζε με ὅλη τὴν ένταση στὸ διαμέρισμα και νόμισαν πὸς άκούσαν, μέσα στην δυνατὴ μουσική χορῶν, μικρὸς φωνές — μὰ τις απέδωσαν στὸ ούγγαρέζικο ταμπεραμένο τὸν δυὸ νέων και χαμογέλασαν πάλι...

Στις 21.30, ο άνθρωπος πού είχε τὴν ατυχία νά κάθεται κάτω από τὸ διαμέρισμα τών Κάπλανυ χτύπησε τὴν πόρτα τὸ γιαντοῦ.

Ο δρ ντε Κάπλανυ άνοιξε ελάχιστα τὴν πόρτα. Ο έπισκέπτης παρατήρησε πὸς φορούσε γιανωνέζικα πέδιλα, μαῦρο παντελόνι και σπὸρ πευκάμιο με άνοιχτὰ γιαντά. Στὰ χείρα φορούσε λαστιχένια γάντια.

Ο γείτονας γέλασε και εἶπε:

—Άκούστε, γιατρέ, άφού γίνεται στὸ σπίτι σας τέτοιο γλέντι και κακό, έπιτρέψτε μας νά μετάρχαμε κ' εμεῖς!

Ο Γκέζα ντε Κάπλανυ τὸν κοίταξε στὰ μάτια και τὸν εἶπε παγερά:

—Λυτάραι, αλλά εἰμαι άπασχολημένος.

Καί έκλεισε δυνατὰ τὴν πόρτα.

Μύριζε φάρμακο...

Σ τὴν επόμενῃ μισή ὡρα οι φωνές από τὸ διαμέρισμα τών Κάπλανυ γίνονταν ὅλο και πιδ δυνατές. Τὸ ραδιόφωνο δεν κατάρθανε πιά νά τις καλύπτῃ και οι γείτονες άρχισαν νά βάζουν παράξενες ἰδέες στὸ μυαλό τους. Κόντευε δέκα ή ὡρα, μερικοί ήθελαν νά κοιμηθοῦν και τὰ παιδιὰ έπρεπε νά ήσυχάσουν. Τὸ ούγγρικό ταμπεραμένο ήταν καλὸ ή άγιο, αλλά τὸ άστείο παρατραβούσε...

Στις 22.10 κάποιος τηλεφώνησε στην άστυνομία και εἶπε ὅτι στὸν αριθμὸ 1.125 τὴς ὁδοῦ Ραντσέρο, στὸ διαμέρισμα τών Κάπλανυ, κάτι δεν πήγαινε καλά και πὸς έπρεπε νά στείλουν εκεί μερικούς άστυνομικούς νά δούν τί γίνεται.

Σχεδὸν σύγχρονα ο σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν πήρε ένα τηλεφώνημα τὸν δρος ντε Κάπλανυ, πού ζητοῦσε νά τὸν στείλουν ένα νοσοκομειακό αὐτοκίνητο, γιατί ή γυναίκα του ήταν άρρωστῃ.

Στις 22.20 έφθασαν μαζί δυὸ άστυνομικοί και δυὸ νοσοκόμοι τών Πρώτων Βοηθειῶν στην πόρτα τὸ διαμερίματος τὸ δρος ντε Κάπλανυ.

Ο νεαρὸς γιατρός άνοιξε και έδειξε με τὸν αντίχειρα τὴν κρεβατοκάμαρα.

—Εκεῖ είναι, εἶπε.

Οι τέσσερις άνδρες πρόσεξαν ὅτι φορούσε λαστιχένια γάντια και πὸς ὅλο τὸ σπίτι μύριζε φάρμακο.

Ο Γκέζα ντε Κάπλανυ γύρισε στην κουζίνα, κάθισε ήσυχα σέ μιά κορέλλα, κοντὰ σ' ένα τραπέζι πού είχε επάνω ένα μπουκαλί οὔτσου κ' ένα ποτήρι. Πῆρε τὸ ποτήρι και ήπιε, χωρίς νά διαζέται, με άνέκφραστο πρόσωπο.

«Νά μὴν εἶναι ωραία!»

Οι τέσσερις άνδρες μῆπκαν στην κρεβατοκάμαρα.

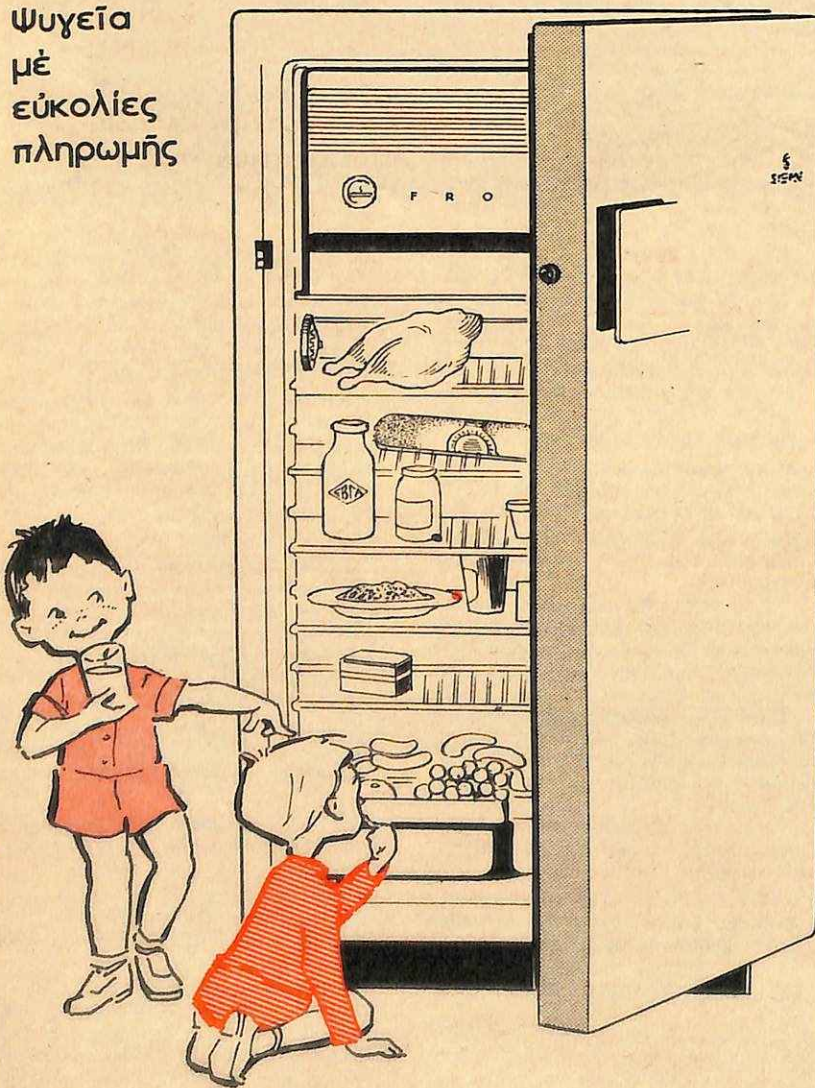
Τὰ δυὸ κρεβάτια τών συζύγων ή-

SIEMENS

Η τεχνική Siemens έγνυται

- Ταχυτάτη αυτόματη απόψυξις
- Ίδανική έκμετάλλευσις χώρου
- Αδόρυβη λειτουργία
- Μοντέρνα εμφάνισις
- Οικονομία ρεύματος
- Μαγνητική πόρτα

Ψυγεία
μέ
εύκολιες
πληρωμής

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ Η.Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΛΑΡΙΣΑ - ΚΑΒΑΛΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΡΩΤΟΣ

ταν χωρισμένα. 'Ανάμεσά τους, στο άνοιχτόχωρο χαλί, που σκέπαζε όλο το δωμάτιο, ήταν ξαπλωμένη η κυρία ντέ Κάπλαν, γυμνή. Τα χέρια και τα πόδια της ήταν δεμένα με σύρματα. Το στήθος της ήταν γεμάτο μαχαιριές. 'Ολόκληρο το σώμα της είχε φοδερές πληγές από έγκούματα. 'Η μυρωδιά του φαρμάκου ήταν άφορητη εδώ μέσα.

Το ραδιόφωνο έπαιζε ένα τουίσιτ, που έκανε τα τζάμια να τρίζουν.

'Η Χάινα ντέ Κάπλαν έβγαζε υπόκωφα βογγητά. Δεν είχε πιά τις αισθήσεις της.

Οι άνδρες του σταθμού Πρώτων Βοηθειών έβαλαν την νέα σ' ένα φορείο και την μετέφεραν στο νοσοκομείο.

Οι δυο αστυνομικοί πήγαν στην κουζίνα. 'Ο δρ ντέ Κάπλαν τους υποδέχθηκε ψυχρά κι αδιάφορα.

—Τί χύσατε πάνω στην γυναίκα σας; ρώτησε ο ένας.

—Βιτριόλι, είπε ο δρ ντέ Κάπλαν, πίνοντας μια γουλιά ούσκου. Δεν θα πεθάνη. 'Ηθελα μόνο να μην είναι τόσο ωραία!

'Εβγαλε τα λαστιχένια γάντια και τα ακούμπησε στο τραπέζι. Οι δυο αστυνομικοί πήραν τα γάντια. Πήραν το ματωμένο μαχαίρι που βρισκόταν πάνω στο ψυγείο. Μέσα στην Ιατρική τσάντα του δρος ντέ Κάπλαν —ένα κομψό κατασκευάσμα της αμερικανικής δερματοβιομηχανίας— υπήρχαν τρία μπουκάλια που δεν άνηκαν στο συνηθισμένο της περιεχόμενο. Το ένα, που ήταν σχεδόν άδειο, περιείχε βιτριόλι. Το δεύτερο, από το οποίο έλειπε ελάχιστα, είχε θειάφι και το τρίτο, που ήταν ακόμη κλειστό, ένα άλλο υγρό.

Τότε είπε ένας από τους αστυνομικούς:

—'Ακολουθήστε μας, γιατρέ, χωρίς πολλές ταιριμόνιες!

'Ο δρ ντέ Κάπλαν δεν έκανε ταιριμόνιες. Τους ακολούθησε, με το μαύρο παντελόνι του, τα γιαντινέζικα πέδιλά του και το ελαφρό του σπόρ πουκάμισο, με τον άνοιχτο γι-

ακά. 'Ανέβηκε πολύ γρήγορα στο αστυνομικό αυτοκίνητο.

«Κοντά στον πατέρα!»

Τον έκλεισαν σ' ένα κελλί των φυλακών του Σάν Χοσέ, μαζί μ' έναν κλέφτη αυτοκινήτων. Τα πήγαν καλά οι δυο τους, γιατί κανένας δεν είχε διάθεση να μιλήσει.

'Ο γιατρός φαινόταν έντελώς άταραχος και το άλλο πρωί, στο μπρέκφαστ, έφαγε με πολλή όρεξη δυο φρυγανιές με μέλι και βούτυρο και άλλες δυο με μαρμελάδα βερίκοκο.

'Εκείνο το πρωί, οι γιατροί του νοσοκομείου Σάντα - Κλάρα, όπου είχε μεταφερθεί η Χάινα ντέ Κάπλαν, διαπίστωσαν πώς το σώμα της είχε κατά 60% έγκαύματα τρίτου βαθμού από βιτριόλι, πώς το άριστερό της μάτι είχε καταστραφεί και πώς ήταν ζήτημα αν θα σωζόταν το δεξί, αν δέχαιτο έπιζούσε.

'Η Χάινα όμως δεν επέζησε.

Στις 7 Σεπτεμβρίου μεταφέρθηκε στο Μεμόριαλ Χόσπιταλ του 'Αγιου Φραγκίσκου, όπου υπήρχαν καλύτερα θεραπευτικά μέσα.

Στις 30 Σεπτεμβρίου πέθανε.

Τα τελευταία της λόγια ήταν:

—Θέλω να με θάψουν κοντά στον πατέρα μου!

'Όταν άρχισε η δίκη του δρος Γκέζα ντέ Κάπλαν —δίκη που δεν έχει τελειώσει ακόμη—, οι ένορκοι είχαν στην διάθεσή τους 25 μεγάλες φωτογραφίες της Χάινα ντέ Κάπλαν. Οι 24 έδειχναν τα τραύματα της νεκρής. 'Η 25η έδειχνε την άκτινοβόλα όμορφιά της, όταν ζούσε —τη γοητεία της, το άκακο, παιδιαστικό χαμόγελό της.

Κι ακριβώς το βλέμμα αυτής της φωτογραφίας δεν μπόρεσε να υποφέρει ο κατηγορούμενος. Το πρόσωπό του συσπάσθηκε. Πετάχθηκε δρθιος και χύμηξε πάνω στην φωτογραφία για να την σχίσει...

ΠΡΙΝ από τον γάμο της, η γοητευτική Χάινα ήταν χορεύτρια σε νυκτερινό κέντρο. Οι πλουσιώτεροι άνδρες έπεφταν στα πόδια της, άλλ' αυτή ήθελε μόνο τον Γκέζα ντέ Κάπλαν.

Μεγάλα νέα για τους μικρούς!..

Δεν είναι ανάγκη πλέον να πάτε στην 'Ιταλία για ν' αγοράσετε ωραία, πρωτότυπα ρουχαλάκια.

'Όλη η άφάνταστη συλλογή παιδικών ενδυμάτων του οίκου STELLA DI MILANO στη διάθεσή σας τώρα στην 'Ελλάδα. 'Αποκλειστικά σχέδια! 'Ασύγκριτη ποιότης! Ζητάτε επιμόνως τα ρουχαλάκια που αγοράζετε να έχουν το σήμα:

PSAROPOULOS - *Stella*
ATHINAI MILANO

Πωλούνται στα εξής καταστήματα:

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ

'Ερμού 49, 'Αθήναι

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ

Σταδίου 38, 'Αθήναι

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ

Τσιμισκή 22, Θεσ/νίκη

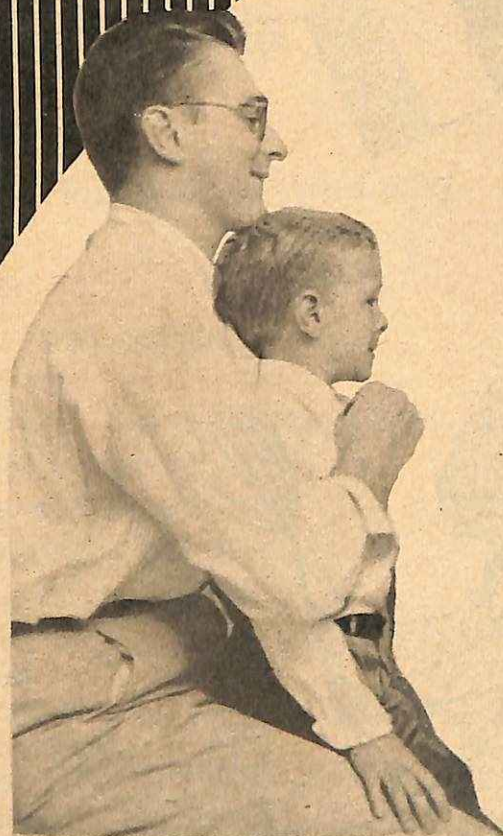
'Αφοι ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τσιμισκή 20, Θεσ/νίκη

PSAROPOULOS - *Stella*

ATHINAI

MILANO

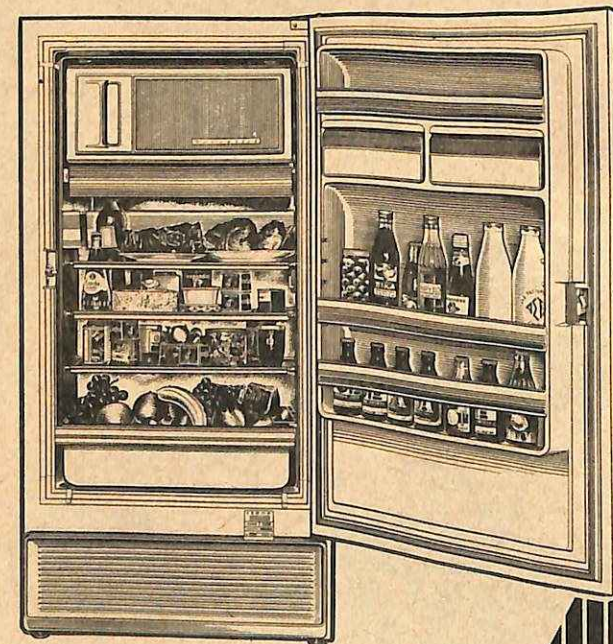

**Είναι
γνωστός σας;**

"Αν όχι, κάποιον άλλον
θα ξέρετε απ' τους κατόχους

201.000*

ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΙΖΟΛΑ

ΡΩΤΗΣΤΕ ΤΟΝ!

Ζητήστε
τή γνώμη του,
άκουστε
τις έντυπώσεις του,
πάρτε
τή συμβουλή του — καί τότε,
όπως όλοι
έτσι κι έσεϊς
δ' αποκτήσετε

ΨΥΓΕΙΟ ΙΖΟΛΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΙΖΟΛΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

★ "Ως τήν 31/12/62

Ίαπωνικά έθιμα

**ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΡΤΥ - ΣΠΟΝΔΕΣ
ΣΤΟΝ «ΘΕΟ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ»,**

ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΗΡΟΥΝ ΤΟ «ΚΑΜΑΚΟΥΡΑ»

ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΓΙΟΚΟΤΕ ΦΩΤΙΖΟΥΝ ΟΙ ΧΙΟΝΟΚΑΛΥΒΕΣ, ΠΟΥ ΕΧΤΙΣΑΝ ΟΙ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΕΣ

ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΕΡΙΒΟΛΗ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΛΟΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΣ

Τα παιδιά του Γιοκότε, στην έπαρχία Άκίτα (Ίαπωνία), που πρέπει να περάσουν όλο τον ατέλειωτο πληκτικό χειμώνα σε μια χιονοσκεπαστή περιοχή, γιορτάζουν κάθε χρόνο την «Καμακούρα» με κάθε επισημότητα και δυσανάλογη προς την ηλικία τους σοβαρότητα — οργανώνουν «πάρτυ» μέσα σε μικρές καλύβες κτισμένες από χιόνι. Στο κέντρο της καλύβας στήνεται ένας μικρός βωμός στον «Θεό των Υδάτων» και μπροστά του τοποθετούνται οι προσφορές — μανταρίνια και πίττες από ρύζι. Όταν πέσει το θράδι, τα παιδιά σκεπάζουν το δάπεδο με ψάδες, βάζουν ένα μαγκάλι και φωτίζουν την καλύβα τους με κεριά. Στο μαγκάλι ζεσταίνουν τότε το «άμαζάκε» ένα γλυκό ποτό από ρύζι. Καί όλα είναι έτοιμα για ν' άρχισή το «πάστυ». Τα παιδιά κάθονται όλοσδόν γύρω από το πυρωμένο μαγκάλι, τραγουδούν και διηγούνται το καθένα από ένα παραμύθι, ενώ καταβροχθίζουν τις πίττες και σουφούν το «άμαζάκε». Τον παλιό καιρό ή παράξενη αυτή γιορτή γινόταν σε όλόκληρη την βορειοδυτική Ίαπωνία. Σήμερα όμως το έθιμο τηρείται μόνο στο Γιοκότε (47.000 κάτοικοι), στο έσωτερικό της Άκίτα

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΨΥΧΡΑΙΜΑΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ

↑ Η διασταύρωση των δυο άσπονδων, αν όχι έχθρων, τουλάχιστον «αντιδίκων». Ο «324», ωστόσο, κατάρθωσε να αποκαταστήσει ένα είδος προσωπικής «επαφής» με τις χιλιάδες αγνώστους του οδηγούς και πεζούς, που διασχίζουν καθημερινά το «πόστο» του στα Χαυτεία, και να κερδίσει την γενική συμπάθεια. Αυτή η συμπάθεια ήταν που χάρισε το βραβείο «Λάϊον» στον Χρήστο 'Αδαμόπουλο, τον καλύτερο τροχονόμο της 'Αθήνας.

Η υπηρεσία του τον ξέρεε σαν «324». Οι δικοί του τον λένε Χρήστο. Οι ξένοι, 'Αδαμόπουλο. Και πάνω από 20.000 άνθρωποι τον ξέρουν σαν τον ψηλό, αδύνατο και νευρώδη αστυφύλακα των Χαυτείων. Ο άνθρωπος με τις τόσες προσωπικότητες, που όλες μαζί κάνουν έναν άριστο τροχονόμο, βραβεύθηκε, την περασμένη εβδομάδα, για έναν αγώνα που κάνει εδώ και έπτα χρόνια, από το πρώτο μέχρι το βράδυ: Τον αγώνα εναντίον της αταξίας, της απειθαρχίας και της συγχύσεως. Τον αγώνα αυτόν τον κάνουν όλοι οι τροχονόμοι, άλλος μεγάλον κι άλλος μικρόν, ο καθένας ανάλογα με το ταλέντο και την δυνατότητά του. Ο Χρήστος 'Αδαμόπουλος δεν βραβεύθηκε για τον αγώνα του στην κίνηση της 'Αθήνας, αλλά περισσότερο για τον αγώνα του εναντίον του εαυτού του και των νευρών του. Γιατί το βραβείο «Λάϊον», που πήρε ο καλύτερος τροχονόμος της 'Αθήνας

σε μία ειδική δεξίωση, έχει συμβολική αξία. Είσαι καλός στη δουλειά σου; Είσαι καλός με τους οδηγούς και τους πεζούς; Είσαι καλός με τον εαυτό σου; 'Αξίζει να βραβευθείς.

Διαφορές...

Οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που κυκλοφορούν στην 'Αθήνα βλέπουν με κάποια έπιφυλακτικότητα τους τροχονόμους. 'Ισως γιατί μέχρι σήμερα δεν καταρρώσανε με φθασίμα στο σημείο να βλέπουμε τον αστυφύλακα σαν άνθρωπο. 'Ισως γιατί ο αστυφύλακας δεν έφθασε στο σημείο να μάς βλέπει σαν ανθρώπους. Το γεγονός είναι ένα: Ο τροχονόμος στα μάτια του πεζού είναι ένας κέρβερος, που караδοκεί να τον συλλάβει σε παράβαση. Στα μάτια του οδηγού, ένας ζηλιάρης, που δεν του άρσει να βλέπει τους άλλους με

αυτόκινητο και ζητεί ευκαιρία να δώσει κλήση.

Ετσι μια αντιπάθεια μεταξύ αστυφύλακας και πολίτου διαιωνίζεται σαν δυνάμει έλαφρας μορφής...

Στην περίπτωση του 'Αδαμόπουλου, η συμπάθεια του κόσμου είναι εκείνη που του έδωσε το βραβείο. Τον βλέπουν κάθε μέρα, στο γνώριμο πόστο του, που κρατά από χρόνια, τον συμπαθούν, γιατί πάντα τους χαμογελά, ακόμη κι όταν τους κάνει παρατήρηση.

'Ισως ο 'Αδαμόπουλος να έχει ένα βασικό προσόν, με το οποίο κέρδισε την συμπάθεια πεζών και οδηγών: Δεν έχει δώσει ποτέ κλήση, μέσα στα πέντε χρόνια που βρίσκεται, ρυθμιστής της κινήσεως, στα Χαυτεία. Από τότε που καθιερώθηκαν τα φωτεινά σήματα έπεσε λιγάκι στην αφάνεια. Υπάρχουν στιγμές που αποσύρεται στο πεζοδρόμιο κι αφήνει μόνους τους τους φωτεινούς

σηματοδότες να ρυθμίσουν την κυκλοφορία.

Πιο παλιά, οι δόξες ήταν άλλες. «Πιο παλιά — θυμάται. Το 1956, όταν βγήκα από την σχολή, υπηρέτησα για τρεις μήνες στο Γ' τμήμα, αλλά ανειρευόμενος να πάω στην Τροχαία. Με μετέθεσαν εκεί, έκανα την σχετική εκπαίδευση και ένα πρωί ανέλαβα την ποσότητα υπηρεσία. Σταδίου και Κοραή, για να συγκρατώ τους πεζούς».

Ο σημερινός έμπειρος τροχονόμος, στην πρώτη του θέση, ένιωσε τα πόδια του να λυγίζουν. Στην αρχή τρώαζε με τον κόσμο, μετά τον συνήθισε. Έμαθε να μην τον φοβάται, να τον κατευθύνει και να συγκρατεί τον εαυτό του.

«Το χειρότερο για μένα, λέει, ήταν που το πλήθος δεν είχε όψιμα. Δεν μπορούσα να φωνάξω "Μανώλη, γύρνα πίσω" ή "Κυρία Κατίνα, ανέβα στο πεζοδρόμιο"».

Μια λύση για την ανωνυμία του πλήθους του την έδωσε ένα τραγούδι. Το «Τσάου — τσάου, μπαμπίνω!» Από την στιγμή που το άκουσε, φώναζε κάθε παραβάτη «μπαμπίνω!». Και ποιάς παραβάτης δεν σύμμορφωνεται, όταν ακούει να τον φωνάζουν τόσο χαϊδευτικά;

«Επειτα...» Επειτα το δάδρο του τροχονόμου στην λεωφόρο Συγγρού. Δυό χρόνια, μέσα στον ήλιο του καλοκαιριού, στις πρώτες βροχές του φθινοπώρου, στο κρύο του χειμώνα.

«Μου άρσει η άνοιξη, λέει ο 'Αδαμόπουλος. Άρσει σε κάθε τροχονόμο, κι ως έχει περισσότερη κίνηση».

Άπλός, ήρεμος...

Στα Χαυτεία, το πρώτο του βάρδο το κατέκτησε ο 'Αδαμόπουλος το 1958. Και το κρατά σταθερά από τότε, γιατί είναι αναντικατάστατος.

Σαν άνθρωπος, ο «άτσάλινος» και μονοκόμματος αστυφύλακας της Τροχαίας, είναι άπλός, ήρεμος. Είναι σήμερα 33 χρόνων, ανύπανδρος και ζει με τους γονείς του και τα δυό μικρά του αδελφία, που τα σπούδασε μόνος του μηχανικούς αυτοκινήτων.

Από μισθό; Όπως όλοι οι τροχονόμοι. Τα βραβεία δεν προβλέπουν αζητήσεις. Βασικός μισθός: 1.350 δραχμές, με κάτι επιδόματα βίαια φθάσει τις 2.000. Μ' αυτά τα χρήματα ζει την οικογένειά του.

Από φιλοδοξίες;

«Μου άρσει να ταξιδιά, λέει χαμογελαστά, και όλες οι οικονομίες κάνω, τις ξεδεύω για να βλέπω τον κόσμο. Τώρα, μόλις πάω την άδειά μου, θα φύγω για την 'Αμερική. Θέλω να δω πώς δουλεύουν εκεί οι τροχονόμοι και να φροντίσω να γίνω καλύτερος».

Από στατιστική; Μετρά την διάρκεια του με λεπτά, όχι με ώρες. Και δικαιολογεί, γιατί κάθε λεπτό είναι φάση κρίσιμου αγώνος.

Υπολογίζει ότι πάνω στο δάδρο του τροχονόμου, με όλες τις καιρικές συνθήκες, έχει περάσει 6.560 ώρες! Γνωρίζει 10.000 αυτοκίνητα

περίπου και ισάριθμους οδηγούς. Σε κάθε βάρδια του «περνούν από τα χέρια του» περίπου 15.000 πεζοί και 10.000 αυτοκίνητα.

Με όλες αυτές τις ώρες, που πέρασε σκαρφαλωμένος στο δάδρο, δεν έχει αρρωστήσει ούτε μία φορά. «Ενα συνάχι — θυμάται —, όταν έμεινα χωρίς αδιάδρομο, στα Χαυτεία, με πέντε ώρες βροχή. Ήταν παραμονή Χριστουγέννων».

Του ζήτησαν να θυμηθεί κάτι χαριτωμένο από τις χιλιάδες ώρες που πέρασε στα Χαυτεία, κάτι που να τον έκανε να γελάσει ή να τον συγκίνησε. «Επιστράτευσε τις αναμνήσεις του:

«Νά, τότε που βάλαμε πάνω στο δάδρο εκείνον τον γέρο από την 'Αράχωβα, με το κλαρίνο, και είπε τα κάλαντα. Γέλια που κάναμε!».

Κρίνει ότι οι πεζοί είναι μεγαλύτερος πεπλάς απ' τους οδηγούς, γιατί είναι πιο συνειδητοί παραβάτες. Την δουλειά του την αγαπάει.

«Θα ήθελες να γίνεις ιδιαίτερος ύπουρου και να έχεις την ήσυχία σου;» να είχε ρωτήσει κάποτε ένας βουλευτής.

Ο 'Αδαμόπουλος δάγκωσε νευρικά την σφουρίχτρα, σαν να έπρόκειτο να αποφασίσει για την τύχη του, και απάντησε: «Δεν θαρρώ... Καμιά δουλειά δεν έχει ήσυχία».

Μετά από την βάρδια του θέλει να πάει σ' ένα σινεμά να ξεσκασί. Και — όσο κι αν παραπονιέται για την φασαρία που αντιμετωπίζει — δεν έννοει να σκεφθεί τίποτε άλλο για το μέλλον, παρά την Τροχαία.

«Θα μείνω μέχρι να γεράσω και να πάω σύνταξη», λέει. Και χαμογελά ικανοποιημένος, γιατί αυτό είναι ίσως το ιδανικό «επάπυ — έντ» στην μικρή, απλή ιστορία κάθε τροχονόμου...

Πρωταγωνιστεί σ' αυτή την μικρή ιστορία του τροχονόμου είναι χιλιάδες. Οι πεζοί, που περνούν με κόκκινο, τον κοιτάζουν ένοχα, κοκκινίζουν και συνεχίζουν τον δρόμο τους. Ο τροχονόμος «324» έχει κατανοήσει.

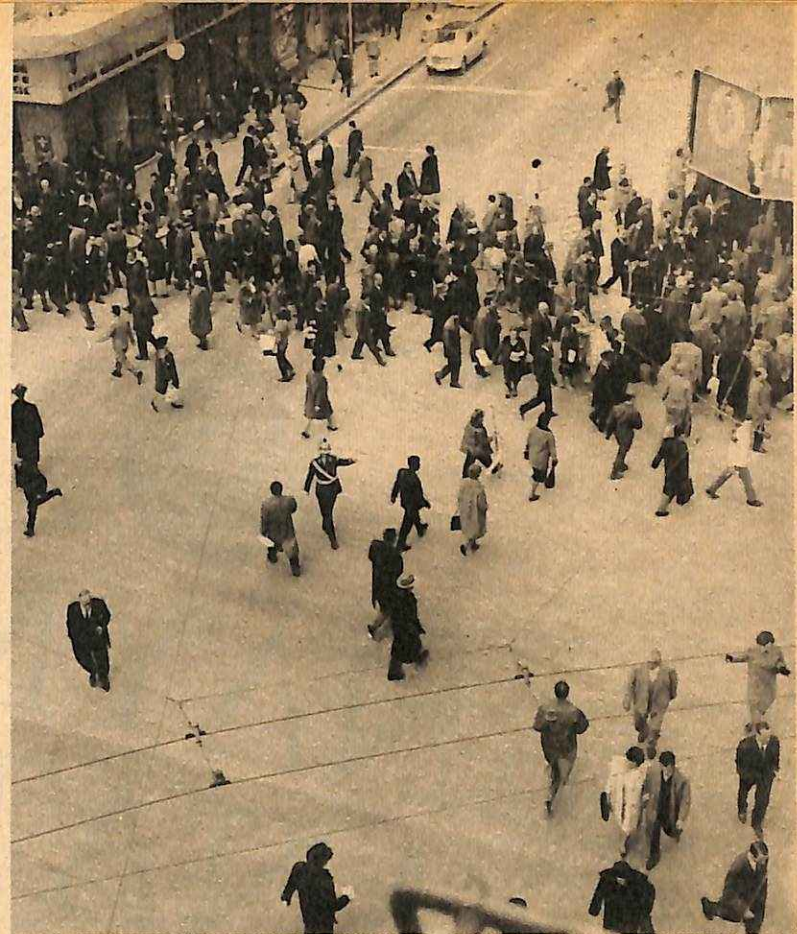
Ωστόσο, ο ήπιος αυτός και έπιεικς τροχονόμος, όταν ρωτήθηκε τί θα ζητούσε για να καλυτερέψει ή κυκλοφορία στην 'Αθήνα, είπε:

«Αυστηρότερες ποινές στους παραβάτες». Ο Χρήστος 'Αδαμόπουλος, την ημέρα που έμαθε ότι θα πάρει το βραβείο, πήγε το μεσημέρι στο σπίτι του και φίλησε την μητέρα του. «Ξέρεις μανά, της είπε, θα μου δώσουν βραβείο για την δουλειά μου».

Η μητέρα του τον κοίταξε και του είπε:

«Νά προσέχης να μη σε σκοτώσει κανένα αυτοκίνητο, έτσι που κάθεσαι μέσα στην μέση του δρόμου. Και τί να το κάνω μετά το βραβείο».

Η αλήθεια μανά. ΝΙΚ. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΝΕΥΡΩΔΗΣ, ΜΕ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΟΦΤΕΣ, ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΩΝ ΠΕΖΩΝ

ΤΟ ΓΑΝΤΟΦΟΡΕΜΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ... «ΚΙΝΕΙ» ΑΦΟΓΑ ΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

ΤΩΡΑ ΕΧΟΥΝ ΣΕΙΡΑ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, ΕΝΩ ΟΙ ΠΕΖΟΙ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ

ΤΖΩΝ ΝΤΙΚΣΟΝ ΚΑΡΡ

ΕΝΔΥΜΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: «...Δειπνήσαμε πολύ χαρούμενα και κοιμηθήκαμε άργα. 'Ο σέρ Ούίλλιαμ μου διηγήθηκε πώς ο γέρο 'Ετζμπορρου είχε πεθάνει μέσα στο δωμάτιό μου και πώς ξαναγύριζε σ' αυτό καμιά φορά. Αυτό με φόβισε, αλλά πολύ λιγότερο άπ' όσο έδειξα για να εύχαριστήσω τον οικοδεσπότη μου...».

1

Σάμουελς Πέπυς, 8 'Απριλίου 1661.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

«Υπήρχε μιά φορά ένας άνθρωπος, που κατοικούσε κοντά σ' ένα νεκροταφείο...» Αυτή είναι καλή άρχη για μιά ιστορία. Στην πραγματικότητα, ταίριαζε διπλά στον 'Εντουαρντ Στήβενς. 'Υπήρχε πράγματι ένα μικροσκοπικό κοιμητήριο κοντά στο σπίτι του, και τ'ό Ντέσπαρντ Πάρκ είχε πάντα παραξενή φήμη — αλλά αυτό δεν ήταν παρά η πιο άσημαντη πλευρά της υπόθεσής...

Ο 'Εντουαρντ Στήβενς καθόταν σ' ένα βαγόνι καπνιστών του τριάντου που θ' έφτανε στον σταθμό της Μπρόντ Στρήτ, στις 18 και 48'. 'Ηταν ηλικίας τριανταδύο ετών και είχε μιά άρεκέτα σημαντική θέση στους γνωστούς εκδότες 'Χέραλντ και 'Τίμς. Είχε νικώσει ένα διαμέρισμα στην πόλη και είχε μιά μικρή βίλλα στο Κρίσπεν, έξω από την Φιλαδέλφεια, όπου περνούσε τα περισσότερα Σαββατοκύριακα, γιατί ή γυναίκα που κι αυτός αγαπούσαν πολύ την έζωχ'η. Αυτό το βράδυ της Παρασκευής πήγαινε άκριβώς να συναντήσει εκεί την Μαρία και μέσα στον δερμάτινο χαρτοφύλακά του κουβαλούσε τα χειρόγραφα του καινούργιου έργου του Γκάουνταν Κρός, που ήταν άφιγμένο στις διάσημες ποινικές δίκες.

Αυτά είναι τα γεγονότα σ' όλη τους την γύμνα. 'Η ημέρα δεν είχε τίποτε π'ό άσυνήθιστο και ο Στήβενς γύριζε άλυστατα σπίτι του, όπως όποιοςδήποτε εύτυχισμένος άνθρωπος, που έχει ένα καλό έπάγγελμα, μιά γυναίκα και έναν τρόπο ζωής της άρεσκείας του.

Το τριάνο έφτασε στην ώρα του στη Μπρόντ Στρήτ και ο Στήβενς είδε ότι υπήρχε τριάνο για τ'ό Κρίσπεν σ'έντε λεπτά. Μιά ταχεία, της όποιας πρώτος σταθμός ήταν τ'ό 'Αρντμω. Τ'ό Κρίσπεν ήταν η επόμενη στάση μετά τ'ό Χάδερφορντ. Κανείς δεν είχε ποτέ ανακαλύψει γιατί τ'ό Κρίσπεν δεν είχε συνδεθεί άπ' εύθείας με τ'ό Χάδερφορντ ή τ'ό Μπρόντ Μάου, άνάμεσα σ'ά όποια βρισκόταν. Δεν είχε παρά μισή δωδεκάδα σάπια μόνο, σκορπισμένα στην πλαγιά τ'ού λόφου, αλλά σχηματίσε,

κατά κάποιον τρόπο, μιά μικρή κοινότητα. 'Υπήρχαν εκεί πράγματι ένα ταχυδρομείο, ένα φαρμακείο κι άκόμη μιά αίθουσα ζαχαροπλαστέιου, μισοκρημμένη άπό τις μεγαλοπρεπείς ξενίες, σ'ό μέρος όπου ή Κίνγκς 'Αβενιου κάνει τ'ό γύρο τ'ού Ντέσπαρντ Πάρκ. 'Υπήρχε επίσης και ένα γραφείο κηδεών.

Αυτό τ'ό τελευταίο σημείο είχε κινήσει πάντα την περιέργεια τ'ού Στήβενς. 'Αναρωτιόταν γιατί υπήρχε τέτοιο κατάστημα σ'ένα τέτοιο μέρος. Τ'ό όνομα 'Τζ. 'Ατκινσον' ήταν ζωγραφισμένο στην προθήκη, αλλά με μικρά γράμματα. 'Ο Στήβενς δεν είχε δει ποτέ κανέναν πίσω άπό την προθήκη, που ήταν κλεισμένη έν μέρει άπό μαύρες βελούδινες κουρτίνες και που δεν προσέφερε σ'ά βλέμματα των διαβατών παρά δυό άπό κείνες τις μικρές μαρμαρίνες φάντες, όπου τοποθετεί κανείς λουλούδια πάνω στους τάφους. Φυσικά, δεν περιμένει κανείς άδικοπο πηγαν' έλα πελατών σ'έν γραφείο κηδεών. 'Αλλά, κατά παράδοση, οι νεκροπομπή διάγουν χαρούμενη ζωή. 'Αλλά, ο Στήβενς δεν είχε δει ποτέ τ'όν Τζ. 'Ατκινσον. Αυτό τ'ού είχε δώσει μάλιστα την ιδέα ένός άσυντομικού μυθιστορήματος σ'ό όποιο ό δοσόνος θάχε μιά επιχείρηση κηδεών, πράγμα που θά τ'όν επέτρεπε να έξηγη την παρουσία άρισμένων πτωμάτων σ'ό κατάστημά του...

Πάντως, ό Τζ. 'Ατκινσον θά πρέπει να είχε πάει σ'όν Ντέσπαρντ Πάρκ όταν πέθανε ό γέρο Μάιλς Ντέσπαρντ, τ'ώρα τελευταία...

'Η μόνη ατία που μπορούσε να δικαιολογήσει την ύπαρξη τ'ού Κρίσπεν σ'ό κτηματολόγιο ήταν τ'ό Ντέσπαρντ Πάρκ. 'Από τ'ό έτος 1661, όταν ό Ούίλλιαμ Πέν 'είχε οργανώσει την πολιτεία της Πενσυλβανίας και όταν ένας Ντέσπαρντ (τ'ό όνομα, άν έπρεπε να πιστέψει κανείς τ'όν Μάρκ Ντέσπαρντ, ήταν γαλλικής προελεύσεως, αλλά είχε ύποστη μεταβολές) είχε δει να τ'όν εκχωρούν μιά μεγάλη έκταση, υπήρχαν πάντα Ντέσπαρντ σ'ό

Ντέσπαρντ Πάρκ. 'Ο γέρο Μάιλς Ντέσπαρντ, ό πρεσβύτερος της οικογενείας, είχε πεθάνει πριν άπό δύο έβδομάδες περίπου.

Περιμένοντας τ'ό τριάνο του, ό Στήβενς άναρωτήθηκε άν ό Μάρκ Ντέσπαρντ — ό καινούργιος άρχηγός της οικογενείας — θά έρχόταν να φλαρφή σ'ή άπόψε μαζί του, όπως συνήθισε να τ'ό κάνει. 'Η μικρή βίλλα τ'ού Στήβενς ήταν κοντά σ'ίς γριλίες τ'ού Ντέσπαρντ Πάρκ και είχε δημιουργηθεί μιά φίλια άνάμεσα σ'όν Μάρκ και σ'όν 'Εντουαρντ έδώ και δυό χρόνια τώρα. 'Αλλά, ο Στήβενς δεν προσέφυλλε καθόλου ότι θά έβλεπε τ'όν Μάρκ ή την Λούσι, την γυναίκα του, εκείνο τ'ό βράδυ. Στην πραγματικότητα, ό θάνατος τ'ού γέρο Μάιλς δεν άποτελούσε ατία μεγάλης λύπης: Είχε πεθάνει άπό γαστροεντερίτιδα, γιατί τ'ό στομάχι του είχε μικρύνει τ'ομερά έπειτα άπό καταχρήσεις σαράντα έτών, και ζούσε πάντα τόσο άπομονωμένος, ώστε ή ύπόλοιπη οικογένειά του τ'όν γνώριζε έλάχιστα. 'Αλλά ένας θάνατος δημιουργεί πάντα ζητήματα συμμέρονος. 'Ο γέρο Μάιλς δεν είχε παντρευτεί ποτέ. 'Ο Μάρκ, ή 'Εντιθ και ό 'Ογκντεν Ντέσπαρντ ήταν παιδιά τ'ού μικρότερου άδελφού του. 'Ο Στήβενς φανταζόταν ότι καθέννας άπό αυτούς θά κληρονομούσε ένα πολύ σημαντικό ποσό.

Η ταχεία έφτασε και ό Στήβενς πήρε θέση σ'έν βαγόνι καπνιστών. Είχε σκοτεινιάσει, αλλά υπήρχε στην άτμόσφαιρα όλη ή γλυκιά εκείνης της άνοιξής τ'ού 1929. Αυτό έφερε σ'όν νου τ'όν Στήβενς την Μαρία, που θά έρχόταν να τ'όν περιμένει σ'ό Κρίσπεν με τ'ό αυτοκίνητο. Καθισμένος στην γωνία του, άκρισε μηχανικά να σκέπτεται τις περιπτώσεις που είχαν φέρει τ'α χειρόγραφα τ'ού Γκάουνταν Κρός σ'όν χαρτοφύλακά του. 'Ο Γκάουνταν Κρός (όσο παράξενο και άν φαινόταν, αυτό ήταν τ'ό πραγματικό όνομα τ'ού συγγραφέως) άποτελούσε μιά άνακαίνιση τ'ού Μόρλεϊ, τ'ού φιλολογικού διευθυντού. 'Ο Κρός ζούσε άπομονωμένος άπό τ'όν

κόσμο και είχε άφιερωθεί σ'ίς άρηγήσεις διασήμων έγκληματικών δικαστικών υπόθεσων. Τ'ό μεγάλο ταλέντο του έδινε πολλή ζωή σ' αυτές τις άρηγήσεις, που φαινόταν γραμμένες άπό έναν άυτόπτη μάρτυρα, σ'έν σημείο ώστε ένας γνωστός δικαστής είχε δηλώσει ότι τ'α πρακτικά της δίξης τ'ού Νήλ Κρήμ, όπως εμφανίζονταν σ'ό 'Κύριοι Ένορκιοι, δεν μπορεί παρά να είχαν γραφή άπό κάποιον που είχε παρστή στην δίκη! Αυτό έκανε τ'ους 'Νιού Γυόρκ Τάιμς να άπαντήσουν: 'Εδεδόμένου ότι ή δίκη τ'ού Κρήμ έγινε σ'ό 1892 και, καθώς λένε, ό κύριος Κρός δεν είναι παραπάνω άπό σαράντα χρόνων, αυτό μάς άφήνει να ύποθέτουμε ότι πρέπει να ήταν ένα έξαιρετικά πρόωγο παιδί!». 'Όλα αυτά ήταν μιά θαυμάσια διαφήμιση για τ'ό βιβλίο...

Πάντως, ή διασημότης τ'ού Κρός ύφειλόταν ίδιως σ'ό χάρισμα που είχε να άσολήται με δικαστικές ύποθέσεις, που είχαν δημιουργήσει άίσθηση στην έποχή τους, αλλά που είχαν επίσης την ηγοιεία τ'ού καινούργιου για τ'ους σύγχρονους τ'ού Κρός. Παρ' όλα τ'α έγγραφα που είχε παράθεσει για να έντοκουμενάρη τ'ό βιβλίο του, είχε βρεθεί ένας κριτικός που μίλησε για έκολοσιαία άπάτη, κι αυτό ήταν άλλη μιά θαυμάσια διαφήμιση, γιατί ό Κρός είχε άποδείξει εύκολα ότι δεν είχε έπινοήσει τίποτε άπό όσα είχε γράψει.

'Εκείνο τ'ό άπόγευμα της Παρασκευής, λοιπόν, ό Μόρλεϊ είχε καλέσει τ'όν Στήβενς σ'ό γραφείο του και τ'ού είχε δώσει κατί χειρόγραφα μέσα σ'έν χαρτονένιο φάκελο:

—Νά τ'ό καινούργιο βιβλίο τ'ού Κρός. Θέλετε να τ'ό πάρετε μαζί σας και να τ'ό διαβάσετε τ'ό Σαββατοκύριακο; Θά ήθελα να μπορώ να τ'ό συζητήσω μαζί σας, γιατί ξέρω ότι έκτιμάτε ιδιαίτερα αυτό τ'ό είδος των πραγμάτων.

—Τ'ό διαβάσατε;

—Ναι, έλεε ό Μόρλεϊ και πρόσθεσε έπειτα άπό σύντομο δισταγμό: Είνα άσφαλώς τ'ό καλύτερο έργο του, αλλά... (καινούργιος δισταγμός) θά πρέπει πάντως να τ'όν αλλάξουμε τ'όν τίτλο, που είναι πολύ μακρύς και ύπερβολικά τεχνικός για να είναι έμπορικός. 'Αλλά θά τ'ό μελετήσουμε αυτό άργότερα. Πρόκειται για διάσημες δηλητηριάσεις και είναι άλληθια τ'ομερά ένδιαφέρον.

—Θαυμάσια! Θαυμάσια!

'Ηταν φανερό ότι κατί άτασχολούσε τ'όν Μόρλεϊ.

—Γνωρίζετε τ'όν Κρός;

—Όχι, τ'όν διέκρινα άπλως μιά ή δυό φορές μέσα σ'ό γραφείο σας...

—Είνα μιά παράξενη προσωπικότης. 'Ετσι, σ'ά συμβόλαιά του, δεν ύπάρχει παρά ένας όρος σ'όν όποιο δίνει μεγάλη σημασία, και αυτός δεν είναι πράγματι πολύ συνηθισμένος: 'Επαμείν' άπολύτως να ύπάρχει μιά μεγάλη φωτογραφία του σ'ό πίσω μέρος τ'ού έξωφύλλου κάθε βιβλίου του.

Ο Στήβενς πλατάγισε την γλώσσα του και διάλεξε ένα αντίτυπο τ'ού 'Κύριοι Ένορκιοι' άπό τ'α φορτωμένα ράφια που έπιαναν όλους τ'ους τοίχους τ'ού δωματίου.

—Πράγματι, έλεε. Αυτό μού είχε κινήσει την περιέργεια, τ'ό όμολογώ. Δεν είδα βιογραφικές λεπτομέρειες, παρά μόνο μιά φωτογραφία με τ'ό όνομά του άπό κάτω... και σ'έν πρώτο βιβλίο μάλιστα!

Μελέτησε την φωτογραφία: —'Εχει δυναμικό πρόσωπο, πρόσωπο διανοούμενου, άρεκέτα συμπληθητικό... 'Αλλά άραγε πάσχει άπό τέτοιο ναρκισσισμό ώστε να θέλη την φωτογραφία του άνατυπωμένη σ'ήλιάδες αντίτυπα;

—Όχι, έλεε ό Μόρλεϊ κοινώντας τ'ό κεφάλι, δεν είναι ό τύπος τ'ού ανθρώπου που έπιζητεί προσωπική διασημότητα. Θά πρέπει να ύπάρχει κάποια άλλη ατία...

'Ο φιλογολικός διευθυντής ξανακοίταξε πάλι τ'όν συνερχτή του και έπειτα φάνηκε να διώχνει κάποια σκέψη που άτασχολούσε τ'ό νου του:

—Πάρτε, λοιπόν, μαζί σας αυτά τ'α χειρόγραφα, αλλά προσέξτε τα πολύ, γιατί τ'α φωτογραφικά πιστήρια συμπεριλαμβάνονται έδώ μέσα. Ώ έχετε να μού μιλήσετε γι' αυτό την Δευτέρα πρωί - πρωί!

Φέρνοντας σ'ό νου τ'όν την συζήτηση αυτή μέσα σ'ό τριάνο που τ'όν πήγαινε σ'ό Κρίσπεν, ό Στήβενς έκανε ν' άνοιξη τ'όν χαρτοφύλακά του, για να πάρη τ'α χειρόγραφα και να τ'ους ρίξει μιά ματιά. 'Αλλά δεν άποτελείωσε την κίνησή του, γιατί ή σκέψη τ'ού ξαναγύρισε πάλι σ'όν γέρο Μάιλς Ντέσπαρντ. Τ'όν ξανάβλεπε με την φαντασία του,

τ'ό περασμένο καλοκαίρι, να κάνει περίπατο σ'όν κατηφορικό κήπο που ήταν πίσω άπό τ'ό σπίτι του. 'Ο εγγός Μάιλς δεν ήταν παρά πενήντα έξη χρόνων μόνο όταν τ'όν έβαλαν σ'ό φέρετρό του, αλλά ή σχολαστικότης του ό τρόπος τ'ού ντυσίματός του, τ'ό γρήγορο μοντάκι του κ' εκείνο τ'ό δένεν εύθυμο ύφος που είχε διαρκώς, τ'όν έκαναν να φαίνεται πιο ήλικιωμένος άπό ό,τι ήταν.

'Η γαστροεντερίτις είναι έξαιρετικά όδυνηρή, αλλά ό Μάιλς Ντέσπαρντ είχε δείξει ως τ'ό τέλος τέτοια στωικότητα, ώστε είχε προκαλέσει τ'όν θαυμασμό της κυρίας Χέντερσον, της οικονόμου - μαγειρίσας, που διήθυνε τ'ό σπίτι τ'ού γεροντοπαλιάρκου. Είχε δηλώσει ότι δεν τ'όν είχε άκούσει να παραπονήται παρά πολύ σπάνια σ'ό διάστημα της όδυνηρης άρρώστιας του. Τ'όν είχαν θάψει σ'ό νεκροτάφιο που βρισκόταν κάτω άπό τ'ό ίδιο τ'ό τους παρεκκλήσι και όπου άναπαύονταν ήδη ένέα γενεές τ'ών Ντέσπαρντ. 'Επειτα ή βαρεία πέτρα που έκλεινε την είσοδο είχε ξανατοποθετηθεί στην θέση της. Μιά λεπτομέρεια είχε κάνει έντύπωση στην κυρία Χέντερσον: Πριν πεθάνη ό Μάιλς Ντέσπαρντ κρατούσε σ'ά χέρια τ'όν ένα κομμάτι σάπιο που είχε έννια μικρούς κόμπους, σ'έν ίσος άπιστός τ'όν έ'α άτ' τ'όν άλλον. Τ'όν είχαν ξαναβρεί κάτω άπό τ'ό μαξιλάρι του.

Τ'ό βράδυ αυτό πολύ ώραίο, έμπιστευθηκε ή κυρία Χέντερσον στην μαγειρίσσα των Στήβενς. 'Ισως να ήταν ένα κομπολόι προσευχών ή κατί τέτοιο... Βέβαια, οι Ντέσπαρντ δεν ήταν καθολικοί... αλλά πάντως τ'ό βρίσκω πολύ ώραίο!

'Ενα άλλο πρᾶγμα αντίθετως είχε άναστατώσει την κυρία Χέντερσον, αλλά δεν είχαν άκόμη μπορέσει να τ'ό ξεκαθαρίσουν. 'Ο Μάρκ Ντέσπαρντ, ό άνηθός τ'ού γέρο Μάιλς, τ'ό είχε πει σ'όν Στήβενς με ένα ύφος που έδειχνε ότι διασέδαζε, αλλά σ'ό όποιο υπήρχε και κάποια δυσάρεσκια.

'Ο Στήβενς δεν είχε ξαναδεί τ'όν Μάρκ παρά μιά φορά μόνο μετά τ'όν θάνατο τ'ού Μάιλς. Αυτό είχε συμβεί την νύχτα της 11ης 'Απριλίου, μιά Τετάρτη. 'Ο Στήβενς θυμόταν ιδιαίτερα αυτήν την ήμερομηνία, γιατί ή Μαρία κ' εκείνος είχαν περάσει την νύχτα σ'ό Κρίσπεν, ένθ έμεναν εκεί πολύ σπάνια, σ'ά μέσα της έδδομάδος. Είχαν ξαναφύγει για την Νέα 'Υόρκη με τ'ό αυτοκίνητο, τ'ό έπόμενο πρωί, χωρίς να ύποψιάζονται την τραγωδία που έμαθαν άπό τις ήμεριδες. 'Όταν είχαν ξαναγυρίσει σ'ό Κρίσπεν, στις 15, για τ'ό Σαββατοκύριακο, είχαν κάνει μιά συλλυπητήρια έπίσκεψη σ'όν Ντέσπαρντ Πάρκ, αλλά δεν είχαν παρενθεθεί στην ταφή, γιατί ή Μαρία είχε έναν άκατανίκητο φόβο για τ'όν θάνατο. Τ'ό βράδυ, μετά την κηδεία, ό Στήβενς είχε συναντήσει τ'όν Μάρκ στην Κίνγκς 'Αβενιου.

—'Η κυρία Χέντερσον, είχε πει ό Μάρκ άπότομα, βλέπει όράματα! Δεν ξέρω ποιά είναι ή άκριβής φύση τους, γιατί δεν άναισά άόριστους άπανηγυρίς άνάμεσα σ'έν δυό προσεγγίζ, αλλά φαίνεται ότι την νύχτα που πέθανε ό θείος Μάιλς υπήρχε μιά γυναίκα σ'ό δωμάτιό του και συζητούσε μαζί τ'ού!...

—Μιά γυναίκα;

—'Η κυρία Χέντερσον λέει ότι ήταν μιά γυναίκα μεταμφιεσμένη. Προσέξτε: Αυτό θά μπορούσε κάλλιστα να συμβεί, γιατί εκείνο τ'ό ίδιο βράδυ ή Λούσι, ή 'Εντιθ κ' έγώ είχαμε πάει σ'έν χορό μεταμφιεσμένων. 'Η Λούσι είχε ντυθεί κυρία ντε Μοντεπάν και ή 'Εντιθ, μού φαίνεται, είχε μεταμφιεσθεί σ'έν Φλόρενς Νάιντινγκχαλ. Με την γυναίκα μου μεταμφιεσμένη σ'έν μεγάλη έταιφα και την άδελφή μου σ'έν διάσημη νοσοκόμη, είχα πολύ καλή συντροφιά!...

»'Αλλά, αυτή ή έπίσκεψη μού φαίνεται άπίθανη, γιατί ό θείος Μάιλς, μολονότι πολύ εύγενής, ζούσε άπομονωμένος σ'ό δωμάτιό του και δεν θά άφηνε κανέναν να μπει μέσα. 'Όταν έπρεπε άρρωστος, έγκαταστήσαμε μιά νοσοκόμη σ'ό διπλό δωμάτιο κ' εκείνος χάλασε τ'όν κόσμο! Κοιτάσαμε πάρα πολύ να τ'όν πείσουμε να μην κλειδώνη την πόρτα για να έμποδισή την νοσοκόμη να μπει ή κάθε στιγμή σ'ό δωμάτιό του. Αυτός είναι ό λόγος που τ'ό δράμα της κυρίας Χέντερσον μού φαίνεται άπίθανο.

'Ο Στήβενς δεν καταλάβαινε τί ήταν αυτό που άτασχολούσε τ'όν Μάρκ Ντέσπαρντ.

—Μά την πίστη μου, δεν βλέπω σ' αυτό τίποτε τ'ό παράξενο. Ρωτήσατε την Λούσι ή την 'Εντιθ; 'Αλλωστε, άν κανείς δεν γνώταν δεκάδες σ'ό δωμάτιο τ'ού θείου σας, πώς ύπόρρεσε ή κυρία Χέντερσον να δη ότι κάποια γυναίκα βρισκόταν εκεί;

—'Η κυρία Χέντερσον ισχυρίζεται ότι την είδε άπό μιά τζαμωτή πόρτα, που συνήθως ήταν σκεπασμένη με μιά κουρτίνα και που βλέπει στην βεράντα. 'Όχι, δεν μίλησα γι' αυτό στην Λούσι, ούτε στην 'Εντιθ... (Δίστασε, κ' έπειτα έξακολούθησε με ένα γέλιο άμηνάνας): Δεν τ'ους μίλησα γιατί εκείνο κυρίως που με σασίζει είναι τ'ό δεύτερο μέρος τ'ών όραμάτων της κυρίας Χέντερσον... Σύμφωνα με τ'α λόγια της, αυτή ή γυναίκα με τ'ό κοστούμι έποχής, άφού είχε μιά μικρή συζήτηση με τ'όν θείο μου, έκανε μεταβολή και έφυγε άπό τ'ό δωμάτιο, άπό μιά πόρτα που δεν ύπάρχει!

—'Όστε πρόκειται για ιστορία φαντασμάτων; Έκανε ό Στήβενς.

Αναφέρω, καθόρισε ό Μάρκ, σ'έν μιά πόρτα που χτισήθηκε έδώ και διακόσια χρόνια περίπου. 'Ως τώρα δεν υπήρχε κανένα φάντασμα σ'όν Ντέσπαρντ Πάρκ. Τ'α φαντάσματα είναι ίσως γραφικό στοιχείο, αλλά κρίνω πως είναι καλύτερο να άποφύγης να τ'α έχης, έν σου άρέσει να δέχεται φίλους σ'ό σπίτι σου. 'Όχι, φαντάζομαι μάλλον ότι ή κυρία Χέντερσον τ'α έχει κάπως χαμένα...

'Επειτα άπό αυτά τ'α λόγια είχε άπομακρυνθεί μέσα σ'όν δειλινό.

'Ο Στήβενς, καθισμένος σ'ό βαγόνι τ'ού τριάνου, δεν μπορούσε να έμποδισή τ'όν έαυτό του να συσχετίση αυτή την συζήτηση με τ'όν Μάρκ Ντέσπαρντ με εκείνη που είχε με τ'όν Μόρλεϊ τ'ό άπόγευμα: 'Ενας συγγραφέας που ζούσε άπομονωμένος άπό τ'όν κόσμο, ό Γκάουνταν Κρός, είχε την μανία να βλέπει την φωτογραφία του σ'ό πίσω μέρος τ'ών βιβλίων του, μολονότι δεν ήταν καθόλου ματαιόδοξος. 'Ενας έκατομμυριούχος, ό Μάιλς Ντέσπαρντ, που ζούσε τ'ό ίδιο άπομονωμένος, πέθανε άπό γαστροεντερίτιδα και βρήκαν κάτω άπό τ'ό μαξιλάρι τ'όν ένα κομμάτι σχοινί με έννεα κόμπους. Τέλος, μιά γυναίκα με κοστούμι έποχής — έποχής μη καθωρισμένης — είχε θεαθή να βγαίνει άπό ένα δωμάτιο, περνώντας άπό μιά πόρτα χτισμένη πριν άπό δυό αιώνες. 'Ενας συγγραφέας με γόνιμη φαντασία θά καθόρθανε άραγε να βγάλη ένα μυθιστόρημα άπό τ'α τ'α σκόρπια στοιχεία, συγκεντρώνοντας τα με πιθανοφανή τρόπο;

'Ο Στήβενς παρατήρησε άπό την σχετική προσάβεια και έβγαλε επί τέλους τ'ό χειρόγραφο τ'ού Κρός άπό τ'όν χαρτοφύλακά του. 'Ηταν όγκώδες, αλλά σχολαστικά τακτοποιημένο. Οι φωτογραφίες και τ'α σχέδια ήταν συναρμολογημένα πάνω σ'ά φύλλα με συνδετήρες. 'Αφού έβριξε μιά ματιά σ'όν πίνακα περιεχομένων, ό Στήβενς πέρασε σ'ό πρώτο κεφάλαιο. Κόντεψε τότε ν' άφήση τ'ό χειρόγραφο...

'Υπήρχε συνημμένη στην πρώτη σελίδα αὐτοῦ τ'ού κεφαλαίου μιά παλιά φωτογραφία, αλλά πολύ καθρα, κάτω άπό την όποια μπορούσε κανείς να διαβάσει:

«Μαρί ντ' 'Ομπραί, καρατομημένη για έγκλημα, σ'ά 1861».

'Ηταν μιά φωτογραφία της ίδιας της γυναίκας τ'ού Στήβενς...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Δεν υπήρχε καμιά δυνατότης λάθους ή συμπλώσεως. Τ'ό όνομα ήταν της γυναίκας τ'ού: Μαρί ντ' 'Ομπραί. Τ'α χαρακτηριστικά ήταν τ'α δικά της, άκνηστοποιημένα σ'έν μιά έκφραση που ό άνδρας της γγώριζε καλά. Αυτή που είχε καρατομηθεί πριν άπό έβδομηντα χρόνια ήταν μιά συγγενής της γυναίκας τ'ού, ή γιαγιά της άσφαλώς, άν σ'ήριζόταν κανείς σ'ίς ήμερομηνίες και στην έξαιρετική άκνηότητα. Αυτή ή γυναίκα είχε την ίδια ελιά με την Μαρία στην γωνία τ'ών κελιών και φορούσε τ'ό παλιό βραχιόλι που ό Στήβενς είχε δει έκπαισινάδες φορές σ'έν μπράτσο της Μαρίας! 'Η προοπτική να δη να δηλοποιείται, άπό τ'όν έκδοτικό όικο δ'όν έργαζόταν, ένα βιβλίο που θά περιείχε μιά φωτογραφία της γυναίκας τ'ού ως διάσημης δηλητηριάστρας, δεν είχε τίποτε τ'ό εχθρόστομο. Μήπως αυτός ήταν ό λόγος που ό Μόρλεϊ τ'ού είχε ζητήσει να τ'όν δη τ'ή Δευτέρα πρωί - πρωί; 'Όχι, άσφαλώς όχι! 'Αλλά πάντως...

'Ο Στήβενς έβγαλε την φωτογραφία για να την εξέταση καλύτερα και έννοισε ένα παράξενο συναίσθημα. Δεν τ'ό άγέλυσε άμέσως, αλλά κατάλαβε πως ή μεγάλη άγάπη που έννοιζε για την Μαρία τ'ού προκαλούσε αυτό τ'ό συναίσθημα. 'Η φωτογραφία ήταν προσκολλημένη επάνω σ'έν χαρτόνι χαρτόνι και ό χρόνος τ'ών ετών κυτρίωνε κατά μέτρον. 'Από πίσω μπορούσε κανείς να διαβάσει την διευθύση τ'ού φωτογράφου: «'Εδωδός και υίος, όδός Ζάν - Γκυζόν 12, Παρίσι (8)». 'Από κάτω με ένα μελάνι που είχε γίνει τώρα καφετί

κάποιος είχε γράψει: «Η πολυαγαπημένη μου Μαρί, Λαύ Ντινάρ, 6 Ιανουαρίου 1853». Ήταν άραγε σύζυγος ή έραστής;

Αυτό που τάραιξε βαθιά τόν Στήβενς ήταν ή έκφραση αυτής της γυναίκας. Ή φωτογραφία δεν έδειχνε τα πόδια της και είχε ένα φρόντο από ζωγραφισμένα δένδρα. Είχε μια πόσα ελάχιστα φυσική, σαν να έπρόκειτο να πέση στο πλάι, και στήριζόταν με τὸ ένα χέρι επάνω σὲ ένα μικρὸ στρουγγυλὸ τραπέζι, σκεπασμένο με ένα δαντελλένιο τραπεζομάντηλο. Τὸ φρόνιό της με τὸν ψηλὸ γυμνὰ φαινόταν φτιαγμένο ἀπὸ σκοῦρο ταρτὰ καὶ τὸ κεφάλι της ἦταν ἐλαφρὰ ριγμένο πρὸς τὰ πλάγια.

Παρ' ὅλο πὸν τὰ ξανθὰ μαλλιά της ἦταν χτενισμένα σύμφωνα με τὴν μόδα της εποχῆς, ἦταν ἴδια ἡ Μαρία. Τὰ φτωινὰ μάτια της με τὰ βαριὰ βλέφαρα εἶχαν αὐτὸ πὸν ὁ Στήβενς ἀποκαλοῦσε «ἐμπνευσμένο ὕψος της». Τὰ χεῖλη ἦταν μισάνοιχτα σὲ ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο καί, παρ' ὅλο τὸ φρόνιμα, τὸ χτένισμα, τὸ τραπεζομάντηλο καὶ τὴν ζωγραφικὴ τοῦ βάθους, πὸν ἀπέβλεπαν νὰ δώσουν στὴν φωτογραφία μιὰ ὄψη γλυκανάλατη, ἡ ἐντύπωση πὸν δημιουργοῦσε ἦταν ἐντελὴς διαφορετικῇ.

Ὁ Στήβενς χαμήλωσε ταραγμένος τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν ἐπιγραφή: «Κατακοιμημένη γιὰ ἔγκλημα». Ἡ περίπτωση ἦταν ἀρετὰ σπάνια...

Ὁ Στήβενς θάθελε νὰ πείση τὸν ἐαυτό του πὸς κάποιος εἶχε κάνει ἕνα κακόγουστο ἀστεῖο καὶ πὸς αὐτὴ ἦταν μιὰ φωτογραφία τῆς γυναίκας του, ἀλλὰ ἤξερε ὅτι δὲν συνέβαινε τίποτε τέτοιο... Κ' ἔπειτα, στὸ κάτω - κάτω, ἂν ἦταν φωτογραφία τῆς γιαγιάς τῆς Μαρίας, αὐτὴ ἡ ὁμοιότης, ὅσο καταπληκτικὴ καὶ ἂν ἦταν, δὲν εἶχε τίποτε τὸ παρὰ-ἄνω. Εἶχε κατακοιμηθῇ, ἔτσι. Κ' ἔπειτα;

Ἄν καὶ παντρεμένος ἦταν χρόνια, ὁ Στήβενς γνῶριζε πολλὰ λίγα πράγματα σχετικά με τὴν γυναῖκα του καὶ δὲν εἶχε δεῖξει ποτὲ περιέργεια γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Ἦξερε ὅτι προερχόταν ἀπὸ τὸν Καναδά, ὅπου κατοικοῦσε σὲ ἕνα παλιὸ σπίτι, ὅμοιο με τὸ Ντέσπαρντ Παρκ. Εἶχαν γνωριστῇ στὸ Παρκ καὶ εἶχαν παντρευθῇ ἔπειτα ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρες. Εἶχαν συναντηθῇ, κατὰ πολλὴν ῥομαντικὴ τρόπο, στὴν αὐλὴ ἐνὸς παλαιοῦ ἐγκαταλειμμένου μεγάρου, κοντὰ στὴν ὁδὸ Σάιντ - Άντουάν.

Ὁ Στήβενς δὲν θυμόταν τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου. Εἶχε πᾶει σ' ἐκείνη τὴν συνοικία, γιὰ τὸ φίλος του Γουέλντεν, ὁ ὁποῖος ἦταν καθηγητὴς τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἐνδιαφερόταν ἐπίσης τρομερὰ γιὰ τίς δίκες φόνων, τοῦ εἶχε πει:

—Θὰ εἶσαι στὸ Παρκ τὸ καλοκαίρι; Ἔ, λοιπόν, ἂν ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τὰ μέρη ὅπου ἔχουν ἐκτυλιχθῇ σκληρὴ βίαις, πήγαινε νὰ δῆς στὸν ἀριθμὸ τάδε, τῆς ὁδοῦ τάδε.

—Τί ὑπάρχει ἐκεῖ;

—Κοίταξε μήπως βρῶσκειται ἐκεῖ κάποιος πὸν νὰ μορῇ νὰ σὲ πληροφορήσῃ... Εἶναι ἕνα αἶνιγμα, θὰ δοῦμε ἂν εἶσαι διορατικός!

Ὁ Στήβενς δὲν εἶχε μαντέψει τίποτε καὶ εἶχε ξεχάσει νὰ ξαναρωτήσῃ τὸν Γουέλντεν, ἀλλὰ εἶχε βρεῖ τὴν Μαρία πὸν εἶχε ἔρθει ἐπίσης περίπατο ἀπὸ κείνα τὰ μέρη. Τοῦ εἶχε πει ὅτι ἀγνοοῦσε τὰ πάντα γιὰ τὸ μέρος ὅπου βρισκόνταν. Βλέποντας μιὰ ἀνοιχτὴ ἀμαξόπορτα, πὸν ἔβλεπε σὲ μιὰ παλιὰ αὐτὴ, εἶχε τὴν περιέργεια νὰ μῆλ μέσα. Τὴν εἶχε ἀντικρύσει γιὰ πρώτη φορὰ, καθισμένη στὸ χεῖλος ἐνὸς ξεραμένου πηγαδιοῦ, στὸ κέντρο τῆς αὐλῆς. Μαλιστα δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἰδιαίτερα γαλλικὸ στὴν ἐμφάνισή της, ὁ Στήβενς εἶχε ξεφανωστῇ ἀκούγοντάς τὴν νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ τὸν λόγο ἀγγλικά.

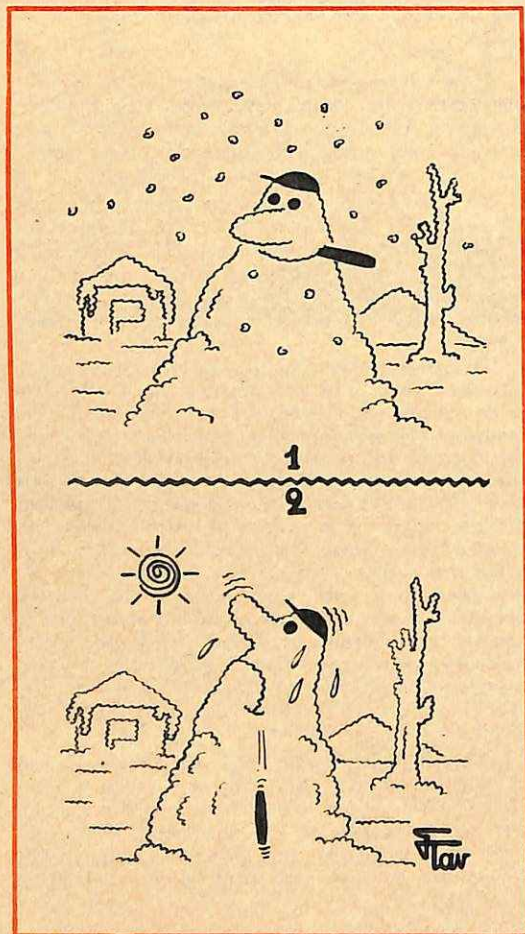
Γιὰ τὸν τοῦ εἶχε πει τίποτε; Αὐτὸ τὸ σπῆι ἴσως νὰ ἦταν ἐκεῖνο ὅπου εἶχε ζήσει ἡ Μαρί ντ' Ὀμπραί, στὰ 1858. Ἀργότερα, ἡ οἰκογένεια θὰ πρέπει νὰ ματανάστευσε στὸν Καναδά καὶ ἡ Μαρί, ἡ ἀπόγονος, εἶχε ἔρθει, ὠθούμενη ἀπὸ τὴν περιέργεια νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μέρη ὅπου ἔζησε ἡ τόσο θλιβερὰ διάσημη πρόγονός της. Ἡ ζωὴ της, ὡς τότε, θὰ πρέπει νὰ ἦταν πολὺ ἄρρωστη, ἂν ἐκρινε κανεὶς ἀπὸ τὰ γράμματα πὸν λάβαινε τότε - τότε ἀπὸ τὸν ἐξάδελφο Μασὶν ἢ ἀπὸ τὴν θεία Σὺς. Πότε - πότε, ἡ Μαρί τοῦ διηγόταν κανένα ἀνέκδοτο γιὰ τὴν οἰκογένειά της, ἀλλὰ ὁ Στήβενς δὲν εἶχε

δώσει ποτὲ μεγάλη σημασία σ' αὐτὴν. Τώρα πὸν τὸ σκεπτόταν, καταλάβαινε ὅτι ὁ χαρακτήρας τῆς Μαρὶ παρουσιάζει σκεπτικὴς καὶ παρὰ-ἄνω ιδιορρυθμίες. Γιατί, λόγου χάρι, δὲν μπορούσε νὰ ὑποφέρει τὴν θέα ἐνὸς χωριοῦ;

Ὁ Στήβενς εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ φωτογραφία τῆς Μαρὶ ντ' Ὀμπραί ὑπ' ἀριθ. 1 τὸν κοίταζε κοροϊδευτικά. Γιατί νὰ μὴ διάβαζε τὸ κεφάλαιο πὸν τὴν ἀφοροῦσε;

«Τὸ ἀρσενικὸ — ἄρχισε ὁ Κρός με τὸν ἀπότομο τρόπο πὸν τὸν χαρακτήριζε — εἶχε ὀνομαστῇ δηλητήριο τῶν ἡλιθίων καὶ ποτὲ προσωινῶς δὲν ὑπῆρξε περισσότερο ἀκατάλληλο...»

Ἀὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ κ. Χένρυ Τ. Φ. Ρόντεν, ἀρχισυντάκτη τοῦ «Ἐπαγγελματῆς χημικοῦ», πὸν τὴν συμμερίστηκε κὶ ὁ δρ. Ἐντμόν Λοκάρ.

διευθυντῆς τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου τῆς ἀπινωμίας τῆς Λυὸν. Καὶ ὁ κ. Ρόντεν συνεχίζει: «Τὸ ἀρσενικὸ δὲν εἶναι δηλητήριο τῶν ἡλιθίων καὶ εἶναι ψέμα ὅτι ἡ δημοτικότης του ἀφείλεται στὴν ἔλλειψη φαντασίας τῶν ἐργημάτων... Ὁ δηλητηριαστὴς εἶναι σπανίως ἡλίθιος ἢ στερομένος φαντασίας. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα! Ἄν τὸ ἀρσενικὸ χρησιμοποιεῖται ἀκόμη τόσο πολὺ, εἶναι ἐπειδὴ παραμένει τὸ πὸν σίγουρο δηλητήριο...»

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἕνας γαστρός δυσκολεύεται πάρα πολὺ νὰ διαγνώσῃ μιὰ δηλητηρίαση με ἀρσενικὸ, ἐκτὸς ἂν ἔχη κάπου λόγο γιὰ νὰ τὴν υποπτεύεται. Ἄν δίδεται με σοφὰ αὐξανόμενες δόσεις, προκαλεῖ συμπτώματα ὅμοια σχεδὸν με τῆς γαστροεντερίτιδος...»

Ὁ Στήβενς διέκρινε τὴν ἀνάγνωσή του. Τὰ γράμματα θόλωναν μπροστὰ στὰ μάτια του, γιὰ ἕνα χεῖμαρρος ἀπὸ σκέψεις κατέλαβε ξαφνικὰ τὸ μυαλό του. Δὲν μπορεί κανεὶς νὰ ἐμποδισθῇ τὸν ἀπὸ τὸν νὰ σκεπτεται... Ὁ Μάιλς Ντέσπαρντ εἶχε πεθάνει ἀπὸ γαστροεντερίτιδα πρὶν δυὸ βδομάδες!

Καλησπέρα Στήβενς, εἶπε μιὰ φωνὴ πῶς του, καὶ κατὰλαβε ὅτι εἶχε ἀναστηθῇ.

Τὸ τραῖνο μὴδότευε τὴν ταχύτητά του, καθὼς πλησίαζε στὸ Ἀόντμορ.

Ὁ καθηγητὴς Γουέλντεν, ὄρθιος στὸν διάδρομο, τὸν κοίταξε με κάτι πὸν θὰ τὸ ἔλεγε κανεὶς

περιέργεια, ἂν τὸ πρόσωπό του, στολισμένο με ἕνα μικρὸ μισογάι καὶ ἕνα ξυγάρυ ματογυῖα, δὲν ἦταν διαρκῶς ἀνέκφραστο. Αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ εἶναι πολὺ σπινθηροβόλος στὴν παρέα του καὶ νὰ δείχνῃ μεγάλη ἐγκαρδιότητα, παρὰ τὴν φυσικὴν του ἐπιφυλακτικότητα. Ὅπως συνήθως, ἦταν ντυμένος με ἕνα σκοῦρο κομρὸ κοστούμι καὶ κρατοῦσε ἕναν δερμάτινο χαρτοφύλακα ὅμοιο με τοῦ Στήβενς.

Δὲν τὸ ἤξερα ὅτι ἦσαστε μέσα σ' αὐτὸ τὸ τραῖνο, εἶπε. Εἶναι ὅλοι καλὰ στὸ σπίτι; Ἡ κυρία Στήβενς;

—Καθίστε, εἶπε ὁ ἄλλος, εὐτυχῆς πὸν εἶχε ἐξαφανίσει τὴν φωτογραφία.

Ὁ Γουέλντεν, πὸν θὰ κατέβαινε στὴν ἐπόμενη στάση, κάθισε πρόχειρα σὲ ἕνα χερσὺ τοῦ καναπέ, ἐνῶ ὁ Στήβενς πρόσθετε:

—Ὡ... πολὺ καλὰ... ἐνχαριστῶ. Καὶ ἡ οἰκογένειά σας;

—Ἡ κόρη μου εἶναι λίγο γριπιασμένη, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι συνηθισμένο τούτῃ τὴν ἐποχῇ.

Ἐνῶ ἀντάλλασσαν αὐτὲς τίς κοινοτοπίες, ὁ Στήβενς δὲν ἔπαινε νὰ ἀναρωτιέται ποιά θὰ ἦταν ἡ ἀντίδραση τοῦ Γουέλντεν ἂν ἔβρισκε μιὰ φωτογραφία τῆς γυναίκας του στὸ χερσὺ τοῦ Κρός.

—Ἀλήθεια, εἶπε ἀπότομα, σεῖς πὸν ἔχετε κάποια ἀδυναμία στοὺς διόσημους ἐγκληματα, μήπως ἔχετε ἀκούσει γιὰ κάποια δηλητηρίαστρια ὀνόματι Μαρὶ ντ' Ὀμπραί;

—Μαρὶ ντ' Ὀμπραί; Μαρὶ ντ' Ὀμπραί; ἐπανελάβε ὁ Γουέλντεν θάβοντας ἀπὸ τὸ στόμα του τὸ τοῦγόρ πὸν κάπνιζε. Ἄ, ναι. Ἦταν τὸ κοριτσίστικο ὄνομά της. Τώρα πὸν μοῦ μιλᾶτε γι' αὐτό, θυμάμαι ὅτι ξεχνούσα πάντα νὰ σᾶς ρωτήσω... —Καρατομήθηκε στὰ 1861.

Ὁ Γουέλντεν στομάτισε ἀπότομα, φανερὰ σα-σισμένος.

—Ὡστε, λοιπόν, δὲν μιλοῦμε γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο. Στὰ 1861; Ἐστε βέβαιος γι' αὐτό;

—Ὡ, τώρα μὸς τὸ διάβασα στὸ καινούργιο βιβλίο τοῦ Γκαρντνερ Κρός. Θὰ θυμάστε τὴν φασαρία πὸν ἔγινε πρὶν δυὸ χρόνια γιὰ τὸ ἂν ἐπινυοῦσε ἡ ὄχι τὰ γεγονότα πὸν ὑπῆρχαν στὶς συλλογές του... Ἀναρωτιόμουν ἂν...

Ἄν ὁ Κρός τὸ βεβαιώῃ, τότε θὰ εἶναι ἀλήθεια, εἶπε ὁ Γουέλντεν, κοιτάζοντας ἀπὸ τὴν πόρτα, ἐνῶ τὸ τραῖνο ἐπετάχινε πάλι τὸν ρυθμό του, ἀλλὰ τὸ γεγονός εἶναι καινούργιο γιὰ μένα. Ἡ μὲν Μαρί ντ' Ὀμπραί, γιὰ τὴν ὁποία ἀκούσα νὰ γίνεται λόγος, ἦταν περισσότερο γνωστὴ με τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου της. Μπορεῖ κανεὶς μάλιστα νὰ πῇ ὅτι εἶναι μιὰ κλασικὴ φυσιογνωμία ἀνάμεσα στὶς δηλητηριασμένες. Δὲν θυμάστε πὸν σᾶς εἶχα στείλει νὰ δῆτε τὸ σπίτι της, στὸ Παρκ;

Ναι, εἶχε γίνει ἡ διάσημη μαρκησία ντὲ Μπρενβίλλιε, πὸν παρμένει τὸ πὸν ἐκπληκτικὸ παράδειγμα τῆς γυναίκας με γοητευτικὴ καὶ ἐγκληματικὴ σύγχρονος ιδιότητες. Θὰ ἔπρεπε νὰ διαβάσετε τὰ πρακτικά τῆς δίκῃς της. Εἶναι καταπληκτικὴ! Στὴν ἐποχὴ της, τὸ «Γάλλος», κόντευε νὰ γίνῃ σχεδὸν συνώνυμο με τὸ «δηλητηριαστὴς»! Οἱ περιπτώσεις εἶχαν πολλαπλασιασθῇ σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἔπρεπε νὰ ἱδρῶσουν ἕνα εἰδικὸ δικαστήριο γιὰ νὰ τίς δικάζουν... Ἡ Μπρενβίλλιε δροῦσε ἀνάμεσα στοὺς ἀρρώστους τοῦ «Ὁτέλ - Ντιέ». Νομίζω ὅτι χρησιμοποιοῦσε ἀρσενικὸ. Ἡ ὁμολογία της, πὸν διαδιδόταν στὴν δίκη, εἶναι ἕνα παράξενο νοκομικὸ ὑστερήμα γιὰ τὸν σύγχρονο ψυχίατρο. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα γεγονότα περιεῖχε ἀρκετὰ συνταρακτικὴς δηλώσεις σεξουαλικῆς φύσεως. Νὰ πὸν σᾶς εἶπα ὅλα τὰ σχετικά!.

Ναι, εἶπε ὁ Στήβενς, μοῦ φαίνεται ὅτι κάτι ἔχω διαβάσει σχετικά μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Σὲ ποιά χρονολογία πέθανε;

—Τὴν ἀποκεφάλισαν καὶ τὴν ἔθαψαν στὰ 1866, εἶπε ὁ Γουέλντεν ξεσκονίζοντας τίς σελίδες τοῦ τοιγάρου του, πὸν εἶχαν πέσει ἐπάνω στὸ σακάκι του. Μὰ νὰ πὸν ἔφτασα! Ἄν δὲν ἔχετε τίποτε καλύτερο νὰ κάνετε τὸ Σαββατοκύριακο, κάντε μας ἕνα τηλεφώνημα. Ἡ γυναῖκα μου μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς πῇ ὅτι ἔχει τὴν συνταγὴ τοῦ κέρη, πὸν ἡ κυρία Στήβενς ἤθελε τόσο πολὺ νὰ μάθῃ. Καληνύχτα, ἀγαπητὲ μου!

Καθὼς τὸ Κρίσπεν δὲν ἀπείχε πᾶ παρὰ δυὸ λεπτά μόνον, ὁ Στήβενς ξανδύαλε τὰ χερσὶ τὸν γάκελό του καὶ ἔπειτα στὸν χαρτοφύλακά του.

Αὐτὴ ἡ περιπλοκὴ με τὴν μαρκησία ντὲ Μπρενβίλλιε τὰ μπερδεύε ὅλα ἰσχύη περισσότερο, χωρὶς νὰ ἔχη σχέση με τὴν ὑπόθεση... Ὁ Στήβενς ἐξακολούθησε νὰ στριφογυρίζῃ μιὰ φράση ἀπὸ τοῦ του: «Ἄν δίνεται με σοφὰ αὐξανόμενες δόσεις, προκαλεῖ συμπτώματα ὅμοια με τῆς γαστροεντερίτιδος...»

—Κρί-σπεν!, φώναξε μιὰ φωνὴ, ἐνῶ τὸ τραῖνο σταματοῦσε.

Ὅταν ὁ Στήβενς κατέβηκε στὴν ἀποβάθρα, ὁ δροσερὸς ἀέρας τῆς νύχτας σάρωσε τὰ φαντάσματα πὸν ἐναρχλοῦσαν τὴν σκέψη του. Κατέβηκε λίγα ταμπενένια ἀκαλοπάτια καὶ βρέθηκε στὸν μικρὸ δρόμο. Ἦταν μᾶλλον σκοτάδι, γιὰ τὸ φαρμακεῖο ἦταν σχετικὰ ἀπομακρυσμένο, ἀλλὰ ὁ Στήβενς ἀναγνώρισε τὴν σιλουέττα τοῦ αὐτοκινήτου του.

Ἡ Μαρία καθόταν στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τοῦ ἀνοίξε τὴν πόρτα. Φοροῦσε μιὰ καφὲ φούστα καὶ ἕνα πουλόβερ, με ἕνα ἀνοιχτόχρωμο παλτό ριγμένο στοὺς ὤμους της. Ἡ θέα τῆς ἔσπασε τὰ μάγια πὸν εἶχε δημιουργήσει ἡ φωτογραφία, ἀλλὰ καθὼς τὴν κοίταζε ἐπίμονα ἐκείνη εἶπε με κατὰ-ἐλξη:

—Λοιπόν; Ἀγγέλους βλέπεις νὰ περνοῦν μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια σου;

Ἐπειτα ἔβαλε τὰ γέλια:

—Στοιχηματίζω ὅτι ἦπες, ἐνῶ ἐγὼ πέθαινα ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ πῶ ἕνα κοκταῖλ, ἀλλὰ προτίμησα νὰ σὲ περιμένω γιὰ νὰ μὴ μπερδέσουμε με μεθύσιμα μαζί!

Δὲν εἶμαι καθόλου μεθύσιμος, εἶπε ἐκείνος με ἀξιοπρέπεια. Σκεπτόμουν μόνον κάτι...

Κοίταξε πίσω ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, γιὰ νὰ δῇ ἀπὸ πὸν προερχόταν αὐτὸ τὸ ἀδύνατο φῶς πὸν ἀναβε ἀνταύγειες στὰ μαλλιά τῆς Μαρὶ. Ἀναγνώρισε τίς μαύρες βελούδινες κουρτίνες. Τὸ φῶς προερχόταν ἀπὸ κείνο τὸ κατάστημα καὶ ξεχώριζε ἡ σιλουέττα ἐνὸς ἀνθρώπου, ὄρθιου καὶ ἀκίνητου, πὸν φαινόταν νὰ κοιτάξῃ στὸ δρόμο.

Θεέ μου! εἶπε ὁ Στήβενς. Νὰ ὁ Ἄτκινσον, ἐπὶ τέλους!

Δὲν νομίζω ὅτι εἶσαι πραγματικὰ μεθύσιμος, εἶπε ἡ Μαρία, ἀλλὰ ἂν ἀργήσῃς νὰ καθήσῃς γιὰ νὰ ξεκινήσουμε, θὰ στενοχωρηθῇς πολὺ τὴν ἑλιν, πὸν μᾶς ἔχει μαγειρεύει ἕνα ἀπὸ κείνα τὰ φαγητὰ, πὸν μόνο αὐτὴ κατέχει τὸ μυστικὸ τους...

Μιλώντας κοίταξε πίσω ἀπὸ τὸν ὅμο της καὶ εἶδε τὴν ἀκίνητη σιλουέττα πίσω ἀπὸ τὴν δι-τρίνα.

Ὁ Ἄτκινσον; Τί κάνει;

—Τίποτε τὸ ἰδιαίτερο, ἀλλὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πὸν βλέπω ψυχὴ ζῶσα μέσα σ' αὐτὸ τὸ κατάστημα... Φαίνεται νὰ περμένῃ κάποιον...

Ἡ Μαρί ἔβαλε τὸ αὐτοκίνητο μπροστὰ με τὴν συνηθισμένη τῆς ἄνεση καὶ κατευθύνθηκε γρήγορα πρὸς τὴν Κίνγκς Ἀβενιου. Ὁ Στήβενς εἶχε τὴν ἐντύπωση ὅτι κάποιος τὸν φώναζε με τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ ὁ θόρυβος τῆς μηχανῆς τοῦ αὐτοκινήτου τὸν ἐμπόδιζε νὰ βεβαιωθῇ. Γύρισε νὰ κοιτάξῃ πίσω του, ἀλλὰ, βλέποντας ἔξωμο τὸν δρόμο, δὲν εἶπε τίποτε στὴν γυναῖκα του. Τὸν καθυσχέλιζε πὸν ξαναβρισκόταν πάλι στὴν Μαρία, πὸν ἦταν τόσο φυσικὴ, τόσο εἰθιμη, καὶ κατέληξε νὰ ἀναρωτιέται ἠὲρως ἦταν ἀπλοῦστατα ἡ κοῦραση πὸν τὸ ἔκανε νὰ βλέπῃ ἡ νὰ ἀκούῃ πράγματα.

Ἄ, εἶπε ἡ Μαρία, ἀισθάνεσαι αὐτὴ τὴν γλυκύτητα στὴν ἀτύσφαρκα; Ὅλοι οἱ θάμνοι ἔχουν ἀντίσει... Ὁ, εἶναι θαυμάσια!.

Ἀνέπνευσε τὸν ἀέρα με ὅλη τὴ δύναμη τῶν πνευμόνων της, ὀρχνοντας τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ πλάγια.

—Εἶσαι κουρασμένος; τὸν ρώτησε.

—Καθόλου.

—Εἶσαι βέβαιος;

—Μὰ ναι, ἀφοῦ στὸ λέω!

Τέντι, ἀγάπη μου, δὲν πρέπει νὰ φωνάζῃς ἔτσι, εἶπε λίγο σαστισμένη. Βλέπω ὅτι χρειάζεσαι ἀποραιτίτως ἕνα καλὸ κοκταῖλ. Τέντι... δὲν θὰ βοῦμι ἀπὸψε, δὲν εἶν' ἔτσι;

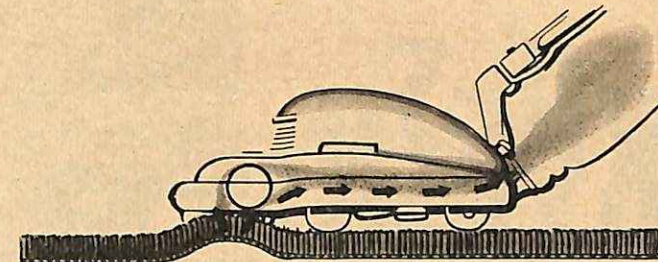
—Ἐπὶ ὅχι. Γιατί;

Ἡ Μαρία κράτησε τὰ μάτια της καρφωμένα ἴσα μπροστὰ της σφυφώντας ἑλαφρὰ τὰ γόδια της:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΚΟΥΠΑ HOOVER

ΚΤΥΠᾶ - σκουπίζει - ἀπορροφᾶ

Μόνον ἡ HOOVER

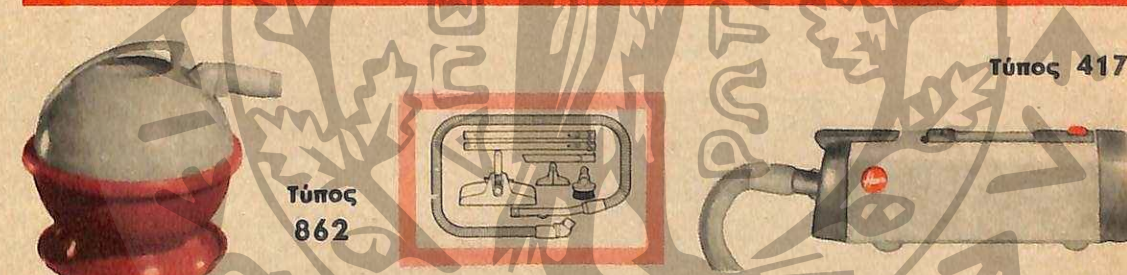
Καθαρίζει τέλεια τὰ χαλιά μέχρι τοῦ κόμβου, γιὰ τὴν κτυπᾶ ἐνῶ συγχρόνως σκουπίζει καὶ ἀπορροφᾶ.

Τύπος	2944	Δρχ.	1750
»	417	»	2000
»	862	»	2350
»	1338	»	3100

ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ
652 A

Αὐξάνεται αὐτόματα ἡ ἀπορρόφησης κατὰ τὸ σκούπισμα, ξεσκονίσμα. — Πλήρης σειρά εξαρτημάτων καθαρισμοῦ.

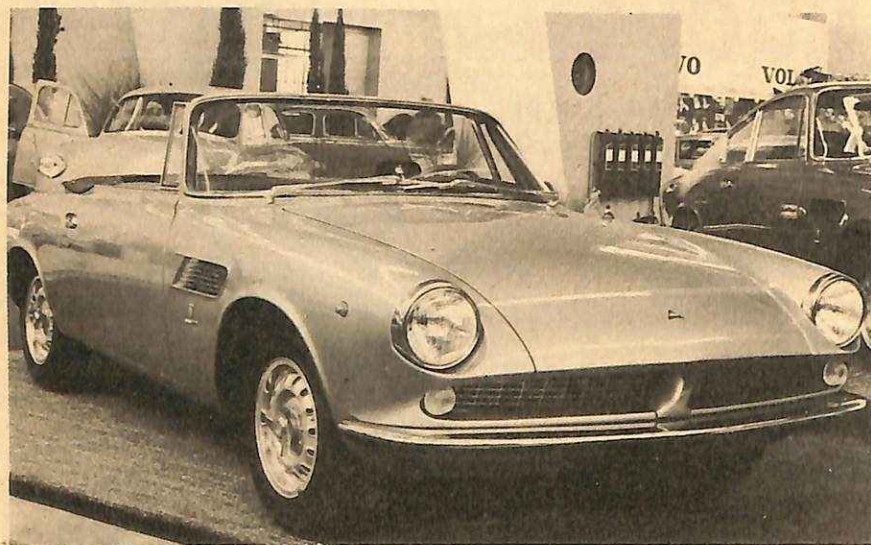

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13
ΤΗΛ. 226.747-237.860

Αυτοκίνητα από είκοσι χώρες, στην τεράστια αίθουσα της έκθεσης της Γενεύης. Ό,τι το πιο μοντέρνο, το πιο άνετο, το πιο γρήγορο έχει να παρουσιάσει ή παγκόσμιος διοργανιστής αυτοκινήτων, ο υπεργίγαντας αγοραστές θα το βρή εδώ μέσα.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟ «ΑSΑ», προϊόν και αυτό μιας καινούργιας Ιταλικής επιχείρησης, παρουσιάζει πολλές ιδιότητες με το «Αλφα-Ρομέο, Τζουλιέττα»

ΤΟ «ΦΙΑΤ - 1.600», αναπαυτικό διθέσιο αυτοκίνητο, εξασφαλίζει με τον τετρακύλινδρο κινητήρα του ταχύτητα 175 χιλιομέτρων.

ΤΟ ΝΕΟ «Αλφα - Ρομέο» είναι διθέσιο, με κινητήρα 1870 κυβ. εκατοστών, κι αναπτύσσει ταχύτητα 220 χλμ.

ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Ταχύτης, εύρυχωρία, άνεση, πολυτέλεια, τολμηρά φουτουριστικά σχέδια, εκμετάλλευση των τελευταίων επιτευγμάτων της επιστήμης είναι τα γενικότερα χαρακτηριστικά των αυτοκινήτων που παρουσίασαν χίλιοι έκθετες, από είκοσι χώρες, στην έκθεση αυτοκινήτου της Γενεύης, κατά το δεκάημερο από 14 - 24 Μαρτίου. Παράλληλα εκδηλώθηκε, τονισμένο μάλιστα, εκείνο που έγινε φανερό στις πρόσφατες εκθέσεις του Παρισιού, της Φραγκφούρτης και των Βρυξελλών: Όξυς ανταγωνισμός μεταξύ κατασκευαστών —των αμερικανικών εταιριών και των ευρωπαϊκών παραφυάδων τους— κατά των ευρωπαϊκών εργοστασίων που βρίσκονται στον χώρο της Ευρωπαϊκής Κοινής Αγοράς, έναντι των αγγλικών προϊόντων κλπ. Πρέπει, τέλος, να υπογραμμισθεί εκείνο που παρατηρήθηκε στις τελευταίες προηγούμενες εκθέσεις αυτοκινήτων και που είναι άπωτη συνέπεια της χωρίς προηγούμενο ευημερίας που περνά η Δυτική Ευρώπη: Το πολύ μικρό, αδύνατο αυτοκίνητο παραμερίζεται από άλλα «λογικότερα», με μεγαλύτερο κινητήρα, με χώρο που επιτρέπει στον επιβάτη των πίσω καθισμάτων να ξαπλώσει τα πόδια του.

Αυτά για τις γενικές τάσεις. Και τώρα ας ρίξουμε μια ματιά σε μερικές λεπτομέρειες:

● Οι ειδικοί θαύμασαν τον ηλεκτρονικό εξοπλισμό που παρουσίασαν τα αγγλικά εργοστάσια «Λούκας». Μια συσκευή με τριάντιστορ, που κάποια μέρα θα εξελιχθεί σε σωφέρ - ρομπότ. Ένα έσω-τετικό καθρέφτη, που απορροφά το φως των προβολών του αυτοκινήτου που ακολουθεί το δικό μας.

● Στα έγκαινα της έκθεσης παρουσιάστηκε ένα νέο, άνεπισημο, πειραματικό μοντέλο «Τζάγκουαρ». Σχεδιαστής του είναι ο Μικελόττι, γνωστός από τα «Στάναρντ - Τράιουμφ». Πρόκειται για αυτοκίνητο με τελείως καινούργια γραμμή. Κινητήρας: 275 ίπποι. Ανώτερη ταχύτης (θεωρητική): Πάνω από 300 χιλιόμετρα την ώρα.

● Τα γερμανικά εργοστάσια «Νταϊμλερ - Μπέντς» εκθέτουν, εκτός από το άρχοντικό και πανάκριβο νέο «300 - SE» (φωτογραφία δεξιά), το διθέσιο «230 - SL», που θα αντικαταστήσει το «190 - SL». Τελευταία λέξη πολυτέλειας και απόδοσης.

● Το αμερικανικό αγωνιστικό «Κορβαίρα» εμφανίζεται με τετράγωνο τιμόνι (σχέδιο του Μπερτόνε). Η πόρτα του είναι στην όροφή και ανοίγει προς τα πάνω.

● Ο Έλβετος στυλίστας Γκράμπερ εκθέτει ένα «Ρόουβερ», ανοικτό, των τριών λιτρών. Όπως είναι γνωστό, τα κατασκευαζόμενα στην Αγγλία «Ρόουβερ» είναι πάντα κλειστά.

● Εξαιρετικό ενδιαφέρον προκαλεί το «Λάντσια - Φλάβια». Έχει την κίνηση στους εμπρόσθιους τροχούς και τέσσερις προβολείς.

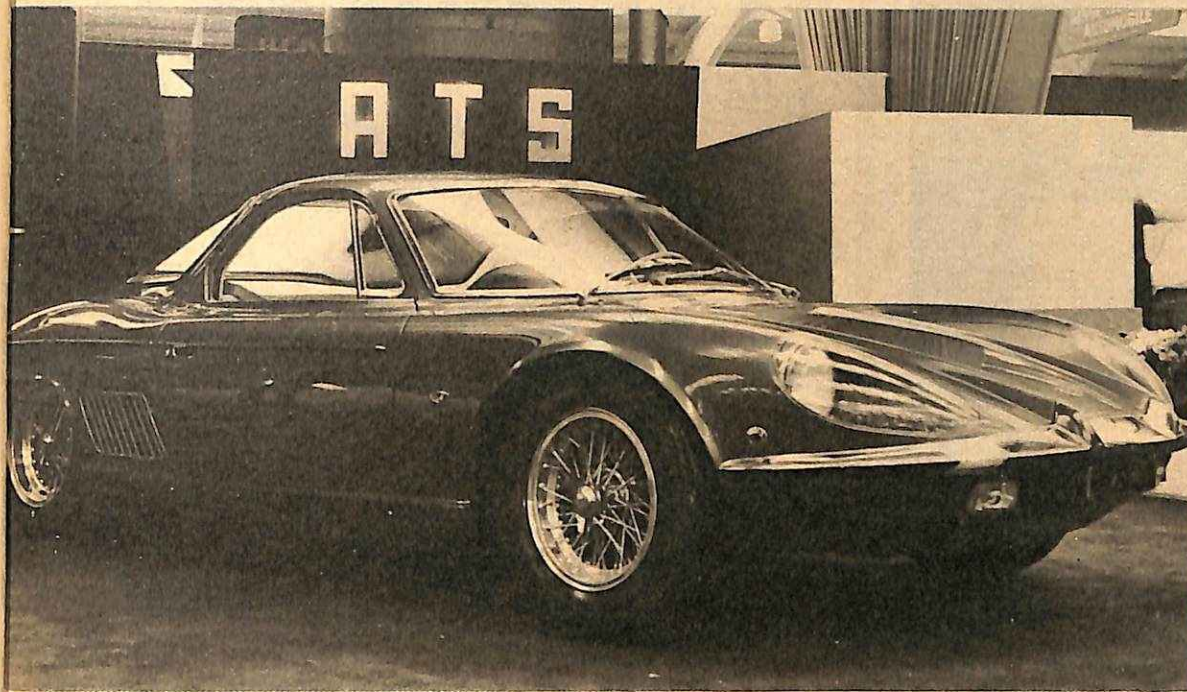
● Η «Φιάτ» παρουσιάζει ένα πειραματικό αυτοκίνητο με κινητήρα των 1.000 κυβικών εκατ., τοποθετημένο πίσω. Φουτουριστικό, αεροδυναμικό σχήμα. Ανώτερη ταχύτης, 225 - 250 χιλιόμετρα.

● Οι εγκατεστημένοι στην Δυτική Γερμανία Αμερικανοί γίγαντες «Οπελ» («Τζένεραλ Μότορς») και «Φόρντ», εκδηλώνουν την αμοιβαία... συμπάθεια με την παρουσίαση, μεταξύ άλλων, και δύο καινούργιων «Στέισον».

● Για πρώτη φορά έκαναν την εμφάνισή τους στην έκθεση της Γενεύης Ιάπωνες και Ισραηλινοί κατασκευαστές, και μάλιστα με αυτοκίνητα σπόρ. Το Ιαπωνικό «Χίνο» είναι από τα δημόνια εργοστάσια του Τόκιο, το σχέδιο της καροσερί, όμως, είναι Ιταλικό. Το εβραϊκό «Σάμπρα - Σπόρ», μικρό, αλλά ευρύτερο, έχει κινητήρα των 90 ίππων και αναπτύσσει ταχύτητα 175 χιλιομέτρων την ώρα.

● Τέλος, όσοι ενδιαφέρονται για τις «κατσαρίδες», ας πληροφορηθούν ότι τα γαλλικά εργοστάσια «Σιτροέν» παρουσίασαν, με κάπως καινούργια μορφή, το αυτοκίνητο των δύο ίππων.

■ ■ ■

←

«Μεγάλος τουρισμός»

Η έκθεση της Γενεύης παρουσίασε και έναν νέο κατασκευαστή, με το αυτοκίνητο «ΑΤS», που εκπροσωπεί την καινούργια μόδα του «μεγάλου τουρισμού» (αυτοκίνητα διθέσια, με πολύ δυνατή μηχανή, κλειστά ή ανοικτά). Μέχρι σήμερα κατασκευαζόταν παρόμοιων αυτοκινήτων ήταν τα εργοστάσια «Φερράρι», «Αλφα - Ρομέο» και «Λάντσια», καθώς και ο γνωστός «Αμπαρτ». Το «ΑΤS» έχει κινητήρα των 2.500 κυβικών εκατοστών και η ανώτερη ταχύτητά του φθάνει τα 250 περίπου χιλιόμετρα. Όπως και τα αυτοκίνητα «μεγάλου τουρισμού», το «ΑΤS» θα χρειάζεται δενζίνη πολλών όκτανίων. Η διάδοση των αυτοκινήτων αυτής της κλάσεως θα δημιουργήσει στα πρατήρια δενζίνης την ανάγκη ειδικής άντλίας.

←

Σχεδόν άθόρυβο

Τα γερμανικά εργοστάσια «Νταϊμλερ - Μπέντς» παρουσιάζουν το καινούργιο υπερπολυτελές αυτοκίνητό τους «Μερσεντς - 300(SE)230», που θα αντικαταστήσει το «πεπαλαιωμένο» «Μερσεντς 300(SE)». Είναι ένα έξοχο πενταθέσιο και πανάκριβο όχημα, με κινητήρα των 2.996 κυβικών εκατοστών και ανώτατη ταχύτητα γύρω στα 185 χιλιόμετρα. Η προσθήκη και δεύτερης εξατμίσεως και τις εξαιρετικά άθόρυβο. Έπειδή προβλέπεται ότι ο κάτοχος θα έχει και σωφέρ, τα εμπρός καθίσματα χωρίζονται από τα πίσω με ένα κρύσταλλο, που ανοίγοκλείνει με ηλεκτρισμό. Ένα απλούστατο σύστημα κλειδώνει ταυτοχρόνως και τις τέσσερις πόρτες, καθώς και το πόρτ-μπαγκάζ. Το κυριότερο τεχνικό νέο στοιχείο είναι η μεγαλύτερη βάση των τροχών, που το κάνει πολύ πιο σταθερό.

←

«Όχι πια «όνειρβόρ»

Οι γίγαντες της αμερικανικής διομηχανίας αυτοκινήτων «Φόρντ» και «Τζένεραλ Μότορς» παρουσιάζουν φέτος για πρώτη φορά αυτοκίνητα άγνων. Μέχρι σήμερα οι Αμερικανοί κατασκευαστές συνήθιζαν να έντυπωσιάζουν το κοινό με «όνειρβόρ» αυτοκίνητα, τερατώδη, δηλαδή, μοντέλα, από τα οποία σχεδόν κανένα δεν έφθανε στην ασφάλτο. Τώρα η «Τζένεραλ Μότορς» παρουσιάζει το «Κόρβαϊρ - GT», σπόρ, αεροδυναμικό, των 200 ίππων, και η «Φόρντ» το «Μάσταγκ» (φωτογραφία). Και τα δύο έχουν κινητήρα ανάλογο του γερμανικού «Πόρσε» και ανεξάρτητη ανάρτηση για κάθε τροχό. Τα φώτα σκεπάζονται και είναι αθέατα την ημέρα. Προβλέπεται ότι γρήγορα τα αυτοκίνητα αυτά θα κάνουν τη εμφάνισή τους σε διεθνείς αυτοκινητιστικούς αγώνες.

Galerie

αδυνατιότε

μόνη σας μέσα σε λίγες
ημέρες χωρίς κόπο και
μέ λιγα έξοδα.

ΠΡΟ
Καταπολεμήστε την ΚΥΤΤΑ-
ΡΙΤΙΔΑ την ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ
και το τοπικό παχος με
το Γαλλικό εσσυχαρι **thal**.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΤ'ΟΙΚΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΜΕΤΑ
thal
ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ
I.F.A. FRANCE

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΥΜΠΗΣ, ΝΙΚΗΣ 11-ΤΗΛ. 234-976
ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ Η ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΔΩΡΕΑΝ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ
Φροντίστε
από τώρα
για τα
καλύμματα
των επίπλων σας
ΡΥΘΜΟΣ
ΒΟΥΛΗΣ 22

Woolite
(ΓΟΥΛΑΙΤ)

ΠΛΕΝΕΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

• Πλεκτά • Μάλλιν • Κασμήρια • Βαμβα-
κερά • Όλα τα Συνθετικά • Μεταξωτά λινά
ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΕΙ - ΔΕΝ ΞΕΚΕΙΛΑΙΝΕΙ - ΞΑΝΘΑΝΕΥΕΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ
ΑΝΤΙΡΥΤΙΔΑ - ΤΣΙΓΚΟΥΝΗΣ
ΠΙΤΣΙΝΟΣ - ΤΗΛ. 226.500

Ελκα
ΦΑΚΙΝΟΣ
ΑΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Προτίμησε
και Αντίγραφο
κλασικών
και μοντέρνων
ζυγάρων.
Costal
Γαλιέ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 43 Α ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΓΕΝΙΑ-
ΤΗΛ. 525-257

**Γάμος δηλώνει ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ
και ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ δηλώνει
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49
(ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ)

ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΛΛΗΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΜΙΛΛΑ

της **AIR FRANCE**

διὰ τοῦ περιοδικοῦ

EIKONES

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

- 1 Δεκτές μόνο εγχώριες (πρωτότυπες) διαφάνειες (diapositifs - διαθετικά) «KONTAKHROM» ή «Εκταχρώμ», 24 X 36 χιλιοστών, σε πλαίσιο 5 X 5 εκατοστών (από χαρτόνι ή γυαλί).
- 2 Οι διαφάνειες πρέπει να είναι χαρακτηριστικές των ώραιότητων και των πιο χαρούμενων εκδηλώσεων της ελληνικής ζωής, σε οποιοδήποτε πεδίο - τουριστικό, πολιτιστικό, μορφωτικό, δημόσιες (πρόσωπα, έργοι, τοπία κλπ.).
- 3 Οι διαγωνιζόμενοι μπορούν να αποβάλουν τέσσερις μόνο διαφάνειες άριστης μένης 1 - 4. Οι τίτλοι των να αναφέρονται στο δεξιόν συμμετοχής και να μην περιέχουν το όνομα του φωτογραφηθέντος τόπου, που μπορεί να είναι και διαφορετικός σε κάθε διαφάνεια.
- 4 Έναρξη αποστολής: 1 Μαρτίου 1968. Προθεσμία αποστολής, στο περιοδικό «EIKONES», Σωκράτους 57, και παραλαβής, μέχρι 31 Μαΐου 1968.
- 5 Κάθε διαγωνιζόμενος μπορεί να αποστείλει ένα μόνο δελτίο: «Αλλά μέλη μιας οικογένειας επιτρέπεται να πάρουν μέρος χωριστά στον διαγωνισμό».
- 6 Οι διαφάνειες θα αποβληθούν στην κρίση έλληνοδίκου επιτροπής, που θα αποτελείται από προσωπικότητες με ειδικότητα στο φωτογραφικό και τουριστικό πεδίο, καθώς και από δημοσιογράφους και μέλη ερασιτεχνικών λεσχών. Οι αποφάσεις της επιτροπής είναι άνεκκλητες.
- 7 Οι φωτογραφίες θα επιστραφούν στους ιδιοκτήτες τους το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου 1968. Αλλά, όσες βραβευθούν, θα παραμείνουν ιδιοκτήτες των οργανωτών του διαγωνισμού. Στις περιπτώσεις αυτές οι ιδιοκτήτες θα φέρουν αντίγραφο. Τα όνόματα των νικητών του διαγωνισμού και οι φωτογραφίες που θα βραβευθούν θα δημοσιευθούν στο περιοδικό «EIKONES». Θα δοθεί επίσης δημοσιότητα από τις εφημερίδες «ΕΣΣΗΜΒΡΙΝΗ» και «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».
- 8 Η συμμετοχή εις τον διαγωνισμό παρέχει στους οργανωτές αυτομάτως το δικαίωμα αναπαραγωγής χωρίς περιορισμό. Θα αναφέρεται πάντως, σε κάθε δημοσίευση κατά την κρίση του οποιαδήποτε από τις φωτογραφίες που θα αποσταλούν.
- 9 Τόσο η «KONTAK» Αθηνών, όσο και η «AIR FRANCE» και οι «EIKONES» θα καταβάλουν κάθε φροντίδα για την ασφάλεια των διαφανειών. Αλλά δεν Τά έπαθλα είναι τα έναντι αναφερόμενα.
- 10 Όλα τα βραβεία είναι απόλυτως προσωπικά και δεν επιτρέπεται, οποσδήποτε, να μεταβιβασθούν σε άλλους ή να ανταλλάγουν με οποιοδήποτε πράγμα, άπονομή των βραβείων.
- 11 Δικαίωμα συμμετοχής στον διαγωνισμό έχουν αποκλειστικά έρασιτέχνες. Δεν έχει δικαίωμα συμμετοχής το προσωπικό των εταιριών που οργανώνουν τον διαγωνισμό.
- 12 Μόνο στην περίπτωση που θεωρείται αναγκαίο θα δίδονται απαντήσεις σε έ-πιστολές με τις οποίες θα ζητούνται πληροφορίες σχετικές με τους όρους του διαγωνισμού.
- 13 Οιαδήποτε παράβαση των όρων του διαγωνισμού σημαίνει αυτόματως την απόρριψη του διαγωνιζομένου.
- 14 Τα βραβεία θα παραδοθούν περί τα τέλη Ιουλίου.
- 15 Οι διαφάνειες των νικητών θα σταλούν στο Παρίσι, διά να συμμετάσχουν στον Διεθνή Διαγωνισμό Έγχρωμων Διαφανειών, που θα λάβη χώρα εκεί περί τα τέλη του 1968, με οργανωτές την «AIR FRANCE» και την «KONTAK ΠΑΤΕ».

και της **Kodak** ΑΘΗΝΩΝ

ή ρ χ ι σ ε ν από της 1ης Μαρτίου έ.έ.
κ α ι λ ή γ ε ι την 31ην Μαΐου έ.έ.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

απερτίσθη από τους:

ΗΛΙΑΝ ΒΕΝΕΖΗΝ, ακαδημαϊκόν.

ΓΙΑΝΝΗΝ ΜΟΡΑΛΗΝ, ζωγράφον, καθηγητήν της Α-
νωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

ΠΕΡΙΚΛΗΝ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ, αρχιτέκτονα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ, πρόεδρον της
Ελληνικής Φωτογραφικής Έταιρίας

και ανά ένα εκπρόσωπον της AIR FRANCE, της KODAK
και του περιοδικού EIKONES.

Αποστέλλετε τον φάκελον μετά του δελτίου
συμμετοχής εις την διεύθυνσιν:

Περιοδικόν «EIKONES»

Διευθυνσις:

ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

Όδός Σωκράτους 57, Τ. Τ. 101

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

Όνομα
Επάγγελμα
Όδός
Πόλις
Αριθμός
Ταχ. τομείς

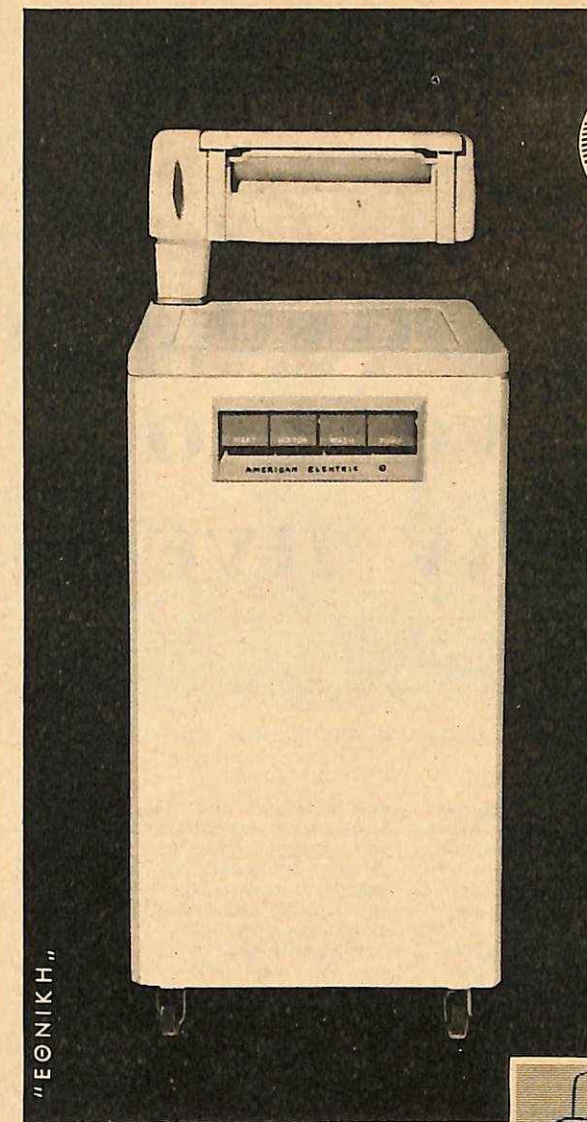
ΤΙΤΛΟΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΩΝ

1.
2.
3.
4.
ΕΙΣΘΕ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕ:

(Δεν είναι υποχρεωτική ή αποστολή του δελτίου, χρησιμεύοντας ως υποδείγματός).

Πληροφορία: Είς τὰ γραφεία του περιοδι-
κού καθώς και των άθλοθετριών εταιριών.

Μία θαυμασία εύκαιρά κάθε έρασιτέχνη φωτογράφο

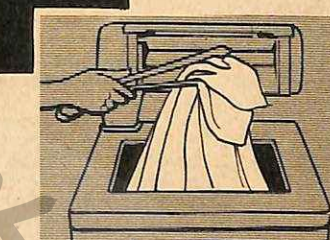

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ!

**AMERICAN
ELECTRIC**

Το μοναδικό στον καθα-
ρισμό σύστημα που δεν
φθείρει τα ρούχα σας.

ΠΛΕΝΕΙ
ΣΤΙΒΕΙ
ΞΕΒΓΑΖΕΙ
ΚΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ
ΤΑΧΕΩΣ
ΤΟ
ΝΕΡΟ

Με πλυντήριο AMERICAN ELECTRIC
καθαρίζονται τελείως και χωρίς να
φθείρουν τα ρούχα σας.

Όταν στρίβουν τα ρούχα δεν πλέ-
νονται καλά και φθείρονται.

Το μόνο σύστημα που καθαρίζει τα
ρούχα και δεν τα φθείρει.

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9-ΤΗΛ. 237.001 (Πλ. Κλαυδμόνος)

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ
(Με την εύκαιρία της «Παγκοσμίου Ημέρας»)

Οι άνθρωποι του θεάτρου άναζητοῦν νὰ ὀργανώσουν τὴν πνευματικὴ τους ζωὴ

ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα ἐορτάζεται παντὺ ἡ «Παγκόσμια Ἡμέρα Θεάτρου». Ἡ βασικὴ ἐκδήλωση γίνεται σὲ ὅλες τὶς χώρες στὶς 27 Μαρτίου καὶ ὁ θεατρικὸς καὶ θεατρόφιλος κόσμος ἔχει τὴν εὐκαιρία νὰ διαδηλώσῃ τὴν προσήλωσή του σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν σκηνικὴ τέχνη καὶ γενικὰ τὴν θεατρικὴ παραγωγὴ καὶ ζωὴ. Στὴν Ἑλλάδα, βασικὸς μοχλὸς αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων εἶναι τὸ «Κέντρον τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου», ποὺ τῶρα ἔχει πρόεδρο τὸν Δημήτρη Μυράτ. Ζητήσαμε, λοιπόν, ἀπὸ τὸν διακεκριμένο πρωταγωνιστὴ νὰ μᾶς δώσῃ μετὰ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἐορτασμοῦ σχετικὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ὅλη κίνηση.

—Τὸ ἑλληνικὸ θέατρο συμμετέχει κ' ἐφέτος πανηγυρικὰ στὸν ἐορτασμό τῆς «Παγκοσμίου Ἡμέρας Θεάτρου», μὲ ἕνα κύκλο εἰδικῶν ἐκδηλώσεων. Ἦδη, ἐκτὸς ἀπὸ μῦθμα ποὺ ἀπηύθυνε ὁ ὑπουργὸς μας τῆς Παιδείας κ. Κασσιμάτης, καὶ ἐκτὸς ἀπὸ μῦθμα τοῦ Ἀρθούρου Μύλλερ,

ποὺ μετεδόθη ἀπὸ ὅλους τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τῶν κρατῶν ποὺ μετέχουν στὸν πανηγυρισμὸ — σὲ μᾶς ἀκούστηκε μετὰ τὴν φωνὴν τοῦ Ἀλέξη Μινωτή—, θὰ γίνῃ τὴν Παρασκευῇ 29 τοῦ μηνὸς εἰδικὸ ἐορταστικὸ δείπνο.

—Ποῦ αὐτό;
—Θὰ παρατεθῇ στὸ ξενοδοχεῖο τῆς «Μεγάλης Βρετανίας». Ἐχουν κληθῇ μέλη τῆς κυβερνήσεως καὶ ἄλλοι ἐπίλεκτοι τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, καθὼς ἐπίσης καὶ γνωστὲς προσωπικότητες τοῦ κόσμου τῆς τέχνης καὶ τῶν γραμμάτων. Καί, φυσικὰ, θὰ συμπαρακαθίσουν τὰ μέλη τοῦ Κέντρου, ποὺ εἶναι ὅλοι οἱ γνωστοὶ ἡθοποιοὶ μας, συγγραφεῖς, σκηνοθέτες, συνθέτες, κριτικοὶ καὶ γενικὰ ὅσοι ἀσχολοῦνται μετὰ τὸ θέατρο.

—Πότε ἀκριβῶς ἔχει ἱδρυθῇ τὸ «Ἑλληνικὸν Κέντρον τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου»;

—Ἐδῶ καὶ 13 χρόνια. Βασικοὶ δημιουργοὶ τοῦ ἦ Ντόρα Στράτου καὶ ὁ Μιχαὴλς Μαντούδης, ποὺ ἀγα-

πίστηκαν σκληρὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἱδρυσήν του καί, πρὸ πάντων, τὴν εὐχαιρὴν δημιουργία καὶ καθιέρωσή του μετὰ τὴν συγκέντρωσιν στὴν ὀργάνωσιν τῶσιν καλλιτεχνικῶν στοιχείων, ὅπως εἶναι αὐτοὶ ποὺ συνθέτουν σήμερον τὴν δύναμίν του. Μάλιστα ἡ Ντόρα Στράτου ἐξέπρωσώπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ πολλὰ θεατρικὰ συνέδρια, καταβάλλοντας ἐξ ἰδίων τὰ ναῦλα καὶ τὰ ἐξοδα παραμονῆς στὸ ἐξωτερικόν. Ὁφείλονται, γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, θερμότερες εὐχαριστίες δημοσίᾳ καὶ πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν κ. Μαντούδη, γιατί, ὅπως σὰς εἶπα, παλαιψαν καὶ οἱ δύο τους γιὰ τὸ «Ἑλληνικὸν Κέντρον τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου» ἐπὶ χρόνια...

—Παλαιότερα, πῶς γίνονταν οἱ ἐπαφές μετὰ τοὺς ξένους;

—Ἦταν θέμα ἀτομικόν...

—Δηλαδή;

—Νά: Συγγραφεῖς —κυρίως— καὶ ἡθοποιοὶ μετεκαλοῦντο μόνο ἂ-

πο τοὺς θιάσους ποὺ ἀνέβαν ἐργα ποὺ εἶχαν γράψῃ ἢ παίξῃ οἱ μετακαλούμενοι. Θὰ σὰς φέρω μερικὰ συγκεκριμένα παραδείγματα: Ὁ πατέρας μου...

—Ὁ Μήτσος Μυράτ...

—Ναί... εἶχε σχέσεις μετὰ πολλοὺς ξένους συγγραφεῖς καὶ ἡθοποιοὺς.

—Συγκεκριμένα;

—Μὲ τὸν Ἀνρὺ Μπατάιγ, μετὰ τὸν Πιέρ Λοτί, τὸν Λουίτζι Κιάρλι. Ἐφερε στὴν Ἑλλάδα τὸν Γιουγκοσλάβο πρωταγωνιστὴ Στογιάνοβιτς, ποὺ ἐπαίξε μὴ δαδὰ μαζί μετὰ τὸν Γί-ασο Κοτοπούλη «Συρανὸν» στὸ θέατρο τῆς Ὀμοιοῖας. Ἐπίσης εἶχε ἐπικοινωνία μετὰ τὸν Λεονορμάν, τοῦ ὁποῖου ἀνέβασε τὰ σημαντικώτερα ἐργα...

—Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα σας, ποῖος ἄλλος θεατράνθρωπος ἐξυπηρέτησε τὴν ἐπικοινωνία τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου μετὰ ξένους συγγραφεῖς;

—Ὁ Μελάς. Ἰδιαίτερα δὲν ἦταν στὸ ἐξωτερικόν, σὰν ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδων, ὁ Σπύρος Μελάς εἶχε πολλὰς καὶ στενὰς ἐπαφὰς μετὰ ἐκπροσώπων τοῦ ξένου θεάτρου. Τότε ἐγνώρισε τὸν Πιραντέλλο, τὸν Ζεμπί καὶ ἄλλους, καὶ τότε συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς δημιουργίας πρωτοποριακοῦ θεάτρου στὴν Ἑλλάδα...

—Θυμοῦμαι. Εἶναι μὴ ὑπόθεσις κάπου 35 ἐτῶν.
—Περίπου. Ἀπὸ τὴν κίνησιν ἐκείνῃ τοῦ Σπύρου Μελά ἀναπήδησαν πολλὰ ἐπίλεκτα στελεχὰ τοῦ σημερινοῦ θεάτρου μας. Μεσα σ' αὐτὰ ἦταν καὶ ἡ ἀξέχαστη Ἑλένη Παπαδάκη.

—Μετά ὁ Μελάς συνεργάσθηκε μετὰ τὴν Μαρίκα καὶ μετὰ τὸν πατέρα σας...

—Μάλιστα. Δημιούργησαν τὴν «Ελευθερία Σκηνή», ποὺ ἀνέβασε ἕνα πληθὺς ἀπὸ ἀξιόλογα θεατρικὰ ἐργα, ὅπως ἦταν τὸ «Τέλος τοῦ ταξιδίου», τοῦ Σέρφ, ἡ «Κωμωδία τῆς Εὐτυχίας» καὶ ἄλλα. Συνολικὰ ἦταν μὴ κίνησις καὶ μὴ καλλιτεχνικὴ ἐπιτεύξις ποὺ ἐξυπηρέτησε θετικὰ τὸ θέατρο καὶ ποὺ πολλοὶ τὴν χαρακτηρίζουν σὰν τὸ σκαλοπάτι καὶ τὸν πρῶτον τῆς δημιουργίας τοῦ «Ἑθνικοῦ καὶ θεάτρου»...

—Ἀς ξαναγυρίσουμε ὅμως στοὺς ξένους ἡθοποιοὺς καὶ συγγραφεῖς ποὺ ἔρχονταν τότε...
—Τοὺς καλοῦσε ὁ θιάσος, ποὺ ἀνέβασε ἐργα ποὺ εἶχαν γράψῃ ἢ παίξῃ. Ὅμως, κανεὶς ἀπ' τὴν ὑπόλοιπὴν ἑλληνικὴν θεατρικὴν οἰκογένειαν δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τοὺς ξένους καλλιτέχνες, ποὺ ἔρχονταν στὴν Ἀθήνα. Ἐτσι, οἱ ἐπαφές τῶν ξένων ποὺ ἔρχονταν ἦταν πολὺ περιορισμένες.

—Δηλαδή;

—Περιορίζονταν στὸν κύκλο τοῦ θεάτρου ποὺ τοὺς καλοῦσε καὶ δὲν

ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ» (1929), ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΝΩΤΗ, ΤΗΝ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΤΗΝ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ΤΟΝ ΜΕΛΑ (ΜΕ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ)

εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐνημερωθῶν στὴν ὑπόλοιπὴ κίνησις καὶ δραστηριότητα τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνικῆς ζωῆς.

—Θυμᾶσθε συγκεκριμένες περιπτώσεις;

—Θὰ σὰς ἀναφέρω τὴν Βέρα Κορέν, τῆς «Κομεντί Φρανσαίς». Ὅταν ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ἐκτὸς ἀπὸ λίγα ἀσυνέπεια ποὺ τῆς ἔστειλα, κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν θέατρο δὲν ἔδωσε «παράν» κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονὴν τῆς, ἐπὶ μὴ ἐβδομάδα. Ἀντίθετα, ἐκείνη —καὶ τὸ θυμοῦμαι αὐτὸ μετὰ ἰδιαίτερη συγκίνηση—, δὲν εἶδε τὴν «Ἀννα τῶν χιλίων ἡμερῶν», ποὺ εἶχε τότε στὸ «Ρέξ», μετὰ τὴν Μελίνα στὸν βασικὸν ρόλο, μᾶς συνεχάρη θερμότερα...

—Αὐτὸ τὸ θυμοῦμαι. Εἶχε πεί, δὲν τελείωσε ἡ παράστασις: «Τί ὠραῖο μῦθμα αὐτὸ ἀπόμεν...»
—Ναί. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀντρέ Ρουσ-σέν, ποὺ ἦλθε ἀργότερα, δὲν ἔτυχε καμμιάς φιλοξενίας καὶ καμμιάς περιποιήσεως. Καὶ αὐτὸ ἔγινε προκειμένου καὶ γιὰ πολλοὺς ἄλλους ξένους ἀνθρώπους τοῦ θεάτρου.

—Αὐτὸ ὅμως τώρα...
—Αὐτὰ τώρα ἔχουν σταματήσει καὶ οἱ προστάσεις μας τείνουν ἀκριβῶς στὸ νὰ ἐδραιωθῇ τὸ καινοπο-ριακὸ καθεστῶς, ποὺ κατωρθώθηκε νὰ δημιουργηθῇ.

—Πρὶν συνεχίσουμε, βέλετε νὰ ἀναφέρετε ποῖοι ἕως τώρα ἔχουν διατε-χθεῖσιν ἐπὶ τῆς ὀργάνωσιν τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου»;

—Ὁ Γ. Ἀσημακόπουλος. Ὁ Ἀγγελος Τεζάκης. Ὁ Βασίλης Λογογετίδης. Ὁ Ἀλέξης Μινωτής. Καὶ τῶρα ὁ ὑποφαινόμενος. Καὶ μὴ καὶ τὸν ἀναφέρω τὸν ἀξέχαστο Λογογετίδη, σὰς πληροφορῶ ὅτι, πρωτο-βουλία τῆς ὀργανώσεώς μας, ὁ γλύπτης Νικόλας ἐτοιμάζει μὴ προτομή του...

—Ἡ ὁποία ποῦ εἰς στηθὴ;
—Στὸ Ζάππειο ἢ στὸν Ἑθνικὸ Κήπο. Παράλληλα μετὰ τὴν μαρμαρί-νη προτομή, θὰ γίνῃ καὶ ἕνα μπροσόν-τιζο ἀντίγραφο τῆς, ποὺ αὐτὸ θὰ τοποθετηθῇ μετὰ στὰ γραφεῖα μας, τὰ νέα μας γραφεῖα...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Καὶ νομίζετε ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μὴ τέτοια Λέσχη;

—Οἱ ἐνδείξεις εἶναι εὐνοϊκές. Πρὸ πάντων βασικόμαδα στὴν συνδρομὴ τῆς «Οὐνέσκας». Ὅπως ἔρετε, ἡ «Οὐνέσκα» ἔχει εἰδικὴ ἐκπρόσωπηση στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὴ ὀργάνωσιν...

—Δηλαδή;

—Ναί. Ἐπιδιώκουμε νὰ δημιου-ργήσουμε ἕναν χώρο, ὅπου νὰ συναν-τῶμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Καὶ νομίζετε ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μὴ τέτοια Λέσχη;

—Οἱ ἐνδείξεις εἶναι εὐνοϊκές. Πρὸ πάντων βασικόμαδα στὴν συνδρομὴ τῆς «Οὐνέσκας». Ὅπως ἔρετε, ἡ «Οὐνέσκα» ἔχει εἰδικὴ ἐκπρόσωπηση στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὴ ὀργάνωσιν...

—Δηλαδή;

—Ναί. Ἐπιδιώκουμε νὰ δημιου-ργήσουμε ἕναν χώρο, ὅπου νὰ συναν-τῶμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Καὶ νομίζετε ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μὴ τέτοια Λέσχη;

—Οἱ ἐνδείξεις εἶναι εὐνοϊκές. Πρὸ πάντων βασικόμαδα στὴν συνδρομὴ τῆς «Οὐνέσκας». Ὅπως ἔρετε, ἡ «Οὐνέσκα» ἔχει εἰδικὴ ἐκπρόσωπηση στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὴ ὀργάνωσιν...

—Δηλαδή;

—Ναί. Ἐπιδιώκουμε νὰ δημιου-ργήσουμε ἕναν χώρο, ὅπου νὰ συναν-τῶμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Καὶ νομίζετε ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μὴ τέτοια Λέσχη;

—Οἱ ἐνδείξεις εἶναι εὐνοϊκές. Πρὸ πάντων βασικόμαδα στὴν συνδρομὴ τῆς «Οὐνέσκας». Ὅπως ἔρετε, ἡ «Οὐνέσκα» ἔχει εἰδικὴ ἐκπρόσωπηση στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὴ ὀργάνωσιν...

—Δηλαδή;

—Ναί. Ἐπιδιώκουμε νὰ δημιου-ργήσουμε ἕναν χώρο, ὅπου νὰ συναν-τῶμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Καὶ νομίζετε ὅτι θὰ μπορέσετε νὰ δημιουργήσετε μὴ τέτοια Λέσχη;

—Οἱ ἐνδείξεις εἶναι εὐνοϊκές. Πρὸ πάντων βασικόμαδα στὴν συνδρομὴ τῆς «Οὐνέσκας». Ὅπως ἔρετε, ἡ «Οὐνέσκα» ἔχει εἰδικὴ ἐκπρόσωπηση στὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὴ ὀργάνωσιν...

—Δηλαδή;

—Ναί. Ἐπιδιώκουμε νὰ δημιου-ργήσουμε ἕναν χώρο, ὅπου νὰ συναν-τῶμεθα οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου...

—Γιὰ ποῖο σκοπὸ;

—Μά, γιὰ νὰ συζητοῦμε τὰ προ-βλήματά μας. Τόσο τὰ καλλιτεχνικά, ὅσο καὶ τὰ πνευματικά. Καί, φυσικά, γιὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ αὕτη ἡ συζήτηση, θὰ πρέπει νὰ διεξαγε-ταί μετὰ σὲ ἀτμόσφαιρα ἀνέσεως καὶ θαλπωρῆς...

—Ἐν δὲν κάνω λάθος, πρόεδρος αὐτῆς τῆς ὀργανώσεως εἶναι ὁ πρίγκιψ Πέτρος...

—Ἀκριβῶς. Ὁ θαυμασμός αὐτὸς ἐπιστήμων. Καὶ γενικός γραμματεὺς ὁ κ. Μαντούδης... Μετὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ, λοιπόν, θὰ ὀργανωθῶν οἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ «Κέντρου Θεάτρου»...

—Τί ἀκριβῶς θὰ εἶναι αὐτές οἱ «ἐγκαταστάσεις»;

—Μὴ λέσχη — ἐντεκτικόν, ὅπου, στὶς αἰθούσας τῆς, θὰ συναντῶνται τὰ μέλη τῆς. Δηλαδή οἱ καλλιτέχναι, οἱ συγγραφεῖς, οἱ κριτικοὶ, οἱ σκηνογράφοι...

—Καὶ τί θὰ βρίσκουν στὴν Λέσχη;

—Πρῶτα — πρῶτα, ἕνα ἀναγνω-στήριο. Ἀναγνωστήριο, μὲ μὴ διδλι-οθήκη, ὅπου θὰ ὑπάρχουν ἐργα τοῦ παγκόσμιου ρεπερτορίου, κλασσικά καὶ σύγχρονα. Ἐπίσης, ὅλα τὰ ξένα περιοδικὰ ποὺ ἀσχολοῦνται μετὰ θέ-ματα τῆς θεατρικῆς τέχνης. Κατόπιν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀναγνωστήριο, θὰ ὑ-πάρχῃ καὶ μὴ πλήρης βιβλιοθήκη. Μία βιβλιοθήκη, ἐκτὸς ἀπὸ μου-σικὰς δημογραφίας κλασσικῶν καὶ μον-τέρων συνθετῶν, θὰ ὑπάρχουν καὶ δίσκοι μετὰ ἐγγεγραμμένες παραστά-σεις ἐργῶν ποὺ ἔχουν ἡχογραφήσῃ σὲ διάφορες χώρες μετὰ κορυφαίους δι-μουργούς τῆς σκηνικῆς τέχνης. Νὰ πούμε: «Ἀμλετ» μετὰ τὸν Λώρενς Ὁ-λντ, «Φάουστ» μετὰ τὸν Γκρύνγκελ, καὶ ἄλλες κλασσικὲς ποιητικὲς δημι-ουργίες μετὰ κορυφαίους ξένους πρω-ταγωνιστάς...

—Καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ τέτοιοι δίσκοι;

—Πάμπολλοι. Καὶ δὲν εἶναι μό-νο δίσκοι μετὰ ὁλόκληρα ἐργα...

—Ἀλλά;

—Ναί. Νὰ γίνῃ ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ στέγη, ὅπου θὰ συγκεν-τρωνώμαστε ὅλοι, ἀντὶ νὰ μὴν ὁ κα-θένας μᾶς χωριστὰ στὸ θεατρικόν τοῦ «φρουρίου». Ἦ ἐπαφὴ, ἀντιπρόσω-ποι, εἶναι κατὰ πῶς ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσιν, καὶ ὁ κοινὸς μὸχος καὶ ἡ κοινὴ προσπάθεια πρὸς ἀποδοτικὰ πρᾶγματα ἀπὸ τῆς ἀπλῆς ἀτομικῆς προσπάθειας... Κι ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ λέω μετὰ δημοκρατικὴ διάθεσιν καὶ μετὰ τὴν φιλοδοξίαν νὰ συνεχίσω νὰ εἶμαι ἐπικεφαλὴς τῆς ὀργανώσεως...

—Γιὰτί; Δὲν θὰ ἐκβέσετε ὑποψη-φιστὴν στὶς προσεχέεις ἐκλογές τοῦ «Κέντρου»;

—Ὀχι. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1964 θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου διοικητι-κοῦ συμβουλίου τῆς ὀργανώσεως. Δη-λώνω λοιπόν, ἀπὸ τῶρα ὅτι δὲν πο-ρεύεται νὰ ἐκβῶ ὑποψηφιστὴν, ἔ-χοντας τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνάγκη εἶ-ναι κατὰ πῶς προσθέτῃ στὰ διάφορα σωματεῖα. Καὶ μάλιστα στὰ διάφορα ποὺ κλίνειν στοὺς κόλπους τοὺς πολλὰ δυναμικὰ στοιχεῖα ποὺ, ἀνα-λαμβάνοντας τὰ ἥνια, θὰ προσφέ-ρουν κὶ αὐτὰ πολὺ δημιουργικὲς ὑπ-

λέξεις. Ἐχουμε πιά πῆξει ἀπὸ δια-λέξεις, καὶ τὸ κοινὸν ἔχει χορτάσει τόσο πολὺ, ὥστε εἶναι ἀπείρως προ-τιμότερα τὰ θέματα τῆς θεατρικῆς ζωῆς νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενο συζη-τήσεων. Συζητήσεων ποὺ θὰ μαγνη-τοφωνοῦνται καὶ θὰ δημοσιεύωνται κατόπιν σὲ φυλλάδια καὶ, δταν πε-ρικλείουν σκέψεις γενικωτέρου ἐνδια-φέροντος, θὰ μεταφράζονται καὶ θὰ στέλλωνται καὶ ἐξώ... Ὅλα αὐτὰ, βέβαια, δὲν εἶναι τίποτε τὸ πρωτό-τυπο. Εἶναι πράγματα ποὺ γίνον-ται πολὺ συχνὰ στὰ μεγάλα θεατρι-κά κέντρα καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι, ἀ-πὸ τῆς συζητήσεως ποὺ διεξάγονται κατὰ καιροὺς, ἀπορρέουν ἀξιόλογα καὶ χρησιμώτατα συμπεράσματα καὶ πορίσματα.

—Ποιὲς ἄλλες προοπτικὲς ἔχει τὸ συμβούλιον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου»;

—Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ καταβά-λουμε μεγάλαν προσπάθειαν γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ σχέδιά μας αὐτά...

—Καὶ κατόπιν;

—Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν, ποὺ εὐχόμε-θα νὰ στέψῃ τὸν ἀγῶνα μας καὶ τῆς προσπάθειάς μας, θὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ σκοπεύσουμε καὶ ἄλλους ὑψηλοὺς καλλιτεχνικοὺς στό-χους. Ὁρῶντες ἔχουμε, ἀλλὰ, φυσικά, εἶναι ἀνάγκη ὁ μέγας δῶνός μας νὰ φέρῃ καὶ τὰ ποθεύμενα ἀποτελέσμα-τα.

—Σωστά.

—Πάντως, γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ «Ἑλληνικὸν Κέντρον τοῦ Διεθνoῦς Ἰνστιτοῦτου Θεάτρου» μπορεῖ νὰ ἀπαθῇ ἐκείνο ποὺ ἐπὶ ἐτὴ πολλὰ ἀναζητεῖ τὸ θέατρο μας...

—Δηλαδή;

—Ναί. Νὰ γίνῃ ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ στέγη, ὅπου θὰ συγκεν-τρωνώμαστε ὅλοι, ἀντὶ νὰ μὴν ὁ κα-θένας μᾶς χωριστὰ στὸ θεατρικόν τοῦ «φρουρίου». Ἦ ἐπαφὴ, ἀντιπρόσω-ποι, εἶναι κατὰ πῶς ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσιν, καὶ ὁ κοινὸς μὸχος καὶ ἡ κοινὴ προσπάθεια πρὸς ἀποδοτικὰ πρᾶγματα ἀπὸ τῆς ἀπλῆς ἀτομικῆς προσπάθειας... Κι ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ λέω μετὰ δημοκρατικὴ διάθεσιν καὶ μετὰ τὴν φιλοδοξίαν νὰ συνεχίσω νὰ εἶμαι ἐπικεφαλὴς τῆς ὀργανώσεως...

—Γιὰτί; Δὲν θὰ ἐκβέσετε ὑποψη-φιστὴν στὶς προσεχέεις ἐκλογές τοῦ «Κέντρου»;

—Ὀχι. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1964 θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου διοικητι-κοῦ συμβουλίου τῆς ὀργανώσεως. Δη-λώνω λοιπόν, ἀπὸ τῶρα ὅτι δὲν πο-ρεύεται νὰ ἐκβῶ ὑποψηφιστὴν, ἔ-χοντας τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνάγκη εἶ-ναι κατὰ πῶς προσθέτῃ στὰ διάφορα σωματεῖα. Καὶ μάλιστα στὰ διάφορα ποὺ κλίνειν στοὺς κόλπους τοὺς πολλὰ δυναμικὰ στοιχεῖα ποὺ, ἀνα-λαμβάνοντας τὰ ἥνια, θὰ προσφέ-ρουν κὶ αὐτὰ πολὺ δημιουργικὲς ὑπ-

Η ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ ΣΤΗΝ «ΕΛΙΣΑΒΕΤ», ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΝΕΒΑΣΜΑ ΤΗΣ ΤΟ 1937

ρεσίες και θα συντελέσουν στην περαιτέρω πρόοδο.

Τό έργο του 'Ιονέσκο

Και ο Δημήτρης Μυράτ έκλεισε την ενδιαφέρουσα συνομιλία μας με την πληροφορία ότι εντός του 'Απριλίου έρχεται στην 'Αθήνα ο Εγγλέσιος 'Ιονέσκο, που η οργάνωση πρόκειται να δεξιωθεί και να τιμήσει όπως του αξίζει. 'Εν τώ μεταξύ το «Θέατρο Τέχνης» παρουσιάζει από την περασμένη εβδομάδα το τελευταίο έργο του 'Ιονέσκο «Ο δασιλιάς πεθαίνει», σε εξαιρετική μετάφραση του Κώστα Σταματίου και, φυσικά, κατά σκηνοθεσία του Κάρλου Κούν. Το έργο είναι ιδιόρρυθμο. Βέβαια, όλες οι σκηνικές δημιουργίες του Γαλλορουμάνου ποιητού έχουν κάτι το ιδιότυπο. 'Αλλά κατά κανόνα, τα έκκεντρικά κείμενα του πρωτοποριακού συγγραφέως έμειναν στα πλαίσια της πρωτοποριακής μόνο διαθέσεως και δεν έπαιρναν τόσο ιδιόρρυθμη έκταση και τέτοια ιδιότυπη μορφή. Το έργο στην αρχή προσελκύει. Σιγά - σιγά όμως τα πράγματα αλλάζουν. Εισβάλλουν στην σκηνή η άγανία και ο τρόμος και ο θεατής παρακολουθεί μια δραματική μονομαχία μεταξύ ζωής και θανάτου και τα πρόσωπα του 'Ιονέσκο παίρνουν μορφή συγκεκριμένων συμβόλων. 'Η μεταμόρφωση αυτή δεν στερείται βέβαια ενδιαφέροντος. Όμως ο 'Ιονέσκο καταλήγει στην χρησιμοποίηση ατέλειωτης πολυλογίας, με εξεζητημένες ιδιορρυθμίες, έτσι που από την μέση της παραστάσεως ο θεατής κουράζεται παρακολουθώντας τον τρόπο που ο συγγραφέας εμφανίζει το τραγικό θέμα του. Είναι κάτι έξω από την γνώριμη τεχντροπία του. Κάτι που γεννά έρωτηματικά και συνθέτει κάτι που, μ' όλα τα στοιχεία ενεργητικού, δεν ικανοποιεί τελικά τόσο όσο άλλες σκηνικές επιτεύξεις του πρωτοποριακού δημιουργού του. 'Ο Δημήτρης Χατζημάρκος που υποδύεται τον δασιλιά έχει καλές στιγμές. Το ίδιο ισχύει και για τον Γιώργο Λαζάνη. Από τα γυναικεία στελέχη της έρμηνείας ξεχωρίζει συγκριτικά η Τζένη Γαϊτανόπουλου, έχει όμως ι-

κανοποιητική απόδοση και η Μάγια Λυμπεροπούλου. 'Ενδιαφέρον, τέλος, το ζωντανέμα του ρόλου του φρουρού, από τον Σπύρο Καλογήρου. Γενικά μια παράσταση με την πάντα τόσο έντονα δημιουργική σκηνοθετική σφραγίδα του Κούν.

Οι «Φυσικοί»

Ιδιότυπο έργο είναι και οι «Φυσικοί» του Ντύρενματ, που ανέβασε την προπερασμένη Πέμπτη το «Εθνικό Θέατρο». Το έργο αυτό γεννά ώρισμα έρωτηματικά σ' εκείνον που το παρακολουθεί και υπάρχουν μερικά σημεία, όπου το παθητικό της πλοκής και της δράσεως είναι επικρατέστερο του ενεργητικού. Μ' όλα αυτά, όμως, στο σύνολο το διακρίνει μια ιδιομορφία, που δεν στερείται ενδιαφέροντος. Πρόκειται δηλαδή για ένα θεατρικό κείμενο με πρωτότυπη ύφή, που βέβαια σύγχρονα προβλήματα κατά τέτοιον τρόπο που, κι όταν η σκηνική μορφή δεν προσελκύει, και πάλι ο συγγραφέας του έργου δεν χάνει την εκτίμηση εκείνου που βλέπει την παράσταση. Μια παράσταση, που, ανεξάρτητα απ' το κείμενο, έχει σκηνοθετηθεί πολύ-πολύ δημιουργικά απ' τον 'Αλέξη Μινωτή, ο οποίος κρεάσει εξαιρετικά τον δασιτικό ήρωα. 'Εκτακτη είναι επίσης η Κατίνα Παξινού, που, αν και ο ρόλος της δεν είναι πολύ μεγάλος, με τον θαυμάσιο τρόπο που τον ζωντανεύει, προσελκύει έντονα. Στην πρώτη σειρά της ιδιαίτερα ικανοποιητικής έρμηνείας έχουν παράλληλα θέση ο Θεόδωρος Μορίδης και η 'Ελένη Χατζηαργύρη. Συμπληρώνουν τον κύκλο της επιτυχίας ο Λυκούργος Καλλέργης, ο Παντελής Ζερβός, η 'Ελένη Ζαφειρίου, η Μιράντα και ο Νίκος Παπακωνσταντίνου. Είναι τέλος μέσα στο πνεύμα του έργου και έκτακτα καλαίσθητη η σκηνογραφία του Κλώνη, που με ποικίλους φωτισμούς δημιουργεί το κατάλληλο πλαίσιο για την τόσο ικανοποιητική δοσμένη παράσταση του έργου αυτού, του συγγραφέως, που τον έγραψε ως τώρα μόνο από την «Επίσκεψη της γηραιάς κυρίας».

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ από την υποδοχή του 'Αντρέ Ρουσσέν, όταν τον Νοέμβριο του 1954 είχε έλθει στην 'Αθήνα. Τον υποδέχονται η Μελίνα Μερκούρη και ο Δημήτρης Μυράτ. 'Ο 'Αντρέ Ρουσσέν παρακολούθησε τότε παράσταση έργου του στο θέατρο «Κοτοπούλη» («Ρέξ») και είχε εκφράσει την απόλυτη ικανοποίησή του για την εξαιρετική ποιότητα της.

Τα τιμώμενα...

...πρόσωπα της βραδυάς ήταν οι δυο διάσημοι έρωτευμένοι της όθνης και της ζωής, η 'Ελίζαμπεθ Ταίηλορ και ο Ρίτσαρντ Μπάρτον, στην δεξίωση που έδωσε ο Βρεταννός πρεσβευτής στο Παρίσι. Στην ίδια δεξίωση έπρόκειτο να παραστούν η πριγκίπισσα Μαργαρίτα και ο λόρδος Σνόουντον, οι οποίοι, όμως, κατά συμβουλή της αγγλικής κυβερνήσεως, τελικά δεν προσήλθαν. Οι δυο άστερες έφθασαν στην γαλλική πρωτεύουσα για να παρακολουθήσουν την πρεμιέρα του «Λώρενς της 'Αραβίας».

Έδω ι, 'Ευεί

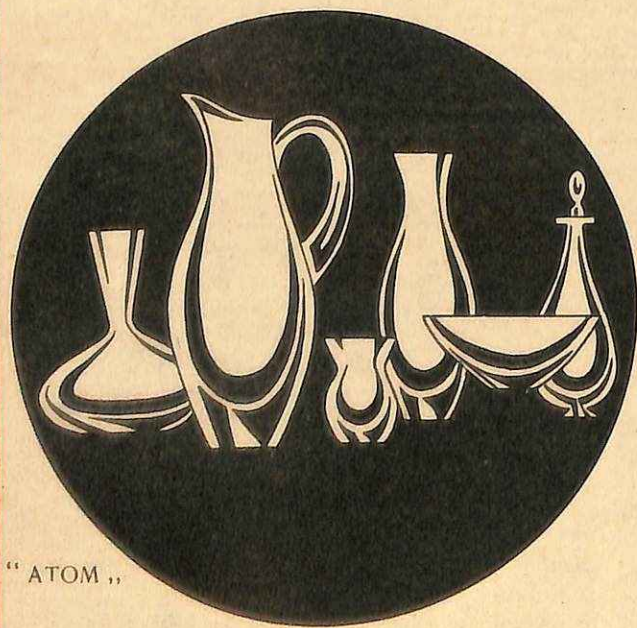
ΚΟΚΤΑΙΗΛ, μετά την υπογραφή των συμβολαίων, που θα κάνουν την τέως αυτοκράτειρα «στάρ». 'Η πριγκίπισσα Σοράγια, παρουσία του πριγκιπικού ζεύγους Ντε Λαουρέντις, έξηγει στους δημοσιογράφους την απόφασή της

Χαρούμενη...

...πολύχρωμη, νεανική, ή Ιταλική ανοιξιάτικη μόδα δεν ακολουθεί μια ώριμη γραμμή, αλλά επεκτείνει το πεδίο δράσεώς της από την πάντοτε χαριτωμένη μόδα «πρενσές» και την ανανωτισμένη θηλυκότητα του ρομαντισμού, ως την πρακτική συμβολή της αμερικανικής μόδας και τις απηχρήσεις της 'Απω 'Ανατολής.

Ποιότης, γούστο, φαντασία

"ΑΤΟΜ"

ΔΙ' ΑΜΕΣΟΥΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ:
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ ΜΕΞΗ 5

ΥΑΛΙΚΑ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ SOUFFLÉE
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΕΣΣΑΡΙΣΤΑ

Παραδίδονται σε πλουσίαν συλλογήν
από την Ρουμανικήν επιχείρησιν

ROMANOEXPORT
BUCHAREST - RUMANIA

BUCAREST · ROUMANIE
4, PLACE ROSETTI

TELEGRAMMES: ROMANOEXPORT - BUCAREST

ΜΕ NIVEA, ΤΙ ΠΡΟΣΩΠΟ!

Χθές μόλις συναντήσατε το καθαρό, το φρέσκο πρόσωπο που σ' ας μάγεψε με την λάμψη της όμορφιάς και της υγείας. ... Τό μυστικό: NIVEA!

Βάζετε κάθε μέρα NIVEA και μετά κάνετε ελαφρό μασάζ.

Έτσι η πολύτιμη Εύσερίτ, τα υγροδημιουργά και τα λιπαρά συστατικά εισχωρούν βαθιά στους πόρους. Το δέρμα σας ανδίζει, είναι έτοιμο να ανδέξη στον αέρα, την κακοκαιρία και τα στραπάτσα του μακιγιάζ.

Πάρτε κρέμα NIVEA. Κάθε κουτί περικλείει την όμορφιά για το δέρμα σας.

Η όμορφιά αρχίζει με την περιποίηση του δέρματος. Η περιποίηση του δέρματος αρχίζει με

NIVEA

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ

ΠΟΛΙΣ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΜΕ ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ, ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ Η ΣΤΑ ΓΕΙΤΟΝΙΚΑ ΒΟΥΝΑ.

ΓΚΟΛΦ — ΤΕΝΝΙΣ — ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΙ — ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ.

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ SWISSAIR

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Τὰ βασιλικά έπίσημα... τελείωσαν και τὰ βασιλικά άνεπίσημα αρχίζουν. Το περίφημο «πρόγραμμα τηλεράσεως» συγκεντρώνει το διεθνές ενδιαφέρον και ένας δόκλος κόσμος φθάνει από την Αμερική, για να εξασφαλίσει την τελειότητά του. Η Κα φλέρ Κάουλς Μέγιερ, η οποία είναι από ήμέρες εδώ, αρχίζει έντατικά να συνδέη, με την ζωντανή της προσωπικότητα, όλες τις κλωστές που θα κεντήσουν αυτόν τον λεπτό καμβά... Σ ύ μ π τ ω σ ι ς έπιτυχής ήταν το περασμένο εξώφυλλο των «Εί κ ό ν ω ν», με τις πεταλούδες, και η παρουσία της Κας Κάουλς... γιατί το πρώτο ήταν έργο της δεύτερης... Η ίδια, δεβαίως, έκδοτης - επαγγελματίας, γνώριζε ότι από μηνών είχε προγραμματισθί, για να συμπέση με την άνοιξιάνική έποχή. Άλλοι ίσως πίστεψαν ότι ένα πολύχρωμο και καλλιτεχνικό εξώφυλλο μπορεί να έτοιμασθί σε λίγα είκοσι τέτταρα...

Η Αθήνα τώρα... κοιτάζει προς την ύπαιθρο. Άνοιγουν τὰ παράθυρα, μπαίνει η άνοιξις, κυκλοφορεί το δροσερό και άρωματισμένο αέρακι, τελειώνουν τὰ χρύσα, αλλάζουν οι σκέψεις κατεύθυνσι... Φ θ ά ν ο υ ν ό κ ι ν η μ α τ ο γ ρ ά φ ο ς, τὸ «κούμ-κάν», τὸ χαρτί, η ταβέρνα, ο κλειστός χώρος, η συννεφιά, ο καπνός. Το μεγάλο άνοιξιάνικο φεστιβάλ είναι έτοιμο στα δουνά και στις θάλασσες, και όλο και περισσότεροι ξεκινούν για να απολαύσουν την σπάταλη προσφορά του...

Ξενοδοχεία και φιλοξενία... για τους... ντόπιους, δεν διαθέτει πλέον η Ελλάς. Είναι όλα γεμάτα, κλεισμένα από μακρινά ταξιδιωτικά γραφεία, εδώ και μήνες πολλούς, δοσμένα σε ανθρώπους που τὰ ώνειρεύονταν όλον αυτόν τον φοβερό και παγωμένο χειμώνα. Ποτέ περισσότεροι άνθρωποι δεν θά ξεκινήσουν για την Μεσόγειο με μεγαλύτερη λαχτάρα, ποτέ ο ήλιος, η άμμος δεν θά άποτελέσουν τέτοια άπόλαυσι, ποτέ άνοιξις δεν θά έχη την δυνατότητα να παρηγορήσει τόσους ανθρώπους, όσους αυτή του 1963, που έρχεται μετά από τον φοβερό χειμώνα που πέρασε...

Κέρκυρα, Ρόδος... στην πρώτη γραμμή του διεθνούς τουρισμού, με ξενοδοχεία, καζίνο, κέντρα ψυχαγωγίας, ώραιες άμμουδιές, θάλασσα, έσοχες και πράσινο... Σε δεύτερη σειρά, χωρίς άεροδρόμιο, χωρίς καζίνο, χωρίς πρασινάδα, αλλά με την δική τους ιδιότυπη γοητεία: Ύδρα και Μύκονος. Αυτά είναι τὰ τέσσαρα έπικρατέστερα μέχρι στιγμής νησιά, για τὰ όποια χιλιάδες άνθρωποι τώρα ράβουν σόρτς και χιλιάδες κομψές ξένες έτοιμάζουν πολύχρωμα και μικροσκοπικά μπικίνι...

Αδυναμία... άναζητούν οι «πολιτισμένοι» άνθρωποι στον κόσμο. Ένα από τὰ χαρακτηριστικά σημεία της άλλοπρόσκλητης τακτοποίησης της σύγχρονης ζωής είναι ότι, ενώ τὰ 2/3 του κόσμου περνούν, τὸ 1/3 χάνει χρόνια ζωής από ύπερσιτισμό...

Χρόνια ζωής... κερδίζουν φαίνεται όσοι, πολύ έκλεκτοί, κατορθώνουν να πλησιάσουν τον περίφημο καθηγητή Νίχανς πού, ως τώρα, την κυτταροθεραπεία του την χάριζε σε εκατομμυριούχους, σε πρωθυπουργούς και άρχηγούς κρατών. Στο Λονδίνο, όμως, πρό όλίγων ήμερών, άνοιξε η πρώτη «Κλινική Νίχανς», η όποία δεν έχει άλλο προορισμό, παρά να προσφέρει παράτασι ζωής σε όσους την άνειρεύονται και μπορούν γι' αυτό τὸ όνειρο να ξεδέψουν καιρό και χρήμα. Διεύθυνσίς του: 87 Westbourne Terrace. London, W.2...

Νέες μόδες (άμερικανικές, άνδρικές)... που χαρακτηρίζονται από καλλιτεχνική φαντασία, είναι οι έμπριμέ άνδρικές τيرانτες, οι όποιες φέρουν σχέδια που άρμόζουν θαυμάσια στο σχήμα τους. Σχέδια ζωγραφισμένα επί τούτου από τον Γάλλο ζωγράφο Μπερνάρ Μπουφέ...

Η διπλωματία... δεν χρειάζεται μόνο γνώσεις, αλλά και ένα ιδίότυπο ταλέντο, που δεν διδάσκεται σε κανένα σχολείο. Ο Τσώρτσιλ, ο όποιος διέθετε λίγο άπ' όλα τὰ προτερήματα, μία φορά χρειάσθηκε να άσκήση και αυτό. Ένας φίλος του ζητούσε με έπιμονή να του άπονεμηθί τίτλος. Ο Τσώρτσιλ τον φώναξε και του είπε: «Άγαπήτέ μου, όσο και να θέλω, μου είναι άδύνατο να κάνω αυτό που ζητάς. Άλλά μπορώ να κάνω κάτι καλύτερο: Σου έπιτρέπω να λές ότι σε φώναξα να σου άπονείμω τίτλο και ότι έσύ τον άρνήθηκες»...

77

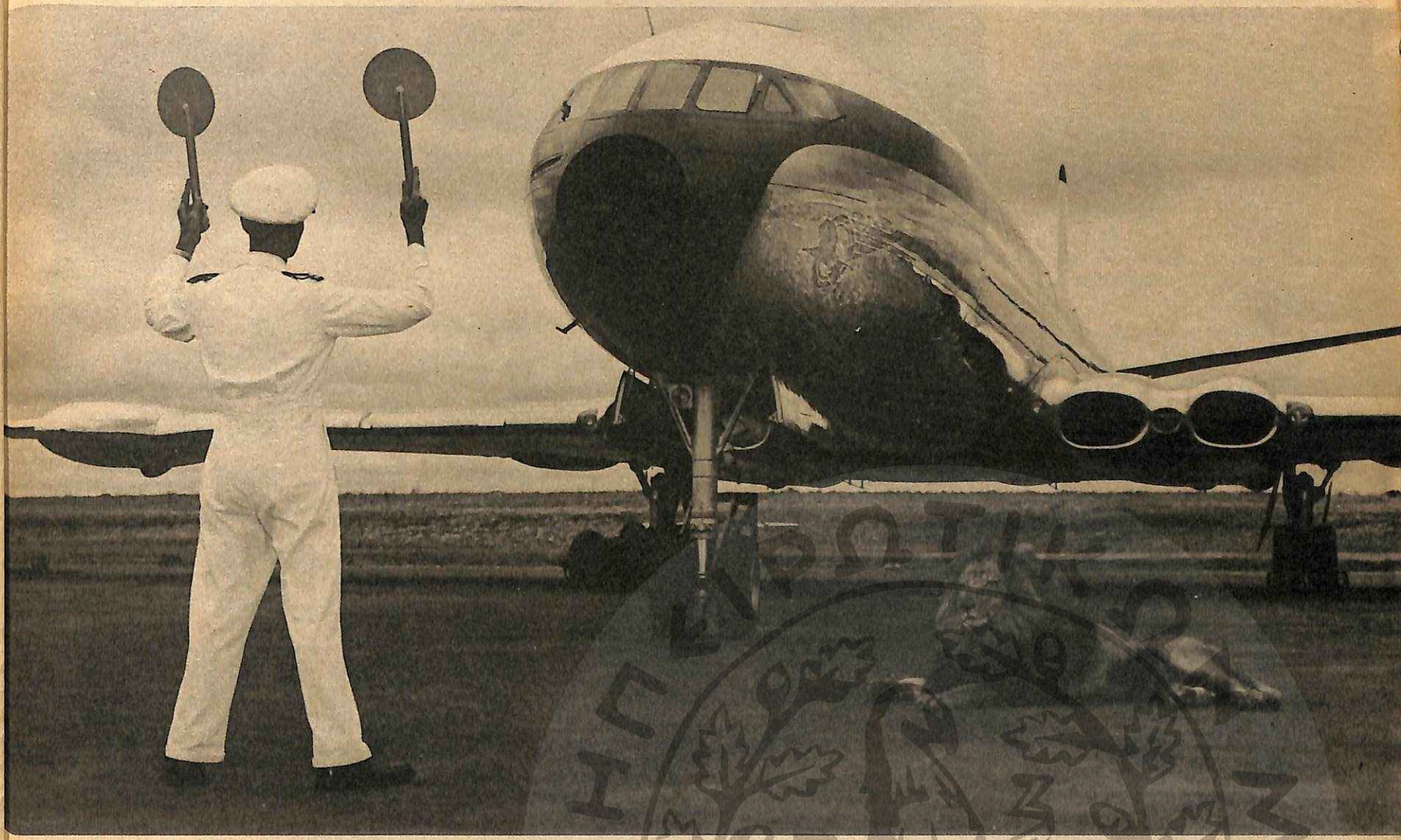
Ήσυνήθιστη...

...η συνάντηση της ζούγκλας και της τεχνικής του 20ού αιώνας, στο άεροδρόμιο του Ναϊρόμπι, που βρίσκεται κοντά σ' ένα έθνικό πάρκο. Ένα λιοντάρι, τελείως έξημερωμένο, περιφέρεται άνερόχλητο από τους θορύβους των άεριωθουμένων στους διαδρόμους προσγειώσεως. Άν όμως ο βασιλεύς της ζούγκλας δεν ένοχλήται, δεν συμβαίνει τὸ ίδιο και με τους πιλότους, που πρέπει να προσέχουν για να μην τον πατήσουν. Ποιός όμως τολμάει να άπομακρύνη τον άλλόκοτο έπισκέπτη;

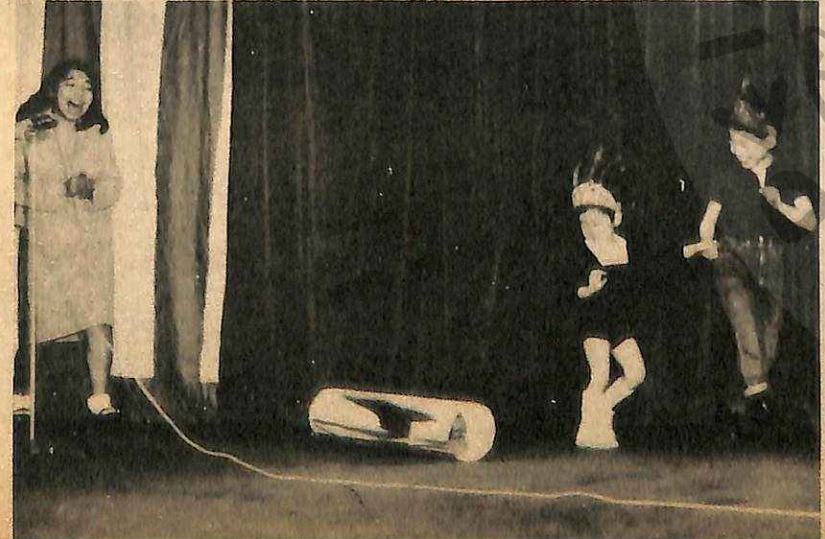
Πρό τών...

...μικροφώνων, η βασίλισσα της Μ. Βρετανίας Ελισάβετ πού, με την συνοδεία του δουκός του Εδιμβούργου, συνεχίζει την περιοδεία της, άπευθύνεται στους ύπηκόους της του Νοτίου ήμισφαιρίου.

ΙΝΔΙΑΝΟΣ», κατά τον συρμό της έποχής, και ο έπίδοξος διάδοχος του Ιαπωνικού θρόνου, πρίγκιπ Χίρο, χορεύει έναν πολεμικό χορό, στα γενέθλια της γιαγιάς του, αυτοκράτειρας Ναγκάνο, που έγινε έξηντα χρόνων.

ΕΦΙΑΛΤΙΚΗ νύχτα πέρασε στο Λονδίνο η ώραία Αμερικανίδα ήθοποιός Τάμμου Γκράιμς, όταν ο «λόρδος Σνούουντον» της τηλεφώνησε ότι θά πάη να την φωτογραφίση. Φυσικά ήταν κάποιος άγνωστος άπατεών.

Τεχνικόν

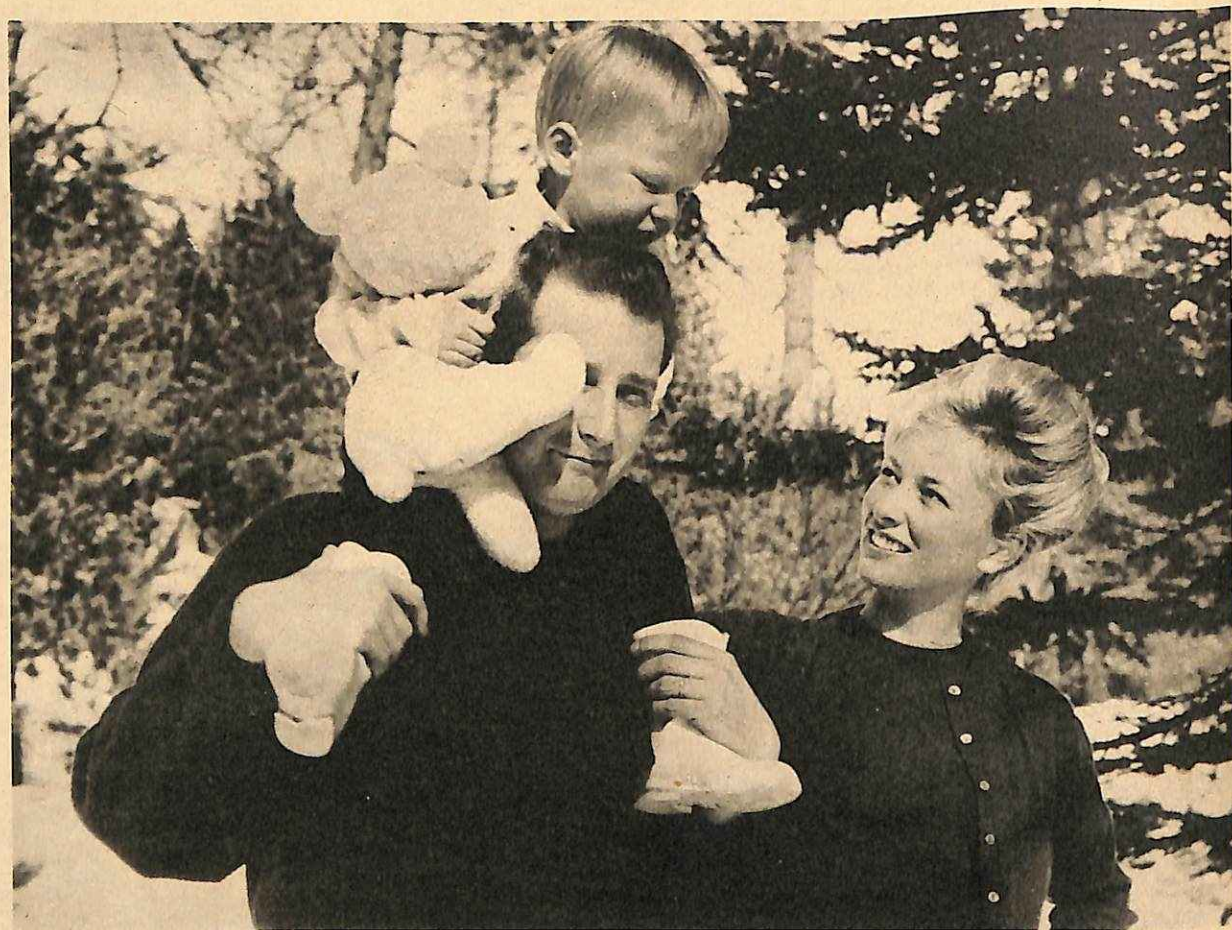
Λεξικόν

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ & ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ

Ι. Β. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ, Διπλ. Ναυπηγού

Έκτος των καθαρών τεχνικών όρων περιλαμβάνει και όλας τας λέξεις της τρεχούσης γλώσσας, αί όποιαι συναντώνται εις τεχνικά κείμενα.

Και πάλι όλοι μαζί.
 Ο πρίγκιψ Άλβέρτος της Λιέγης,
 που μόλις επέστρεψε
 από τον Καναδά,
 ξανασυνάντησε την οικογένειά του
 στο Σαιν Μόριτς.
 Άνυπόμονα τον περίμεναν
 ή πριγκίπισσα Πάολα
 και ο μικρός πρίγκιψ Φίλιππος.
 Με την εύκαιρία
 της εύτυχισμένης συναντήσεως
 γήγχε μια σειρά φωτογραφιών,
 που θα προστεθή στο μεγάλο
 οικογενειακό λεύκωμα.
 Ο πρίγκιψ Φίλιππος
 ισχυρίζεται πως στην οικογένεια
 ανήκει και το μικρό άρκουδάκι του
 και επέμενε να ποζάρη και αυτό
 μαζί με τόν πατέρα
 και την μητέρα του.
 Ο πατέρας
 δεν ήταν δυνατόν να χαλάση
 την καρδιά του γιου,
 που είναι πιά ένα ζωηρό
 και έξυπνο άγκράκι, έξωπλισμένο
 με ένα πειστικό επιχείρημα
 — το άκαταμάχητο χαμόγέλο του.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ ΤΟΣΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ Η ΩΡΑΙΑ ΠΑΟΛΑ...

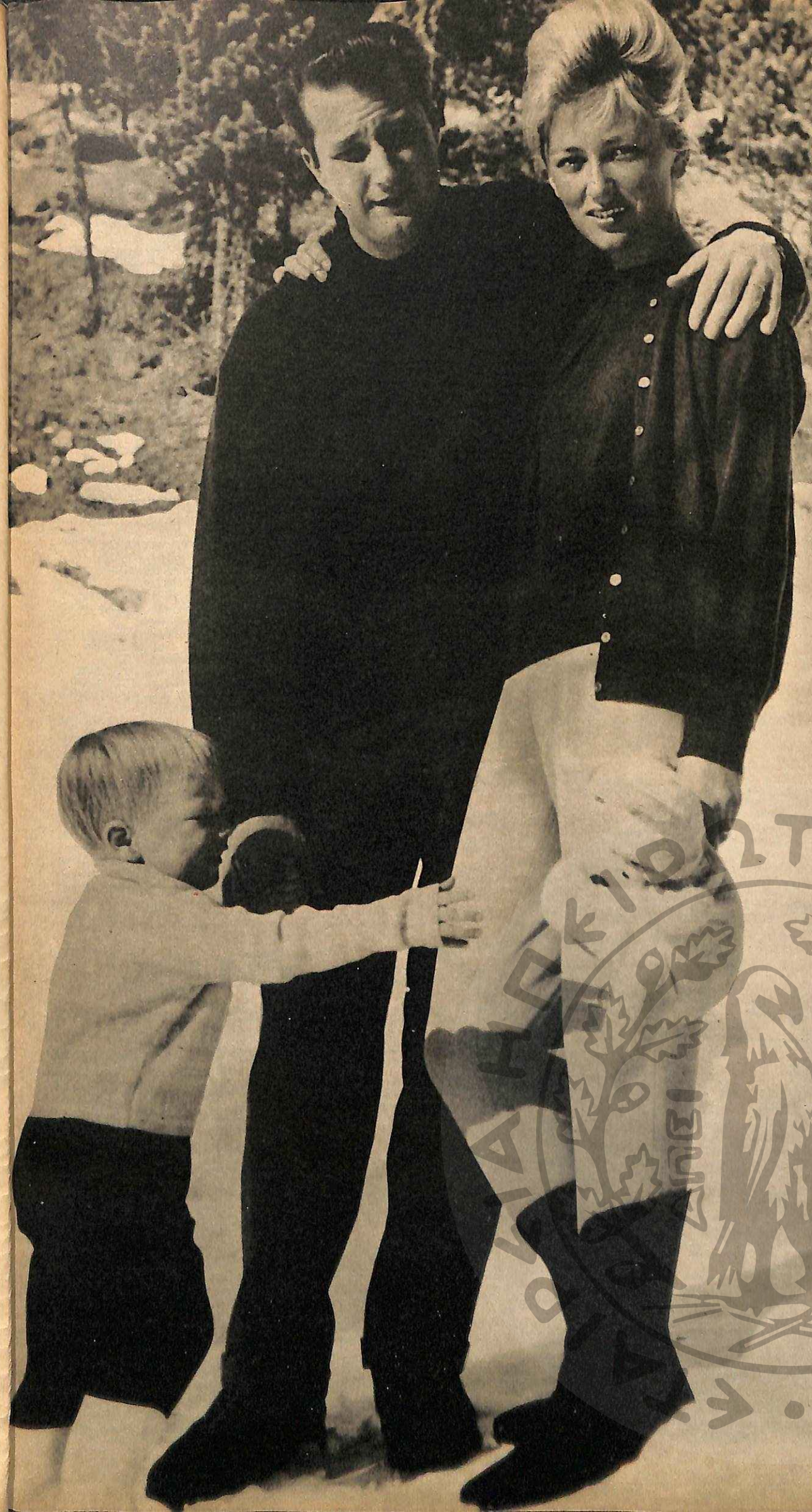
**“Όλοι διαπίστωσαν αυτό τον τελευταίο καιρό μια
 βαθειά αλλαγή στην εμφάνιση της πριγκίπισσας:
 Άπλό ντύσιμο, δημοκρατικότερο παρουσιαστικό**

Η πριγκίπισσα Πάολα του Βελγίου, άριστη Ιππεύτρια, κολυμβήτρια, τεννίστρια, ακόμη και αεροπορίνα, ώμολογούσε με παράπονο: «Πρέπει να τελειοποιήσω τόν σκί μου». Οι τρεις εβδομάδες της άπουσίας του συζύγου της, πρίγκιπς Άλβέρτου, σε επίσημη οικονομική αποστολή στον Καναδά, της έδωσαν την ευκαιρία όχι μόνο γι' αυτό, αλλά και για να περάση ξέγνοιαστα, μαζί με τόν παιδιά της, τόν Φίλιππο, τριών ετών, και την Άστριντ, έννέα μηνών, σ' ένα σαλέ, μέσα στα έλατα, ενάμισυ χιλιόμετρο μακριά από τόν Σαιν Μόριτς, με συνοδούς μια νταντά, μια δασκάλα για τόν παιδιά και έναν Βέλγο αστυνομικό. Ο δάσκαλος του σκί έμεινε ικανοποιημένος.

Στους φίλους της Πάολα, που την συνάντησαν άργότερα στο Σαιν Μόριτς, όταν επέστρεψε και ο Άλβέρτος, έκαναν εντύπωση ή εύθυμία της, τόν ξεκούραστα χαρακτηριστικά της. Και ή εξήγηση, από τούς ίδιους: Η Πάολα, ή 'Ιταλίδα πριγκίπισσα με τόν μεσογειακό χαρακτήρα, δρέθηκε μακριά από τόν αυστηρό πρωτόκολλο της βελγικής Αύλης και από τόν άγρυπνο μάτι του καθολικού τύπου, που είναι έτοιμος να την επικρίνη για ό,τι αυθόρμητο κάνει ή δεν κάνει. Πάντως, και παρά τίσ διακοπές του Σαιν Μόριτς, υπάρχει τώρα για την Πάολα μια έλπίδα να ξεφύγη από τόν επίκεντρο της προσοχής τών συμπατριωτών της. “Αν έπαληθευθούν οι φήμες ότι ή βασίλισσα Φαμπιόλα περιμένει εύτυχες γεγονός, ή απόκτηση απ' εύθείας διαδόχου του βελγικού θρόνου θα κάνει τούς αυστηρούς Βέλγους να πάψουν να αξιωνούν από τόν πριγκιπικό ζευγάρι άκαμπτη βασιλική συμπεριφορά. Έν τώ μεταξύ, όλοι διαπιστώνουν τούς τελευταίους μήνες μια βαθειά αλλαγή στην εμφάνιση της Πάολας: Άπλό ντύσιμο, χωρίς ακριβά γουναικά και κοσμήματα, με άλλα λόγια δημοκρατικότερο παρουσιαστικό. Αυτό ίσως να όφείλεται σε μια βαθύτερη ψυχολογική μεταβολή, συνέπεια τών νέων ένδιαφερόντων της μορφής πριγκίπισσας. Έδώ και λίγους μήνες ή Πάολα έχει επιφορτισθή από τόν άνδρα της, πρόεδρο του Βελγικού Έργου Σταυρού, με τήν μέριμνα της αποκαταστάσεως σε μια κανονική ζωή τών αποθεραπευόμενων τών διαφόρων ασύλων.

ΜΑΚΡΙΑ από τόν κόσμο και τήν δεσποτεία της έθιμοτυπίας, οι δυο νεαροί πρίγκιπες απολαμβάνουν τήν εύτυχία της αγάπης τους, όπως και όλοι οι νέοι.

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ φαός συνάντησε τήν πριγκιπική οικογένεια στο μικρό «σαλέ», όπου έχει εγκατασταθή, στην άκρη μιας όρεινης λίμνης. Ο ήλιος, τόν χιόνι και ή καθημερινή επίδοσή τους στα σπόρ τούς έχουν κάνει μελαφούς και καλοδιάθετους. Ο πρίγκιψ Φίλιππος είναι ακόμη πολύ μικρός για να κάνει σκί. Αρκείται προς τόν παρόν στα παιχνίδια

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Φάρμακα

70 ετών πείρα στον τομέα
της Φαρμακευτικής,
προσφορά στην έξυπνη-
ρέτησι του συνόλου.

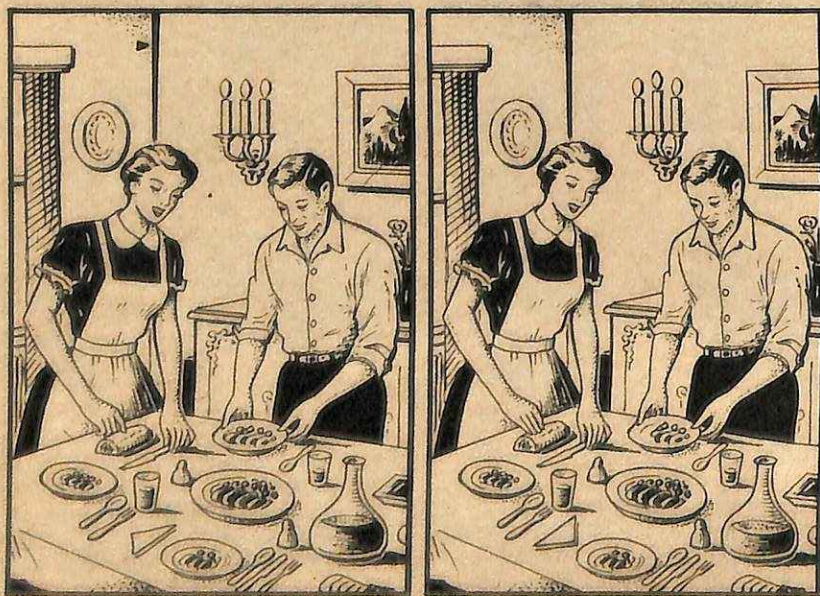
ΧΑΥΤΕΙΑ: ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ 23

Το καλύτερο ΜΙΞΕΡ του κόσμου

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΙ
Είδη δι' έρευνας - πληροφορίας επί
πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών
υποθέσεων γάμων, διαζυγίων, επιτηρη-
σεως ανήλικων, ανάκτησης πραγμά-
των υπό κατάσχεσιν κλπ. Διεθνές Γρα-
φείο Πληροφοριών «ATHENS», Πα-
ρισσού 2 (πλατεία Κλαυθμώνος), τη-
λέφωνο 227.709. Την σοβαρότητα των
εργασιών μας έγγραφται η πολυετής εϋ-
δοκίμος δημοσία προύπηρεσία μας.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε
να τα βρήτε;

Οι λύσεις στη σελ. 66

Σταυρόλεξο

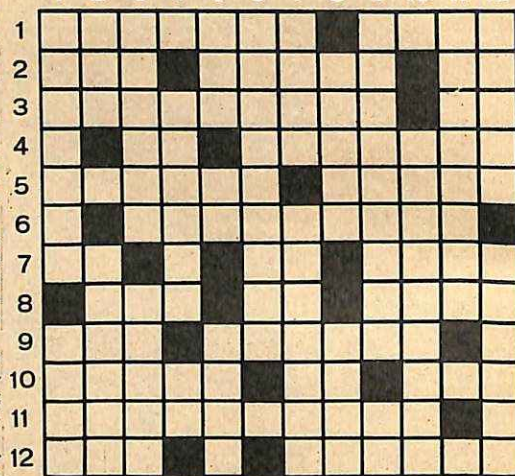
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Μία των ΗΠΑ, όρεινή, όπως μαρτυρεί και το όνομά της — Τό λένε και «πίατο» εις την στρατιωτικήν μουσικήν (δημοτ.).
- Πρόθεσις — Τόν καλ-λιγώνει μόνον όποιος είναι «σπίρτο»... — Συμφιζίζεται, αλλά δεν επιστρέφεται (προ-φερ. μαζί).
- Μία από τις πολλές δημοτικές λέξεις για τον αχαϊρευτο, τον τεμπέλη. Τάσων έ-τών απέθανε ο Σωκρά-της.
- Διεθνές γεωμετρικόν σύμβολον — «Ο,τι ή-σαν οι δύο μεγάλοι μας ζωγράφοι, Λύτρας και Γύζης (αίτ. πληθ.).
- Χαρακτηρίζεται διαφο-ροτρόπως, αναλόγως της έκφρασεως των ο-φθαλμών — Η πρώτη λέξις έ-νος των επών του Όμηρου.
- Με δηώσεις συγγενής λέξις.
- Όνομα τριών ποταμών της Ρω-σίας — Συμπλεκτικόν της αρχαί-ας, αντιστρόφως — Ήτο άλλο-τε συμπλήρωμα του φράσου (ξεν.)
- Η παροιμιώδης αρχαία έκφρασις «Ίνους...», μαρτυρεί τα περιλά-λητα παθήματά της — Άρθρον — Μέλλον του... φέρω.
- Προτάσσεται συχνά ταπωνυμιών μας (έπιρρ.) — Μία εταιρία που έζημιούργησε την ΑΕΤΕ... τον νυν ΟΤΕ.
- Σύγχρονος Γαλλίς ήθοποιός του σινεμά — Ποταμός της Άλσα-τίας — Η δοτική ενός Δωδεκα-νησιού.
- Μουσικόν όργανον διά την λαϊκήν μουσικήν... των Ρώσων.
- Τρία φωνήεντα... άπεράντου δι-αρκειας — Γνωστή νησιωτική ι-αματική μας πηγή.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Θορυβοποιό... με άποδοχάς — Τρόπος λαθής εις την πάλην.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

- Σκανδιναδικόν νόμισμα — Η γε-νική ένος επίπλου (ξεν.).
- Διεθνές βραβείον — Πολλάς περι-λαμβάνει το ΝΑΤΟ.
- Άρχαϊκή διά το εύγκι λέξις — Πρώτον συνθετικόν πολλών αιγυ-πτιακών εφημερίδων.
- Τό βρίσκει «αύθωρη» όποιος τό σήση σκεφθή — Άποτρέπει — Άσιατικόν κράτος.
- Τό χασμουρητό τους προδίδει...
- Ζών εκ των ελαφιδών — Συμβα-δίζουν με τάς πράξεις κακοήθων ανθρώπων (αίτ.).
- Μεγάλος ποταμός της Σιδηρίας — «... που κοιτάει τό Θεό, ξε-χνάει τον νοικοκύρη» (παροιμ.).
- Ένα πανάρχαιον τείχος, ενάρ-θρος — Άποτελεί ένίοτε και την πρώτην δόσιν (προφ. μαζί).
- Άφθονούσαν άλλοτε στα σουλτα-νικά χαρέμια.
- Δέν προσβάλλει τον χρυσόν (γεν.)
- Άρχαία χώρα και πόλις της Β. Άφρικής, όπου εύρίσκετο, κατά τινα έκδοχήν, και τό βασίλειον του μυθικού γίγαντος Άνταίου — Και αυτός είναι φορέυς πολλών άσθενειών (αίτ.).

ZIG ZAG

Ό σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό τό τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σδηήστε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

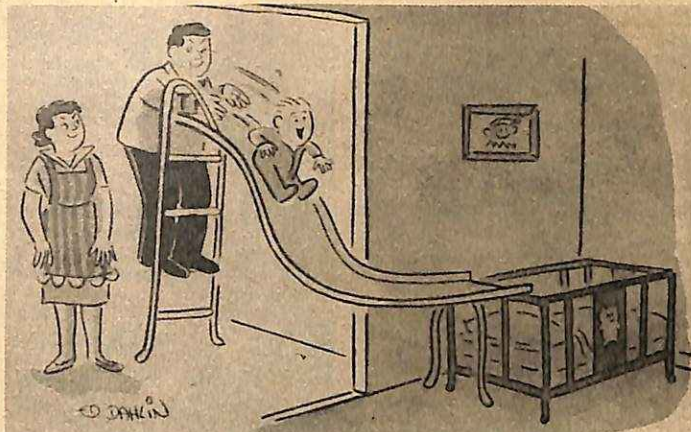
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καδ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Χιονόμορ

'Ελαφρύς, ξεκούραστος

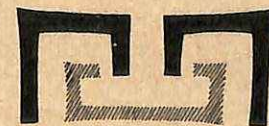
'Υμνο

ΒΙΚΤΩΡΙΑ : Λεπτό, φινό σεντόνι
πολυτελείας.

ΙΡΛΑΝΔΑ : Καλό, στερεό σεντόνι,
πάντοτε χιονάτο.

Νο 120 : Γερό και κατάλευκο
σεντόνι ή σ' εύχάριστα
και άνεξίτηλα χρώ-
ματα.

Θυμηθήτε ακόμα τη μεγάλη ποικιλία ύφα-
σμάτων της ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ: Πο-
πλίνες, Τισσόφ, Όπαλίνες, Χασέδες, Περ-
κάλια, Κρεπσίν.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ντύνει, στολίζει, νοιουσιεύει!

Στην ούγια ή έγγύησις ποιότητος:

Μή διακα νδονεύετε τη ζωή σας!
Ένα παλιό σίδερο κατασκευασμένο με κατώτερα υλικά δεν παρέχει ασφάλεια

Ύδουμε 100 δρχ.
για τό παλιό σας
ηλεκτρικό σίδερο

Μεγάλη εύκαιρία να άποκτήσετε
τό καλλίτερο αυτόματο ηλεκτρικό
σίδερο GENERAL ELECTRIC

ΕΚΘΕΣΙΣ:
GENERAL ELECTRIC

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 (Πλ. Κλαυθμώνος) Τηλ. 237 001

A black and white line drawing of a horse-drawn carriage. Two horses are harnessed to the carriage, pulling it to the right. A driver sits on a seat behind the horses, holding the reins. Two passengers are seated in the carriage; the one in front wears a hat and holds a long staff or stick. The carriage has large spoked wheels. In the background, a simple building with a hanging lantern is visible.

Jaka
TASTE YOUR MEAT

LUNCHEON MEAT

PRODUCE OF DENMARK
DANISH JAKA
DANISH JAKA

Jaka

ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ

ΠΡΟΣΟΧΗ!...
ΣΤΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΓΛΥΣΤΡΟΥΝ

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ ΑΓΓΛΙΑΣ
ΦΟΥΡΜΟΤΟ
ΔΕΝ
ΓΛΥΣΤΡΑ ΠΟΤΕ
ΕΓΓΥΗΝΣΙΣ 100 ΛΙΡΩΝ

Gerber

τροφαι βρεφών

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΜΟΝΤΑΝΑ—ΤΑΣΙ. 2. ΠΡΟ
—ΨΥΛΛΟ—ΚΡ (ΚΑΠΑΡΟ). 3.
ΡΕΜΠΕΣΚΕΣ—ΟΑ* (71). 4.
ΠΙ—ΤΗΝΙΟΥΣ. 5. ΒΛΕΜΜΑ
ΑΝΔΡΑ. 6. ΛΕΗΛΑΣΙΑΙ. 7. ΙΚ
—ΤΕ—ΚΛΑΚ. 8. ΑΧΗ—ΟΙ
—ΟΙΣΩ. 9. ΑΝΩ—ΣΙΜΕΝΣ.
10. ΜΑΡΑΙ (ΖΑΝ)—ΙΑ—ΚΩΩ.
11. ΜΠΑΛΑΛΑ-Ι-ΚΑ. 12. ΑΕΙ—
ΣΑΡΙΖΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΜΠΑΒΟΙ — ΑΜΜΑ. 2. ΟΡΕ — ΚΑΝΑΠΕ. 3. ΝΟΜΠΕΛ — ΧΩΡΑΙ. 4. ΠΙΜΕΛΗ — ΑΛ. 5. ΑΨΕ — ΜΗ — ΣΙΑΜ. 6. ΝΥΣΤΑΛΕΟΙ. 7. ΑΛΚΗ — ΑΤΙΜΙΑΣ. 8. ΛΕΝΑΣ — ΕΛΙΑ. 9. ΤΟ «ΣΙΝΙΚΟΝ» — ΚΡ (ΚΑΠΑΡΟ). 10. ΟΔΑΛΙΣΚΑΙ. 11. ΣΚΟΥΡΙΑΣ. 12. ΙΡΑΣΑ — ΚΩΝΩΠΑ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέ-
τυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων:

ΟΥΡΑΛΙΑ — ΡΕ — ΒΙΟΜΗΧΑ-
ΝΙΑΣ — ΠΕΙΡΑ, σύνολον 38 βα-
θμῶν.

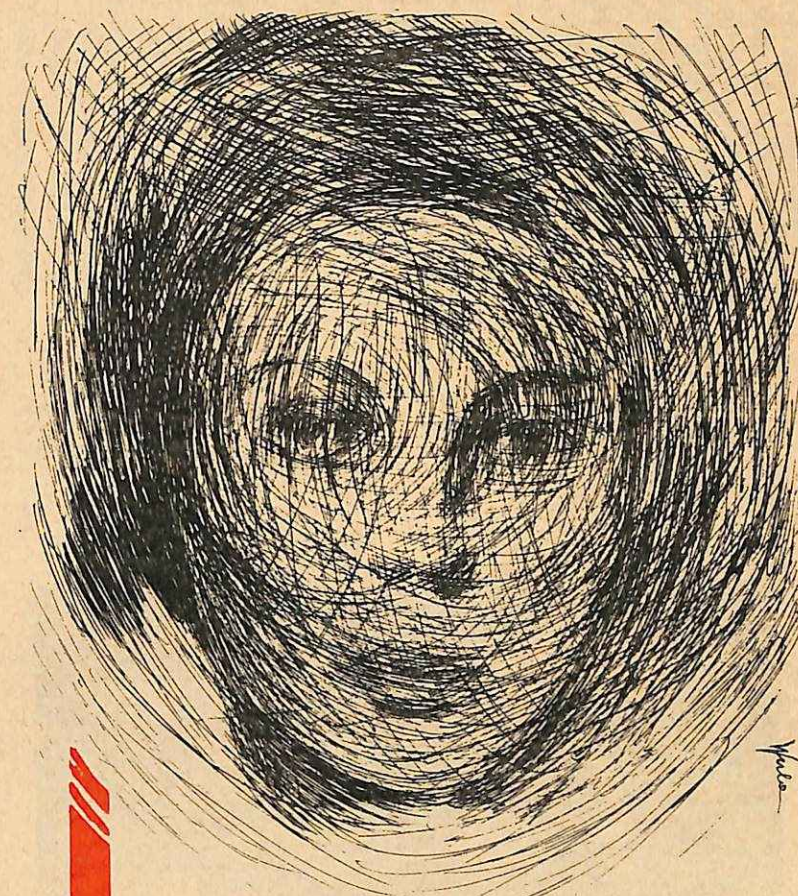
Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να
 επιτύχουν άναγνώσται μας με δοκι-
 μάς λέξεων σαν: ΠΑΡΜΑΣ — ΜΑ-
 ΡΟΥΛΑΚΙ — ΜΕΤΑΛΛΟ — ΜΗ-
 ΧΑΝΙΚΑ — ΚΑΛΑΜΑΚΙ — ΒΟΥ-
 ΛΑΙ — ΧΑΡΤΑΙ κλπ.

1. Τὸ αὐτὶ τῆς γυναίκας λείπει. 2. Τῆς ἴδιας ἡ ποδὶς στὸ στήθος εἶναι καμπυλωτή. 3. Τὰ δάχτυλα τοῦ πρὸς τ' ἄριστερά χεριοῦ τῆς ἴδιας εἶναι ἀπλωμένα στὸ ψωμί. 4. Ἡ μύτη τοῦ ἀνδρα εἶναι διαφορετική. 5. Τὸ πιάτο ποὺ κρατᾷ ἐὶς ἡδὺς ἔχει λιγότερον φαγητό. 6. Τὸ κρασί στήν μπουκάλια εἶναι λιγώτερον. 7. Ἡ τρίγωνη πετόετα ἔχει ἀναστροφή. 8. Στὴν ἀπλάκα τὸ μεσαῖο κερὶ εἶναι πῶς ψηλὸ. 9. Στὸ παρὰθῦρο, τὸ ὀριζόντιο στήριγμα τοῦ τετραμικλοῦ εἶναι πῶς κάτω.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΑΓΗΝΗΣ...

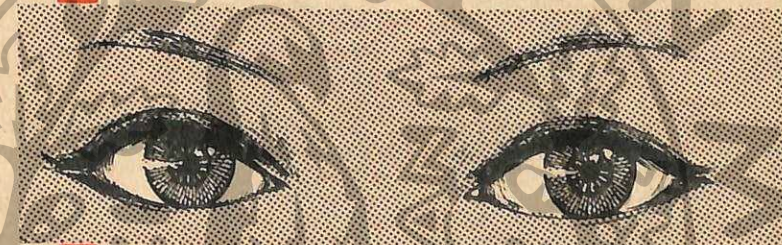
- ♦ Κείνο τὸ δράδυ τὸ «Ρόταρυ» ἔχόρευε...
- ♦ Γερά...
- ♦ Ἐνσυνειδήτως...
- ♦ Τὸ «Ρόταρυ», ἀλλωστε, διακρίνεται καὶ γιὰ τὶς ὥραίες συντρόφους τῶν μελῶν του (κι ἂς τὶς ἀποκαλοῦν, ἐνδοεστιακῶς, «φρουράρχους» καὶ ἄλλα τοιαῦτα!) καὶ γιὰ τὸν τρόπο πὺ ἐνεργεῖ:
- ♦ Γερά...
- ♦ Ἐνσυνειδήτως...
- ♦ Πράγματι, κείνο τὸ δράδυ, οἱ τρεῖς κυρίες ξεκουράζονταν, ὕστερα ἀπὸ τὸν κονιερτὸ πὺ εἰσροφήσει ἡ ἐπιδερμίδα τους, σὲ μιὰ ἐνσυνειδή ὀρχηστρικὴ ἀπόδοσι τοῦ «Μπάριμπα Γιάννη μὲ τὶς στάμνες», σὲ ρυθμὸ ἀλθαντουῖστ...
- ♦ Ὡσαν καὶ οἱ τρεῖς σαφῶς βελκτικῆς. Ἡ μία (ἀδελφὴ τῆς ἐφοπλιστικῆς Σφιγγὸς τῆς Νέας Ὑόρκης) ἔχει ἦδη ἐνταχθῇ στὴν πινακοθήκη αὐτῆς τῆς στήλης ὡς ἡ ὡραία Βελσπερόνη. Ἡ δευτέρη, πὺ ἐπίσης συνδυάζει τὸ χιοῦμορ μὲ τὸ κάλλος, τὴν ἔσκασε, κάποτε, (ἐν συννοχῇ μετὰ τοῦ νῦν συζύγου της) σ' ὀλόκληρη τὴν ἀθμονοῦσα ἀθηναικὴ κοινωνία, τελέσσα, ἐν «κρυπτῷ καὶ ἐν Λονδίνο, τοὺς γάμους της, ἐνῶ οἱ πάντες ὠνειρεύονταν φίστες». Ἡ τρίτη, ἀποχρώσεως κρεολῆς, καταγαυῶζει κάθε ἐπίσημη τέλεση, δικαίω συζύγου, ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπέκεινα.
- ♦ Κάθονταν, κατὰπιναν, κατ' ἐρεαν...
- ♦ «Κυρίες μου, ρώτησα, γιατί δὲν σηκώνεσθε; Γιατί δὲν φεύγετε; Γιατί δὲν ἐξαφανίζεσθε γιὰ λίγο; Βέβαια, ἡ ἐκπολιτιστικὴ στάθση τοῦ «Βασιλέων Μελαρυν» καὶ τῶν ἄλλων ξενοδοχείων μας δὲν ἔχει ἀκόμη φθάσει στὸ νὰ ὑπάρχουν ἄνετες «αἰθουσες ἀναπαύσεως γιὰ κυρίες», μὲ ἀνάκλιντρα, μὲ μάσκες ὀυγόνου, μὲ καθαρὴ ἀτμόσφαιρα, ὅπως σ' ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τῆς Γῆς. Ἀλλ' ἔστω, θυγῆτε ἔξω, σ' ἕναν διάδρομο, σ' ἕναν ἐξώστη, σ' ἕνα παράθυρο. Ἡ πεταχθῆτε καὶ στὸ σπῆτι σας καὶ ἐπιστρέψετε ὕστερα ἀπὸ ὥρα πολλὴ ἢ καὶ μὴν ἐπιστρέψετε καθόλου, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῆτε. Τὸ χρέος σας τὸ ἐπράξατε: Σὰς εἶδαμε, σὰς καμάρωσαμε, σὰς ἐπαινέσαμε, σὰς ποθήσαμε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐτοτυραννίσθε, στὶς ἄβολες καρέκλες, καὶ νὰ φέρετε στὴν μορφὴ σας τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα τῆς συνωστισμικῆς πολυκοσμίας;».
- ♦ Ὡ αἰγὶ θεομοί τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, πὺ μόνο τὸ σοφὸν Λονδὶνο ἀκόμη σέβεται. Μετὰ ἀπὸ κάθε δειπνο, μετὰ ἀπὸ κάθε χοροπήδημα, νὰ ἀποσῶνται ἐν σώματι οἱ κυρίες. Νὰ ἀφήνουν τοὺς ἀρσενικοὺς στοὺς καπνοὺς τῶν πούρων τους, στοὺς ἀτμοὺς τοῦ αἰνοπνεύματος, στὶς ἀναθυμιάσεις τῆς (σεμνῆς ἔστω) κομπολογίας των...
- ♦ Ὡσπου οἱ οἰκοδεσπότῃς καὶ πάλιν νὰ προτείνῃ νὰ «συνεναθῶν μετὰς κυρίας» («Τζόιν δὴ λαίηνιτζ», μενιδιστί!).
- ♦ Καὶ τί «λαίηνιτζ»...
- ♦ Τὰ λεκτικὰ τους ροδοπέταλα ἔχουν ξανανθίσει. Οἱ μαγνητικὸι τους συσσωρευταὶ ἔχουν ἐπανοπλῆσῃ. Καὶ ὁ προκλητικὸς σημαϊοστολισμὸς τους ἔχει ξανασθῇ τὶς ὀρθές του πτυχώσεις.
- ♦ Καμὲν πρῶταγωνίστρια δὲν δέχεται νὰ εἶναι συνεχῶς ἐπὶ σκηνῆς.
- ♦ Κανένας ἥλιος δὲν μεσουρανεῖ ἐπ' ἄπειρον.
- ♦ Οἱ ὡραίες μας πρέπει νὰ μάθουν, ἐπιτέλους, νὰ κάνουν οἱ κῶνον μὴ σὶν ὀμορφία τους.
- ♦ Μόνον ἡ πείσμων σφύρα τῆς Ναταλίας Μελά - Κωνσταντινίδη δημιουργεῖ μορφές ἀπὸ σίδηρο. Τὰ συνήθη ἐκφραστικὰ ἐκχειλίσματα τῶν ἀσθενοῦς ἀθηναϊκοῦ φύλου, ἐκτεθειμένου σὲ πολὺωρο γιορτάσι, εἶναι κυρίως, ἡμικρανία, ναυτία καὶ κοψομέσιασμα.
- ♦ Καί, ὦ!, νὰ ξέρατε, κυρίες μου, τὸ πόσο αὐτοπροδίδονται...
- ♦ Πῶς φαίνονται!
- ♦ Πῶς δέχονται!!!

Index

**Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἀπὸ
τὴν καλὴν ὁρασί.**
Ἡ σταδιοδρομία σας, οἱ σπουδές σας,
τὸ σφάρισμα, οἱ καλλιτεχνικὲς ἀ-
πολαύσεις, ἡ ἴδια σας ἡ ζωὴ καὶ οἱ
χαρὲς τῆς ζωῆς...

Γι' αὐτὸ μὴν παραμελεῖτε ποτὲ τὴν
ὁρασί σας· κι' ἂν χρειάζεται νὰ φο-
ρέσετε γυαλιά, παραδῶστε ἀμέσως
τὴν συνταγὴ τοῦ γιατροῦ σας στὸ
τμήμα Ὀπτικῶν τοῦ Φαρμακείου
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

- ΦΑΚΟΙ ΚΑΤ' ΕΠΑΦΗΝ (ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ) Προτοπόροι εις την εφαρμογήν των από το 1950. Επιτυχία εξηραμένη εκ των προτέρων.
- ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ & ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ.
- ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ
- ΠΛΗΡΕΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ.

ΟΠΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631 - 5

ιά Ξενοδοχεία ΑΣΤΗΡ

στην Γλυφάδα
στην Βουλιαγμένη
στην Κρήτη
στην Κέρκυρα

ἄριστα ὀργανωμένα, πολυτελῆ, ὑπέρκομψα, μὲ πρόθυμο καὶ ἐξυπηρετικώτατο προσωπικό, μὲ κάθε εἶδους ἄνεσι καὶ μέσα διασκέδασεως, σᾶς προσφέρουν σ' ἓνα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μιὰ ἀλυσμόνητη εὐχάριστη διαμονή.

